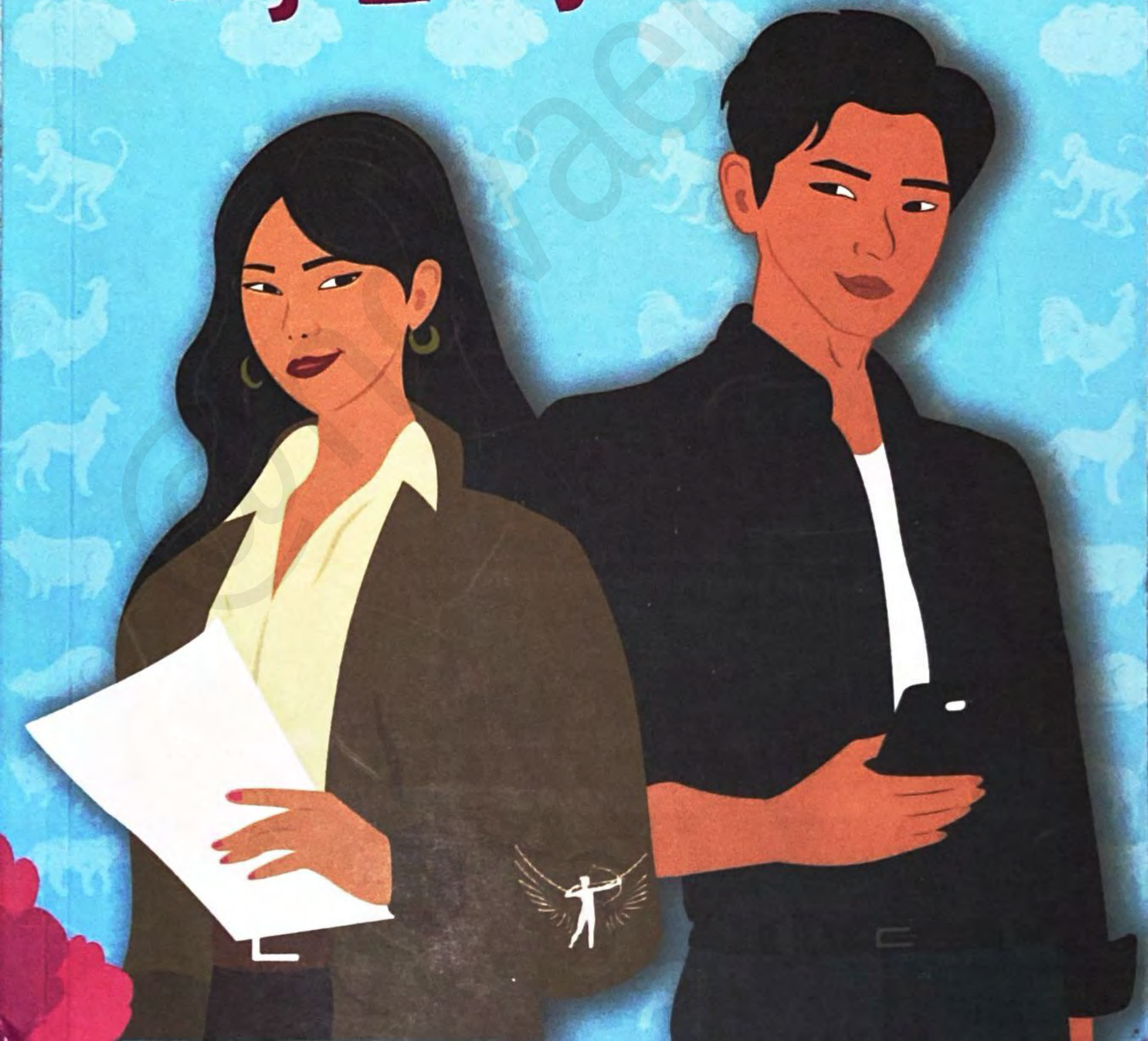
tg:@novaebook

LAUREN KUNG JESSEN

AY EŞLEŞMESI



tg:@novaebook

ÇİN ASTROLOJİSİYLE DOLU TATLI VE DÜŞMANDAN ÂŞIKLARA DÖNÜŞEN BU ROMANTİK KOMEDİ, ŞÜPHESİZ HELEN HOANG, JASMİNE GUİLLORY VE HELENA HUNTİNG OKURLARI İÇİN MÜKEMMEL BİR EŞLEŞME OLDUĞUNU KANITLAYACAK.

Bir çöpçatan olsa da asla kimseyle eşleşemez...

Olivia Huang Christenson, büyükannesi Pó Po'nun çöpçatanlık işini devralacağı için hem heyecanlı hem de korkmuş durumdadır. Ancak ortaya çıkan yeni bir flört uygulamasının, Pó Po'nun geleneksel Çin burçları yaklaşımını tamamen "burç çekiciliği" ile ilgili hâle getirdiğini öğrendiğinde, duyguları daha çok öfkeye dönüşür. Özellikle de ailesinin mirasını yok edebilecek bu uygulamanın arkasında, Los Angeles'ın en uygun bekârı Bennett O'Brien'ın olduğunu öğrendiğinde çılgına döner.

Liv, geleneklerin yıkılması gerektiğine inanan, insanı çileden çıkartacak kadar yakışıklı olan bu adam bir yana; herhangi bir erkeğe âşık olmaması gerektiğinin bilincindedir. İki şirket karşı karşıya gelirken, Bennett ve Liv bir bahse girer: Birbirlerine uygun bir eş ayarlayacaklardır ve eşleştiği kişiye âşık olan, kaybedecektir. Fakat Liv, iş fikirleri çalma konusunda zaten usta olan biriyle uğraşmaktadır. Peki bu adamın, Liv'in kalbini de çalmasını ne engelleyebilir ki?



@artemismilenyum

tg:@novaebook

ARTEMİS MİLENYUM

@novaebook

tg:@novaebook

YAYIN NO: 2447
MİLENYUM: 73

Ay Eşleşmesi
Lauren Kung Jessen
Orijinal Adı: Lunar Love

Dizi Yönetmeni: T.Y. Mazer
İngilizceden Çeviren: Çiğdem Köfüncü
Editör: Mihriban Onur
Son okuma: Nurdan Başalan
Kapak İllüstrasyonu: Mihriban Nas
Kapak Tasarımı: Dilan Kaya
Sayfa Tasarımı: Adem Şenel

1. Basım: Ocak 2024
ISBN: 978-605-304-902-9
Sertifika No: 43949

Ay Eşleşmesi
© 2023, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti

Lunar Love
© 2023, Lauren Kung Jessen

Kitabın Türkçe yayın hakları Kalem Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

ARTEMİS YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu / İstanbul
Tel: (212) 513 34 20-21 Faks: (212) 512 33 76
e-posta: editor1@artemisyayinlari.com – www.artemisyayinlari.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Bayrampaşa / İstanbul
Tel: (212) 674 97 23 Faks: (212) 674 97 29 Sertifika No: 45099

Artemis Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

tg:@novaebook

AY EŞLEŞMESİ

LAUREN KUNG JESSEN

@novaebook

tg:@novaebook

Karmaşık olduğunu,
yeterli veya bir yere ait olmadığını hissedenler için...
Yeterli ve aitsiniz.

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 1



Yaklaşık sekiz yıllık çöpçatanlık hayatımda doğru olduğunu bildiğim bir şey varsa o da aşkın, Ay'a benzediğidir.

Mesela aşkın evreleri vardır. Yeni aşk, gece gökyüzündeki belli belirsiz bir fısıltı gibidir ve yavaş yavaş aydınlanmaya başlar. İlk çeyrekte ilişki olgunlaşır, tam aydınlanır ve iki uyumlu insan, bir bütün hâline gelir. Anlık tutku azalır fakat kaybolmaz. Bunun yerine çakan o ilk flaş, sabit bir parlamaya dönüşür. Ay gibi, aşk da güvenlidir. Orada olduğunu bilmek için Ay'ı görmenize ya da sevmenize gerek yoktur.

Ay da aşk gibi romantik ve büyülüdür; huysuz ve gizemli, karanlık tarafları olan ve ne kadar çabalasak da kontrol edemediğimiz bir şekilde bizi kendisine çeker. Ay, büyük bir cismin Dünya'ya çarpmasıyla oluşmuştur ve bu, böyle güzel bir şeyin ortaya çıkmasını sağlayacak kadar yıkıcı bir olaydır. Aşk da tıpkı bu olay gibi iki insanın birbiriyle çarpışması sonucu oluşur. Bunun yanı sıra hem bizim hem de bildiğimiz her şeyin yörüngeden çıkma olasılığı vardır.

Ailemin Çin burçları çöpçatanlık şirketi Ay Eşleşmesi'nde bir çöpçatan olarak, müşterilerimi ve ilişkilerini kendi eksenlerinde ve yörüngelerinde döndürmek benim görevim. İnsanların uyumlu hayvan burcu özelliklerine göre, özenli ve kişiselleştirilmiş eşleştirmeler yapıyorum. Yıllarca süren sıkı çalışmamın meyvesini aldım çünkü sadece birkaç sonra resmî olarak Ay Eşleşmesi'nden sorumlu olacağım. Bugünün sonunda, Ay Eşleşmesi'nin mirası benim sorumluluğumda olacak.

tg:@novaebook

8 AY EŞLEŞMESİ

Kendimi işime adadım. Böylece belki bir gün yıllar boyunca Ay Eşleşmesi'ni büyüten Pó Po'nun yarısı kadar iyi olabilirim. Eşleştirme beklentisi farklı bir şeydir ancak Çin burçları için eşleştirme oranı mükemmele yakın olan Ay Eşleşmesi'nin ünlü ve başarılı reisinin torunu olduğunuzda, beklentiler gerçekten arşa çıkar.

Ay Eşleşmesi'nden birkaç blok ötede, halka açık garajdaki her zamanki yerime park ettim ve Los Angeles'ın Çin Mahallesi'nde kahvaltı yapmak için erken gelen turistlerin arasından sıyrıldım. Arabamdan Lucky Monkey Fırınına sekiz dakikalık bu yürüme mesafesinde, satıcıların sebze ve meyve kutularını el arabalarına koymasını ve ve sabahın erken saatlerinde kalabalığı yenmeye çalışan müşterilerle çarpışmalarını izledim. Yanık turuncu fenerler renkli pagoda tarzı dükkânların arasına dizilmiş; açık mavi, bulut benekli gökyüzünü süslüyordu. Canlı duvar resimleri Çin efsanelerini anlatıyor, renkli mozaikler mat tuğlaların üzerinde parlıyordu.

Telefon ekranımda annemden gelen bir çağrı belirdi. Ben daha *alo* bile diyemeden karşı taraftan bir ses çılgınca konuşmaya başladı: "Neredesin? Her neyse. Hemen bir yere uğramanı istiyorum!"

Adımlarımı hızlandırarak, "Lucky Monkey'de kahvaltı yapacağım," dedim.

"Ah, mükemmel! Fazladan çörek almanı istiyorum." Annemin sesindeki vurgu âdeta cep telefonumu titretiyordu.

"Sence yaptığım pasta yetmeyecek mi? Babamın yaptığı hamur işleri de var." diye sordum, bir fıçı dolusu balık taşıyan adamdan kaçarak. "Lucky Monkey birkaç saattir açık, yani çöreğin kalıp kalmadığını bilmiyorum."

"Pó Po, doğum günü kahvaltısı için kokteyl çörek istiyor. Sadece birkaç ürün seç fakat kokteyl çöreklerini unutma. Görünüşe göre canı Hindistan cevizi çekiyor."

Kafamı salladım. "Anlaşıldı."

tg:@novaebook

"Benim için de birkaç tane Bo Lo Bao. Bir saniye." Telefondan uzakta daha alçak bir sesle, annemim muhtemelen babama, daha fazla emir yağdırdığını duydum. "Nina'nın Kurabiye Günü için balonlara karar verdin mi?" diyerek, bu defa soruyu bana yöneltti.

"Elbette. Bugün eksikleri tamamlayacağım," dedim zihnime bir not alırken. "Tamam, geldim. Birazdan görüşürüz."

Lucky Monkey Fırınına yaklaşırken heyecandan midem guruldadı. Fırın, Çince karakterlerle yazılmış tanıtıcı yazısı olan mütevazı ön cephesiyle, elli yılı aşkın sürede pek değişmemişti. Kapılarının arkasında çeşitli dolgular, yenemeyecek kadar güzel görünen kekler ve turtalar içeren, tatlı ve tuzlu unlu mamullerden oluşan bir harikalar diyarı vardı.

Dükkâna adımımı attığımda beklenmedik bir sıcaklık dalgası beni karşılarken, kapının üstündeki çanların sesi girişime eşlik etti. Giriş yolunun yakınındaki sarı duvarlara çerçeveli fotoğraflar ve fırının yer aldığı dergilerden makaleler sıralanmıştı. Benim, kız kardeşimin ve eski en iyi arkadaşımın yirmi yıl önceki bir polaroit fotoğrafı gözüme çarptı. Burunlarımız ve yanaklarımız un içindeydi ve gülümsememiz neredeyse yüzümüzden büyüktü. Tereyağı, yumurta ve şeker kokusunu içime çektim ve görevime devam ettim.

Pó Po'nun burada ilk kez dükkân açtığı sıralarda fırınlarını kuran karı koca Mae ve Dale Zhang, küçük alana ellerinden geldiğince çok şey sığdırmışlardı. Pó Po ile çabucak arkadaş oldukları için onları doğduğumdan beri tanıyordum ve bu yüzden teknik olarak akrabam olmasalar da bana ailem kadar yakınlardı. Onlar benim için sadece Mae Yí-Pó ve Dale Yí-Gong değil, neredeyse üçüncü büyükannem ve büyükbabam gibiydiler.

Mae Yí-Pó ve Dale Yí-Gong, rengârenk pastalar yapmaları ve Asya'daki en geniş unlu mamul çeşitlerini sunmalarıyla ün kazandılar. Sattıkları şeyler gün içinde hızlıca tükenir ve tekrar

tg:@novaebook

yenilenmezdi. Bu nedenle müdavimler, ilk çıkan ürünleri almak için erken gelmeleri gerektiğini bilirdi.

"Olivia!" diye bağırdı bir ses, aç ziyaretçilerin koşuşturmasının arasından. "Nǐ hǎo! Seni görmek ne güzel!"

Mae Yí-Pó taze buzlu pastayı vitrinin içine dikkatlice kaydırırken ona el salladım.

"Nǐ hǎo!" Yanına doğru giderken seslendim. "Bugün nasılsın?"

"Lanet olası fırını kapatamıyorum. Terden sırılsıklam olmam dışında harikayım!" dedi Mae Yí-Pó, kâküllerini sola doğru savurarak.

Geçen yaz gümüş rengi saçlarını, elmacık kemiklerini vurgulayan ve minyon ama güçlü yüzünü tamamlayan bir modelde kısacık kestirmişti. Mae Yí-Pó, çubuklu çırpılmış krema tasarımlarının belirgin bir şekilde sergilenmesi için kaide üzerinde duran başka bir meyveli pastayı çevirdi.

"Pazartesi gününün senin için büyük gün olduğunu duydum," dedi.

Başımı salladım. "Gerçekten heyecanlıyım."

"Sen ve Nina'nın küçükken buraya gelip buharda pişirilmiş çöreklerimizi yediğiniz o günler daha dün gibi." Gözleri fotoğraflarla dolu duvarda gezindi. "Arkadaşın Colette nasıl?"

Cevap vermeden önce tereddüt ettim. Gerginleşerek, "Bilmiyorum," diye itirafta bulundum. "Meşguldüm."

"Elbette meşgulsün! Artık aile işinden sen sorumlusun," dedi Mae Yí-Pó. Havaya elleriyle bir yay çizdi. "Olivia Huang Christenson, Ay Eşleşmesi Yönetim Kurulu Başkanı. Çok hoş bir havası var."

"Hiç fena değil. Yeni kartvizit bastırmam gerekebilir," dedim, oyun oynamaya devam ederek.

"Yönetimin başına geçme zamanın geldi. Gerçi June'un Ay Eşleşmesi'ne başladığını dün gibi hatırlıyorum. Hissettiğim kadar yaşlı görünüyor muyum?" Mae Yí-Pó ellerini önlüğünden

tg:@novaebook

sarkan havluya sildi. Bana küçükken yemek yapmayı öğreten oydu. Pó Po ve Pó Po emekli olduktan sonra Ay Eşleşmesi'ni devralan annemin kız kardeşi Lydia teyze müşterilerle meşgulken, kremayı karıştırmaya yardım etmek ve hamurun kabarmasını izlemek için gizlice buraya gelirdim.

"Hiç de değil," dedim. "Pó Po'nun doğum günü partisine geliyor musun bugün?"

"Asla kaçırmam. Ne yazık ki Dale, yerime bakacağı için gelemeyecek."

"Sonunda iyileşmişe benziyor."

"Çok daha iyi. Doktor sadece strestren kaynaklandığını söylüyor. Şehrin her yerinde satış baskısının arttığını ve yeni restoranların gelmesiyle parlak şeylerle rekabet etmenin zor olduğunu eminim biliyorsundur." Mae Yí-Pó konuşurken tezgâhtaki kırıntıları elleriyle temizledi. "Kalbi için çok tehlikeli. Akbabalar henüz sana yaklaşmadı mı?"

"Kim?" diye sordum şaşırarak.

"Emlakçılar," diye cevapladı.

"Ah. Bildiğim kadarıyla hayır," dedim, müşteri olmayan son ziyaretçileri düşünerek.

"Çok sinsi davranıp seninle arkadaşlık kurmaya çalışıyorlar ama zayıf anını yakalar yakalamaz halıyı ayağının altından çekmeye çalışıyorlar." Mae Yí-Pó'nun ellerini çırpması beni şaşırttı. "Yan taraftaki kitapçı arkadaşlarımızın başına geldi."

"Çin Mahallesi'ni özel yapan şeyin özünü kaybetmemek için güçlü olmak zorundayız," dedim.

Mae Yí-Pó gözlüğünü burnunun üzerine doğru itti. "Kesinlikle! Aferin sana. Her neyse, haydi git artık! Ay Eşleşmesi'nde harika şeyler yapacağını biliyoruz. Seninle gurur duyuyoruz."

"Teşekkürler, Mae Yí-Pó." Ona gülümsedim, desteği için minnettardım. "Partide görüşürüz!"

Parşömenle kaplı krem rengi, küçük bir tepsi ve bir maşa seçtim. Günün taze ürünlerinin olduğu ışıklı plastik dolapların

tg:@novaebook

arasından, sabah koşuşturmacasından geriye kalan ürünleri saydım. Gözlerim sonsuz gibi görünen seçeneklere takıldı: tatlı ve tuzlu çörekler, buğulanmış ve pişmiş çörekler, yumurtalı turtalar, mochi çörekleri, susam topları ve İsviçre ruloları.

Tepsisine kırmızı fasulyeli çörek dolduran bir kadının yanından geçtim. Maşamla iki jambonlu ve peynirli çörek almak için eğildim. İkisi de aynı görünüyordu, kızartılmış üst kısımları yumurta sürüldüğü için parlaktı. Anneme Bo Lo Bao'ları seçmek için jambonlu ve peynirli çöreklerin hemen üzerindeki dolabın kapağını açtım. Annem bu tatlı çörekleri seviyordu çünkü içlerinde hiç ananas olmamasına rağmen üstlerindeki çentikli sarılarla ananas kabuğunu andırıyordu. Bunlar Lucky Monkey'nin en çok satan ürünleriydi, bu yüzden Mae Yí-Pó her zaman diğer ikramlara kıyasla bunu üç kat daha fazla pişirirdi.

Hamur işlerinin yerlerini zaten ezbere bildiğim için sağıma iki adım attım ve kalan son pastırmalı çöreği aldım. Sonra hiç tereddüt etmeden, artık boş olan et dolu tepsinin yanındaki plastik dolabın kapağını açıp Pó Po için kalan son kokteyl çöreğine uzandım. Maşam puf böreğine ulaşmadan önce, susam serpiştirilmiş ikramı almak için gözlerimin önünden başka bir maşa fırladı.

"Eyvah! Pardon!" Pó Po'nun kahvaltısını çalan suçluya baktım. Tepsisi kırmızı fasulyeli çöreklerle dolu kadını görmeyi bekliyordum ama onun yerine, yanımda uzun boylu bir adam duruyordu. Tepsisindeki kokteyl çöreğine doğru başımı salladım. "Sizi görmedim ve buraya ilk ben geldim. İzin verirseniz..."

Adam şaşırmış bir ifadeyle bana baktı. "Neye izin verirsem? Çekileyim mi? Buyurun." Çöreklerin önünden birkaç adım geri çekildi.

"Ah, hayır. Kokteyl çöreğinden bahsediyordum. O benim."

Adam yiyecek yığınına baktı. "Onu maşamla önce ben tuttum. Bu nedenle benim hakkım. Bu bir kuraldır."

tg:@novaebook

"Siz kapmadan önce, benim maşam o çöreğin üzerindeydi," diye gelişigüzel bir şekilde açıkladım. Kokteyl çöreğine baktım, kenarları yakın zamanda kesildiği için hâlâ yumuşak görünüyordu. Kızarmış çöreğin üzerinde kremayla çizilmiş iki tane çizgi vardı.

"Az önce olanları oldukça dramatik bir şekilde anlattınız. Çöreği aldığımda neler olduğunu sizden dinlemek isterim." Adam gülümseyince, gözlerinin çevresi kırıştı.

Kişisel alanımı belirtmek için maşamla etrafımı işaret ettim. "Ben kesinlikle senden önce buradaydım."

Adam kaşlarını kaldırdı. "Çok yavaş hareket edersen kaçırırsın. Ne demişler, fırsat her vakit ele geçmez."

Aslında şöyle demişler: Yılanın kuyruğuna basarsan ısırır," diye karşılık verdim, biraz da eğlenerek.

"Hımm, hayır," dedi, "bu sözü hiç duymadım."

"Bak, bugün Pó Po'mun doğum günü ve ona o kokteyl çöreğini almazsam, onu hayal kırıklığına uğratmış olacağım. Bunu yaşamamı istemezsin, değil mi?" diye tatlı tatlı sordum. Derin gözlerinin hafif gölgesine baktım ve bir an için ne renk olduğunu anlayamadım.

"Sen benim bu çöreği *kendi* Pó Po'ma götürmeyeceğimi nereden biliyorsun?" diye sordu adam. Büyükannenin Çince karşılığını kullanması beni şaşırttı.

"Kokteyl çöreklerine takıntılı olan bir Pó Po'n mu var?" diye şüpheyle sordum.

"Aslında, Pó Po'm yumurtalı turtaları tercih ediyor. Puf böreği ve tereyağına karşı zaafı var," diye yanıtladı, yanımızdaki dolaplara göz atarak. "Ama şimdi konumuz bu değil."

Ben daha itirazımı yapamadan, genç bir çocuk kasadaki son İsviçre rulosunu kapmak için beni iterek geçti. "Harika, işte sonuncusu da gidiyor!" diye bağırdım, boş tabağa bakıp sıkıntımı vurgulamak için elimi havaya kaldırırken. Belki bu yaklaşım işe yarardı.

tg:@novaebook

"Bu çöreğe benden daha çok ihtiyacın olduğunu görüyorum. Eğer gerçekten istiyorsan," dedi, "bir takas yapabiliriz."

"Takas mı?" Nabzım hızla atmaya başladı. Adamın göz rengi dilimin ucundaydı.

"Evet. Eski moda güzel bir takas," derken eğlenmiş görünüyordu. Rengini tam olarak anlayamadığım gözleriyle beni incelemesi sinirlerimi bozdu. Beni içine çeken, ilk başta neden ona baktığımı unutturan duygulu derinlikleri vardı.

Adam boğazını temizleyince yeniden odaklandım. "Elbette. Sen benim Bo Lo Bao'mu al, ben de senin kokteyl çöreğini alırım," dedim. Ödülüm için bir hamle yaptım ama adam maşasıyla bileğimi nazikçe kavrayarak kolumu tepsime geri götürdü.

"Hey, yavaş! Öyle olmaz. Onlardan dolapta bir sürü var, istesem şu anda beş tane alabilirim. Bu nedenle takasın değersiz," dedi.

Tepsisinde iki dilim İsviçre rulosu (bir gökkuşağı ve bir vanilya), bir Çin sosisli çöreği, iki körili biftek ve *benim* kokteyl çöreğim vardı.

"Belli ki bir hedefin var," dedim, "peki ne istiyorsun? Jambon ve peynir mi? Bu sabah ekstra lezzetli görünüyor."

Adam düşüncelerini bir *hmmm* sesiyle dile getirdi. Sonunda, "Pastırmalı çöreğine karşılık kokteyl çöreği," diye teklif etti.

Tereddüt edip kahvaltımın ne olacağına baktım, bunun son pastırmalı çörek olduğunu kesinlikle biliyordum. "Pastırmalı çöreğime karşılık kokteyl çöreğin *ve* İsviçre rulon," dedim ciddi bir ifadeyle. "Bu benim son teklifim."

Boş İsviçre rulosu kutusuna baktı ve kabul etmeden önce biraz duraksadı. "Normalde pazarlıklarda yüzde doksan iki başarı oranım var. Bu, şimdiye kadar yaptığım en kötü anlaşma ama pazarlık becerilerinden etkilendim, o yüzden anlaştık."

"Vanilyalı olanı istiyorum," diye ekledim onu inceleyerek. Nazik bir yüzü vardı ve çgüler yüzlü tavrı beni savunmasız bırakıyordu. Sağ yanağında, küçük bir gamzesi vardı.

tg:@novaebook

"Ne farkı var? Gökkuşağı İsviçre rulosunun da tadının vanilyalı gibi olduğundan eminim," dedi gümüş rengi maşayla tatlıyı dürtükleyerek. "Bunun daha iyi olduğunu nereden biliyorsun?"

"*Daha iyi* olduğundan değil. Kızarmış olanı özellikle tercih ederim de ondan," dedim düz bir sesle, tepsimi ona doğru uzatarak.

"Nasıl istersen." Yüzüne gamzeli bir gülümseme yayıldı. Bakışlarımı o derinleşen, gölgeli noktalardan çekmeyi güçlükle başardım. O gamzelerin daha önce pek çok kalbi kırdığına bahse girebilirdim.

Kokteyl çöreğini tepsime koydu ve tereddütle İsviçre rulosunu maşasıyla aldı, ondan ayrıldığı için canı yanmış gibi görünüyordu. "Hoşça kal, yeni dostum. Seninle vakit geçirmek eğlenceliydi." Adam, İsviçre rulosunu tepsime koydu ve aynı yumuşak hareketle pastırmalı çöreğini aldı.

"Keyfini çıkar," diye mırıldandım. İstemsizce gülümsemiştim.

"Seninle iş yapmak güzeldi," dedi, maşasını ıstakoz pençeleri gibi şakacı bir şekilde şaklatarak. Adam kasaya gitmeden önce hafifçe el salladı. Ödeme yapmadan önce adamın gitmesi ve kalbimin çarpmasının durması için birkaç hamur işi daha alarak oyalandım.

Kapıyı açtığımda yeterince beklemediğimi fark ettim. Fırından çıkan adam kaldırımda cep telefonuna bakarak aylak aylak dolaşıyordu. Kapının üzerindeki lanet çanlar şıngırdayarak bana ihanet edip yerimi belli etti.

Fırın Adam, kafasını çevirip bana baktı. "Yeni bir takas için mi döndün?" diye sordu memnun bir bakışla.

Elimdeki ağır yiyecek torbasını kaldırdım. "Artık daha fazla takas edecek malzemem var."

İkimiz de aynı yöne döndük. "Seni takip etmiyorum fakat aynı yoldan gitmek zorundayım," dedim tuhaf bir kahkahayla.

tg:@novaebook

Adamın saçı, fırının sarı floresan ışıklarında göründüğünden daha açık kahveydi. Gözlerine bir kez daha gizlice baktım. Ela. Gözleri elaydı. Gün ışığında göz bebeklerinin etrafında altın rengi lekeler gördüm. Duruşunu ayarlamak için esnedi, genişleyen omuzları yıllarca giyildiği için yumuşak görünen, yaprak yeşili tişörtünün genişlemesine neden oldu. Mütevazı kalmak isteyen ancak yine de derli toplu görünmeyi de umursayan biri gibi görünüyordu.

"Sorun değil," dedi güneş gözlüklerini takarak.

Onun hızında yürümeme rağmen yaklaşık iki metre sağda kalıyordum.

"Seni buraya bu kadar erken getiren nedir?" diye sordu Fırın Adam, sessizliği doldururken.

"Kahvaltılık alıyordum. Pó Po'mun doğum günü için yiyecek götüreceğimi söylerken ciddiydim. Doksan yaşındaki bir kadının en sevdiği çöreğe ulaşmasını neredeyse engelliyordun."

Adamın gözleri büyüdü. "Vay be! Onu mutlu etmek için çabalayan bir torunu olduğu için çok şanslı."

Kendi kendime sırıttım. "Ya sen?"

"Şehir merkezindeki ofisimden bir şey almam gerekiyordu. Bazen burada kahvaltı yapmayı seviyorum. Ortak çalışma alanları pahalı olduğu için bu bölgede ofis arıyoruz."

"Cumartesi günü mü? Patronun seni seviyor olmalı," dedim.

Fırın Adam bana baktı. "Bizim için iş asla bitmez."

Yavaşça başımı salladım. "Çin Mahallesi gerçekten değişiyor. Ortak çalışma alanınızın buradan daha pahalı olduğunu hayal bile edemiyorum."

"En azından burada pazarlık yapılabiliyor," dedi gülümseyerek.

"Umarım gelecekteki pazarlıklarınız bugünkünden daha iyi gider," dedim, Mae Yí-Pó'nun akbabalarla ilgili uyarısını düşünerek.

Midem kahvaltı için daha da gürültülü bir şekilde guruldadı ve vanilyalı İsviçre rulosundan bir çatal almak için çantamı

tg:@novaebook

karıştırdım. Ruloyu delip eşit oranda kek ve krema alacak kadar ısırdım. Çöreklerin ağırlığından çantam omzumdan aşağı kaydı ve kolumun dengesi bozuldu. Çantamı sabitlemek için kolum içgüdüsel olarak tepki verirken, vanilyalı rulo tehlikeli bir şekilde elimde sallanıyordu.

Fırın Adam hızlandı. Aramızdaki mesafeyi kapattı ve kanvas çantamı almak için uzandı. Eli, koluma sürtününce ensemde beklenmedik bir karıncalanma hissettim. Çantayı düzgün bir şekilde yukarı kaydırdı ve saçlarım sapın altında kalmasın diye onları dikkatlice geriye doğru itti.

Yanaklarım yanıyordu. Söyleyecek söz bulamadım. Ağzımdan, "Teşekkürler," gibi bir şey çıktı.

"O ruloyu kaybetmeyi göze alamam," dedi gülümseyerek. "Adını sormamın bir sakıncası var mı?"

Omzumun üzerinden ona baktım ve onu tepeden tırnağa süzdüm. "Arkadaşlarım bana *Liv* der," diye cevapladım. "Seninkiler sana ne der?"

"Ne güzel arkadaşların var. Benimkiler bana *pislik* der," dedi şakacı bir ses tonuyla. Fırın Adam plastik torbasına uzandı ve kendi İsviçre rulosunu çıkardı. Torbanın saplarını koluna asarak avucunu tek kullanımlık bir tabak gibi kullandı. "Bunu açacağım. Bunu da almak istemeyeceğinden emin olmam gerekiyor. Çok açım da."

Şu anda, sırf bir şeyi kanıtlamak için *o* ruloyu elinden almaktan daha çok istediğim bir şey yoktu. Ama tabii ki yapmayacaktım. Ayrıca, İsviçre rulosuna duyduğu çocuksu heyecan çok sevimliydi. Başımı salladım ve Fırın Adam ruloyu düzleştirilmiş bir pasta tabakası gibi açmaya başladı.

"Ne yapıyorsun?" Şaşkınlıkla soruyorum.

"Ne mi yapıyorum?" dedi.

Başımla ellerini işaret ettim. "Evet, şu yaptığına bir bak!"

"Kahvaltı yapıyorum?" dedi. Yüzündeki şaşkınlık paha biçilmezdi.

tg:@novaebook

"O mükemmel ruloyu elde etmek için bu pastanın hassas bir şekilde yuvarlanması gerekiyor," diye açıkladım.

"Gerçekten mi?" Fırın Adam çatalını kullanarak artık düzleşmiş olan rulonun ortasındaki dolguyu nazikçe sıyırdı.

"Az önce kremayı sıyırdığını görmedim," diye inledim. Gökkuşağı pastasının renkleri sabah ışığında parlıyor, kenarları bükülüyor ve ruloluklarını tam olarak yaşayamadıkları için üzgün görünüyordu.

Adam sıyırdı, yedi, sıyırdı, yedi. "Şunu gördün mü?" diye sordu şakacı bir şekilde.

"Pasta ve kremanın tadını birlikte çıkarmak gerekir, yani kremalı dolgu ile pasta arasında eşit bir oran olur. Lezzetleri de birbirini tamamlar."

"Tatlının en tatlı kısmını önce yemeyi seviyorum," diye açıkladı, kremadan bir ısırık daha alırken. "Biraz farklı olduğunu biliyorum ama farklı olmayı seviyorum."

Dudaklarım bir tebessümle yukarı doğru kalktı. "Eğlencesine mi yoksa..."

"Yemeğimin ilk lokmalarının iyi olacağını bilmek hoşuma gider. Böylece ona yer açabileceğimi hissediyorum. Beni yargılama!" dedi dramatik bir şekilde.

"Böyle bir şey yaparak yargılanmak için yalvarıyorsun ama," dedim gülerek. "Bir çörek hırsızını böyle bir şey yapmaya neyin motive ettiğini anlamaya çalışıyorum." Rulomdan sağlam bir ısırık daha aldım.

Fırın Adam dolu dolu, samimi bir kahkaha attı. Beklenmedik bir şekilde, beni birdenbire rahatlatan sıcak bir sesi vardı. Omuz silkip bir lokma daha aldı. Pastanın kendisine dalmadan önce, "Unlu mamuller konusunda bu kadar tutkulu biriyle hiç tanışmamıştım," dedi.

"Pişirme sürecinden zevk alıyor ve buna saygı duyuyorum. Bu da benim stresimi azaltıyor. Şey... Yani... İsviçre rulolarının

tg:@novaebook

püf noktası vardır. Hâlâ pastayı çatlamadan nasıl yuvarlayacağımı çözmeye çalışıyorum."

"Çözdüğün zaman ellerini rulolarımdan uzak tut," dedi şakacı bir şekilde. Yanakları kızarmıştı. "Başka ne pişirmeyi seversin?"

Yan yana yürürken etrafımızdaki kalabalık arttı. Önümüzde, kaldırımda hızla ilerleyen bir bisikletçi, yolundan fırlayan insanların arasından sıyrıldı. Hiç düşünmeden uzandım ve elimi Fırın Adam'ın omzuna koyarak onu bisikletçinin önünden çektim. Sıcak ve sağlamdı, omuzları biçimliydi ama her boş saatini spor salonunda geçirdiğini düşüneceğim kadar değil. Bunu bilmemeliydim. Hemen elimi geri çekip kollarımı sıkıca önümde birleştirdim.

"Hayatımı kurtarmış olabilirsin," diye dalga geçti.

"Sabah sabah ne çok şey yaptım," diye gülümseyerek karşılık verdim. Ona dokunan elimi yumruk hâline getirdim. Sorunsuz bir şekilde devam etmeye çalıştım. "Pişirmeyi sevdiğim şeylere gelince, hımm, kurabiye veya kek gibi çikolatalı herhangi bir şey. Tarçınlı rulolar. Ekşi mayalı ekmek."

Adam başını salladı. "Çok güzel. Mayalı ekmeğin en eski hâlinin ekşi maya olduğunu biliyor muydun? Yemek tarihçileri, maya kullanımının Mısırlılar tarafından keşfedildiğine inanıyor. Ticari maya ortaya çıkana kadar, tüm mayalı ekmeklerde doğal maya kullanılırmış."

"Ben... bunu neden biliyorsun?" Neşeli bir ifadeyle ona baktım.

"Tarih hakkında bilgi edinmeyi severim. Çoğunlukla da partilerde ilginç bilgiler öğrenip zeki görünebilmek için." Sırıttı.

"Bu rastgele bilgiler, kadınları etkilemeye çalışırken eminim işine yarayacaktır," dedim başka tarafa bakıp kendime göz devirerek. Kadınları mı? Az önce bunu yüksek sesle mi söylemiştim ben?

tg:@novaebook

"Nadiren," dedi. "Yalnızca etkilemeye değer biri olduğunda." Bana uzun uzun baktı. Yüzümün kızardığını hissediyordum.

Fotoğraf çeken turistlerin ve kahvaltı siparişlerini bekleyen işçilerin etrafından dolandık. Altı dakika sonra arabamı tamamen geçip gittiğimi fark ettim.

Adımlarımı yavaşlattım. "Ben bu taraftan gidiyorum," dedim.

"Gerçek dünya çağırıyor. Belki seni buralarda yine görürüm, ha?" diye sordu tereddütle.

Ona son bir kez daha iyice bakmak için güneş gözlüğümü çıkardım. "Belki... Burada bir ofis almayı başarabilirsen," dedim.

Fırın Adam bana bir adım yaklaştı ve güneş gözlüğünü başının üzerine kaldırdı. "O zaman umalım da fiyatlar çok yüksek olmasın," dedi gülümseyerek.

Bana bu kadar yakın durduğu için nabzım hızlandı. Bedenlerimiz arasında titreşen elektrik alanını hayal ettiğimi doğrulamak için göğsüne baktım.

"Seninle tanışmak güzeldi, pislik," dedim sırıtarak. Ardından ela gözlerine son kez çaktırmadan baktım.

Fırın Adam kaşlarını kaldırdı. Şaşkın bakışı, güçlü bir kahkahaya dönüştü.

"Seninle tanışmak çok hoş bir sürprizdi."

Gideceğim yönü değiştirdim ve aramızaki elektriği düşünerek arabama geri döndüm. Fırın Adam'ın özelliklerini düşündüğümde, korkunç bir gerçeğin farkına vardım: Çöpçatanlık kariyerim boyunca ilk kez, bu adamın burç hayvanını bir saniye bile düşünmemiştim.

tg:@novaebook



BÖLÜM 2



Bu sabah Fırın Adam'la yaptığım takası düşünerek, elimde bir kutu kibritle ailemin mutfağında dikiliyordum. Düşüncelerimden sıyrıldım ve Pó Po'nun doksanıncı yaş günü için yaptığım at şeklindeki devâsa pastaya bir kez daha baktım. Benim ve Pó Po'nun en sevdiği karamelli çikolata ile kaplıydı. Doksan bir santim genişliğinde, altmış santim uzunluğunda olan pastanın tabağı neredeyse tüm mutfağı kaplıyordu. Pastayı at şekline getirmek hiç de kolay olmamıştı ama Pó Po'nun benim gibi At burcu olduğu düşünülünce, bunun onu onurlandırmak için özel ve daima hatırlanacak bir tatlı olacağını düşünmüştüm. At, üç katlı çikolata ve karamel kaplı pastanın üzerinde düz bir şekilde yatıyordu ve dışındaki çikolatalı kaplamaya yeterli miktarda deniz tuzu serpiştirilmişti.

Doksanıncı mumu da pastaya diktim ve küçük kutudan bir kibrit çıkardım. Yakmaya çalıştım. Bir kez daha yakmaya çalıştım. Yanmadı.

Saçlarını bir tavanın yansımasından kendine bakarak omuz hizasındaki topuzuna sıkıştırmaya çalışan Lydia teyzeme bakarak, "Genelde kibritlerde daha iyiyimdir," diye şaka yaptım. Altmış altı yaşında olmasına rağmen hâlâ kusursuz ve ışıl ışıl bir cildi vardı. Bu genç görünümü ve asaleti bana, aktris Joan Chen'i hatırlatıyordu.

"Düzgün kaydırman yeterli. Günümüzde öfkenin tek sebebi de bu değil mi zaten?" diye espri yaptı. Sesinde bir burukluk

tg:@novaebook

vardı. O da benim gibi, cep telefonuyla değil, kişiye özel yapılan eşleştirmenin gücüne inanıyordu.

Kibritin ucunda bir kıvılcım yanınca çabucak mumdan muma geçtim. Birkaç kibritten sonra son mumu, babamın yangın söndürücüyü nerede sakladığını hatırlamaya çalışarak yaktım.

Alevler içindeki atı, teyzemle beraber dikkatlice oturma odasının sürgülü kapısından geçirdik ve partinin son sürat devam ettiği arka bahçeye çıkardık. Elli kişiden fazla misafirle bu parti tam bir Huang aile toplantısı gibiydi. Pó Po'nun kız kardeşleri, çocukları, yeğenleri, torunları ve bu özel gününde Pasadena, California'da bize katılmak için dünyanın her yerinden -Çin, İngiltere, Fransa, Güney Afrika, New York, Teksas ve Washington- gelen yakın müşterileri vardı.

Annem ve babam, bin iki yüz metrekarelik bungalovlarını doğum günü partisi için arka bahçeye şölen alanı şeklinde kurmuşlardı. Pó Po'nun doğum günü genelde Ay Festivali ile aynı tarihe denk geldiğinden, her ikisini de aynı anda kutlamayı tercih ederdi. Kırmızı-altın sarısı küre şeklindeki kâğıt fenerlerin, hilal şeklindeki balonların ve ipli ışıkların pırıltısı altında aile üyeleri ve dostlar, ellerinde soğuk içeceklerle gruplar hâlinde toplanmıştı. Bizi pastayla görünce herkes aynı ağızdan doğum günü şarkısını alçak sesle söylemeye başladı. Sesi kısılmış bir koroya benziyorduk.

Çiçekli vazolarla süslenmiş katlanır ahşap masaların arasından geçerken bize yol açtılar. Şarkının ilk kıtasına katılamayacak kadar utangaç çocuklar ve diğerleri de ikinci kıtaya eşlik etmeye başlayınca koronun sesi yükseldi. Kelimeler, ağızlarından Andrea Bocelli'nin bile gururlanmasına yetecek bir inançla çıkmaya başladı.

Nihayet Pó Po'nun yanına vardığımızda, çok duygulandığımı hissettim. Çok memnun görünen Pó Po, yüzünde kocaman bir tebessümle elini yanağına götürdü. Gülümsediğinde tüm yüzü aydınlanır, gözlerinin çevresindeki kırışıklıklar derinleşirdi.

tg:@novaebook

Teyzemle birlikte pastayı Pó Po'nun önüne koyduk, mumların ışığında yüzü aydınlandı. Beklendiği gibi birkaç kişi detone olup şarkının sonunu değiştirdi fakat Pó Po yine de alkışlamaya devam etti. Yan taraftan ona sıkıca sarıldım ve serçe parmaklarımızı birbirine dolayıp, başparmaklarımızı bastırdık. Bu, ben elimi yumruk yapmayı öğrendiğimden beri yaptığımız bir şeydi. Birbirimize olan sevgimizin sonsuza dek asla değişmeyeceğini gösteren bir işaretti. O, hayatımda olmasa ne yapardım, hiç bilmiyorum.

Pó Po birkaç saniyeliğine gözlerini kapattı. Mumlar pastanın üst tarafına eriyerek düşerken, atın tüylerine sağlıklı bir ışıltı katıyordu. Ara ara dinlenerek bütün mumları üfledi. Son mumu da üflediğinde herkes neşeyle el çırpıp tezahürat yaptı. Geçmişte verdiği kararlarıyla bana iyi bir gelecek sağlayan bu özel kadın için ben de biraz gürültü yaptım.

Pó Po dilek tuttuktan sonra, teyzemle birlikte pastayı tatlı masasının ortasına taşıdık. Annem, Pó Po'nun kız kardeşlerinden biri olan Sān Pó Po'nun, el emeğini hayranlıkla izleyebilmesi için tatlı masasını bilerek çiçek açan güllerinin yanına yerleştirmişti. Çiçeklerin tatlı kokuları hafif rüzgârda etrafa mis gibi yayılıyordu. Pastanın yanında tepsilerce ay şeklinde kekler, yumurtalı tartlar, dilimlenmiş elmalar ve portakallar; meyveli tartlar, kırmızı fasulyeli ve susamlı toplar ve bu sabah fırından aldığım Bo Lo Baolar vardı. Fırın Adam'la yaptığımız takası düşünüp gülümsedim. Pastırmalı çöreğimi kaybetmiş olabilirdim ama en azından bunu ben teklif etmiştim.

Babam, Pó Po'nun ay temalı müzik listesini açtı ve Frank Sinatra'nın "Beni Ay'a Uçur" şarkısı hoparlörlerden yankılandı. Pó Po ağır ağır dans ederek bana doğru geldi. Kendisi büyükler yerel dans takımının onur lideriydi ve dans figürlerini gösterebileceği her fırsatı değerlendirirdi. Elleriyle barış işareti yapıp gözlerine tuttu ve kollarını yana doğru açtı. Ben de kolumu

tg:@novaebook

gökyüzüne doğru kaldırıp işaret parmağımla yukarıyı gösterdim ve sonra vücuduma çapraz gelecek şekilde yere indirdim.

"Hazır mısın?" diye fısıldadı Pó Po. İmzası olan beyaz tişörtünün üzerine giydiği papatya desenli mavi yeleğini düzeltti. Kısa saçları bigudilerden daha yeni çıkmıştı. Saç stili yıllardır böyleydi. "Pasta ikramından sonra duyuruyu yapacağım."

"Bence zaten çoğu biliyor, Pó Po. Yoksa büyük bir sır olarak mı kalması gerekiyordu?"

"Hah! Haberin yayılacağını tahmin etmem gerekirdi. Ne de olsa biz Huang ailesiyiz. Doksan bir yaşındaki birine bile saygı kalmamış." Pó Po güldü ve uzanıp bir gülün yumuşak yaprağını okşadı. "Olsun, ben yine de ufak bir konuşma yapacağım. Güzel olur."

"Pó Po, sen doksan yaşındasın! Doksan bir değil," dedim iki omzunu nazikçe kavrayarak.

Pó Po bana çaktırmadan göz kırptı. "Çin'de doğduğum dönemde, çocuklar daha doğumdan itibaren bir yaşında sayılırdı. Bu da beni doksan bir yapar ama evet, biz doksan diyelim. Ah, Liv? Pasta. Şahane olmuş. Teşekkür ederim. Bir dahaki seneye boynuzlu at yapmanı rica edebilir miyim?"

"Onları bulmak artık gittikçe zorlaşıyor ama eğer istediğin buysa, tabii ki yaparım," dedim hafif alaycı bir sesle.

Koyu kahverengi saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdı ve bir süre yüzümü inceledi. "Neden bu kadar parlaksın? Resmen ışıldıyorsun!"

Elimi yanağıma götürdüm. "Öyle mi? Şey, bugün için heyecanlıyım da ondan!"

"Duyuru için mi?" diye sordu.

"Başka ne için olacak?" dedim plastik bir çatalla oynayarak. *Kesinlikle* Fırın Adam yüzünden parlamıyordum. Bu çok saçma olurdu. Daha adamın burcunu bile bilmiyordum.

tg:@novaebook

"Tamam, iyi o zaman." Pó Po yavaşça başını salladı. "Ah, unutmadan, seni biriyle tanıştırmak istiyorum. Bir randevu ayarlamamı ister misin?"

Pó Po ve teyzem, beni tanışmak isteyeceğimi düşündükleri kişilerle tanıştırmaya bayılırdı. Aslında *onların* tanışmamı istedikleri genç adamlarla.

"Şu an sence bunun için iyi bir zaman mı?" diye sordum. "Ay Eşleşmesi'nde çok işim olacak."

Pó Po bana gözlerini kısarak baktı. "Bu konuyu daha sonra tekrar konuşuruz. Teyzenin de hoşlanabileceğini düşündüğü biri var. Seçeneğin olması asla kötü bir şey değildir! Öyle ya da böyle, seni biriyle eşleştireceğiz," dedi ve saçlarını savurup etkileyecek başka aile üyeleri bulmaya gitti.

Eriyen mumları attan çıkarıp kremayı düzelttim. Pastayı kesince çok yanlış bir görüntü ortaya çıktı. Bütün olarak pasta harika görünüyordu. Parçalanmıştı ama çok değil. Kuyruğu altı parçaya bölüp her birini küçük, yuvarlak kâğıt tabaklara yerleştirdim. Tabakları yan yana dizdim ve atın şeklini yeniden oluşturmaya çalıştım. Böylece masanın üzerine dağılmış bir grup vücut parçası gibi görünmesini engellediğimi düşündüm.

Bilezik kaplı bir kol, yarım nalı almak için sıngırdayarak yanımdan geçti. Bakmama gerek bile kalmadan Alisha'nın çiçekli parfümünün kokusunu aldım ve o olduğunu anladım. Alisha Lin, Ay Eşleşmesi'nde birlikte çalıştığım çöpçatanımdı ve daima derli toplu, çok tarz giyinirdi. Uzun, kahverengi saçlarını yana doğru savurunca bukleleri omuzlarına düştü. Alisha üç yıl önce Ay Eşleşmesi'nde işe girdikten sonra, hızla en yakın dostlarımdan ve sırdaşlarımdan biri olmuştu.

Onun hemen ardından Ay Eşleşmesi'nin muhasebecisi, yöneticisi, yasal konular ve insan kaynakları uzmanı olan, yani her işe bakan Randall Zhu geliyordu. Randall, Pó Po'nun emekliye ayrıldığı dönemde stajyer olarak başlamış ve çok iyi çalışıp

tg:@novaebook

yükselmişti. Kısacası Ay Eşleşmesi'yle ilgili bilinmesi gereken neredeyse her şeyi bilirdi.

Alisha ile Randall çikolata kaplı pastayı derin derin içlerine çekerek kokladılar. "Pó Po'nun büyük hedefleri var. Kadın yetmişinden bir gün bile büyük görünmüyor. Sırrı nedir?" diye sordu Alisha.

"Dolunayda süt banyosu, kırmızı şarap ve bitter çikolata," diye açıkladım.

"Bende laktoz intoleransı var ama diğer ikisini yapıyorum," diye şaka yaptı Alisha.

Randall, "İşe yarıyor. En fazla otuz üç gösteriyorsun," diye onunla dalga geçti.

"Bugünlerde insanın kendi yaşında görünmesi bile beceri istiyor," dedi alaycı ve savunmacı bir tonla. Alisha kekten bir ısırık alıp, "Bu mükemmel olmuş. Çok tatlı değil," dedi.

"Evet," diye mırıldandım. Aklım hâlâ bu sabahki adamdaydı. Neden böyle oluyordu?

Randall bir adım geri çekilip bana endişeli bir bakış attı. "Sen iyi misin? Pazartesi günü başçöpçatan olarak işe başlayacak olman seni geriyor mu? Katılmamız gereken bir konferans var, çok eğlenceli olacak."

"Gergin değilim! Biliyorsun bu, yılın en sevdiğim organizasyonudur," dedim. Bu sabah olanları anlatmak için doğru sözcükleri bulmaya çalıştım ama kafam karmakarışıktı. Ağzımdan çıkan tek şey, "Bir adamla tanıştım," oldu.

Alisha şaşkın bir çığlık attı. "Ah, kimmiş bu adam?"

"Hayır, öyle değil. Fırında tanıştık. Pó Po'nun kokteyl çöreğini önce o aldı ama ben, aldıklarımdan birini çörekle takas ettim. Şehir merkezinde çalışıyormuş. Hakkında tek bildiğim bu."

Alisha yüzümü yakından incelerken gözleri parladı. "Burcu neymiş?"

Pasta tabağının kenarıyla oynadım. "Ona doğum gününü sormadım, yakından da analiz etmedim," diye itiraf ettim.

tg:@novaebook

"Onu analiz etmedin mi?" diye sordu Alisha. Kocaman açtığı gözleri ay gibi yuvarlaktı. "Sana inanmıyorum."

"Bu sabah biriyle pazarlık edeceğimi bilmiyordum," dedim. "Hazırlıksız yakalandım."

"İyi, tamam. Peki, nasıl biriydi? Müşterilerimizden biri için uygun bir aday olabilir mi? Hadi, bunu bir değerlendirelim," dedi Alisha, pastadan bir ısırık daha alarak. "Onunla takas ettiğini mi söyledin? Belki de bir avukattır."

Kollarımı göğsümde birleştirdim. "Bir bakalım. Aşırı öz güvenli ve beni aşan sosyal davranışları var. Bana kahvaltı için Lucky Monkey'ye gitmeyi sevdiğini söyledi ama şehir merkezinde çalışıyor ki bu da kendi ihtiyaçlarını, şirketinin ihtiyaçlarından daha çok önemsediğini gösterir. Evet, çok çekici ve şaşırtıcı derecede yakışıklıydı. Nefes kesen ela gözleri vardı. İyi giyinmişti. Ancak bunun farkında ve muhtemelen bir ilişkide, kendisine bu şeylerin söylenmesinden hoşlanan biridir. Ona duymak istediklerini söylemediğim için tartışırdık."

Nefes bile almadan devam ettim: "Şimdi anladım. İlişkide birkaç aydan sonra, benim istediğim şeyleri istediğim gibi yapmam onu sinirlendirecektir. Ona sessiz kalmasını ve her şeyin pazarlıkla çözülemeyeceğini söyleyip ben de sinirlenirim. Bu tarz bir ilişki, benim tek başıma zaman geçirmem gerektiği konusuyla birleşince, bu iş asla yürümez."

Alisha ve Randall bir an hayretle öylece kalakaldı. Ardından tabaklarını birbirine tokuşturarak sessizliği bozdular: "Bizi etkilemeye devam ediyorsun. Ama kim ilişkiden söz etti ki?" dedi Alisha kaşlarını oynatarak.

"Ah, ben ilişki demek istemedim. Sadece müşterilerimiz için sürekli böyle düşünüyorum," diye kelimeleri yutarak telaşla cevap verdim. "Eşleştirme konusunda nasıl hissettiğimi bilirsiniz."

İç çekti. "Doğru, tabii. Sen eşleşemeyen çöpçatansın."

Omuz silktim. İnsanların nasıl davranacaklarını bilirdim -ve işlerin nasıl sonuçlanacağını- çünkü onların zaaflarını derinden

tg:@novaebook

fark ederdim. Ben kendi kaderimi kabullenmiştim. Fakat diğerleri için daima bir umut vardı.

"Bu arada, biz *onu* değerlendiriyorduk. Ama sen kendini de işin içine kattın," diye ekledi Randall, yüzünde şapşal bir tebessümle.

Savunmacı bir tavırla, "Ben sadece olayı olduğu gibi anlatmaya çalışıyordum. Ondan bahsettiğimiz yeter," diye cevap verdim.

Alisha düşünceli bir şekilde parmağını salladı. "Haklısın. Ondan bahsettiğimiz yeter, biraz da senden konuşalım. Pazartesi yaklaşıyor ve sana orada daha çok ihtiyacımız olacak. Yayınlar, sunumlar, genç profesyonellerle röportajlar... Bu tip şeyler işte. Belki basın ve genç müşteriler Los Angeles'ın orijinal burç çöpçatan firmasının, yeni ve muhteşem kadın yöneticisini ilginç bulur."

"Yapmamız gereken kesinlikle bu. Daha genç bir pazara ulaşmaya çalışmak," diye onayladım.

"*WhizDash*'te bir bağlantım var. Gerçekten çok popüler oldular. İnternet sitelerinde bir haber istediğimizi ona bildiririm," dedi Alisha. Kek diliminden kalanı ağzına tıkıp, dudaklarındaki kremayı üzüm renginde rujuyla beraber yaladı. "Eğer bir şey yazmak istersen ona gönderebilirim."

"Hemen birkaç makale fikri düşünmeye başlarım," dedim ve tüm fikirler bir anda zihnime doluşmaya başladı.

"Mükemmel. Ben... ah, Randall, Vivienne teyze burada!" dedi, avlunun diğer ucundaki teyzemi görünce dikkati dağılan Alisha. "Bize izlememiz için sanat belgeselleri listesi verecekti. Liv, seninle birazdan görüşürüz!" İkisi birden çimenlerin arasından uzaklaşıp beni düşüncelerimle baş başa bıraktılar.

Yemek masasında kız kardeşim Nina gözüme çarpınca hemen yanına gittim. Kolları, daha bir saat önce buharda pişmiş çörekler, salatalar, yeşil soğanlar ve hoisin sosu arasında sekiz Pekin ördeğinin oturduğu büyük bir tabağa yığılmış kâse ve

tg:@novaebook

tabaklarla doluydu. Birlikte eriyen tüm o tatları düşününce ağzım sulandı. Üst dudağının üzerinde belirmeye başlayan ince ter tabakasından stresli olduğunu anladım.

"Yardım lazım mı?" diye sordum kollarımı uzatarak.

"Bir sürü tabak var," diye ofladı Nina, yığınları bırakmadan. "Annem büyük duyurudan önce hepsinin temizlenmesini istedi." Onu sakinleştirmek için ellerimi yelpaze gibi kullanırken, Nina da dirseklerini kaldırabildiği kadar kaldırdı. "Ekim ayındayız! Sonbaharda havanın hâlâ yirmi yedi derece olduğu gerçeğine asla alışamayacağım."

"Her yıl daha da sıcak oluyor," diye mırıldandım.

Nina dilini çıkarıp, "Bunların hiçbirini yapmak zorunda kalmayacağım kendi Kurabiye Günü'mü iple çekiyorum. Manzaranın tadını çıkar. Geleceğine bakıyorsun."

"Yani gömleğinde hoisin sos lekesi olan, ter içinde bir gelin mi olacağım?" diye sordum. İkimiz de bir kahkaha patlattık.

"Olay çıkmadan şunları götürsem iyi olur. Bana bir dilim pasta ayır. Ve eğer müstakbel kocamı görecek olursan, ona yasemin çayını tekrar doldurmasını söyle." Artık yemeklerle dolu tabakları düşürmemek için dikkatle dengesini koruyarak, yavaşça mutfağa doğru yürüdü.

Nina için bir dilim pasta kapıp peşinden mutfağa gittim. Mutfak kapısını açtığımda babamın lavaboya yaslanmış, dolapların altındaki küçük televizyonda *Seinfeld* izlediğini gördüm. Nina'nın getirdiği tabak yığınlarına dokunulmamıştı. Ayak sesim babamın irkilmesine neden oldu. Elleri hızla tabak yıkama pozisyonuna geri döndü. Köpüklü sudan bir tabak çıkardı ve etkili hamlelerle saat yönünde silmeye başladı.

"Yemekten artan var mı?" diye sordum, ballı karides bulmayı umarak.

"Ah, selam tatlım. Seni annen sandım." Gözleri tekrar ekrana kaydı ve elindeki tabağı lavaboya düşürdü. "Sanırım biraz

tg:@novaebook

brokoli kaldı. Bir de doğum günü eriştesi. Ya da belki ben onları çoktan yemişimdir."

"Neden ovma sesi yerine muhabbet edildiğini duyuyorum?" dedi boş fincanları ve şarap şişelerini tezgâha bırakan annem. Gözleri kirli tabak yığınına kaydı. Babam lavaboya düşürdüğü tabağı aynı hızla geri aldı ve gözlerini tabaktan hiç ayırmadan sildi. Her ne kadar annem, 1,90 boyunda olan babama göre sadece 1,60 boyunda olsa da buranın hâkimi annemdi.

Babam başını eğince kum kahvesi saçlarından bir tutam yüzüne düştü ve her şeyi bilen bir dış ses gibi konuştu: "Marty o an, o tabaklara birer paslanmaz çelik ve porselen yığını gibi değil, hayatındaki başarısızlığın doğrudan bir temsili olarak baktı." Tabak yığınından kirli bir çorba kâsesini alıp havaya kaldırdı.

Annemle birbirimize bakıp başımızı iki yana salladık. Babam senaryo yazıyormuş gibi konuşarak insanları güldürmeyi severdi. Ona göre bu, bir senaristin doğasında vardı.

Annem, "Öğleden sonrasının tatlı kısmı başarılı olmuşa benziyor," dedi. "Sān Pó Po bir dilim yemeye gelmedi mi daha?"

"Onu tatlı masasının etrafında budama makasıyla gizlice dolaşırken gördüm."

"Ha ha. Çok komik," dedi annem, kolundaki saate bakarak. "Pó Po konuşması için hazırlanıyor. Nasıl hissediyorsun? Fikrini değiştirirsen, imzaladığın sözleşmeden seni kurtarabilirim." Annem bana şaka yaptığını göstermek için gülümsedi. Bir kamu avukatı olarak, annem hiçbir pazarlığı yarıda bırakmaz ve bir profesyonel gibi sevgisini sert bir şekilde gösterirdi.

"Bu durumda, maaşım için yeniden pazarlık yapabilir misin?" diye sordum. "Garantili bir yıllık ikramiye ile şimdi kazandığımın iki katını istiyorum." Birlikte yine bir kahkaha attık.

"Bu pasta benim için mi?" diye sordu babam, Nina'nın dilimini işaret ederek.

"Uzun ömürlü eriştelerin sonuncusunu da bitirdin. Bence yeterince yedin," dedi annem, bir aile toplantısında gösterebileceği

tg:@novaebook

kadar şefkatle. Kollarını babamın beline doladı ve ona arkadan sarıldı. Bana göre, bir gün benim de sahip olmayı hayal ettiğim bir evlilikleri vardı. Birbirlerine saygılı, iletişim kurabilen ve en önemlisi uyumlu bir çiftlerdi.

Dışarıdan tiz bir ses gelince annemle babamın peşinden arka bahçeye çıktım. Vakit gelmişti.

"Millet, lütfen toplanın. Yaklaşın!" Pó Po gruba bağırdı. Herkes yavaşça onun etrafında bir U şekli oluştururken, Pó Po arka bahçedeki dairesel ateş çukurunun önünde duruyordu.

Bıçağının ucuyla bardağına bir kez daha vurdu. Grup sessizleşti. "Doğum günümde bana katılmak üzere buraya geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Keşke Gōng Gong da burada, bizimle olabilseydi." Pó Po'nun gözleri parladı. "Bütün gün benimle ilgiliydi. Bu noktada kendimden bıktım ve sizin de bıktığınızı biliyorum." Kibar kahkahalar havada dalgalandı.

"*Nǐ zhǔnbèi hǎole ma*?" diye sordu Pó Po teyzeme.

Teyzem biraz oyalandı. Ardından hızla başını sallayıp Pó Po'ya, "Hazır," dedi.

"Bu kadar uzun süre yaşamam dışında, size daha iyi haberlerim var," diye devam etti Pó Po. "Ay Eşleşmesi'ne ilk başladığımda, onun bugünkü hâline geleceğini asla hayal edemezdim. Yirmi beş yıl sonra işi kızım Lydia'ya devrettim." Pó Po kolunu teyzemin beline sardı. "Lydia doksanlı yılların ortalarında işi devraldı ve yirmi beş yıl daha yönetti. Ve şimdi, Lydia'nın işimizi gelecek nesle aktarma zamanı geldi. Torunum Olivia, Ay Eşleşmesi'nin yeni koruyucu Eros'u olacak."

Pó Po ve teyzem onlara katılmam için işaret ettiler. Kalabalıktan birkaç kişi dönüp bana baktığında, kalbim daha hızlı atmaya başladı. Ama kendimi kaybetmedim. Pó Po, bu duyurunun zamanlamasını ayarlamıştı, böylece tüm aile sadece onun doğum gününe değil, Ay Eşleşmesi'nin yeni bir çağa girişine de tanık olmak için buraya gelmiş olacaktı. İnsanların beni izlediğini bildiğim için daha dik durdum.

tg:@novaebook

"Bunca yıldır annemin mirasını taşımak benim için hayatımın en büyük onuruydu," dedi teyzem duygusal bir şekilde, kâğıt peçeteyle gözlerinin kenarını silerek. "Vizyonu elli yıldan fazla sürdü. Bu onun fikirlerinin, iş ahlakının ve bir insan olarak kim olduğunun gerçek bir kanıtıdır. Ay Eşleşmesi'nin emin ellerde olacağını bilmek ikimizi de rahatlatıyor."

Pó Po beni teyzemle aralarına soktu. "Doğrusunu isterseniz, son zamanlarda çok fazla zorluk çektik," dedi. "Görünüşe bakılırsa bugünlerde gençler, gerçek aşkı bulmak için deneyimli çöpçatanlar yerine telefonlarına daha fazla güveniyorlar ancak bunca yıldan sonra, bunun sadece büyüyen bir acı olduğunu kalpten biliyorum. Bu bir süreç." Pó Po elimi tuttu. "Liv'in Ay Eşleşmesi'ni geleceğe taşımak için mükemmel bir iş çıkaracağını söylemeye gerek yok."

Elini sıktım. *Zorluk* derken az bile söylemişti. Son aylarda çok fazla müşteri, hizmetlerin yüksek maliyetinden ve uzun eşleştirme sürecinden şikâyet ederek Ay Eşleşmesi'nden ayrılmıştı. Diğer seçenekleri keşfetmek istediklerini söylemişlerdi. Daha modern seçenekleri. İşim benim için biçilmiş kaftandı.

Annemin, babamın dağıttığı bardaklara az miktarda viski koymasını izledim.

"Ve şimdi geleneğe uyarak, bu kolye artık senin." Teyzem altın ay şeklindeki kolyeyi başparmağıyla işaret parmağı arasında son bir kez çevirdi ve ardından sarkan altın zinciri çözmek için boynunun arkasına uzandı. Heyecanla ışıldıyordum. Şu anda kendime bu güzel ânı hissetmek için izin verdim. Endişeler bekleyebilirdi.

Teyzem kolyeyi boynuma takmak için kollarını uzattı. Minik ay sembolünü kendi parmaklarımın arasında ileri geri döndürdüm. Kolyenin kendisi hayal ettiğimden daha hafif ama temsil ettiği şeyin ağırlığı beton gibiydi.

Bu kolye teyzemin olmadan önce, Pó Po'nundu. O zamanlar tek başına bir kadın olarak Çin'deki çöpçatanlık uygulamasından

tg:@novaebook

kazandığı parayla kendisi için satın almıştı. Kolyeyi Çin'den Tayvan'a ve nihayetinde Amerika'ya taşındığında taktı. Pó Po, yalnızca kendisini ve ailesini geçindirmekle kalmayıp, küçük ama iyi talihini özel bir mücevher parçasıyla kutlayabildiği için de gurur duyuyordu. İşini Amerika'ya başarıyla taşıdığında başarıyı sıkı çalışmaya, gece geç saatlere kadar işini yapmaya, gerçek aşk vadeden bir göçmene şans vermeye istekli bekâr erkek ve kadınlara ve küçük bir hilal şeklinde var olan iyi şansına bağladı.

Birkaç kelime söylemek için kalabalığa döndüm. "Ay Eşleşmesi'nin mirasının bir parçası olduğum için çok mutluyum. Tek yapmak istediğim Pó Po'yu, teyzemi ve hepinizi gururlandırmak. Hayatımın sonraki bölümü ve Ay Eşleşmesi için hazır ve heyecanlıyım. Aşkı arayan birini tanıyorsanız, kiminle konuşacağınızı biliyorsunuz."

Üçümüz de kadehlerimizi dostlarımıza ve ailemize doğru kaldırdık. Karşılığında onlar da aynısını yaptı. Hep birlikte geleceğe ve sağlığa kadeh kaldırdık. Kehribar renkli sıvıdan bir yudum aldım, dilimde meşe ve karamel notaları dans ediyordu.

Grup kucaklaması için Pó Po ve teyzeme sarılmak üzere eğilirken gözlerimden yaşlar süzüldü. "İkinize de teşekkür ederim," diye fısıldadım. "Bu fırsat için, bana inandığınız için, her şey için..."

Ağzımdan şaşkın bir kahkaha kaçtı. Bu yolculuğun beni ne kadar ileri götürdüğünü takdir etmek için bir saniye ayırarak bu anın her ayrıntısını içime çektim. Pazartesi gününden itibaren artık eskimiş bir yolun izinden gitmeyecektim. Yeni bir macera başlıyordu ve önümdeki tüm zorluklarla kendi yolumu çizecektim. Bunu sabırsızlıkla bekliyordum.

tg:@novaebook



BÖLÜM 3



Bir çöpçatan olarak, Çin burcuyla ilgili her İngilizce kitabı okuyarak (tekrar tekrar okuyarak) ve bilgi sahibi olmak için elimden geldiğince bununla ilgili etkinliğe katılarak oyunumun zirvesinde kalmaya çalışıyordum.

Bugünün etkinliği, en çok beklediğim etkinlikti ve Ay Eşleşmesi'nin başçöpçatanı olarak ilk günüme denk gelmesi benim şansımdı. Her sonbaharda, yıllık Aşkla Eşleşme Zirvesi Los Angeles'ta gerçekleşirdi. Gün boyu süren konferans yeni başlangıçların, iyimserliğin ve dile getirilmeyen *keşkelerin* büyüsünü yakalardı. Bir çöpçatansanız, bu etkinlik sizin için tüm konferansların kraliçesiydi. Ülkenin dört bir yanından binlerce çöpçatan, davranış bilimcisi, CEO, pazarlamacı ve yatırımcı; sektörün durumu, kârın nasıl artırılacağı ve çekiciliğin arkasındaki bilim hakkında bilgi almak için bu zirveye katılırdı. Temel olarak, aşk ve çöpçatanlıkla ilgili her şeyi konuşmak için toplanırdık.

Aşkla Eşleşme bu yıl, Ay Eşleşmesi'nin son elli yıldır evim dediği Çin Mahallesi'nde yapılıyordu. Bu öğleden sonraki oturumun konuşmacısı Dr. Annie Goodman, etkinlik alanının önündeki katmanlı halılar üzerinde ileri geri yürüdü. Tamamen beyaza boyanmış bir endüstriyel deponun açık verandasında, ona bakan dizi dizi sandalyeler düzgün bir şekilde sıralanmıştı. Tepedeki kirişlerden çiçek çelenkleri sarkıyor ve doğal ışıkta beton zemine çiçeklerin gölgeleri düşüyordu. Her şey çok romantikti.

tg:@novaebook

Dr. Goodman yüksek sesle, "Zıt kutupların birbirini çektiğine inanıyorsanız elinizi kaldırın," diye talimat verdi. "Ve dürüst olun!" Gümüş rengi saçları, kaplumbağa kabuğu şeklindeki yuvarlak gözlükleri ve önünde kavuşturduğu parmaklarıyla Dr. Goodman, yalnızca filmlerde görülen göz alıcı bir terapiste benziyordu. Aşkın psikolojisiyle ilgili metodik bir şekilde konuşurken, odayı sessiz bir öz güvenle yönetiyordu.

Zıtların çekimi? Mümkün değildi.

Öne taraftaki koltuğumda hafifçe dönüp havaya fırlayan ellerin sayısına baktım. İki yüz profesyonelden oluşan bir odada, yarısından biraz fazlası ellerini kaldırmıştı. Hayal kırıklığıyla başımı iki yana salladım.

"Sen arkadaki, neden zıt kutupların birbirini çektiğine inandığını bizimle paylaşır mısın?" Goodman, alanın arka tarafında oturan uzun kollu, bordo gömlekli bir adamı işaret etti.

Adam cevap vermek için ayağa kalktığında kimin konuştuğunu görmek için başımı eğdim. "Kişiliklerdeki farklılıklar ilginç ilişkiler yaratabilir," dedi. "Biri buna zıt, bir başkası tamamlayıcı diyebilir. Zıt kutupların birbirlerini çektiğini düşündüğümden *değil*. Kimin kimden etkilenebileceğini sınırlamaktan hoşlanmıyorum." Adam konuşurken odaya hitap ediyor ve odadaki herkesle göz teması kurmak için dönüyordu.

Dr. Goodman, sanki tepkisini oluşturmaya çalışıyormuş gibi başını yavaş, uzun aralıklarla salladı. "Peki, tamamlayıcı kişilik özelliklerinin, ilişkinin uzun vadeli olmasına yardımcı olduğunu düşünüyor musunuz?"

Işık, oturduğum yerden yüz hatlarını görmemi zorlaştırıyordu ama adam kendinden emin görünüyordu. "Yakın zamanda yapılan bir araştırma, insanların yüzde seksen ikisinden fazlasının karşıtlarını çekici bulduğunu gösterdi. Bence bunun nedeni farklılıkların kimya yaratması. Gördüğüm kadarıyla, insanlar kendileri gibi olan başkalarıyla birlikteyken çok fazla

tg:@novaebook

heyecan ya da gelişme alanı bulamıyor," dedi elini siyah saçlarının arasında gezdirerek.

"Teşekkür ederim. Peki ya sen?" Dr. Goodman eliyle çenesini tuttu ve bana doğru baktı. "Kafanı salladığını gördüm. Zıt kutupların birbirini çekemeyeceğini mi düşünüyorsun?"

Herkesin bakışlarının üzerimde olduğunu hissettim ve defterimi göğsüme yaslayıp ilk birkaç sıradaki insanlara bakacak şekilde oturmaya devam ettim. "İki zıtlık bir araya geldiğinde neler olduğunu bizzat yaşadım ve tanık oldum," dedim önce sessizce.

Dr. Goodman bir ses çıkarttı. "Devam et."

"Kısa bir süre için eğlenceli olur çünkü karşınızdaki kişi heyecan verici, parlak ve yenidir fakat bu, sadece aşka karşı şehvettir. İnsanlar değerler ve çıkarlar açısından çok zıtsa, bu şekilde çatışan, çekişmeli ortaklıklar kurulur. Beni yanlış anlamayın, insanların her konuda hemfikir olması gerektiğini söylemiyorum çünkü bu çok nadir görülür. Ancak insanların benzer özelliklere sahip olması, onların sıkıcı ilişkiler içinde oldukları anlamına gelmez."

Dr. Goodman, "Hımmm," diye mırıldandı.

"Benim işim, müşterilerdeki bu benzerlikleri *ve* kusurları bulup onları uygun kişilerle eşleştirmek," diye devam ettim. "Bu şekilde insanlar tüm merak ve ilk şüphe kısmını atlayabilir. Yeni ayda, yani ilişkilerinin başlangıcında müşterilerle birlikteyimdir; böylece etkileşimlerinin dinamiklerini daha iyi anlayabilirim."

"Üzgünüm ama şu anda kim konuşuyorsa, iki zıt kutbun birbirini dengeleyebileceğini gerçekten düşünmüyor musun?" Bu benden önce konuşan adamın sesiydi.

Yüzümü ona çevirdim ama adam çoktan oturmuş, yüzü kalabalığın arasında kaybolmuştu. "Eğer -ki bu büyük bir eğer- her iki kişi de bu dengeyi kontrol altında tutmaya istekliyse ve dönüşüme açıksa... Ama öyle olmuyor. Değişim zordur ve emek ister. Bazı kusurlar anlaşmayı bozabilir," diye yanıtladım.

tg:@novaebook

"Ne demek istiyorsun? Zıt özellikler kusur mudur?" diye tekrar seslendi adam.

Arkadaki adamın beni duyabilmesi için yüksek sesle, "Tamamlayıcı özellikler ve zıt özellikler aynı şey değildir," dedim. "Kendine çok benzeyen biriyle birlikte olamadığın için senden çok farklı biriyle hayatında heyecan arıyorsan, o zaman sana bol şans."

Al bakalım, Zıt Kutuplar Birbirini Çeker Adam.

"Ve eğer sen de çok farklı biriyle birlikte olmaktan korkuyorsan, ben de sana saygılarımı ve iyi dileklerimi sunuyorum," dedi adam, iddialı ama düşmanca olmayan bir sesle. Yüzümü öne doğru çevirirken ağzım bir karış açık kaldı.

"Diyalog için ikinize de teşekkür ederim. Tutkunuzu takdir ettim. Bize düşünecek çok şey verdiniz," dedi Dr. Goodman, podyumun arkasına geçerek. "Şimdi, az önce bahsedilen başka bir şeye geri dönelim: aşka karşı şehvet. Biraz da bunu keşfedelim." Ben not alırken o sunumuna kaldığı yerden devam etti.

Seanstan sonra Alisha ile buluştum. Onu beklerken katılımcıların el sıkışmasını, kucaklaşmasını ve telefonlarına bakmasını izledim. Parmaklarımı kalp desenli kordondan aşağı kaydırdım. Üzerinde adımın ve yeni süslü ünvanımın yazılı olduğu parlak rozete hayranlıkla baktım.

Üç yüzden fazla müşteri için Eros'u rolünü oynuyordum. Dünyanın çeşitli köşelerinden iki insanın bir araya gelip, tıpkı Ay ve Dünya'nın birbirini tamamlaması gibi, gerçekten birbirini tamamlayan kişilik özelliklerine göre eşleşmesi çok güzel bir şeydi. Dışarıda bu kadar çok insan varken, en hafif tabirle, kendi kişinizi bulmak bunaltıcı olabiliyordu.

Aşk yaratmayı ve ilişkilerin bir kıvılcımdan şiddetli bir şenlik ateşine dönüşmesini görmeye bayılıyordum. Elbette bazen ilişkilerde ateş sönebiliyordu ancak bazen de birkaç yanlış adımdan sonra bile, közler hâlâ sıcak kalır ve ateş, yeniden alevlenmek için tek bir hava akımına ihtiyaç duyarak sabit bir potansiyel

tg:@novaebook

durumda beklerdi. Hepsi aşkı bulma ve âşık olma sürecinin bir parçasıydı.

Alisha kolunu omzuma dolayarak irkilmeme sebep oldu.

"İlk günün kutlu olsun! Sen tam bir AŞ'sin!" derken, cümleleri şarkı tonuyla söylemeye devam etti. "Aşk Şefi. Kendini nasıl hissediyorsun?"

Güldüm ve başımı aşırı doldurulmuş dev kalp balonlarından oluşan bir bukete doğru salladım. Parlak kırmızı folyo neredeyse dikiş yerlerinden patlayacaktı. "Bunun gibi. O kadar heyecanlıyım ki her an patlayabilirim."

Alisha gülümsedi. "Seansın nasıl geçti? İlişkilerde o kadar çok farklı bağlanma stili öğrendim ki, daha yeni terapiden çıkmış gibi hissediyorum."

"Biraz zorladı ama her zaman işle ilgili konuşmayacan atıyorum," dedim. "Öğle yemeği için hazır mısın? Randall bizimle orada buluşacağını söylemişti."

"Birkaç fotoğrafımı çeker misin? Bu kıyafet biraz abartılı," dedi kabarık kırmızı kollarına atıfta bulunarak, "ama gönderilerimin renk paletiyle eşleşiyor."

Alisha'nın telefonuyla, onu her açıdan yakalamak için çömelerek birkaç fotoğraf çektim. Çöpçatanlıkla meşgul olmadığı zamanlarda, Alisha kendi tasarladığı ve modelliğini yaptığı ilk buluşma kıyafetlerini öne çıkardığı Instagram hesabına koyardı. Otuz binin üzerinde takipçisi olan Alisha, sosyal medya dünyasında olup bitenlerden haberdardı. Uzmanlığı, gelecekteki pazarlama çabalarımız için paha biçilmez olacaktı.

Açık havadaki verandadan sayısız yemek kitabı fotoğraf çekiminin yapıldığı sahne mutfağına geçtik. Uzun topluluk masalarının yanında, kenarına *İlk Aura'da Aşk* kelimelerinin yazıldığı bir fotoğraf kabini vardı.

Fotoğraf kabininin önünde duran kadın, bizi sıcak bir tebessümle karşıladı. "Hoş geldiniz. *İlk Aura'da Aşk*ı denemek ister

tg:@novaebook

misiniz? Önce auranızı okuruz, ardından aura renginize göre size bir eşleşme buluruz."

Alisha, konseptlerinden etkilenmiş görünüyordu. "Ne kadar spiritüel, buna bayıldım. Gir hadi!" dedi, beni dürterek.

"Ne! Hayır!" Kabine girmemek için iki kolumla tutundum. "Yine de harika bir konsept!"

"Hadi ama!" diye yalvardı Alisha. "Bahse girerim koyu mavi ve menekşe rengindesindir. Kiminle eşleşeceğini bilmek istemez misin?"

Güldüm. "İyi bir aura uyumu pek bana göre değil. Ayrıca konu benimle ilgili de değil. Havada aşk kokusu var, Alisha. Hissedebiliyor musun?" Ellerimi kaldırıp etrafımda döndüm.

Eğlenir gibi kaşlarını kaldırdı. "Sanırım senin dışında herkes için."

Yorumuna aldırmadım. Aylar önce, âşık olmayı severdim. Kolayca âşık olabilirdim. Hem de çok kolayca. Ama artık daha iyisini biliyordum. Daha akıllı, daha dikkatliydim.

Randall çoktan tezgâhın arkasında, standart konferans yemeği olan, hindi ve kaşarlı sandviç, bir torba cips ve bir elmadan oluşan öğle yemeğini seçiyordu. Her bir lokmaya değer veriyordum çünkü ekmek bayat ve elma çürük de olsa, dünyaya daha fazla sevgi getirmeye çalışan insanlarla çevriliydim. Bugün benim takvimimde bayram bile sayılabilirdi.

"Bu sandviçler kalp şeklinde kesilmiş!" dedi Randall neşeyle. Ardından ifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Ama kabukları ne yapıyorlar? Bu büyük bir israf."

Yemek yedikten sonra dolaşmaya başladık, çevrim içi buluşma ve dijital uygulamalar için belirlenmiş stant bölümüne veya başka bir deyişle Flört Araf'a rastladık. Sürekli yeni uygulamaların ortaya çıkmasıyla, Ay Eşleşmesi'nin müşterilerin ortadan kaybolma veya bekletilme gibi oyunlar oynanmadığı, yüz yüze eşleştirmeye odaklandığını bildiğim için rahat hissettim. Müşterilerimizle birebir çalıştığımız için hiç kimse aşk

tg:@novaebook

hayatlarının ne duruma düşeceğini merak etmezdi. İnsanlar, *kullanıcı* gibi isimlere mahkûm edilmekten ve ancak verilere ve sonuçlara katkıda bulunurlarsa değerli olmaktan daha fazlasını hak ediyordu.

Alisha, Randall ve ben, hem büyük hem de küçük çevrim içi flört uygulamalarından ücretsiz yararlanmak için bekleyen insanların arasına karıştık. Kurucuların ve CEO'ların ürünlerini medyaya, ilgili müşterilere ve potansiyel iş adaylarına sunduklarını duymuştum. Kaosun ortasında, stantlardan birinde bir kişinin *Çin burçları*yla ilgili bir şey söylediğini duydum. Olduğum yere çakıldığım için Alisha arkadan bana çarpmak zorunda kalmıştı. Elimden fırlayan bir cips, bir adamın spor ayakkabısının topuğunun altına girdi.

"Of! İyi misin?" diye sordu Alisha. "Ne oldu?"

"Duydun mu? Birisi az önce *Çin burcu* dedi."

Randall kalabalık odaya bakarak, "Belki de yine yüksek sesle düşünüyordun ve kendi söylediğin şeyi duydun," dedi. "Bu ilk kez olmuyor."

"İşte yine duydum!" dedim onları kabin sırasına doğru yaklaştırarak. Kalabalığın arasından geçerken, insanların kafalarının üzerinden şirketin tabelasını zar zor da olsa gördüm.

Gözlerim tabelada yazan kelimeleri taradı. *ZodyakOku*: *Uyum kişiliktedir.*

Alisha'nın tabelayı okurken nefesi kesildi. "Sizce bu kulağa düşündüğüm gibi mi geliyor?"

"Olamaz," dedim, kabinde konuşan adama daha iyi bakmaya çalışarak. Bir CEO'nun öz güvenini taşıyor ve bordo, uzun kollu bir gömlek giyiyordu. Zıt Kutuplar Birbirini Çeker Adam.

Onu dinlemek ve yüzüne daha iyi bakmak için bir adım yaklaştım. Bu adamla daha önce tanıştığımı fark ettiğimde, üzerime bir tanışıklık duygusu çöktü.

"Yok... artık," dedim yavaşça. Sanki az evvel patlamış parlak bir kalp balonuymuşum gibi, içimdeki tüm hava söndü.

tg:@novaebook

"Kullanıcıları Çin burçlarına göre eşleştiren yeni uygulamamız için çok heyecanlıyız," diye duyurdu, Zıt Kutuplar Birbirini Çeker Adam.

Kalbim göğsümden mideme kadar indi. Zıt Kutuplar Birbirini Çeker Adam, Fırın Adam'dan başkası değildi.

"Çimdikle beni," diye sessizce mırıldandım. "Ah! İkiniz birden değil!"

"Ne zaman istersen," diye cevapladı, Alisha ve Randall. İkisi de adama kilitlenmiş durumdaydı.

"Buna inanamıyorum." Alisha ve Randall'ı kollarından tuttum. "Bu o. Bu Fırın Adam."

"Hangisi?" Alisha odayı tarayarak hevesle sordu.

"O! Kürsüdeki. Konuşan adam!" Adama hayretle baktım. "Oysa çok... tatlıydı. Çok çekici."

"Hâlâ hoş ve çekici görünüyor, değil mi?" diye sordu Randall.

"Artık değil! Sence beni mi gözetliyordu?" dedim. Aklımdan bir sürü şey geçiyordu.

Alisha homurdandı. "Liv, Ay Eşleşmesi'ni devraldığın henüz halka duyurulmadı. Nasıl bilebilirdi? Ayrıca, fırında numaranı isteseydi endişelenirdim. Fakat istemedi, bu yüzden senin kim olduğunu bildiğini sanmıyorum."

Sözleri olması gerekenden daha sert vurdu. "Hı-hı." Gözlerimi Fırın Adam'dan alamıyordum. "Zaten ona numaramı vermezdim," dedim. Neden numaramı *istememişti*? Bizi gören herhangi biri aramızda bir bağ olduğunu düşünürdü. Ama çekici kişiliğiyle, muhtemelen herkesle böyle bağ kuruyor olmalıydı.

Fırın Adam, muğlak veri noktaları ve fikirleri paylaşırken hareketli bir şekilde konuşuyor ve ellerini sallıyordu. Uygulamanın ne olduğu ve nasıl çalıştığına dair yuvarlak açıklamalar yaparak çok fazla ayrıntı vermemeye dikkat ediyordu.

tg:@novaebook

"Bizim için uyumluluğun daha geniş bir tanımı var. Göreceğiniz gibi, biz işleri biraz farklı yapıyoruz," diye seslendi kalabalığa.

Dişlerimi sıktım. "Farklı mı? Nasıl farklı?"

"Belki de tamamen on iki farklı hayvan oluşturmuşlardır," dedi Randall. "Hep yunusların ve pandaların haksız yere dışlandığını düşünmüşümdür."

"Kendilerine cidden ZodyakOku mi diyorlar?" diye tersledim. "Adam resmen iş fikrimizi çalmış ve onu dijitalleştirmiş. Bunu Pó Po'nun mirasına yapamaz! Ve Dijital Araf'taki o zavallı insanlara da!"

Kollarımı göğsümde birleştirip *ZodyakOku* takımının birbirine beşlik çakmasını ve coşkulu kalabalığa markalı tişörtler ve fermuarlı kapüşonlular fırlatmasını izledim. Fırın Adam'ın yüz hatları artık o kadar çekici görünmüyordu. Aksine, son derece kendini beğenmiş ve düzenbaz biri gibi duruyordu.

"Çılgın bir pazarlama bütçeleri olmalı," dedi Alisha, havada uçan bir kapüşonlu kazağı yakalamak için çaresizce bir girişimde bulunan bir kadını neredeyse yere devirirken. "Ah, bunlar ekolojik gibi hissettiriyor!"

"Vay canına, bu çok yumuşak," dedim, elimi kapüşonlunun kolunda gezdirerek.

"Onlar sadece özentiler," dedi Randall.

"Doğru. Ay Eşleşmesi ise orjinal. Kaliteli aşk istiyorsan, kaliteli çöpçatanlara gidersin. Güvenebileceğin gerçek, deneyimli bir kişiye sahip olabilecekken neden bir algoritmanın seni kontrol etmesine izin veresin?" dedim kendimden emin bir şekilde ve hâlâ ekolojik kazağı okşadığımı fark etmeden.

Alisha başını salladı. "Lanet olası gerçek bu."

Fırın Adam, artık ZodyakOku tarzına bürünmüş kalabalığın enerjisine ayak uydurarak sunumuna devam etti. Gururla, "Beta testi aşamasındayız," dedi. "Şu anda standımızda bulunan herkes için, size anında beta erişimi veriyoruz. Sadece

tg:@novaebook

ÇİNİŞİZODYAK kodunu kullanın. Bir melez olarak, sahip olduğum Çin kültürünü hepinizle paylaşmayı ve ZodyakOku ile topluluklar arasında köprü kurmak için çalışmayı umut ediyorum. Umarım bu yolculukta siz de bize katılırsınız."

Demek Fırın Adam da benim gibi melezdi.

Alisha, Randall ve ben hemen köşeye çekilip beta kodunu kullanarak ZodyakOku'nu telefonlarımıza indirdik. Bir kulağım grubun sorularını yanıtlayan kurucudaydı.

"İlginiz için hepinize teşekkür ederiz," dedi kalabalığa kocaman ve berbat bir şekilde sırıtarak. "Ben, Bennett O'Brien ve bizler de ZodyakOku'yuz!"

Etrafımdaki sesler ve gevezelikler uzaklaşıp kayboldu. Bennett O'Brien. Demek Fırın Adam'ın bir adı vardı. Bennett. Dudaklarım, adının B harfini oluşturmak için kısa bir an için birbirine değdi. Kelimeleri sessizce kendi kendime tekrarladım. Adını dilimde hissetmekten nefret ettim.

Elimdeki göreve odaklanarak, "Bütün bu tantana niçinmiş, görelim bakalım," dedim. Kodu girdim. Ekranım ZodyakOku'nun logosuyla parladı, el yazısı şeklindeki Z'nin son kıvrımı bir oka dönüşüyor ve bir kalbi delip geçiyordu. Hayvan burcum sisteme girebilsin diye, at yılım için adımı, soyadımın baş harfini ve sahte bir doğum günü girdim. Görünüşe bakılırsa uygulama insanların fotoğraf yüklemesine izin vermediğinden, kendime ait düzgün bir fotoğraf bulma konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama bu gerçekten iyi görünüyor," dedi Randall, uygulamaya dokunurken. "Eşleşmelerin bu kadar çabuk gerçekleşmesi inanılmaz. Bizim günlerimizi alan şey, onların saniyelerini alıyor."

Sinirlendim. "Sorun da tam olarak bu zaten. Hızlı olması daha iyi olduğu anlamına gelmiyor."

Etrafımızda, sahte umutlar satan yakışıklı adamı görmek için daha fazla kadın toplandı.

tg:@novaebook

"Onun, Los Angeles'ın en gözde bekârı olduğunu okumuştum. Görünüşe göre kendi uygulamasını kullanıyor," dedi bir kadın.

"O zaman belki de onunla eşleşmeyi denesek iyi olur," diye kıkırdayarak cevap verdi bir diğeri. "Gelecek vadeden ilk on Asyalı-Amerikalı girişimciden oluşan bir listeye girmiş. Gerçekten çok etkileyici."

Gözlerimi devirip boş profilimi doldurmaya devam ettim. Kaydet tuşuna basar basmaz eşleşmeler yavaş yavaş gelmeye başladı. Bu çok hızlı olmuştu. At yılım için uyumlu Köpekler ve Kaplanlarla eşleşmeyi bekliyordum. Bunun yerine, çeşitli hayvan işaretleri ve sesler belirdi. Doğum saatimi bile bilmemelerine rağmen bana bu denli geniş bir hayvan yelpazesi sunuyorlardı.

"Sanırım bir Yılan bana tısladı," dedi Alisha afallamış hâlde.

Bu tamamen yanlıştı. Eşleşme sayfasına döndüm ve başka hangi işaretlerle eşleştirildiğimi görmek için kaydırmaya devam ettim. Uyumlu hayvan işaretlerim içinde Maymunlar, Domuzlar, Yılanlar ve Öküzler de vardı.

"Ejderhaların nasıl ses çıkardığını bileceğimi hiç düşünmezdim ama işte buradayız," diye mırıldandım. Birkaç saniye sonra uygulamadan bir Horoz bana öttü.

"Belki de bunlar bot kullanıcılardır. Ya da kullanıcıları gururlarını okşayan ve onlara uygulamanın çalıştığını hissettiren şirketin arka sistemidir. Veya," dedi Randall komplocu bir tavırla, "kullanıcıların verilerini çalmak için bir kandırmaca bile olabilir."

"Kişiliksiz ve yanlış. İnsanlar bırakın işaretlerinin ne anlama geldiğini, kiminle ve neden eşleştirildiklerini tam olarak anlayamazlar bile. Bir çöpçatan olmadan insanlar âşık olmanın insani unsurunu kaybederler," dedim nefesimi düzene sokmaya çalışarak.

tg:@novaebook

Alisha başını salladı. "İnsanlar, bu hayvan özelliklerinin gösterdiğinden daha karmaşıktır," dedi. Dudakları gergin bir çizgi şeklini aldı. "Ve her hayvan burcunda çok fazla çeşitlilik olur."

"Yirmi birinci yüzyıla hoş geldin," dedim iç çekerek. "Sanırım geleneği takip etmek yerine tüm hayvan işaretleri şu ya da bu şekilde eşleştirilecek." Bu düşünce bana acı veriyordu. "İnsanlardan böyle faydalanmalarına izin veremeyiz! Belki de korkunç incelemeler yüzünden betayı asla geçemezler. Belki de o kadar kötü olur ki insanlar burç çöpçatanlığının hayvanları bir araya getirmekten çok daha fazlası olduğunu anlar."

ZodyakOku standının etrafında artmaya devam eden kalabalığı izledim. Yüzü gururla parlayan Bennett, birkaç seyirciyle el sıkıştı. Köşemden gamzelerini zar zor görebiliyordum ama onları, adam sanki tam önümde duruyormuş gibi net hatırlıyordum.

Alisha kıs kıs güldü. "Uygulamaları çökecek ve daha başlatamadan muhteşem bir şekilde ölecek."

Odanın diğer ucunda duran Bennett'a gözlerimi kısarak baktım. "Sanırım sadece bekleyip görmemiz gerekecek."

tg:@novaebook



BÖLÜM 4



Anlaşılan bekleme konusunda pek iyi değildim. Konferans oturumları ve ağ oluşturmayla geçen uzun bir günün ardından, aklım hâlâ ZodyakOku'ndaydı. En azından şimdi yanımda kedim Pinot, bir paket pizza ve gerçek bir şişe Pinot vardı. Pinot kucağımda mırıldanırken, dairemdeki pembe kadife kanepeme yaslandım. İlk günüm ve ZodyakOku felaketi karşısında sakin ve aklı başında kalışımı ilk kadehimi bitirdiğim şarabımla kutladım.

Aklıma, iki kadının konferansta Bennett'la eşleşme konusunda söyledikleri geldi. Sanki bu eğlenceli olacakmış gibi. Adamın yaptığı tek şey, durmadan işi, uygulamanın en son özellikleri ve ZodyakOku'nun dünyayı nasıl değiştireceği konusunda konuşmaktı muhtemelen. Bu... bir dakika.

Bu yararlı olabilirdi. Tabii önce onunla eşleşmeliydim ama böyle bir şeyin olma ihtimali ne kadardı? ZodyakOku herkesi herkesle eşleştirdiği için, muhtemelen bunun önemi olmasa da onun hangi hayvan burcu olduğunu bilmem gerekirdi. Tabii ki ona kim olduğumu söyleyemezdim. Yoksa bu etik olmaz mıydı? Ama ya randevu için ödeme yaparsam? O zaman daha çok bir iş yemeği gibi olurdu. Ya da bir iş toplantısı ya da her neyse.

Onunla eşleşebilseydim uygulamayı dener, onunla bir randevuya çıkar ve egosunu o kadar çok ezerdim ki artık uygulamayı yapmak bile istemezdi. Ya da o kadar korkunç olabilirdim ki diğer kullanıcıları tamamen yabancılarla randevuya gönderme

tg:@novaebook

konusunda temkinli davranırdı. Kendime ikinci bir kadeh şarap doldurdum ve şarabı kadehin içinde döndürdüm.

ZodyakOku hakkında daha fazla bilgi almak için telefonumdan bugünün basın bültenine dokundum.

YENİ RANDEVU UYGULAMASI HAYVAN BURÇLARINI EŞLEŞTİRİYOR

Yazan Miranda Moore / 5 Ekim 2020 / 11.30

Kenara çekil Eros, şehre yeni bir çöpçatan geliyor. Adı Bennett O'Brien, hem kendi hem de başkaları gerçek aşkı bulsun diye bir uygulama geliştirdi. Bennett'ın Çin kökenlerinden ilham alan ZodyakOku, insanları Çin burçlarına göre eşleştiren bir flört uygulamasıdır. Önümüzdeki yıl Sevgililer Günü'nden sadece iki gün önceye denk gelen Ay Yeni Yılı'nda yakınınızdaki tüm uygulama mağazalarına geliyor.

Los Angeles merkezli ZodyakOku, şu anda beta testi aşamasında. Los Angeles'ın en gözde bekârı ve Fare burcu olan O'Brien; kurucu, danışman ve yatırımcı rollerinde diğer girişimlerin başarıya ulaşmasına yardımcı olmuş, teknolojiden anlayan bir girişimcidir.

Yeni rakibimizin kurucusu tabii ki Fare burcuydu, yani benim tam tersim. Bu mantıklıydı sanırım. Fareler, doğuştan gelen bir girişimcilik duygusuna sahip olma eğilimindedir. Açıkçası, o kendi kendini yetiştirmiş bir adam ve doğuştan bir liderdi. Normal koşullarda Atlar ve Fareler asla eşleştirilemezdi ama bu ZodyakOku'ydu. Her şey olabilirdi.

Bir randevu ayarlayabilir ve sonra onu ekebilirdim. Kimse ekilmekten hoşlanmazdı. Ama bunun bana bir faydası olmazdı. Bir randevuya gidebilir, en pahalı yemeği sipariş edebilirdim. Hatta tatlımı da önceden sipariş edebilir, ardından tuvalete gider ve sonra bir daha asla geri dönmeyebilirdim. Şeytani bir plandı ama stratejik değildi. Belki ZodyakOku'nun tam bir

tg:@novaebook

dolandırıcılık olduğuyla ilgili bir açıklama yazabilirdim. Bana Olivia Farrow diyeceklerdi. Alisha, WhizDash'te birini tanıyordu. Bu adamla eşleşmem, bir randevuya çıkmam, sahip olduğu tüm bilgileri ele geçirmem ve ardından her şeyi yazmam gerekiyordu.

Bu kadar!

Beta At profilim etkinleştirildiğinde, içeri girmenin tek bir yolu vardı. Sadece bazı küçük değişiklikler yapmam gerekiyordu. Basın bültenini tekrar yavaşça okudum, profilimde Bennett ile eşleşmek için kullanabileceğim ayrıntıları bulmak için her bir kelimeye odaklandım. Algoritmanın beni bir bot veya başka bir şey olarak işaretlememesi için birkaç kişisel bilgi ekledim.

Bazıları için popüler olmayabilir: Ama ben, gecelerini güzel bir kitapla geçiren enayilerdenim. Beyzbol maçları, yumuşak simitler. Pinot Noir ve pizza geceleri.

Şimdiye kadar seyahat ettiğim en iyi yer: Roma'ydı. Paris'in Aşk Şehri olduğunu söylerler ama gerçek aşk, aslında makarnadır.

Her şeyi bir kez deneyecek olsam: ZodyakOku'nu ve Sevgililer Günü'nü kutlamayı denerdim.

Muhtemelen *kendi* uygulamasında kim, ne, ne zaman, nerede ve neden bilgilerini flört profilinde paylaşacak türden bir kişiydi. Bu çok kolay olacaktı. Beni görmezden gelemezdi.

Üyeliği satın alacağım... eğer bana Çin burçlarındaki hayvan işaretlerini sırayla söyleyebilirseniz.

Ekranın ortasında açılan bir kutu, akışımı kesintiye uğrattı.

Resim fırçalarınızı hazırlayın, Atlar! Rembrandt ile aynı hayvan işaretini paylaşıyorsunuz. Sizler doğuştan sanatkârsınız.

"Ah, şuna bak. Hayvan burçlarıyla ilgili genel ve eğlenceli gerçekler," dedim dalga geçerek. "Burası kendi lehimize oynayabileceğimiz bir yer. Biz müşterilerimizi tanımak için zaman ayırıyoruz, Pinot. Hayvan burçlarının üzerlerine fırçayla

tg:@novaebook

vurmuyoruz." Yine de Rembrandt'ın sahip olması gereken At özellikleri bir an için dikkatimi dağıtmıştı.

Şarabımdan bir yudum aldım. Midemde bir bulantı hissettim. Uygulamayı kullanan kişiler sahte profilimle eşleşirse ne olacaktı? O zaman yönlendirildiklerini hissedecekler ve diğer uçta var olmayan kişinin onları kasten görmezden geldiğini düşüneceklerdi. Kimsenin kalbini kırmaya çalışmıyordum. Pó Po ve teyzem neyin peşinde olduğumu bilselerdi, hayal kırıklığına uğrarlardı.

Pó Po'nun Ay Eşleşmesi'ni devralmam için ilk görüşmelerde bana verdiği tavsiye kafamda yankılandı. *Yutabileceğinden fazlasını çiğnersen, boğulursun*, demişti. Sözlerini aklımdan uzaklaştırdım. Hayatta kalabilmek için her şeyi yemeliydik. Sanırım gerçeği ortaya çıkarmak için küçük bir fedakârlıktı bu.

Kendimi bir yelkenliyle Ay'a uçmaya çalışıyor gibi hissettim. Derin bir nefes aldım. Ay Eşleşmesi olmadan dünyaya sevgi getiremezdim. Profilimde kaydet tuşuna dokundum ve özellikle bir Fare'nin bana ciyaklamasını görmek için beklerken, diğer başka hayvan seslerinin sızmasını izledim.

Dikkatim dağılsın diye televizyondaki kanalları çevirdim ve derin denizle ilgili bir belgesele rastladım. Bu, merakımı *ve* korkularımı daha da arttırdı. Fakat okyanusun *içinde* olmak, onu konforlu stüdyo dairemde izlemekten farklıydı. Dikkat dağıtma girişimlerim fazla uzun sürmedi. Basın bültenini incelemeye devam ederken arka planda belgeselin devam etmesine izin verdim. Bu, merakımı ve korkularımı beslemenin başka bir yoluydu.

"Bizi farklı kılan şeylerden biri de profillerde kullanıcıların fotoğraflarını göstermiyor olmamız. Anket yaptığımız kişilerin yüzde seksen beşi fotoğraf göstermemeyi tercih etti, biz de bu ihtiyacı ortadan kaldırdık. İnsanların nasıl göründüğüyle değil, kişilik özellikleriyle ilgileniyoruz. Konseptimiz genel olarak Çin burcundaki hayvan burçlarının özelliklerine dayanıyor

tg:@novaebook

ancak biz her şeyi kendi yöntemimizle yapıyoruz," diye paylaşıyor O'Brien. "Sonuçta gelenekler, bozulmak içindir."

Gelenekler bozulmak için midir? Bu adam kendini kim sanıyordu?

"Ay Yeni Yılı için Büyük Yarış. Sadece dört ay kaldı," diye hesapladım. "Güzel. O zamana kadar başarısız olmaları için hâlâ zaman var."

Pinot boş gözlerle bana baktı.

"Büyük ırkın siz kediler için hassas bir konu olduğunu biliyorum. Aman unut gitsin. İşin içinde bir Fare olduğu için umursayacağını düşünmüştüm!"

Şubat, Ay Yeni Yılı ve Sevgililer Günü ile yılın en büyük ayıydı. ZodyakOku başarılı bir şekilde başlatılırsa, kendi müşteri sayılarımızda alıştığımız artışı göremeyebilirdik. Stratejimizi yeniden düşünmemiz ve önümüzdeki birkaç ayı en iyi şekilde değerlendirmemiz gerekecekti. Ay Eşleşmesi, bu yıllık artışa güveniyordu.

Dizüstü bilgisayarımı alıp Ay Eşleşmesi'nin elektronik tablolarını tekrar kontrol ettim. Neyse ki, bizi yaklaşık iki veya üç ay daha ayakta tutacak kadar birikimimiz vardı fakat kaybedecek zamanımız yoktu.

ZodyakOku, birkaç bin şanslı kullanıcının ürünü erken test edebileceği, ZodyakOku'nun sunduğu özelliklerin çoğunu deneyimleyebileceği ve daha pek çok eklemenin geleceği kapalı bir beta yürütüyor. Bu sırada ZodyakOku, beta testçilerinin geri bildirimlerini dikkate alıyor ve ürünlerini geliştirmek için çalışıyor.

"Şu ana kadar aldığımız son derece olumlu olan geri bildirimler bizi heyecanlandırıyor. Biz yaptığımız işi hafife almıyoruz. Bu çok çılgın bir yolculuktu ve daha yeni başlıyoruz," diye ekliyor O'Brien.

tg:@novaebook

Yaratıcı bir sosyal medya kampanyasıyla varlıklarını dünyaya son iki haftada duyurdular. Bu kampanya sırasında beta sürümüne kabul edilmeyi uman insanlardan şimdiden 25.000'den fazla e-posta kaydı aldılar. Henüz aşkı bulamadıysanız, beta kullanıcısı olmak için web sitelerine kaydolun ve bu akıllı, benzersiz flört uygulamasını deneyin. Bu, sizin için Burç Cennetinde Yapılan Eşleşme Yılınız olabilir!

"Girişim Dünyasının En Yeni Sevgilisi" ve "Modern Dünyada Geleneksellik Arayanlar İçin Taze Konsept" gibi cümleleri okurken istemeden dişlerimi sıktım. İnsanlar gelenekleri ve Çin astrolojisini önemseseydi, bizi bulurlardı. Ay Eşleşmesi yarım asırdır buradaydı ama gösterişli yeni bir uygulama olmadığımız için görmezden geliniyorduk. Uygulamalar ruhsuz ve kişiliksizdi. Aşk iki kişi arasında olurdu, iki avatar arasında değil. Ay Eşleşmesi, yürekten inşa edilmiş bir işti.

Başka bir başlık olan "Çin Burcu Uzmanı, Kitlelerin Uyumlu Eşler Bulmalarına Yardımcı Oluyor" cümlesi, beni olduğum yerde durdurdu.

"Sen uzman olduğunu mu sanıyorsun, Bennett? Sen uzman falan değilsin! Uzman olduğun tek şey, diğer insanların ticari kavramlarını ve çöreklerini çalmak." Bağırışlarım Pinot'yu rahatsız etti ve kucağımdan atlayarak kanepenin en uzak köşesine yerleşti.

Banyoya girdim ve bir yüz maskesini yırtıp açtım. Maskeyi alnıma, burnuma ve yanaklarıma dikkatlice yerleştirdim. Başarıyı nasıl ölçüyorlardı? İnsanların aldığı vik vik ve hav hav sayısına göre mi? Mesajlara göre mi? Kimin randevuya çıktığını bilmeden bunu nasıl takip ediyorlardı? Şüphelerim devam ediyordu. Bu uygulamanın işe yaramasına imkân yoktu.

Özellikle bir tanesini yakından takip ederek, uygulamadaki panomda görünen daha fazla eşleşme arasında gezindim. "Sözde uzmanlığınızı iş başında görelim bakalım. Kimseyi kandıramazsın, Bennett O'Brien!"

tg:@novaebook

Daha önce bana ötmüş olan Horoz'un profilini inceledim ve Los Angeles şehir merkezindeki yeni ve şık bir İtalyan restoranının sahibi olan Parker T.'nin profilinin içeriğini değerlendirdim. Yazanlara göre, İtalya ile ilgili her şeye (özellikle yemeklere) takıntılı ve gururlu bir Angeleno'ydu.

Doğrusu, eğer hayvan burcu kişilik özelliklerimiz bu kadar çatışmasaydı, Parker T. gerçekten ilginç olabilirdi. Ne de olsa ben bir *carbonara* ve İtalyan Rivierası hayranıydım. Açıkçası bu sistem, profillerden kelimeler çekiyor ve insanları bu şekilde eşleştiriyordu. Profilimde makarna kelimesini kullanmıştım. Ama bu, profil eşleşmesiydi; kişilik eşleşmesi değil. Profilime makarnadan nefret ettiğimi yazabilirdim ve uygulamanın mantığına göre, sadece bu kelimelere dayanarak, yine de eşleşebilirdik.

"Ben de böyle düşünmüştüm!" Şarap kadehimi havaya fırlattım ve içindeki sıvı tehlikeli bir şekilde etrafa saçıldı. "Bu bir eşleşme değil, uzmanlık da değil." Bu şarap beklediğimden daha sert ve hızlı vurmuştu. Mutfağa gidip bir parça Hawaii pizzası daha yedim.

Hoparlörlerden yükselen sunucunun sesi uğursuz bir hâl alarak dikkatimi yeniden televizyona çekti. Bir balığın ağzının ortasından korkunç bir yaratık çıktı, solucan benzeri gövdesi kendi kendine evde yapılmış gibi görünüyordu. Ne kadar rahatsız edici olsa da gözlerimi alamadım ve sesi açtım.

"Dil yiyen bit veya *Cymothoa exigua*, balığın solungaçlarından giren bir parazittir. Parazit balığın dilini koparır ve kendini yapıştırarak balığın dili hâline gelir," diye bilgilendiriyordu sunucu, izleyicileri. Kafasında dalgalı çizgiler olan buz mavisi bir balık suda yüzüyordu. Aniden ağzından küçük bir yaratık çıktı.

"Iy! Pinot, şuna bak!" Kayan kâğıt maskeyi alnıma ve yanaklarıma yapıştırdım.

Pinot kanepeden bana baktı ve boğuk bir sesle miyavladı. Ne yaptığımı merak ederek mutfağa girdi ve tezgâhın üzerine atladı.

tg:@novaebook

Sunucu, "Bu işlem balığa zarar vermez veya onu öldürmez ancak bir süre için biraz nahoş hissedebilir," diye devam etti. "Parazit, balığın dilini değiştirerek ve balığın ağzındaki kan ve mukusla beslenerek yeni konakçısında hayatta kalmanın bir yolunu bulur."

Telefonumun kamerasını açıp yüzüme bakmak için çevirdim. Maske takılıyken ve dilim dışarıdayken resmen kendimi kaybetmiş gibi görünüyor ve hissediyordum.

"Pinot, bana dilini göster." Kesme tahtasının oturmak için ideal bir yer olduğuna karar veren Pinot'a uzandım ama daha ben onu yakalayamadan sıçrayıp kaçtı.

Bu süreç, rahatsız edici derecede şiirseldi. Bu parazitler içinde yaşayacakları bir balık buluyor ve balık yeni diline uyum sağlamayı öğreniyordu. Bu sırada parazit, yeni konağı sayesinde hayatta kalıyordu. Ay Eşleşmesi, ZodyakOku gibi şirketler yüzünden balığın kuruyup ölen dili mi olacaktı? Büyük bir aydınlanma yaşadım. Yoksa parazit *ben* miydim?

"Seni bulacağım, Bennett ve sonra gizlice sana bağlanacağım. Ardından senin çeşitli sıvılarınla hayatta kalacağım," dedim. "Bir dakika, bu kulağa hiç doğru gelmiyor." Saçma sapan düşüncelerime yüksek sesle güldüm.

Belgesele reklam arası verildi. Ekranda bitişik, eğik bir *Z* gördüm ve ZodyakOku ile ilgili defalarca okuduğum şeyi duydum.

"Hayır! Şimdi de reklam mı yayımlıyorlar? Yuh!" Ekrana bağırdım. Aklıma pizzamı televizyona fırlatmak geldi ama ZodyakOku bir dilim bile ziyan etmeye değmezdi.

Pekâlâ, hayatta kalmak için elimden geleni yapmalıydım. Ve bu, kurucuya ulaşmak için sisteme sızmakla başlıyordu. Annemin dediği gibi, *karşı tarafın ne düşündüğünü her zaman bilmelisin. Ayaklarını yerden kesebilecek yeni bilgilere hazırlıksız yakalanmak istemezsin.*

Bu iş ya batacak ya çıkacaktı.

tg:@novaebook

Bennett ile eşleşebilirsem, balıkla bir olabilir ve kanını emebilirdim. Tamam, bu biraz fazlaydı. Ay Eşleşmesi'nin bir daha hazırlıksız yakalanmaması için ZodyakOku hakkında bulabildiğim her şeyi öğrenecektim. Bennett, bir nevi balığın solungaçlarıydı.

Saatler sonra, gece yarısından hemen önce, koltuğu tırmalamak için kullanan Pinot'un sesiyle kıpırdandım. Telefonumu e-postalar, mesajlar ve ZodyakOku güncellemeleri için sersemlemiş bir hâlde kontrol ettim.

On beş yeni eşleşme vardı. Bir mucize olmasını umarak her birini gözden geçirdim. Listede birkaç Fare vardı. Her profili dikkatlice okudum ve sonunda ümit verici görünen birine ulaştım. Bu gerçekten Bennett olabilir miydi? Olma ihtimalinin heyecanıyla doğruldum.

Günlerimi geçirmeyi seviyorum: Sevgiyi, insanların hayatına getirerek.

Bir dakika ne? Bu *benim* işimdi.

Okumayı en sevdiğim kitaplar: İş kitapları ve kurgusal olmayan kitaplar.

Bir girişimci miydi?

En çok önemsediğim şey: Çinli bir burç çöpçatanlık uygulaması olan ZodyakOku'nu sektörde bir numara (Sevgililer Günü'nde kullanıma sunuluyor) yapmak.

Bingo.

Üstteki isim B.O.B'du. Bob mu? Veya... Bennett O'Brien mı? Görünüşe göre sarhoş bir algoritma sihirbazıydım. İçimde bir şişe şarap varken sistemlerini nasıl alt edeceğimi bulabilmiştim.

Eğer bu gerçekten Bennett ise, öğrenmenin tek bir yolu vardı. Ne söylemek istediğimi düşünmek için net bir plan yapmadan ve zaman ayırmadan şunu gönderdim: Merhaba B.O.B, Ay küresindeki bir şey bizi eşleştirdi. Tanışalım.

tg:@novaebook

B.O.B'un yanıt vermesi umuduyla, birkaç dakikada bir takıntılı bir şekilde telefonumu kurcaladım. Sonunda gönderdiğim mesajın altında bir mesaj belirdi.

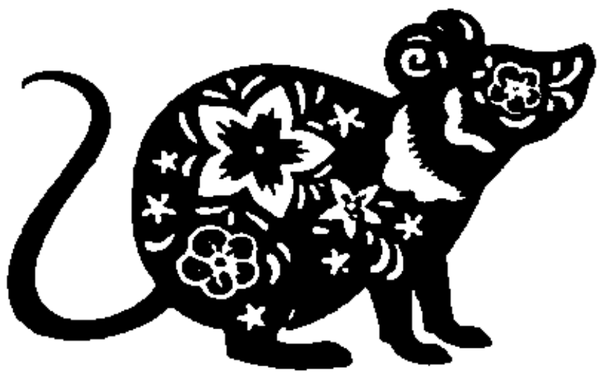
Merhaba Olivia. Senden haber almak güzel. Bir randevu kulağa harika geliyor.

Bir randevuya çıkma düşüncesi tüylerimi ürpertti ama bu benim için değil, Ay Eşleşmesi içindi. Bir görevim vardı. Ajan Olivia Huang Christenson, göreve hazırdı. Her şey aniden çok daha gerçek geldi.

Cevabımı yazdım: Yarın çok mu erken?

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 5



B.O.B'la "randevum" için aşçılık okuluna ilk gelen bendim. Sınıfın duvarına yaslanmış ortak masada yerimi aldım, hedefim -yani randevum- için her iki yanımda da çok sayıda boş sandalye olacak şekilde kendimi ortaya yerleştirdim.

Biraz düşündükten sonra, bir pastacılık kursuna katılma fikrim galip geldi. Yıllar geçtikçe, müşterilerin ilk buluşmalarında dirseklerine kadar pasta hamuruna bulandıklarında kendilerini daha rahat hissettiklerini öğrendim. Flört etmek için rahatlık gerekirdi ancak aralarında kimya yoksa, müşteriler birbirlerinden çok kremalarına odaklanabilirlerdi. Ayrıca, randevu başarısız olursa, yine de en tatlı teselli ödülü olarak tatlıyı alırlardı.

Neyse ki, burada bu gece için yer ayırtmış bir müşterimiz yoktu, yani ifşa olmayacaktım. Ev sahibi avantajına sahip olma fırsatı olduğunda, her zaman değerlendirmek gerekirdi. Benim durumumda, pişirme kısmına fazla dikkat etmem gerekmeyecek ve doğrudan kızartmaya geçebilecektim.

Sınıf, paslanmaz çelik aletler ve çalışma tezgâhlarıyla ticari bir mutfağa benziyordu ancak alan, açıkça özel etkinlikler ve fotoğraf çekimleri için tasarlanmıştı. Beyaz metro fayansları odanın iki duvarını kaplıyordu, diğer duvarda ise büyük bir kara tahta asılıydı.

Önümüzdeki iki buçuk saat boyunca ne bekleyeceğimi bilmek için tahtayı inceledim. Pembe tebeşirle yazılmış el yazısını okudum: Mochi (kırmızı fasulye dolgulu Japon pirinç topları), Bái Táng Gāo (Beyaz şekerli Çin pandispanyası), Dàntǎ

tg:@novaebook

(yumurtalı turtalar), Bánh Chuối Nướng (Vietnam muzlu keki) ve Yuèbǐng (ay kekleri). Daha önce beş tatlıdan ikisini yapmıştım, bu da bana biraz güven verdi.

B.O.B, somon rengi bir gömlek giyeceğini söylemişti. Birkaç dakika içinde iki erkek ve bir kadın geldi, üçü de masanın karşıt uçlarına oturdu. Henüz kendisinden bir iz yoktu.

Birkaç öğrenci daha sessizce içeri girdi ve koltukları doldurdu. Sinirlerim bozulmaya başladı. Belki de bu, o kadar da parlak bir fikir değildi. Karşılığında hiçbir şey vermeden alan, aşağılık asalak bir organizma gibi davranıyordum. Olmaya çalıştığım şey bu muydu?

Odaklan, Olivia! Rakibinle ilgili bilgi almak için buradasın.

Mercan renkli kaşmir kazak giymiş, otuzlu yaşlarının ortalarında görünen bir adam yanıma oturduğunda, iyi şans getirmesi için ay kolyemi ovaladım. Adam döndü ve ben de kendimi düşmanımın gözlerinin içine bakarken buldum. Sonuçta B.O.B'un Bennett olduğu ortaya çıktı. Yıldızlar ve ay aynı hizaya geldi. Şarkı söyleyen bebek Erosların sesini duyabiliyordum. Bennett ile eşleşme planım işe yaramıştı.

"Sen?" ikimiz de aynı anda söyledik. Bennett samimi görünmesine rağmen ben yine de şaşkınlığımı abarttım.

"Sen burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Sen B nokta O nokta B misin?" dedim.

Güldü. "Benim. Bennett O'Brien. Sen O-L-I-V-I-A mısın?"

Sırıttım. "Liv, Olivia'nın kısaltmasıdır."

"Önce fırın, şimdi de burası. Ya beni takip ediyorsun ya da kader bizi bir araya getirmeye devam ediyor," dedi Bennett.

Beni sadece fırından hatırlıyordu, bu da beni konferanstaki izleyiciler arasında görmediği anlamına geliyordu. Rahatlayarak bir nefes verdim.

"Neden dünyada onca isim varken kendine B.O.B diyorsun?" diye sordum.

tg:@novaebook

"Muhtemelen senin Liv ismini kullanmanla aynı nedenle, *Olivia*," dedi adımı vurgulayarak. "Sanırım aynı randevu için buradayız."

"Elindeki çiçeklerin görünüşüne bakılırsa randevuya değil, cenazeye gidiyorsun," dedim, başımla elindeki beyaz kasımpatıları göstererek.

"Hâlâ kokteyl çöreğimi kaybetmenin yasını tutuyorum," dedi ciddiyetle. "Madem randevuya çıktığım kişi sensin, bunlar senin. Başın sağ olsun." Çiçekleri yavaşça bana doğru uzattı. "Getirebileceğim daha iyi bir çiçek var mı?"

"Ben şahsen şakayıkları tercih ederim ama nasıl derler? Önemli olan düşünmek. Teşekkürler." Çaresizce bukete uzandım ve çiçekleri çantama tıkıştırdım. "Neden somon rengi giymedin? Doğru görüyorsam, bu üzerindeki mercan rengi."

Bennett gömleğine baktı. "Bu kesinlikle somon rengi" dedi. Bir süre sonra, "Bunun tuhaf olduğunu biliyorum ama bence kalmalıyız. Temiz bir sayfa açarak başlayalım. Ben Bennett'ım. Sen Olivia yani Liv, yani Fırın Kız'sın."

Demek o da bana lakap takmıştı.

"Bana *Olivia* diyebilirsin. Kalabiliriz ama sorularla başlayacağım. Mesleğin ne?" Vakit kaybetmek istemediğimden sordum. Bu adamdan alabildiğim her bilgiyi almalıydım.

Bennett biraz şaşırmış görünüyordu. "Ah, aslında ZodyakOku'nun kurucusuyum. Bu yüzden kalmamız gerektiğini düşünüyorum" diye itiraf etti. "Algoritmam iyidir."

"Vay canına, algoritman kaderin yerini aldı, ha?" dedim. Muhtemelen aynaya bakıp kendine yakışıklı olduğunu söyleyen biriydi. "Eşleştiğimiz uygulamanın kurucusu olduğunu bilmiyordum." Kendisi ve şirketiyle ilgili şimdiye kadar yayımlanan her basın bültenini okuduğumu bilmiyordu ve öğrenmesine gerek yoktu. Cahili oynamak bana daha fazla bilgi sağlayabilirdi.

"Sanırım ismimden dolayı beni araştıramadın. Ya da ismimi bilmediğin için." Bennett ayağını saldalyenin bacağına dayadı.

tg:@novaebook

"Algoritmam işe yarıyor ve ben ona güveniyorum. Durmadan karşılaşmamızın bir nedeni olmalı. Ayrıca, sen tuhaf bir şekilde ilginç birisin."

Elimi kalbimin üzerine koydum ve ona güya ciddi bir bakış attım. "Bu, birinin bana söylediği en güzel şey."

Bennett güldü. "Yanlış söyledim. Sadece ben öyle düşünüyor olabilirim ama Lucky Monkey'de seninle iyi anlaştığımızı hissettim. Numaranı istemem gerektiğini sonradan fark ettim. Ve şimdi buradasın."

Bennett başka bir şey daha söyleyemeden eğitmen, sınıfın dikkatini çekmek için ellerini çırptı. Herkesi selamladı ve takımlara ayrılıp tahtadaki tariflerden birini yapacağımızı açıkladı. Bennett ve bana ay çöreği yapma görevi verildi. Ocağın yanında bir yer bulmak için taburelerimizi ittiğimizde, 1,63 boyunda olan benim yanımda ne kadar uzun durduğunu hatırladım. Kalçalarını hafifçe saran koyu mavi bir kot pantolon giymiş, manşetleri açık kahverengi deri botlarının üzerinde katlanmıştı. Bilerek seçilmiş ancak rahat bir kıyafetti. Adam en azından tutarlıydı.

Yumurtalı tartlarla görevlendirilen ekibin yanındaki alanı talep ettik. Bennett ve ben birbirimizin etrafında dolaşırken beceriksizce göz teması kurduk. Kendime bunu aşk için ve tüm bekâr insanların iyiliği için yaptığımı hatırlattım.

Bennett, tarifi okudu ve masanın üzerindeki malzeme sepetindeki ürünlerle malzeme listesindekileri karşılaştırarak fısıldadı. Şüpheyle bakarken karşımdakinin *o* olması çok hoşuma gitti.

Telefonundan bir fotoğraf açtı ve görebilmem için ekranı eğdi. "Bence bunun yerine bu tarifi yapmalıyız. En iyi ay çöreği olduğunu söyleyebilirim. İçerikleri benzer ama yapım süreci biraz farklı."

Bu öz güvenine sinir oldum. "Telefonunda neden bu var? Bu akşam ay çöreği yapacağımızı nereden bildin?"

tg:@novaebook

"Sınıfa önceden bakıp olası tüm tatlılar için tarifler çıkardım. Daha önce ay çöreği yaptım ve kendi tarifim de var. Bu konuda yüzde yüz başarı oranım var."

Elimi meydan okurcasına belime koydum. "Eh, ben de ay çöreği yaptım ve bence sınıf tarifini yapmalıyız." Basın bülteninde yer alan, geleneklerin nasıl yıkılması gerektiğine dair cümlesi zihnimde yankılandı. "Görünüşe bakılırsa zaman kısıtlaması nedeniyle bazı adımlar çoktan başlamış."

Bennett, "Benim yöntemimle denemek istemiyor musun?" diye şaşırmış bir ifadeyle sordu. "Tarifimin işe yaradığını *biliyorum*. Bu diğer tarifte, tuzlu ördek yumurtası sarısı bile yok."

Onun yöntemiyle hiçbir şey denemek istemiyordum, ne flört uygulaması ne de başka bir şey. "Bu bizim kontrolümüzün dışında. Burada olmak için para ödedik, ay çöreğini aşçılık okuluna göre yapmak için," dedim kendimi geri iterek. "Seninki kadar iyi olmazsa, istediğin kadar böbürlenebilirsin."

Bennett'ın çenesi kasıldı ama sonra telefonunu cebine koydu. "Elbette. Senin dediğin gibi yaparız," dedi. Sesinde belli belirsiz bir sıkıntı seziliyordu. En azından sonunda kabul etmişti. "Başlayıp nereye gideceğini görmeye ne dersin?"

"Yavaştan yapmaya başlayalım," dedim içten içe memnun bir şekilde. Onu sinirlendirdiğim için bu kadar tatmin olmamalıydım. "Bu tarif şurupla başlamamız gerektiğini söylüyor ama bu çoktan yapılmış. Bu yüzden şimdi hamuru yapmalıyız."

"Bence doldurmayla başlamalıyız," diye karşı çıktı Bennett. "Eğitmen, önceden ıslatılmış nilüfer tohumlarını kaynatmaya başlamış gibi görünüyor, biz de onu bitirelim."

Of, Eros aşkına! Daha beş dakika bile olmadan kafa kafaya çarpışıyorduk. Belime bir önlük sardım. "Dediğim gibi, adımları izlemeliyiz. Bu sırayla yazılmalarının bir sebebi var."

"Tarif talimatlarının yeniden yorumlanması gerekiyor," dedi önlüğünü boynuna asarken.

tg:@novaebook

Aklıma bir şey geldi. "Şuna ne dersin? Ben hamuru hazırlarken sen bunu yap."

"Tarifi birlikte uygulamak istemiyor musun?" diye sordu. "Randevunun amacı bu değil mi? Birlikte bir şeyler yapmak?"

Randevu kelimesini kullanması karşısında hafifçe irkilerek bir havluya uzandım. "Doğru ama o zaman bu kadar verimli olmaz. Bölüp pişirirsek birkaç adımı aynı anda halledebiliriz."

"İşte." Bennett, mutfak robotunu raftan alıp prize taktı. Kaynayan nilüfer tohumlarını kontrol etti ve sıvıyı boşaltarak mutfak robotuna ekledi. Malzemeler birlikte döndükçe pürüzsüz, yoğun bir karışım oluştu. Bennett her dokuyu ve kokuyu ezberlemiş gibi görünüyordu. Karışımı bir tavaya aldı ve ısıyı orta dereceye ayarladı. "Gördün mü? İşte bitti! Geri kalan adımları birlikte takip edebiliriz."

"Harika," diye mırıldandım.

"Yıllar önce insanların Çin'de bir 'ay çöreği balonu' olacağından endişelendiğini biliyor muydun?" Bennett, spatula ile püreyi karıştırırken aramızdaki gergin sessizliği doldurdu. "Lüks ay çöreği, pazarı ele geçirdi ve geleneksel ay çöreğinin on katından fazla sattı."

En yakın stantlardan birinden gümüş bir kâse aldım. "İnsanlar neden iyi bir şeyi değiştirme ihtiyacı hisseder? Gelenekte yanlış bir şey yok ki."

"Konu, yanlış ya da doğru olması değil. Bazen insanlar yeni şeyler denemekten hoşlanır," dedi Bennett.

Hissettiğim rahatsızlığın yüzümden anlaşılmasına izin vermemeye çalıştım. Önemli bilgileri elde etmek gibi daha önemli konularım vardı.

"Çin burçlarını çok mu önemsiyorsun yoksa sadece para kazanmak için mi bu işin içindesin?" diye soruyu ağzımdan kaçırdım.

Bennett burnunu kırıştırdı. "Bu bir şaka mı?"

tg:@novaebook

"Tekrar ifade edeyim: Yani bu fikir aklına nereden geldi? Ve bana muhabirlere verdiğinden emin olduğum klişe cevaplar verme." Bu cevabı zaten basın bülteninden biliyordum. ZodyakOku'nu *insanlara gerçekte kim olduklarına göre aşk şansı vermeye yardımcı olmak için kurdum. Uygulamamızda rol yapmaya veya performans göstermeye gerek yok. Tek yapmanız gereken kendiniz olmak.*

"Söylediklerim klişe cevaplar değil," dedi kaşlarını çatarak. "Randevu uygulaması sektöründe özel ve özgün bir şey yapmak istedim. Konseptimizi seviyorum. Bence eğlenceli."

"Eğlenceli," diye tekrarladım. Çin burçlarının benim için çok yeni olduğu ve eğlenceli hissettirdiği günleri düşündüm. Gizemli. Köklü. Büyüsü hâlâ oradaydı ama artık genelde benim için bir iş hâline gelmişti. Unun içine pekmezi, sodalı suyu ve yağı ekleyip spatula ile malzemeleri birbirine karıştırdım. "Burçlarla her zaman ilgileniyor muydun yoksa bu son zamanlarda edindiğin bir ilgi mi?"

Şaşırtıcı bir şekilde, Bennett benim sorgulama şeklimden etkilenmemiş görünüyordu. Gözlerime odaklandı ve ifadesizce, "Bunu Wikipedia sayesinde yeni öğreniyorum. Orada gerçekten iyi şeyler var."

Kendimi tutmaya çalışmama rağmen, bir kahkaha attım. Düşmanımın şakalarına gülemezdim. Bu bir zayıflık işaretiydi.

Güldü ve başını sallayınca alnına bir tutam saç düştü. "Burçları öğrenerek büyüyüp büyümediğimi merak ediyorsan, hayır. Kendi kendime öğrendim. Annem burçlarla ilgileniyordu ama... hayır, ben öyle büyümedim," dedi ve sustu. Fazla detaya girmedi. "Uygulamam daha gevşek bir yaklaşım benimsemesine rağmen, Çin burcunu derinlemesine inceledim."

Blöf yapıyordu.

"Devam et, bana istediğini sorabilirsin," dedi sanki aklımı okumuş gibi.

tg:@novaebook

Kafamı sallayıp susunca, "*Sen* burçları öğrenerek mi büyüdün?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," diye yalan söyledim. Pó Po ve teyzemin burada ihanetime tanık olmamalarına sevindim. Endişemin birazını gidermek için hamura daha çok bastırdım. Doku pürüzsüz hâle geldiğinde, hamuru folyoya sarıp soğuması için buzdolabına koydum.

"Çin burcunun nasıl çalıştığını yeniden yorumluyor ve bunun için insanlardan para alıyorsan, onları yanılttığını düşünmüyor musun?" diye ekledim, ocaktaki Bennett'ın yanına dönerken.

"Yaptığım şeyin kültürel sahiplenme olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

Bir an düşündüm. "Bilmiyorum. Tam olarak değil."

"Hem Çin hem de İrlanda mirasına sahibim ve uzun süredir burçlarla ilgilenip çalışıyorum. Bu benim kültürüm, ailemin kültürü," dedi Bennett, biraz savunmacı bir tavırla. "Melez olmamdan rahatsız oldukları için yeterince Çinli olmadığımı düşünen hiç kimseye kendimi haklı çıkarmak zorunda değilim."

"Hayır, kesinlikle anlıyorum," diye itiraf ettim.

Mesele şu ki, onu gerçekten çok iyi anlıyordum. Empati yapabiliyordum. Çin, İskoç ve Norveç mirasıyla, böyle düşünmem benim için adil olmazdı. Düşünseydim, bu benim de aynısını yaptığım anlamına gelmez miydi? Ay Eşleşmesi'ni modernize etmek için uğraşıyordum elbette ama bunu Pó Po'nun başlattığı şeyi onurlandıracak şekilde yapmaya çalışıyordum.

Bennett, "İsimlerimiz, her zaman kim olduğumuzu *tam olarak* temsil etmez," dedi. "İrlandalı bir soyadım var ve bunun yaptığım işle kafaları karıştıracağını anlıyorum. Fakat bu benim de Çinli olduğum gerçeğini değiştirmiyor. Varlığımın, nasıl göründüğümün ve adımın bazen insanları şaşırttığını biliyorum."

tg:@novaebook

"İsimler karmaşık olabilir," dedim başımı sallayarak. "Ve çisimlerden yola çıkarak insanlar kolayca varsayımlarda bulunabiliyor."

Bennett malzemeleri karıştırmayı bir anlığına bırakarak bana baktı, gözleri benimkilerle yoğun bir temas hâlindeydi. "Her zaman Çin burcunun insanları anlamak için büyüleyici bir yaklaşım olduğunu düşünmüşümdür. Ve burçların büyük bir kısmı, kimin kiminle iyi eşleştiğiyle ilgilidir. Flört uygulamalarının yükselişiyle, kişisel olarak ilgilendiğim bir iş fırsatı gördüm," diye ekledi. Elindeki göreve dönüp tavayı hafifçe salladı. "Akıllı bir iş adamı olmaya çalışıyorum. Teknoloji sektöründe iyi bir deneyim var. Bir girişimi yönetmenin büyük bir kısmı iş başında öğrenmek ve ne zaman döneceğini bilmektir."

Doğru söylüyordu.

"ZodyakOku'nun konseptinin daha önce yapılmadığına inanmıyorum," diye bastırdım.

Bennett bana baktı. "Yaptığım şey yeni değil. Eşleşmenin bir unsuru olarak astrolojik işaretleri ve hatta Çin burcunu içeren filtreleri olan birkaç flört uygulaması var. Gerçi bu bizim ana unsurumuz."

"Gerçekten mi? Sadece birkaç flört uygulaması, ha?"

Bennett'ın ela gözlerine bir parıltı yayıldı ve bir an için dikkatim dağıldı. Bennett, "Ay Eşleşmesi diye bir yer de var," dedi. "Duymuş muydun?"

Bu sorusu üzerine sarsıldım. Bizi gerçekten bilmesini beklemiyordum. Ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı. *Hayır* anlamında başımı salladım. Başka bir yalan daha söyleyemezdim.

"Hah," diye homurdandı. "Seninle ilgili şu âna kadarki izlenimlerime göre, ZodyakOku yerine Ay Eşleşmesi ilgini daha çok çekecek bir şey gibi görünüyor. Ancak eğer *sen* bile adını duymadıysan, sanırım endişelenmeme gerek yok."

İşte o iki kelimeyi tekrar söylemişti. Ay Eşleşmesi'nden bahsetmesi ve bizi tamamen yok sayması beni delirtti.

tg:@novaebook

"Hımmm," diye mırıldandım parmaklarımı ay çöreği kalıbının tasarımı üzerinde gezdirerek.

"Genelde randevuya çıktığın bütün kişileri böyle zorlar mısın?" diye sordu Bennett, yüzünü bana dönerek. Omuzları daha gevşek, sesi eskisinden daha rahattı. Doğrudan ona baktım ve bu açıdan gülümsemesinin hafif çarpık olduğunu, alt dudağının sol taraftaki dişlerinin üzerine doğru kalktığını gördüm. Çıldırtıcı derecede sevimliydi.

"Sadece özellikle şüphe uyandıran ya da ilgimi çekenleri," dediğimi fark ettim. "Öyleyse, tüm hayvanları serbest bırakıp, istedikleri kişilerle kaynaşma ve flört etme özgürlüğü veriyor gibisin. Uygulamanda insanlara rehberlik etmeye yardımcı olacak bir uyumluluk temeli yok."

Bennett güldü ve tekrar konuşmadan önce duraksadı. "ZodyakOku, hayvan burç özelliklerini dikkate alıyor ancak çoğunlukla kullanıcıları profillerinde yazdıklarına göre eşleştirir. Bu da kullanıcıları daha fazla potansiyel eşleşmeye açmış oluyor," diye açıkladı. "Uyumlu işaretleri özel olarak eşleştirmek geleneksel ve sınırlı yöntemden farklı, biliyorum. Bazı insanlar bundan hoşlanmayacaktır ama umarım yine de bizi denerler."

Ağır ağır nefes aldım. Anahtar kelime *denemekti*. Ama insanlar ciddi bir şeye hazır olduklarında bize geleceklerdi.

Bennett bana komik bir şekilde gülümsedi. "Bunu söylediğim için üzgünüm," diye ekledi, "ama Atlar ve Fareler genellikle uyumlu değildir. Fakat biz anlaşıyoruz!"

Homurdandım. "Yani uygulaman aslında uyumlu eşleşmeler yapmıyor." Ona gözlerimi kısarak baktım. "Bu bana yanlış reklam gibi geldi."

"Bu, uyumlu tanımına bağlı." Bennett, elleriyle konuşurken önüme dolgu kaplı bir spatula çıkarttı. "Hayvan burçlarımızın eşleşmesiyle ilgili bir sorunun varsa, o zaman neden bana çıkma teklif ettin?" diye merakla sordu.

tg:@novaebook

Nilüfer püresi yere sıçrarken spatulayı indirmek için uzandım. Elim istemeden onunkine dokununca sanki sıcak bir sobaymış gibi hemen geri çektim. Tenlerimizin temas ettiği yere ve sonra tekrar bana baktı.

"Uygulamanızın bir kullanıcısı olarak, sanırım en iyisini sizin bildiğinize güvendim," diye yanıt verdim. Bu sözleri sarf ederken neredeyse boğulacaktım.

Bennett sırıttı ve avucunu masaya koyarak bana doğru eğildi. "Gözlerin çok güzel," dedi. "Ardında bir ateş var."

Yüzüne baktım. Gözlerim, açık renkli pürüzsüz teninde geziniyordu. Elimi masaya koyarak duruşuna karşılık verdim. "İltifatlarla dikkatimi dağıtmayı başardığını düşünüyorsan, bence bir daha düşün."

Nilüfer tohumu dolgusuna yeniden odaklanan Bennett'ın ağzının köşeleri yukarı doğru kıvrıldı. "Bu randevudan memnun kalmazsan, paranı geri alırsın; hem de sorgusuz sualsiz" diye şaka yaptı. Yüzünde daha büyük bir tebessüm belirdi ve gardımın yavaş yavaş düşmeye başladığını hissettim. Bunun olmaması gerekiyordu.

Sınıfın kapısı açıldı ve geç kalan iki kişi içeri girdi.

"Geç kaldığımız için üzgünüz. Yoğun trafiğe yakalandık," dedi kadın, eğitmene. Sesi ürkütücü bir şekilde tanıdık geliyordu. "Yine de katılabilir miyiz?"

Sınıfa katılan iki kişiye gizlice bir göz attım ve içlerinden birini tanıdım. Vücudum gerildi. Colette mi? Kasabaya ne zaman dönmüştü? Eski en iyi arkadaşım ve randevu eşi, eğitmen tarafından odanın karşısındaki temiz bir çalışma tezgâhına yönlendirildi.

"Bu nedir? Kafanla ne yapıyorsun?" diye sordu Bennett, bana daha iyi bakabilmek için dönerek.

"Şşşt!" Dikkatleri üzerime çekmemeye çalışarak başımı aşağıya eğdim. "Ses çıkarma ya da ani hareketler yapma," diye fısıldadım.

tg:@novaebook

"Ah, tamam." Bennett nefesini tuttu ve kahkahalara boğulmadan önce birkaç saniye donup kaldı. "Cidden, ne yapıyorsun?"

Düşün, Olivia!

"Eski erkek arkadaşım az önce içeri girdi," diye bir anda cevapladım. Mantıklı olabilecek tek şey buydu. Artık hiçbir şey beni kurtaramazdı. "İlişkimiz kötü bitti. Şu an onu görmek istemiyorum."

Çünkü o zaman buradan almaya geldiğim bilgiyi alamadan ifşa olurdum. Ve geçmişimle yüzleşmem gerekirdi. Şu an bunların hiçbirine hazır değildim.

Bennett kurnazca çifte baktı. "Bu çok garip. Görünüşe göre buraya yeni kız arkadaşıyla birlikte gelmiş."

Beklenmedik bir şekilde, odanın diğer tarafından bir ses duyuldu. "Olivia?"

Kimin sesi olduğunu anlamam için adımı söyleyeni görmeme gerek yoktu. Bennett'ın kâsesinin altına eğildim ve raflarda bir şey arıyormuş gibi yaparak arka tezgâhlara doğru kaydım.

Arka raflardan odaya bakıp bir sonraki hamlemi bulmaya çalıştım. Aniden, yüksek bir tepsi takırtısı duyuldu. Bennett'ı nilüfer tohumları ve havlularla çevrili vaziyette yerde gördüm. Öğrenciler ayağa kalkmasına yardım etmek için Bennett'ın etrafını sararken, her yerden nefes sesleri yükseliyordu.

Mükemmel. Şimdi Colette beni kesinlikle görecekti.

Ya da görmeyecekti.

Bennett'ın bana baktığını ve çıkışa doğru başını salladığını neredeyse fark edemeyecektim.

Beceriksizce önlüğümü çıkardım ve parmak uçlarımda kapıya ilerledim.

Dışarı çıktığımda gitmeyi düşünmüştüm ama birden kalmaya karar verdim. Birkaç dakika sonra Bennett önlüğün,

tg:@novaebook

kazağını kapatmadığı kısımlarında açık turuncu dolgu lekeleriyle binadan çıktı.

"Burada değiilsindir diye düşünmüştüm. Çantanı unutmuşsun," dedi çantamı ve çiçeklerimi uzatarak.

"Teşekkürler. Hem bunlar hem içeride yaptıkların için," diye yanıtladım. "Sen iyi misin?"

"Birkaç gün ağrım olacak ama iyiyim. Ek iş olarak Keanu Reeves'in dublörlüğünü yapıyorum, bu yüzden vücudum buna alışık," dedi ifadesizce. "*Sen* iyi misin?"

"Lütfen. Herkes Keanu'nun dublör kullanmadığını bilir," dedim, gülmeme engel olmaya çalışarak. Üst kattaki o karşılaşma çok... tuhaftı. "Ben de iyiyim sanırım."

Neredeyse ifşa olacaktım. Bennett kendi yalanlarımı örtmeme yardım etmişti.

Bennett sırtını esnetti. "Bana gülmesen iyi edersin!" dedi sırıtarak.

Derin bir nefes aldım. "Gülmek niyetinde değilim. Oradakilerin dikkatini dağıttığın ve dışarı çıkmamı sağladığın için gerçekten minnettarım. Üstelik ay çöreği yapmak için ne kadar heyecanlı olduğunu da biliyorum. Sana teşekkür olarak dondurma ısmarlayayım."

Bennett, "Dondurmayı reddedersem aptallık etmiş olurum," dedi. "Ama ödemene izin verirsem, daha büyük bir aptallık etmiş olurum. Dersi sen ödedin. Dondurmalar da benden."

"Buna itiraz edemem ama benim için kendini yere attın."

"Senin için düşmek, benim için bir onurdur," dedi tatlı bir sesle.

Yanaklarımın kızardığını hissettim.

Kendine gel!

En yakın dondurmacıya gittik. Ben bir top çikolatalı ve bir top vanilyalı sipariş verirken, Bennett iki top fıstık ezmeli dondurmanın tadını çıkardı. Gökyüzü pembe ve mor bir

tg:@novaebook

alacakaranlığa dönüşürken, dondurmalarımızı yiyerek en yakın parka doğru birlikte yürüdük.

"Bu garip bir şekilde tanıdık geliyor," dedi Bennett.

Ona baktım. "Evet. Çok tuhaftı gerçekten."

"Benimle tekrar buluşmak mı yoksa kaçış oyunu mu?"

"İkisi de! Hayatımda hiçbir şeyi yarım bırakmadım!" Bu ani kaçışımız yüzünden hâlâ şaşkındım. Damarlarıma adrenalin pompalanıyordu. Akşamın böyle geçeceğini hiç tahmin etmemiştim.

"Bir At burcu olarak, özelliklerinden biri spontanlık olmasına rağmen mi?"

"Spontanlık aslında benim pek hoşuma gitmeyen özelliklerden biri." Dondurmamı yaladım.

"İlginç," dedi kaşlarını kaldırarak. Külahından bir ısırık aldı. "Seninle ilgili daha çok şey öğrenmek istiyorum. Ne iş yapıyorsun, Olivia?" diye sordu. Adımı, sanki kelime dağarcığının bir parçasıymış da bu yüzden aşinaymış gibi söyledi.

"Ben... işe alım yapıyorum," dedim, ki bu yalan gibi *gelmedi*. Ay Eşleşmesi için her zaman bekâr insanların kaydını alırdım. "Aile işini devralıyorum." İşte. Bir gerçek. Artık bu gece rahat uyuyabilirdim.

"Öyle mi?" dedi.

Burnumu kırıştırarak ona baktım. "Öyle."

"Nasıl bir his?"

"Açıkçası hoşuma gidiyor," dedim. "Son zamanlarda bazı zorluklar yaşadık ancak üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil."

"İyi yetenekler bulmak zor mu?" diye sordu, ardından bir kaykaycı ve köpeğinin yolundan çekilmek için bana doğru bir adım yaklaştı.

"Onun gibi bir şey," diye itiraf ettim.

"Bu etkileyici. Tebrikler. Ne kadar hızlı büyüdüğümüze bağlı olarak hizmetlerini kaydetmem gerekebilir. Önce işlerin nasıl gittiğini görelim."

tg:@novaebook

Ne kadar hızlı büyüdüklerini ve ZodyakOku için ne gibi planları olduğunu sormak istiyordum ama onu daha fazla sorgulamaya cesaret edemedim. Bennett'ın yeni tanıştığı birine şirketinin sırlarını açıklayacağını nerden çıkarttığımı hiç bilmiyordum. Şey, yani tekrar karşılaştığı birine.

Dirseklerimiz beşinci kez rahatsız edici bir şekilde birbirine sürtündüğünde, geceyi bitirme zamanının geldiğini anladım. "Eve gitmeliyim. Yarın yoğun bir gün beni bekliyor. Dondurma için teşekkürler."

"Ne demek." Bennett saatine baktı. "Ne kadar geç olduğunu anlamamışım bile. Bu çok eğlenceliydi, Olivia."

"Öyle gibiydi, B.O.B"

Bennett güldü. "Evet, bunun için üzgünüm. Mühendisim beni bir profil oluşturmaya ikna etti. Temel seviyede neler olduğunu bilmemin benim için daha iyi olacağını söyledi. Ekibim, uygulamayı denemek için randevulara çıkmam konusunda beni teşvik ediyor. İşler oldukça yoğun, bu yüzden bu benim ilk randevum."

Benim dışımda başka biriyle çıkmaya çalışmadığı için bir parçam heyecanlandı. Külahımı bitirip bu düşünceyi peçetemle birlikte çöpe attım.

"Tahmin edebiliyorum. Demek iş için araştırma yapmak adına buradasın," diye durumu netleştirdim, *sen de* ifadesini dışarıda bırakarak. İroni, biraz komikti.

Bennett elini cebine soktu. "Öyle diyebilirsin ama geldiğime gerçekten çok memnunum. Seni bir daha görebilir miyim, bilmiyorum. Belki bu sefer numaranı alabilirim? Böylece birbirimizi görmek için biraz daha az kadere ihtiyacımız olur."

"Biraz daha az algoritmaya mı demek istedin?" dedim alaylı bir şekilde. Telefonunu elinden aldım.

Yanakları pembeleşti. Sohbetimizi ZodyakOku'ndan başka bir konuya çevirmek için, istemeye istemeye de olsa numaramı

tg:@novaebook

telefonuna yazdım. Onunla yapmayı planladığım tek konuşma, mercan rengi gömleğinin kollarını hangi planlar için sıvadığıydı.

Bennett beceriksizce kollarını uzattı ve duraksayarak bana sarılmak istediğinin sinyalini verdi. Tereddütle uzanıp ben de ona sarıldım. Kollarımı sağlam omuzlarına yasladım ve bu kadar yaklaşmışken, misk gibi koktuğunu fark ettim. Bir de ay çöreği dolgusu gibi.

Oyalandığımızı fark etmemiz bir saniye sürdü. Ayrıldık ve çantamın askısını ayarladım, kasımpatılar yana doğru sallandı.

"Seninle resmî olarak tanışmak güzeldi," dedi Bennett.

Birbirimize gülümsedik. Bu gece çok eğlendiğimi inkâr ediyordum.

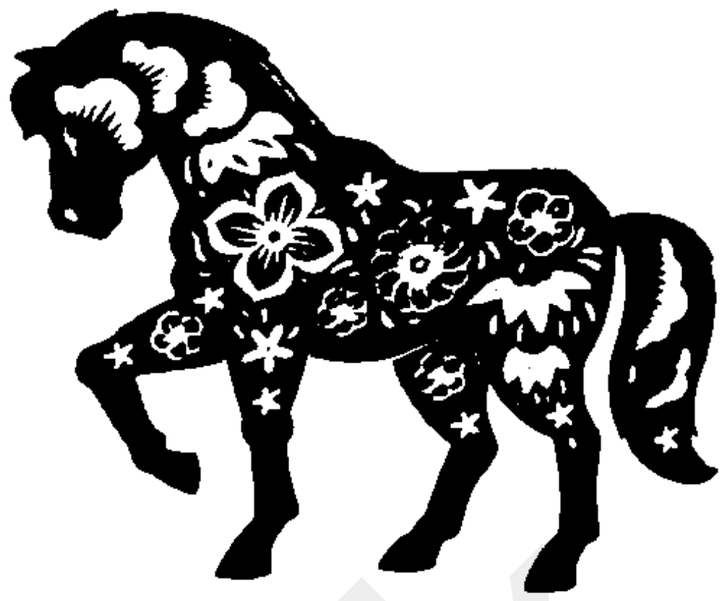
"Seninle tanışmak da güzeldi, pislik."

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 6



Yıllardır yürüdüğüm yolda ilerlerken içgüdülerim bana yol gösterdi. Ay Eşleşmesi'ni görünce, binayı hayranlıkla izlemek için kenara çekildim. İlk haftama dört gün kalmıştı ve ben hâlâ midemde kelebeklerin uçuştuğunu hissediyordum. Ay Eşleşmesi'nin kırmızı dış cephesi, pembe pencere kaplamaları ve pembe kapısı en başından beri aynıydı. Pó Po, mekânın şans ve mutluluğu simgeleyen renklerinde ısrarcıydı.

Daha gençken, binanın hem içi hem de dışı bana eski moda gelirdi; sanki Çin Mahallesi'ndeki tüm dükkânların belli bir şekilde görünmesi gerekirmiş gibi hissederdim. Şimdi ise mahallenin, giderek artan modaya uygun restoranları ve sanat galerileri akışı arasında geleneği yaymaya devam eden kısımlarını takdir ediyordum. Binamızın sağında eskiden kitapçı olan yer, şimdilerde tadilatı yapılacak bir ofis ya da perakendeci olarak belirlenmişti. Bugünlük inşaat henüz başlamamıştı, bu yüzden kendime biraz sessiz zaman ayırabilecektim.

Sadece bir yıl önce, Ay Eşleşmesi'nin içi şimdi olduğundan tamamen farklı görünüyordu. Duvarlar ve tavanlar ilk günden beri koyu kırmızıydı. Mobilyalar karanlık ve ağırdı, ayrıca çok fazla eşya vardı: onlarca yıl öncesine ait müşteri belgeleriyle dolu kutular, kitaplar, yırtık posterler ve çantalar dolusu bağış. Teyzemi, mekânı yeniden tasarlamama izin vermesi için ikna etmem sekiz ayımı aldı.

Tasarım hedeflerim basitti: temiz ve istek uyandıran ama yine de geleneksel. Burayı ziyaret eden müşterilerin, her şeyin

tg:@novaebook

mümkün olduğunu hissetmelerini istiyordum. Hayatlarında yeni bir bölümün başlamak üzere olduğunu... Bu da duvarları kirli beyaza boyamak ve yerel sanatçıların aşkın karmaşık, soyut ve güzel duygularını yansıtan eserlerini asmak anlamına geliyordu. Hantal sandalyelerin yerini, bitpazarlarından topladığım minimal yüzyıl ortası modern sandalyeler aldı. Aşkı bulmak yeterince stresliydi zaten. Onu bulmak için gittiğiniz yerin sakinleştirici ve güven verici olması gerekirdi.

Ay Eşleşmesi adı bile basit ve anlaşılır fakat yine de anlam doluydu. Ay burcu, insanların ayın hareketlerini ve evrelerini yorumlayıp anlamlandırması sayesinde ortaya çıkmıştır. On iki hayvan burcunun her biri ve onlara eşlik eden kişilikler bir Ay Yılı'nı yönetir. Ay'ın bir aydaki evrelerine dayanan Ay takvimi, önemli olayların en uygun tarihlerini belirlemede yol göstericidir.

Pó Po bu adı seçtiğinde, işinin hem fiziksel hem de mecazi olarak Ay'ın gücünü yansıtmasını istemiş. Adı mütevazı kılmaktan daha fazlasını yapan Pó Po, onu canlı tutmak için iş konseptini de basitleştirmiş. Batılıların, burçlar ve çöpçatanlık olayı çok karmaşık olmadığında daha çok ilgilendiklerini fark etmiş. Gözü korkmuş müşterilerini kaybetmemek için tüm bunların büyüsünü nasıl düzene sokacağını anlamış.

Tıpkı onun gibi, benim de Ay Eşleşmesi'ne uygun değişiklikleri bulmam gerekiyordu. Konuşmalar, kadeh kaldırmalar ve altın kolyeler özeldi ama bu konu, bunların hiçbiriyle ilgili değildi.

Pó Po'nun, teyzemin ve Ay Eşleşmesi'nin mirasını geleceğe taşıyordum. Şu andan itibaren yaptığım şey, neyden yapıldığımın ve işletmenin bu değişen, zorlu zamanlarda nelere dayanabileceğinin gerçek testiydi.

Binamızın üç odasından birinin ofis olarak tahsis edildiği, mekânın arka tarafına doğru yürüdüm. Bekleme alanının karşısında, müşterilerle buluştuğumuz Seans odası bulunuyordu.

tg:@novaebook

Posta yığınını karıştırdım. Birkaçı pazarlama mektubu, birkaçı da yanlış adrese gelen mektuplardı ama çoğunlukla faturalar vardı. Hepsini, teyzemin bıraktığı fatura dolu yığının üstüne attım. E-postalarıma bakma şansı bulamadan ön kapının kapandığını ve ardından bekleme alanına doğru seslenen bir kadının sesini duydum.

"Merhaba. Yardımcı olabilir miyim?" diye sordum, bu beklenmedik konuğu karşılamak için aceleyle ofisten çıkarken.

"Evet, Lydia'yı arıyorum. Burada mı?" diye sordu kadın. Bebek mavisi takımının içinde profesyonel bir şıklık sergiliyordu. Büyük boy deri çantasının içinde bana bakan bir çift göz gördüm ve ardından küçük bir havlama sesi duydum. Kadın çantayı yüzüne doğru kaldırıp küçük açıklıktan içeriye seslendi. "Poppy'ye aldırmayın. Arkadaş canlısıdır."

"Lydia burada değil. Randevunuz var mıydı?" Teyzemin müşterilerinden birini gözden kaçırmış olabileceğimi düşünerek sordum: "Bütün müşterilerini bana ve iş arkadaşıma devrediyoruz. Üzgünüm, eğer biz..."

"Ah, hayır," dedi kaşlarını çatarak. "Tam tersi." Kadın bana göz kamaştırıcı bir gülümseme eşliğinde bir kartvizit uzattı. "Ben Carol."

Karttaki parlak gümüş rengi kelimeleri gözden geçirdim: "Carol Rogers, Emlakçı, Silver Linings Emlak Ofisi."

"Demek müşteri değilsiniz," diye doğruladım.

"Hayatım, Lydia burada mı? İşle ilgili onunla konuşmam gereken bazı önemli konular var. E-posta göndermeyi denedim fakat yanıt alamadım." Kolunun üzerindeki tüyleri temizledi ve hepsi birden sonunda halının üzerine düşene kadar havada süzüldü.

Kartviziti parmaklarımın arasında ileri geri büktüm. "Aslında, Lydia artık Ay Eşleşmesi'ni yönetmiyor. İşle ilgili konuşulması gereken meseleler varsa, benimle konuşabilirsiniz. Ay Eşleşmesi'nin yeni yöneticisi benim."

tg:@novaebook

Carol'ın gözleri hayal kırıklığıyla parladı. "Ah. Senin Koreli olduğunu anlamamıştım... Korelisin, değil mi? Bunun bir Çin şirketi olduğunu sanıyordum."

"Ben yarı Çinliyim," dedim tereddütle. Onu tatmin edecek cevap buydu. Kolay bir sınıflandırmaydı. Bir aydınlanma yaşıyormuş gibi başını salladığında, bir şeyde başarısız olmuş gibi hissettim.

"O hâlde, bu mülkle ilgili konuşmak istiyorum. Bildiğiniz gibi bu bölge çok popüler," dedi göz kırparak. Bankodan kartvizitimi almadan önce bana bir kâğıt uzattı. "İşte, bence mülkün değeri bu."

Kâğıttaki şaşırtıcı derecede yüksek sayılara baktım ama tarafsız görünmeye devam ettim. Mae Yí-Pó'nun beni uyarmaya çalıştığı konu buydu.

"Sohbet için bir görüşme ayarlayalım. Size e-posta gönderirim! Esen kalın!" dedi Carol, çantasını koluna asıp veda ederken şarkı söyler gibi. Çantadan kahverengi bir Pomeranian'ın kafası dışarı çıktı. "Hoşça kal de, Poppy!"

Masama geri döndüğümde, ZodyakOku'nu Yok Etme Operasyonu'na yavaş ve kafa karıştırıcı bir başlangıç yaptım. WhizDash'e yazacağım "ZodyakOku'nun Kusurlu Olmasının 10 Nedeni" makalem için maddeler bulmaya çalışırken, ekranımda yanıp sönen imlece baktım. ZodyakOku'nun tamamen bir aldatmaca olduğunu açıkça belirtmem gerekiyordu. Bennett ne demişti? Ah, doğru. Onun uygulaması, uygun gördüğü ve başka hiç kimseyi umursamadan yakaladığı bir fırsattı.

Bu kolay olmalıydı ama kelimeleri bulamıyordum. Bennett neden tamamen berbat biri olamıyordu? Uyumsuz insanları sırf acı çekmelerini izlemek için bir araya getirmek isteyen korkunç bir kötü adam, yeşil bir dolar yağmuru altında çılgınca gülen veya bulabildiği her tatlının tepesindeki kremaları sıyıran biri. Çocuklar keklere krema süremezdi çünkü kremaları ilk o alırdı. *O,* dünyanın en iyi tariflerine sahip olduğu ve kimse

tg:@novaebook

aksini söylemeye cesaret edemediği için aşçılar, yemek kitapları ve aşçılık okulları yok olurdu.

Ama adam tüm bunların yerine benim için kendini yere atmıştı. Beni güldürmüştü. Hem de birkaç kez. Sonra numaramı isteme cesaretini göstermişti. Unutulmaz bir gülümsemesi ve Çin burçlarına karşı zaafı olan, görünüşte düzgün bir adamı nasıl incitebilirdim? Başımı geriye atıp homurdandım. Bana ne oluyordu? Bugün iş günüydü ve ben Bennett'la ilgili hayaller kuruyordum. Hem de onca insan içinde onunla ilgili! Alternatif bir dünyada, belki onu düşünmeyi eğlenceli bulabilirdim. Ama içinde yaşadığımız dünya bu değildi.

Göletimin durgun suları Bennett tarafından rahatsız edilmişti. Dalgaların dengemi bozmasına izin veremezdim. Sakinliğe geri dönmeliydim. Bu adamın bana yaptığıysa bunun tam tersiydi. Göletime bir top güllesi atmış ve suları etrafa sıçratıp, elleriyle suyun yüzeyini bulandırmıştı. Bu büyük bir kabalıktı.

Bennett bir Fare ve ben de bir At burcuydum. O "randevunun" ve fırındaki görüşmemizin ne olduğu önemli değildi. Önemli olamazdı. Bir daha o yola giremezdim. İstesem bile, bunun doğru olmadığını biliyordum. Birlikte daha fazla zaman geçirmek ikimiz için de iyi olmazdı. Aslında, makalemi bitirmekle iyi bir iş yapmış olacaktım. Bennett bu yüzden incinebilirdi fakat hissedeceği herhangi kısa süreli bir öfke, uyumsuz ilişkilerin kaçınılmaz sonu gibi, her şeyin yanıp kül olduğunda hissedeceği kalp kırıklığıyla kıyaslandığında hiçbir şey değildi.

Telefonumun arka planındaki parazit dili olan bir balığın fotoğrafına baktım ve görevimi hatırladım. *Parazit ol.* Tüm duygularımı yazıya dökecek ve öfkemin akmasına izin verecektim. Buna küçük bir "havalandırma taslağı" ile başlayacaktım. Ondan sonra da aslında göndereceğim taslağın daha güzelini yazacaktım. Önce içimi dökmezsem, hayal kırıklığım içten dışa doğru daha yıkıcı bir şeye dönüşebilirdi.

tg:@novaebook

İçimden kelimeleri çağırdım ve her birini açığa çıkardım. Duygularım seslerini bulurken, parmaklarım dizüstü bilgisayar tuşlarının üzerinde temkinli bir şekilde hareket ediyordu. Farkına bile varmadan, her bir tuşa öfkeyle vuruyor, gazabımı cümlelere döküyordum.

İşte. Havalandırma taslağı hazırdı. Listenin tamamına bakıldığında, bunu bu hâliyle göndermem mümkün değildi. Özellikle de üzerinde gerçek adım yokken. Bu çok acımasızca olurdu. Ama şimdi kendimi daha iyi hissediyordum. Havalandırma taslağı kişisel bakım olarak sayılır mıydı? Çünkü kesinlikle sayılmalıydı.

Havayı kötümserlikten arındırarak uzun bir nefes verdim. Artık Ay Eşleşmesi'ni canlandırmaya odaklanabilirdim. ZodyakOku'nun olumsuz girdabına kapılmak yerine yaptığımız şeyin olumlu yönüne odaklanan, daha mutlu bir makaleye tıkladım.

Zamanın nasıl geçtiğini hiç anlamadım. İş gününün başladığını ancak Alisha ve Randall birlikte heyecanla ofise girdiklerinde fark ettim.

"Bil bakalım ne oldu?" diye sordu Alisha nefes nefese.

"Ne?" diye sordum, onun coşkulu ses tonuna kapılarak. Ay Eşleşmesi makalesinin tamamlanmış hâlini, şirketimizin Google sürücüsündeki ortak klasöre hızlıca kaydettim. Havalandırma taslağımı ise çöp kutusuna taşıdım ve bir daha gün ışığı görmemesi için sildim.

"*La La Land'de Randevu* podcastinde sana yer ayarladım!" dedi Alisha. "Bir seyirciyle canlı panel röportajı yapıyorlar. Cumartesi günü. Umarım senin için de uygundur."

Ellerimi çırptım. "Bu harika! O podcaste bayılırım. Tüm planlar iptal. Yeni planımız, bir TV maratonu. Bekle, panelde başka kim var?" diye sordum, malum bir rakibin de orada olabileceğinden endişe duyarak. Bennett orada olursa, ifşa olurdum. Bölüm yayımlandığında her türlü ifşa olacaktım. Yani

tg:@novaebook

ZodyakOku hakkında daha fazla bilgi istiyorsam, araştırmamı cumartesiden önce yapmam gerekecekti.

"Los Angeles'ta flört üzerine tamamı kadınlardan oluşan bir panel bu. Bir ilişkiler editörü, bir tüketici araştırma müdürü, bir realite TV yapımcısı ve sen olacaksın. Kulağa hoş geliyor, değil mi?" Randall, çantasını sandalyesine fırlatarak aramıza katıldı.

Rahat bir nefes aldım. "Çok iyi iş. Seyirci olması da çok iyi. Şimdiden gerilmeye başladım."

"Harika olacaksın! Büyük günden önce seni hazırlayacağız. Ayrıntıları e-postayla gönderirim," dedi Alisha, bir deftere not alırken.

Tarihi, ajandama not ettim. "Teşekkür ederim! Ayrıca WhizDash için bir makale yazdım. Paylaşılan Ay Eşleşmesi klasörüne attım. *Liste* diye arama yaparsanız bulursunuz."

Alisha başparmağını havaya kaldırdı. "Güzel! Bunu bağlantıma göndereceğim. Ay Eşleşmesi'ni desteklediğini ve reklamımızı yapmaktan heyecan duyacağını söyledi."

Listeyi aradan çıkardıktan sonra, dikkatimi yaklaşan müşteri toplantıma çevirdim. Enerjimi vermem gereken yer, özenti ve taklit bir uygulama değil, bu toplantıydı. Bir tsunami dalgası geliyor gibi hissettim, oyunumun zirvesinde olmam gerekiyordu.

Saat 11.00'de, Harper Chen hızla kapıdan girdi. Mutfak dünyasında uzmanlaşmış butik bir halkla ilişkiler firmasının kurucusu olan Harper, Ay Eşleşmesi'ni birkaç blok ötedeki yeni restoranının açılış gününün ayrıntılarını tartışmak üzere bir şefle buluşmaya giderken keşfetmişti. Geçen hafta uğradığında, restoranın yol tarifini almak istediğini sanmıştım ama aslında aşk hayatına doğru bir yön arıyordu.

İnsanlar bize iyimser, kalbi kırık, endişeli ve motive olmuş hissederek gelirlerdi. Bazıları Çin burçları konusunda bilgiliyken, diğerlerinin ne bekleyecekleri konusunda hiçbir fikri yoktu. Hepsini görürdük. Beklenti veya umutsuzluk zamanlarında,

tg:@novaebook

çoğumuz cevaplar ve rahatlık için yıldızlara bakarız. Bizim durumumuzda Ay'a bakıyorduk.

"Olivia! Nasılsın?" dedi Harper. Beline oturan leylak keten bir elbise ve birkaç parça narin mücevherle çok asil görünüyordu. Bana sarılmak için uzandı.

Seans odasında, geri dönüştürülmüş ahşaptan yapılmış bir masada (bu da bitpazarındandı) karşılıklı oturuyorduk.

"Olaylı birkaç gündü. Yan taraftaki inşaat gürültüsü için üzgünüm. Görünüşe göre öğle yemeği molasındalar, o yüzden dikkatimiz dağılmaz. Geçen haftaki görüşmemizden beri nasılsın?" diye sordum.

"Çılgınca meşguldüm ama iyi anlamda. Her gün ulusal yemek tatilleri oluyormuş gibi geliyor, bu yüzden sürekli farklı lezzetler için müşterilere satış konuşması yapıyorum. Ayrıca elde etmeye çalıştığım başka bir büyük müşteri daha var." Harper koyu renk saçlarını gevşek bir topuz yaptı. "Ama bunu yapmaktan heyecan duyuyorum. Yine de sana karşı dürüst olacağım. Ben de flört uygulamaları kullanmaya başladım."

"Ah!" Yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve sesimin doğal kalmasına dikkat ettim. "Özellikle kullandığın bir tane var mı?"

"Şu çok bilindik olanlardan birkaçı ve ZodyakOku. Ama o hâlâ beta aşamasında."

"Duymuştum," dedim.

Harper mücevherli elini masaya koydu. "Umarım senin için bir sorun olmaz. Neden olmasın diye düşündüm. Randevuya çıkmanın birden çok yolunu deneyebilirim. Ama senin tarzın kulağa hoş ve nostaljik geldiği için buradayım. Sadece haber vermek istedim çünkü sana bunu söylememek bana biraz yanlış geldi."

"Bunu takdir ediyorum," dedim. "Ay Eşleşmesi'nin seni yarı yolda bırakmayacağına olan inancım tam, bu yüzden ZodyakOku'na çok fazla yatırım yapma."

tg:@novaebook

Harper güldü. "İyi o zaman! Burçlarla daha fazla bağlantı kuracağım için heyecanlıyım. Bu, ZodyakOku'nun yapmadığı bir şey. Ailem yıllar boyunca Ay Yeni Yılı'nı ara sıra kutlardı. Ayrıca babam anneme, erkek kardeşime ve bana gelecek yılın hayvan burçlarını öğretirdi ama hepsi bu kadar."

"Bu harika bir başlangıç! Hadi bunun içine dalalım o hâlde," dedim. "10 Ekim 1988'de doğdun, bu da seni Ejderha Yılı yapıyor. Bu çok istenen ve saygı duyulan bir hayvan işaretidir. Hatta bazı kadınlar, çocuklarının Ejderha Yılı'nda doğması için sezaryen yaptırmayı bile tercih eder."

"İşte buna adanmışlık denir," dedi Harper, etkilenmiş görünerek.

"Kesinlikle. Seninle Ejderhanın özelliklerini inceleyelim ve onlarla nasıl özdeşleştiğini görelim. Çin ay burcu, Ejderhaları direkt, hevesli, sadık, güçlü karaktere sahip ve saçmalık sevmeyen kişiler olarak tasvir eder. Pratiklerdir. Başkalarından saygı istiyorsan, bunu hak etmek için her şeyi yapacaksın."

Harper, her bir özelliği dikkatlice dinledi; bazen onaylarken, bazen de aynı fikirde olmadığını belirtmek için başını iki yana salladı. Hem onların hem de benim açımdan, insanlarda burçlarının tüm özellikleri hemen belli olmaz ve bulması biraz zaman alırdı.

"Saat kaçta doğduğunu hiç öğrendin mi?" diye sordum, defterimi üst üste attığım bacaklarımın üzerine koyarken.

"Annem saatin öğleden sonra on iki buçuk ile bir arası olduğunu söyledi. Kesinlikle öğle yemeği saatinde çünkü acıktığını hatırlıyor. Belki de yemeği bu yüzden bu kadar çok seviyorumdur," diye fikir yürüttü Harper.

"Bu, üzerinde çalışabilmeme yetecek kadar güzel bir zaman aralığı." Onun belirli doğum saatlerini yöneten hayvan burcu olan yükselen burcunu hesapladım. "İnsanlar bazen doğum saatindeki hayvan burçlarından daha baskın özellikler gösterirler. Sen At burcu saatlerinde doğmuşsun. Bu da, bir Ejderha olarak

tg:@novaebook

sadece Maymunlar ve Farelerle değil, aynı zamanda Kaplanlar ve Köpekler gibi Atların uyumlu olduğu hayvan işaretleri ile de uyumlu olduğun anlamına gelir. Bu genelde baktığımız bir şeydir ama eşleştirme sırasında her zaman denklemin bir parçası olmaz."

"Bir sistem açığı gibi!" dedi Harper sanki bir şeyi çözmüş gibi.

"Sayılır," dedim.

"Bu harika!"

Ve bunu, dostum, bir uygulamadan alamazsın.

Oturumun geri kalanını Harper'ın gelecekteki eşinde neyin önemli olduğunu tartışarak geçirdik. Daha sonra, el yazısıyla yazdığım notları Ay Eşleşmesi'nin eski ama yoğun veri tabanına aktaracaktım. Sistem eski olabilirdi ancak son elli yıla ait değerli bilgiler ve bağlantılar içeriyordu. Bu değerli bilgileri kaybetmeden sistemi yenisine dönüştürmek, şu anda sahip olmadığımız zaman ve parayı harcamak demekti. Bu veri tabanında, yüz yüze eşleştirmemizi tamamlayabilecek bir sistem veya yazılım olsaydı, işte o zaman durdurulamaz olurduk. Bu arada, sistem tamamen manueldi.

Harper'ın sayfada listelenen tüm özelliklerini, alışkanlıklarını, hobilerini ve tercihlerini inceledim.

"Anladığım şey şu: Birlikte olduğun kişinin vardiyaların on dört saat sürmediği istikrarlı bir işi olması önemli. Ve ister birlikte yemek pişiriyor ister yeni bir restoranda yemek yiyor olun; yemek tutkunu paylaşmasını istiyormuşsun gibi geliyor. Ayrıca dürüst, aklından geçeni söyleyen ve istediğinin peşinden gitmekten korkmayan biri olmalı."

Harper başını sallarken altın halka küpeleri de ileri geri sallandı. "Bunları duymak hoşuma gitti!"

"Doğum yılına göre, burcunun sabit unsuru Dünya. Bir Dünya Ejderhası olarak, bu seni dengeli ve adil yapar. Şimdiye kadar seninle ilgili bildiklerimle birleştiğinde, kendini geliştirmek

tg:@novaebook

için çok çalışıyor gibisin ama bazen çevreni ve diğer insanları kontrol etme ihtiyacı hissediyorsun. Bu sana benziyor mu?"

Harper güldü ve omuz silkerek başını salladı. "İnanılmaz."

"Bunu sana, kendini daha iyi tanıman için söylüyorum. Birbirimizi daha iyi tanıdıkça, hangi özellikleri kişiselleştirdiğini daha iyi anlayacağım," diye açıkladım. "Bu bilgi, ilişkiler gelişirken daha kullanışlı hâle gelir çünkü Toprak, Ateş, Tahta, Metal ve Su, hepsi birbirine tepki veren unsurlardır. Bir randevuya gittiğinde, bağlam içinde daha anlamlı olması için ayrıntılara girebiliriz."

"Bana ilk eşleşmemi bulman ne kadar sürer?" diye sordu Harper.

"Özelliklerin ve tercihlerinin spesifikliği nedeniyle, buna belli bir zaman dilimi belirlemem mümkün değil. ZodyakOku kadar hızlı değiliz ama bugün işe koyulacak ve seni gelişmelerden haberdar edeceğim."

"Heyecan verici! Merakla ettim de," dedi Harper, bana doğru eğilerek. "Senin için özel biri var mı? Birinin senin için iyi olup olmadığını veya bir eşte ne araman gerektiğini hemen anlıyor olmalısın."

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı. "Ben mi? Hayır! Kimse yok. Hayır, ben... hayır. Benim için o kadar da net olmuyor," dedim. "Uyumlu birini doğru şekilde bulmak sandığından daha zordur, özellikle de söz konusu kendin olduğunda..."

Ben onun cevabının etrafında dans ederken, Harper beni eğlenerek izledi. "Çöpçatanımız da bir çöpçatana ihtiyaç duyuyor gibi görünüyor," dedi.

Güldüm. "Hayatımda bunlardan çok var. Ayrıca senin gibi müşterilerime odaklanmayı tercih ederim. Zamanımı ve enerjimi, sana uyumlu birini bulmaya odaklayacağım."

Harper elini salladı. "Sadece merak ettim! Kendini bu kadar adamış olman inanılmaz. Bu çok eğlenceli olacak. Kimi bulacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

tg:@novaebook



BÖLÜM 7



Cuma sabahı derin bir nefes aldım. Düşünüldüğünde çok fazla şey ifade eden ilk haftayı atlatmıştım. En tepede yeni bir e-posta belirdiğinde, e-postalarımı okumaya yeni başlamıştım.

Merhaba Olivia,

Bugünkü seansımızı iptal etmem gerekiyor. Bugünlerde işlerim çok yoğun ve şimdilik buna odaklanmalıyım. Programım düzelene kadar diğer seansları da askıya almak istiyorum. Son dakika bildirimi için özür dilerim.

Saygılarımla,

Greg

Lanet olsun Greg, sanki kurumsal bir ortamda iş arkadaşıymışız gibi bir de "Saygılarımla" yazmıştı. Adamı bir yıldır tanıyordum! Şirketinin tatil partisi için bayramlık papyonun hangisi olacağına karar vermesine bile yardımcı olmuştum!

Bu, bu haftaki üçüncü iptaldi. Harper ile başarılı bir kayıt seansının keyfini çıkarmak istiyordum ama daha fazla kayda ihtiyacımız vardı. Gelgit içinde olan duygularımın sonu hiç gelmeyecek gibiydi.

Masamın kenarındaki Ay Eşleşmesi ajandası, üstü çizilmiş seanslarla doluydu. Teyzem, randevular için teknolojiye güvenmemeyi tercih ederdi, böylece hepimiz toplantılarımızı belirlenen ajandaya işaretlerdik. Alisha ve ben artık müşteri seanslarımızı dijital olarak takip ediyorduk ancak hâlâ kâğıt takvim

tg:@novaebook

tutma alışkanlığımız vardı. Müşteri yönetim sistemimizi güncellemek, yapılacaklar listeme ekleyeceğim bir başka şeydi.

Greg'in seansının üstünü çizdim ve son iptaller dizisine bir sayı daha ekledim. Bu ay depreminin beni sallamasına izin vermeyi reddediyordum. Aklım bu akşam ne yapacağıma kaydı. Değişik bir şey yapacaktım.

Ortam değişikliğine ve daha üretken bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacım olduğundan, şu anda beni daha iyi hissettirebilecek tek şeyin İzci Bekârlar olduğuna karar verdim. Ay Eşleşmesi'nde çalışmaya ilk başladığımda, Pó Po'nun müşterilere aşkı bulmak için ne kadar ileri gidebileceğini öğrenmiştim. Her şeye ve her yere girip çıkabiliyordu. Bir keresinde, o ay sahne alacak sihirbazların tüm listesini alıp arayarak sihir takıntılı müşterileri için üyelere özel sihirbaz kulübü The Magic Castle'a iki davet almıştı. Karşılığında flört hizmetleri teklif etmişti. Sihirbazlardan biri hariç hepsi bunun bir yanılsama olduğunu düşünmüş ve Pó Po müşterilerini almıştı. Sihirbaz da dâhil olmak üzere, işin içindeki tüm taraflar için çok mutlu bir süreç olmuştu.

Bunun gibi hikâyeler, yalnızca benzersiz randevular oluşturmada değil, aynı zamanda eşleşmeleri bulma konusunda da daha çok şey yapmam için bana ilham veriyordu. İdeal olarak, Ay Eşleşmesi müşterilerini birlikte eşleştirirdik ancak veri tabanımızda belirli bir müşteri için iyi bir eşleşme olabilecek biri yoksa, dışarı çıkıp aktif olarak uygun adayları kendim bulurdum. Yoga derslerinde, sinema salonlarında ve parklarda gülünç derecede tuhaf karşılaşmalar olurdu ama ben bunu aşk için yapıyordum. On kişi hayır dese bile, evet diyen bir kişi çıkardı. Sadece doğru kişiden bir *evet*e ihtiyacım vardı.

Los Angeles şehir merkezinde kaldırımda yürürken, yeni e-postalar için telefonuma bakmayı alışkanlık hâline getirmiştim. ZodyakOku'nda neler olduğunu görmek için bir Google Alerts e-postasındaki bağlantıya tıkladım. Basında bir

tg:@novaebook

"Bu, Carrie'nin yavrusu ve ofis maskotumuz Elvis," diye devam etti Bennett, varlığıma aldırmıyor gibi görünerek uyuyan bir bulldog cinsi köpeği işaret ederek.

"Belli ki çok yoğun," diye espri yaptım.

"Ödenmeyen fazla mesailer için onu suçluyorum. Burası da benim alanım." Şaşırtıcı derecede temiz masasını işaret etti. Önemli belgeleri çarpmak için fazlasıyla temizdi.

"Böyle hayal etmemiştim," dedim ve bir sonraki lansmanda sunacakları şeye dair bana bir ipucu verecek herhangi bir şey bulmak için etrafa bakındım. Bennett'a dair bu alandaki tek ipucu, sandalyesinin üzerine koyduğu plastik bir kuru temizleme torbasındaki pastacılık dersinden kalma mercan rengi kazağıydı. Üzerinde ay çöreği dolgusunun zerresi bile kalmamış, Bennett'ın bana yaptığı o güzel hareketin tüm izleri silinmişti.

Bennett, "Dolgunun kazağın üzerindeki görünüşünü beğendim ama bazı garip bakışlar almaya başladım, bu yüzden temizletmek zorunda kaldım," dedi, beni kazağa bakarken yakalayınca.

"Çok kötü. Oysa çok iyi iş çıkarmıştın," diye espri yaptım.

"Kuru temizlemeye yirmi dolar ödemek zorunda kalmamın gerçek nedenini öğrenebilir miyim?" diye sordu biraz eğlenerek, biraz da meraklı bir ses tonuyla.

Omuzlarımı dikleştirip kelime seçimimi dikkatlice düşündüm. Colette, eski bir müşterimdi ama bunu ona söyleyemezdim. "Uzun zaman önce tanıdığım bir kadındı," dedim. İşte. Doğru ama belirsizdi.

Bennett'ın yüzünden bir an şaşkın bir ifade geçti. "Kadın mı? Yani dediğin gibi eski erkek arkadaşın değil miydi?"

Harika. Geçmişteki yalanlarım beni avlamak için geri geliyordu. "Hayır. Değildi. Oradaki kadın benim çocukluğumdaki en iyi arkadaşımdı. Ama artık arkadaş değiliz," diye itiraf ettim.

Bennett anlayışla kafasını salladı. "Pekâlâ, ne zaman kaçman gerekirse, ben her zaman buradayım."

tg:@novaebook

Sessiz bir kahkaha patlattım. "Bunu aklımda tutacağım. Burası... çok steril," diye ekledim konuyu değiştirerek. Kesinlikle iş amaçlı sade, dekorasyonsuz bir odaydı. İçecek köşesinin yanındaki mat, siyah elektrikli su ısıtıcısı dışında duvarlarda veya masalarda herhangi bir kişilik yoktu.

"Evet, biraz kasvetli ama yakında buradan çıkmayı umuyorum. İlgili yatırımcıları çekmek için Pitch IRL'ye katılıyoruz."

Mükemmel. İşte yolum açılmıştı. "Onlar çok rekabetçi değiller mi? Şansın var mı, ne düşünüyorsun?" diye sordum. "Zaten gerekli bilgilere sahip olduğunu sanıyordum." Belki de medyanın iddia ettiği kadar deneyimli bir girişimci değildi.

"Normalde böyle davranmazdım ama yerel bir üniversite, işletme öğrencilerinin nasıl sunum yapacaklarını izleyebilmeleri ve öğrenebilmeleri için etkinliğe ev sahipliği yapıyor. Katılmak isteyip istemediğimizi sordular ve geri çevirmek zor oldu. Okuldayken böyle bir şeye katılmayı çok isterdim. Hatta oturumun sonunda bazı yatırımcı arkadaşlarımı ve eski iş ortaklarımı soru-cevap kısmına dâhil ettim."

Bennett neden bu kadar iyi bir adam olmak zorundaydı ki? Hayatımı çok zorlaştırıyordu.

"Kimse yatırım yapmazsa ne olur?" diye devam ettim.

"Denemeye devam ederiz. Birikimlerimi bu işe harcadım, böylece birkaç ay daha devam edebileceğiz. Nihayetinde başarısızlık bir seçenek değil."

"Ay Yeni Yılı'nda veya öncesinde lansman yapmak bizim için daha iyi olacaktır," diye ekledi Elmer. "Sonuçta, bilirsin, gelecek yılın burç hayvanını başlatan tatil."

"Başlamak için harika bir zaman," diye gönülsüzce kabul ettim. "Peki, herkes ne üzerinde çalışıyor?" İpucu bulabileceğim bir şey görmeyi umarak mühendislerin masalarına yaklaştım. Karanlık ekranlarında bir sürü kod vardı.

tg:@novaebook

"Beta için büyük bir özellik sunmaya hazırlanıyoruz. Kullanıcılar beğenirse, uygulamanın resmî lansmanı için onu geliştireceğiz," dedi Bennett.

"Ah, nedir bu?" diye sordum, sesimin aşırı hevesli çıkmasına dikkat ederek.

"Ayrıntıları henüz paylaşamam ama umarım beğenirsin. Yakın zamanda, diğer kullanıcıların randevulardan sonra verdiği iyi geri bildirimlere dayanarak kullanıcıları birbirine bağlayan bir algoritma uyguladık." Bennett heyecanlı görünüyordu. "Bir kullanıcı belirli bir özelliği arıyorsa, örnek olarak görgü kuralları diyelim ve başka bir kullanıcı geri bildirimde randevuya çıktığı kişinin görgülü biri olduğunu yazarsa, bu bilgiyi eğer ilk eşleşme işe yaramadıysa, onları daha uygun adaylarla eşleştirmek için kullanabileceğiz."

Her kelimesini içime çekerek başımı salladım. İçimde büzüldüğümü hissettim. Bir algoritmaya nasıl yetişebilirdik? Algoritma *bizdik*. Algoritma *bendim*.

Elmer birden koltuğunda doğrulup, "Evet!" diye bağırdı. Başının üzerindeki kırmızı gözlüğü yüzüne düştü.

"Elimizde ne var?" diye sordu Bennett, Elmer'ın masasına doğru yürürken. Ekranını görebilmek için yaklaştım. Monitörlerinde çoğunlukla yukarı yönde hareket eden renkli grafikler, yüksek sayılar ve iyi bölümlere ayrılmış pasta grafikler vardı.

"Az önce üç bin eşleşmeye ulaştık!" dedi Elmer sırıtarak.

"Ülke çapında piyasaya sürdüğümüzde bu sayı çok daha yüksek olacak. Bir sonraki basın açıklamasından önce bu sayıyı daha fazla nasıl yükseltebiliriz?" diye sordu Bennett, Elmer'ın ekranında aceleyle veri analitiği tablolarını incelerken.

Eğer kaliteden ödün verip bir algoritma kadar hızlı çalışabilseydik, bizde de bu kadar çok eşleşme olurdu. *Nicelikten çok nitelik*, diye tekrarladım kendi kendime.

tg:@novaebook

Bennett yumruğunu havaya kaldırdı. "Ve altmış kullanıcı, eşleştiklerini ve artık hizmete ihtiyaç duymadıklarını söyleyen geri bildirimlerle hesaplarını sildi."

Of. Bahse girerim bundan memnun olmayacaktı. Müşterileri bırakmanın, gelecekteki yatırımcıların iş planına uyduğunu hiç sanmıyordum. "Bu kadar çabuk mu?" diye mırıldandım. Şaşırmış bakışlarımı bastırmaya çalışmadım.

Bennett bir şekilde beni duydu. "Bu sayı karşısında şok olmuş görünüyorsun ama müşterilerin bırakması genellikle iyi bir şeydir. Bu, başarılı bir şekilde eşleştikleri anlamına gelir. Bu verileri satış konuşması için kullanabiliriz. Pazarlamamız için bu ölçümlerin daha fazla kullanıcı çekmesini istiyoruz."

Gözlerindeki para işaretlerini neredeyse görebiliyordum.

"İnsanları -üzgünüm kullanıcıları- kaybettiğinizde, bunun kârınızı ne kadar etkileyeceğini tahmin ediyorsunuz?" diye sordum, bu kurduğum kurumsal cümleden tiksinerek. "Onları geri kazanmaya mı çalışıyorsunuz?"

Bennett merakla bana baktı. Arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

"Her gün, yüzlerce insan betaya dâhil olmak için kaydoluyor. Hepsini tek tek takip etmek zor oluyor. Ve asıl sürümü başlattığımızda, çok daha fazla kullanıcının olacağını tahmin ediyoruz. Ankete katılan beta kullanıcılarının yüzde seksen yedisi, uygulamayı hazır hâle getirdiğimizde avantajlarımızdan daha fazlasını elde etmek için ücretli hizmete yükseltme yapmakla ilgilendiğini ifade etti," diye açıkladı. "İyi gidiyoruz ancak elbette her zaman iyileştirme yapmak zorundayız."

"Anlıyorum," dedim, belli belirsiz gülümseyerek. Nicelikten çok nitelik. Nicelikten çok nitelik. "Kulağa her şey yolunda gidiyormuş gibi geliyor."

"Bu... işe yarıyor. Her iki durumda da hem büyük hem de küçük kilometre taşlarını kutlamaya çalışıyoruz. Dün, hayvan işaretlerini doğrulamak için yeni bir doğrulama sisteminin

tg:@novaebook

yürürlüğe girmesini kutladık. Kullanıcıların sitede kim oldukları konusunda dürüst olmadıklarını gösteren bazı verilerimiz vardı. Artık komik işlerin önüne geçmek için doğum günlerini doğruluyoruz. Ne demek istediğimi anladın mı?"

"Kimseye güvenemem," dedim doğrudan gözlerinin içine bakarak. İnsanlarla asla yüz yüze görüşmedikleri ve onları tanımadıkları için doğrulamak zorundalardı. "Sence kimlik kanıtı istemek insanları korkutur mu?"

"Eğer korkutursa, iyi," dedi. "Nihayetinde, kullanıcılarımızın bizi seçmelerini istiyoruz. Çünkü bu, kaydolma sayısını sınırlasa veya ayrılmaya yol açsa bile, aşkı dürüst ve güvenli bir şekilde bulmak istediklerini gösterir. Kulağa çok net gelebilir ama ilerledikçe çıkarttığımız dersler bunlar."

"Süper," dedim. "Bu harika."

"Kullanıcıların Çin astrolojisine ilgi duymasını istiyoruz fakat *çok* fazla değil," diye seslendi

Elmer odanın diğer ucundan. "Kullanıcılar dört burç unsurundan hangisi oldukları konusunda iç gözlem yapmaya çalışırlarsa, muhtemelen hayal kırıklığına uğrarlar."

"Beş," diye mırıldandım.

"Ne?" diye sordu Elmer. Gözlüğünü başının üstüne geri itti.

"Boş ver," dedim. Enerjimi harcamaya değmezdi.

Bunun yerine Bennett konuştu: "Aslında beş element var. Metal, Su, Tahta, Ateş ve Toprak."

"Aynen öyle," dedim. Burçlarla ilgili düşündüğümden daha fazlasını bildiği için iyi mi hissediyorum yoksa daha mı kötü, bilemiyordum.

"Ah, evet. Doğru," dedi Elmer. Yüzü gözlüğünün rengiyle uyumlu bir tona dönüşmüştü.

Bennett'ın gözleri zevkle parladı. "Öğreniyorsun! Burç böceği bulaşıcı gibi görünüyor! Mesele şu ki, kullanıcıların bize güvenmesini istiyoruz. Ne de olsa bağlantı kurmaya çalışıyoruz," dedi beklentiyle bana bakarak.

tg:@novaebook

"Ah, adamım. Bunu görmelisin," dedi Elmer. Ses tonu bu kez daha ciddiydi. Ekranından okumaya başladı. "ZodyakOku, asırlık bir yıldız falı sisteminin aldatıcı bir yorumudur..."

Bennett ve ben, Elmer'ın masasına doğru birkaç adım attık ve onunla birlikte yazıyı okumak için eğildik. Listeyi tararken yüzümün yandığını hissettim. Bu benim WhizDash makalemdi. Ama sildiğim taslaktı. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Bu taslağın asla başkaları tarafından görülmemesi gerekiyordu. Alisha'nın gönderdiği e-posta, dosyaya ekli olan Ay Eşleşmesi makalesi değil, benim havalandırma taslağımdı.

Alisha'nın WhizDash'teki bağlantısı bu makaleyi hazırlamak için hiç vakit kaybetmemişti doğrusu. ZodyakOku basınının dalgasına kapılmıştı muhtemelen.

Bir anlık tutkuyla yazılmış sözlerimi okurken tünele bakıyor gibi oldum.

ZODYAKOKU'NUN AŞK HAYATINIZI YOK ETMESİNİN ON YOLU

1. ZodyakOku, dünyanın en eskisi olduğuna inanılan, asırlık bir yıldız falı sisteminin hileli bir yorumudur. Uygulamanın Çin burçları hakkında doğru yaptığı tek şey, on iki hayvan burcudur. Bunun dışında, kullanıcılarının genel bir fırça darbesi analizidir.
2. Kullanıcıları sistemi manipüle etmekten ve farklı işaretlermiş gibi davranmaktan alıkoyan nedir? Dikkat edin kullanıcılar. Flört ettiğiniz Tavşan, aslında bir Fare olabilir.
3. Göz kırpmanın kötü olduğunu düşünüyorsanız, bir de tıslanmayı tecrübe edin. Yılan mısınız yoksa insan mı? İnsanlar azarlanmaktan hoşlanmazlar, öyleyse neden onlara havlanmasını istesinler?
4. Kullanıcıların Çin astrolojisi hakkında çok şey bilmesine güvenmeyin. Eğer gerçekten inanıyorsanız, bu sizin için doğru platform değil.

tg:@novaebook

5. Kullanıcılar, hayvan işaretlerinin gerçek özelliklerinden daha çok, profillerindeki kelimelere göre eşleştiriliyor. Yeni olan ne?
6. "Pardon? Falanca mısın?" Çünkü kullanıcılar rahatsız bir şekilde randevularının kim olduğunu tahmin etmek zorunda kalıyor. İnsanların kişiliklerini yansıtması beklenen birkaç profil sorusu dışında, fotoğrafa izin verilmeyen politika nedeniyle gerçekte kimi aradığımıza dair hiçbir fikrimiz olmadığı için yüz yüze buluşmanın çekiciliği daha da artıyor.
7. Kişilikler, herkese uyan tek beden kıyafetler gibi değildir. En başından sahip olduğumuz mizaç ile seçimlerimiz ve davranışlarımızla kendimiz için oluşturduğumuz karakterin bileşimdir. ZodyakOku daha bunun yüzeyini bile çizemiyor.
8. Dolunaylar, Yeni Aylar... bu sadece endişe ve yargılamaya neden olan şeylerin yer değiştirmesidir. İnsanlar tercih ettikleri hayvan işaretlerine karşı ön yargılı olmazlar mı?
9. Bennett O'Brien için gerçek insanlar, aslında birer kullanıcı, bir Excel tablosundaki satır ögeleri ve cebindeki para demektir.
10. ZodyakOku bir dijital kimlik krizidir. Kim olduğunu ya da ne olmak istediğini bilmemektedir.

"Dijital kimlik krizi," diye tekrarladı Bennett. Yüzündeki parlaklık sönmüştü. "Ah."

"Acımasızca," dedi Elmer. Ekibin geri kalanı da kafalarını salladı. "Bunu yazan adını kullanmaya bile cesaret edememiş. Takma adı KekKız. Ne yani, beşinci sınıfta falan mıyız?"

Klişeleşmiş takma adların kullanıldığı günler çoktan geride kalmıştı ama işte buradaydık.

"İnsanlar böyle güçlü tepkiler veriyorsa, işinizi doğru yaptığınızı anlarsınız," dedi Bennett, zorlama bir iyimserlikle. Yüzünde bir tebessüm de olsa mutlu olmadığı açıkça belliydi. "Ankete

tg:@novaebook

katılan kullanıcılarımızın yüzde seksen ikisi genel olarak hizmetimizden memnun kaldı ve önemli olan da bu. Yoksa bu, bize karşı yapılan kişisel bir saldırı değil."

"KekKız sadece dikkat çekmeye çalışıyor," dedi Elmer, yüzünde samimi bir şefkat ifadesiyle. "Bu bizi yıkmaya çalışacak kişilerden sadece ilki. Kişisel algılama, dostum."

"Benim için kişisel," dedi Bennett moralsiz bir sesle.

Makalem işe yaramıştı. Hem de düşündüğümden daha çok. Başarmıştım.

Kahretsin.

Üzgün hissetmemeliydim. Küçük planımın işe yaramasına sevinmeliydim. Ama Bennett'ın yüzündeki ifade, bana aksini hissettiriyordu. Ellerini ceplerine sokmuş, kasvetli bir şekilde kamburlaşmıştı. Keşke yazıyı geri alabilseydim. Kontrol+Z. Göndermeyi iptal et. Sil. *Yaptığım* bir şey bu adamı incitmişti ve şaşırtıcı bir nedenden dolayı bu durum beni de üzüyordu. Midemden göğsüme doğru yükselen bulantıyı bastırdım ve bakışlarımı başka tarafa çevirdim.

"Bu sadece tek bir kişi," dedim sonunda, ortamı yumuşatmaya ve konuyu değiştirmeye çalışarak. "İnsanların hizmetten memnun olduğunu söylediniz. Bu iyi bir şey."

"Kötü şöhret, iyi şöhretle ile birlikte gelir. Bunu tahmin etmeliydim. Sadece an meselesiydi," dedi Bennett, dikkatini Elmer'ın ekranından çekerek. "Ve evet. Mutlu kullanıcılar her zaman iyidir. Hizmetten memnun musun? ZodyakOku'nu veya genel olarak uygulamaları kullandığında ne görmek istersin?"

Tamam. İşe geri dönmüştü.

Bir an düşündüm. "Bir sürü pop-up reklam görmek istiyorum. Benden olabildiğince sık inceleme iste. Ne kadar çok çerez o kadar iyi. Bana bir sürü anlık bildirim gönder. Çok adımlı giriş? Evet, lütfen!" dedim, aklıma gelen en kötü şeyleri listeleyerek.

tg:@novaebook

Bennett'ın yüzünde küçük bir kahkahayla birlikte gerçek bir gülümseme belirdi. Sesini duyunca rahatladım. Onu hem üzüp hem de mutlu edebildiğim için kendimi çok güçlü hissediyordum. Kaşlarından birini kaldırdı. "Çerez, anladım. Hepsini eklediğimizden emin olacağım," dedi, ruhumu parçalayan listemi okumadan önceki sıcak ses tonuyla.

"Tur için teşekkürler. Gitmeliyim," dedim herkese el sallayarak. "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum."

"Patronla sorun yaşamanı istemem," dedi Bennett.

"Kötü biri değildir," dedim, bir an için patronun aslında teyzem değil, ben olduğumu unuttum. "Aslında sert biri, yüksek standartları ve beklentileri var. Bu yüzden gerçekten artık geri dönmeliyim."

Bennett beni binanın önüne çıkardı. Biz kaldırımda karşı karşıya dururken, öğlen trafiği hızla yanımızdan akıyordu.

"Gitmeden önce, ilk randevumuzun biraz şey olduğunu biliyorum... beklenmedik. Normalde boş verip unuturdum ama seninle Lucky Monkey'de ilk tanıştığımızdan beri aklımdasın." Bennett'ın yanaklarının üst kısmında üç pembe çiçek belirdi. "Seninle harika zaman geçirdim ve yeniden çıkabilmeyi umuyordum."

Tereddütle dudağımı ısırdım. "Bilmiyorum..."

"Kötü bir ilk izlenim bırakmaktan hoşlanmam. Kendimi tamamen hazırlıksız ve savunmasız hissettim. Daha iyisini yapabileceğimi biliyorum." Bennett elini saçlarından geçirdi, geçen arabaların esintisine rağmen bukleler doğru yerlere düştü. "Elbette karar senin. Seni, aklıma en iyi fikirlerimin geldiği yere götürebilirim. Yoksa bu çok mu tuhaf olur?"

Hayatım boyunca böyle bir yerin var olup olmadığını düşünmemiştim. Belki de bu yer, küçük işletme fikirlerini çalmak için aranırken gezdiği arabasıydı. "Kulağa ilginç geldiğini söyleyebilirim ama..."

tg:@novaebook

"Sana kalmış," dedi Bennett. Utangaç bir şekilde sırıttı ve kalbimin sufle gibi göğsümde kabardığını hissettim.

Bunu biraz düşündüm. Ben onun şirketiyle ilgili daha çok şey öğrenmeye çalışıyordum, onunla çıkmaya değil. Ancak bugünkü hazırlıksız ofis ziyareti aslında verimli geçmişti. Artık büyük bir özelliğin geleceğini biliyordum. Bu, basın bültenlerinde paylaşmadığı bir şeydi. Bu makale rezaletinden sonra, onu görmeye devam etmek yanlış geliyordu. Tabii görüşeceğimiz vakti, ona kim olduğumu söylemek için kullanmazsam. İçimde bir suçluluk otu kök salmaya başladı ve bunu söküp atmam gerekiyordu. Umarım onarılmayan bir hasar bırakmazdı.

"Tamam. Olur. Yapalım," dedim endişeyle.

Onaylamamla Bennett'tan gamzeli bir gülümseme kazandım ve kararım doğru gibi hissettirdi.

"Gerçekten mi? Tamam! Seni bu akşam, mesela Lucky Monkey'den almama ne dersin? Akşam yedi otuzda?"

"Bu akşam mı?" diye sordum. "Bu akşam olacağını düşünmemiştim."

"Daha iyi olacağını düşünüyorsan, yarın akşam da yapabiliriz," diye önerdi Bennett.

Yarınki podcast röportajından sonra bitkin düşecektim. Bunu bu akşam yaparsak, öğrendiklerimi daha iyi konuşmak için kullanabilir ve podcast'te kimliğim ortaya çıkmadan önce ona kim olduğumu açıklayabilirdim.

"Bu akşam iyi," dedim.

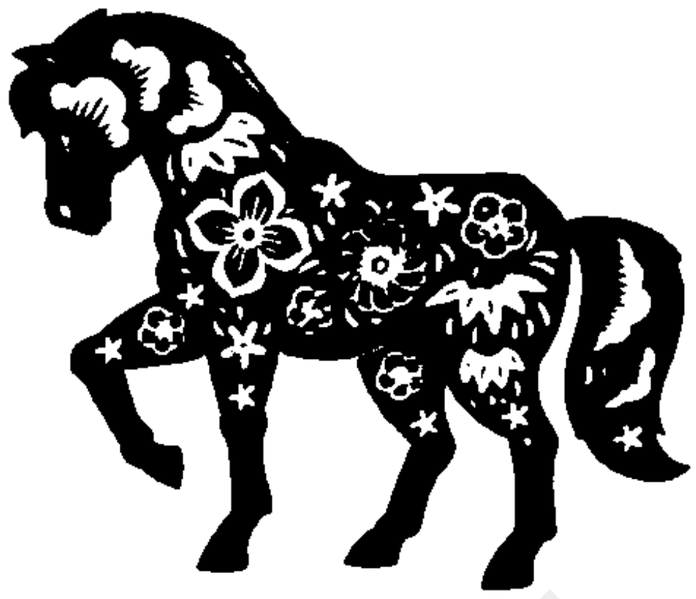
Bennett rahat bir nefes alıp gülümsedi. "Bu gerçekten harika! Sonra görüşürüz."

El sallarken, nefesim göğsümde sıkıştı. Ay Eşleşmesi'ni kurtarmak, kışın şakayık yetiştirmeye benziyordu ve ne yazık ki ben bir bahçıvan değildim.

tg:@novaebook



BÖLÜM 8



O akşam, Bennett söz verdiği gibi beni Lucky Monkey'den aldı. Bizi, yarı boyalı ve yamalı gövdesiyle hâlâ dükkânda olması gerekiyormuş gibi görünen üstü açık eski Ford Mustang'iyle Pasadena'nın yanından geçirdi.

"Bu araba yolda gitmek için güvenli mi?" diye sordum koltuğumun ön tarafını kavrayarak. Otoyolda uçarcasına giderken, dalgalı saçlarım rüzgârda uçuşuyordu.

"Elbette yol için güvenli," dedi Bennett. "Ön camdan fırladığında dümdüz gitmen gerektiğini unutma yeter. İşleri yavaşlatmak istemezsin çünkü o zaman hayatta kalma şansın olur. Ve bu şekilde hayatta kalmak istemezsin."

Kucağımın üzerindeki emniyet kemerimi sıktım.

"Bu, sadece görünüşü bozmamak için," diye espri yaptı.

Elimi krem rengi deri koltuğun üzerinde gezdirdim. "Şu geçen günkü makale," dedim tereddütle, "...için üzgünüm. Biraz abartılıydı."

Bennett bakışlarını benim yönüme çevirdi ve kafasını salladı. "Senin üzülmeni gerektirecek bir şey yok. Kısa bir süre sonra başka, iyi bir makale çıktı, bu yüzden bir bakıma birbirlerini etkisiz hâle getiriyorlar sanırım."

"Buna sevindim," dedim, biraz ilerideki kırmızı ışıklarla dolu yola bakarak.

Trafik işaretleri nereye gittiğimize dair ipuçları vermeye başladığında üç farklı çıkışı geçmiştik ama Bennett, tahminlerime cevap vermeyi reddediyordu. Belki de hangi fikirleri çalacağını,

tg:@novaebook

San Gabriel Vadisi'ndeki bir mantı restoranında veya bir sanat müzesinde düşünmüştü. Fakat bu saatte müzeler kapalı olurdu. Araba koltuğuna yaslandım ve ekim gecesi gökyüzüne bakıp yıldızları aradım. Sadece ayın parıldayan yarım halesiyle sessiz görüntüsünü buldum, dakikalar geçtikçe yansıttığı ışık güçleniyordu.

Bennett gözlerini yoldan ayırmadan hayali bir şarkı söylemek için elini bacağına vurdu. Arabayı yavaşlatıp açık havada arabalı bir sinema salonuna girdiğinde kafam biraz karıştı. Bennett biletlerimizin parasını ödedi ve neon turuncu yelekli bir adam, Bennett'a nereye park edeceğini söyledi.

"Arabalı sinema mı? En iyi fikirlerini burada mı buluyorsun?" Devasa bir ekranın önünde sıralanan arabaları izlerken hayretle sordum. Kandırılmıştım!

"Şaka yapmıyordum!" Bennett direksiyonu park edeceğimiz noktaya doğru çevirdi. "Filmler kendi kafamdan çıkmama yardım ediyor. Düşüncelerim burada netleşiyor."

"Mesela..." Bu akşamki gösterimin afişine baktım, "*Pratik Büyü* izlerken mi netleşiyor?"

Bennett emniyet kemerini çözerek, "İyi bir film iş görür," dedi. "Bu, cadılarla ilgili ve bu gece gösterilecek. Daha önce izlemiş miydin?"

"İzledim. İyi filmdir," dedim umursamazca. Her yıl Cadılar Bayramı öncesinde izlerdim ama benimle ilgili daha fazla veriye ihtiyacı yoktu.

Bennett bir şey almak için koltuğunun arkasına uzandı. "Akşam yemeği," dedi, en tepesine plastik kaplar yığılmış kahverengi bir kese kâğıdını kaldırarak.

"Burada yiyecek satmıyorlar mı?" diye sordum.

"Senin için özel bir şeyler hazırlamak istedim." Bennett kapları kontrol panelinin üstüne yerleştirdi. Bana bir kâğıt tabak ve tahta yemek çubukları uzattı. "Hem böylece yediğimiz yiyeceğin aslında neyden yapıldığını da bilmiş oluruz."

tg:@novaebook

Plastik kabın içinde rulo pirinç ve deniz yosunu gördüm ama göründüğü gibi olamazdı. Kaplara doğru eğilerek, "Yoksa bu," dedim, "suşi mi?"

"El yapımı. Ayrıca tatlı olarak patlamış mısır, Fıstıklı M&Ms, Twix ve Red Vines getirdim. Buradaki şekerler çok pahalı."

"Doğru. Demek ZodyakOku fikrini burada buldun?" diye sordum, Bennett kapların kapaklarını açarken.

"Hayır, onu başka bir yerde buldum."

"Anladım. O zaman burada işin için ne tür fikirler üretiyorsun?" dedim. Bu gece boşa harcanmış olamazdı. "Mesela şu gizemli ürün lansmanı fikrini burada mı buldun?"

"En iyi fikirlerimin hepsini burada ürettim ve aslında, evet. Ama yine de lansmanla ilgili bilgi sahibi olmak için beklemen gerekiyor." İtirazımı duymazdan geldi ve şeker torbasını alıp aramıza koydu.

Arka koltuğa baktım. "Arkada bir buz makinesi olma ihtimali var mı?"

"Çok soru soruyorsun, değil mi?" dedi gülerek. "Bu yönün hoşuma gidiyor. Bir saniye." Arabadan atladı. Onun indirim standına koşup iki elinde büyük, mavi ahududulu buzlu içeceklerle geri dönmesini izledim. "Buzlu içecek için savurganlık yapabilirim."

Pipeti mavi buzlu içeceğe sapladım. "Orada bir para makinenin de olma ihtimali var mı?" diye sordum.

"Keşke," dedi Bennett sürücü koltuğuna otururken. Film için doğru istasyonu bulmak üzere radyodaki bir düğmeyi çevirdi.

"Bu radyo çalışıyor mu?" dedim dalga geçer gibi.

"İlk tamir ettiğim şey radyoydu," dedi.

Önümüzde duran ekran aydınlanarak herkesin arabasının kaputuna ışık saçtı. "Suşi yapmak zorunda değildin! Bu çok uzun sürmüş olmalı," dedim, yemek çubuklarımla bir parça suşi alıp ısırırken. "Vay canına. Bu tat da ne?"

tg:@novaebook

Bennett barut grisi kazağının kollarını sıvadı ve benim lezzet eşleşmesini anlamaya çalışmamı izledi. "Kabak, ada çayı ve kahverengi tereyağı," dedi sonunda.

"Ada çayı! Evet, bu o. Beklenmedik bir tat olmuş. Her zaman yediğim suşilerden farklı." Suşinin ortasına bir kez daha baktım. Yumuşak pirinç taneleri, kıyılmış taze ada çayı ve kahverengi tereyağı ile pişmiş bal kabağının etrafını saran çıtır çıtır koyu deniz yosunu, dış yüzeye tuzlu bir görünüm katıyordu.

"Alışılmadık olduğunu biliyorum ama bence bu tatlar, gerçekten birlikte iyi gidiyor." Bennett suşi parçasının tamamını ağzına attı.

"Şaşırtıcı bir şekilde öyle olmuş. Aslında güzel," diye onayladım.

Bennett gülümsedi. "Beğenmene sevindim."

Bir yandan suşi yiyip, bir yandan buzlu içeceklerimizi yudumlarken filmin açılış sahnesini izledik. Yemek yerken aramızda rahat bir sessizlik vardı.

"Sana bir şey söyleyebilir miyim?" diye Bennett'a fısıldadım.

"Tabii," diye fısıldadı.

"Her zaman arabalı bir film deneyimi yaşamak istemişimdir."

"Umarım seni tatmin etmiştir."

"Dört buçuk yıldız veriyorum," dedim.

"Bu şimdiye kadarki en yüksek puanım," dedi minnetle.

Gülüşümü bastırmaya çalıştım. "Neden fısıldaşıyoruz? Sinemada değiliz ki," diye sessizce konuşmaya devam ettim.

"Öyleyse bunu yapabilir miyim?" Bennett, fıstıklı M&Ms paketini yırtıp açtı ve dişlerinin arasına bir avuç dolusu şeker atıp çiğnedi.

"Bir de bunu." Twix'i ağzıma attım fakat neredeyse hiç ses çıkarmadım.

"Şşşt!" dedi şakacı bir şekilde.

tg:@novaebook

İçimde neşe baloncukları yükseldi. Kollarımı vücuduma sımsıkı sardım, kazağım akşamın serin havasına karşı üzerimdeki tek engeldi. Bennett arka koltuktan iki battaniye çekip birini bana teklif etti. "Teşekkürler. Sihirbaz gibisin," dedim battaniyeyi alırken.

"Hazırlıklı geldim." Bennett battaniyesini önünde tuttu, dürmeden önce yüzünü korudu ve sanki battaniyenin arkasında kaybolmuş gibi eğildi.

"Etkileyici," diye takıldım battaniyeyi kucağıma çekerken. Ekranın ışığı yüzünü aydınlatıyordu.

"En sevdiğin film hangisi?" diye sordu.

"Favori olarak *tek bir film* seçemem," dedim. "Güzelce ağlamak için *Love Story*, büyüleyici bir ortamda aşk için *To Catch a Thief*, diyalogları için *10 Things I Hate About You* ve her şey için Nora Ephron'dan bir şeyler. Ruh hâlime bağlı."

"Harika seçimler. Aşk sektöründe olabilirdin." Bennett bir avuç patlamış mısır aldı. "Yani romantik komedi klasiklerini mi tercih ediyorsun?" diye sordu ben cevap vermek zorunda kalmadan önce.

Elimi çizgili battaniyenin kenarında gezdirip başımı salladım. "Evet. Mizahı daha esprili, daha az kaba oluyor."

"Kesinlikle katılıyorum. Filmlerin artık popüler olması için pelerinler ve güçler veya abartılı görseller içermesi gerekiyor. Sıradan insanların hayatı anlamaya çalışmasını izlemeyi istemek çok mu tuhaf?"

"Filmler artık gerçeklikten tam anlamıyla bir kaçış gibi. Ama bana göre, aşk hikâyeleri en iyi kaçıştır. *Senin* en sevdiğin film hangisi?" diye sordum buzlu içeceğimden bir yudum alarak.

"Gülme ama *Big*," dedi.

"Neden *Big*?" Bunu, son varış noktasına ulaşmak için çok acelesi olduğunu varsayarak sordum.

tg:@novaebook

Bennett sürücü koltuğuna yaslanıp kolunu cama dayadı. "O filmi o kadar çok izledim ki tek gecede bir yetişkine dönüşmenin ne kadar havalı olacağını düşündüm. Tek istediğim büyümekti."

"Tom Hanks'in filmde yaptığı gibi, bir kızı etkilemek ve yetişkin hız trenlerine binmek için mi büyümeye çalışıyordun?" dedim. "Yoksa bitiş çizgisine koşmaya mı çalışıyordun? Bu tam bir Fare özelliği."

Bennett boştaki elini direksiyona koydu. "Evet, doğru, Büyük Yarışı Fare kazandı."

"Fare, birinci sırayı almak için diğer hayvanlara oyunlar oynadı. Bedava sürüş hakkını başkalarının sırtından elde etti."

"Nehri geçmesine yardım eden Öküz gibi," diye araya girdi Bennett.

"Hımm, evet, doğru," dedim, gerçekte ne kadar çok şey bildiğine şaşırarak. "Sonra Öküz bitiş çizgisine varacak kadar hızlı hareket edemeden, Fare çabucak karaya atladı. Bunu merak ettiğim için Google'da aratmıştım."

"Hı hı. Bana akıllı bir hayvan gibi geldi," dedi Bennett gülümseyerek. "Bütün bunların bir efsane olduğunu düşünmüyor musun?"

"Biraz gerçeklik payı olduğuna inanmak hoşuma gidiyor," dedim. "Efsane ya da burcun kendisi, bunlar insanların inanması gereken daha büyük kavramlar. İşlerin neden böyle olduğuna dair kendilerini rahatlatacak sebepler bulmak için. Dünyayı anlamlandırmanın bir yolu..."

Birkaç kez hızlıca göz kırptı. "Ve *Big*'in en sevdiğim film olmasının bir şekilde... Büyük Yarış'la bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Omuz silktim. "Sen söyle."

Bennett sol kaşını kaldırdı. "Daha büyük olmak istedim çünkü oldukça zor bir çocukluk geçirdim. Bir kaçış vadeden her şeye takıntılı hâle geldim," diye açıkladı, içini bir hüzün dalgası

tg:@novaebook

kaplamış gibiydi. Boğazını temizledi. "Annem ben altı yaşındayken öldü."

"Ah," diye fısıldadım, nabzım hızlanmıştı. Dikkatsizce yaptığım tüm varsayımlardan dolayı utançtan kızardım. Makalemde körü körüne vardığım sonuçlar için de... Havalandırma taslağım biraz ağır olmuştu. "Çok üzgünüm, Bennett. Bunun ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum."

Bennett ekrana doğru konuştu, kaşlarının arasındaki kırışıklıklar derinleşmişti. Profili bana dönükken, ona istediğim kadar bakabilirdim. "Babama onu sorduğumda, sadece üzülür ve konuyu değiştirirdi. Bana annemi anlatırken acısını atlatamıyordu. Onun kim olduğunu, en sevdiği çiçeğin ne olduğunu, çamaşır yıkarken ne tür müzik dinlediğini öğrenmek isteyerek büyüdüm... Acaba dönüştüğüm adamla gurur duyar mıydı?" Hafifçe homurdandı.

"Eminim seninle gurur duyardı," dedim. Buzlu içeceğe rağmen yutkunduğumda boğazım kurumuş gibi geldi. Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğsümü delip kendini üstü açık arabanın ön camından atsa şaşırmazdım doğrusu. Dürüstlüğü bana sadece kendi yalanlarımı hatırlattı. Sırrımın ağırlığı, gittikçe daha fazla kar toplayarak yuvarlanan bir kartopu gibiydi. Ona kim olduğumu söylemeyi ertelemeye devam edemezdim. Gerçeği bilmesi gerekiyordu.

Bennett üzgün gözlerle bana baktı. "Herkes kederini farklı şekilde yaşar. Bu da babamın tarzıydı," diyerek babasının eylemlerini haklı çıkardı.

Sessiz kalıp onun konuşmasını dinledim.

"Annem bizden alındığı için çok kızgındım," diye devam etti. "Benden alınmıştı ve onunla ilgili hiçbir şey bilmiyordum. Kontrolümü kaybetmiş gibi hissediyordum." Bennett ses tonunu sabit tuttu. "Hafta sonlarını kütüphanede kültürüm hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenerek geçirdim, böylece

tg:@novaebook

annemi biraz daha tanıdığımı hissedebildim. Hüznüm biraz azaldı. Kontrolü geri aldım."

"Demek burçlarla ilgili bu kadar çok şeyi bilmenin nedeni bu," dedim, ondan çok kendi kendime.

"Bunu altı yaşıma kadar sadece Ay Yeni Yılı partileri ve çocuk kitapları aracılığıyla deneyimledim ama bu, çok uzun zaman önceydi. Pek hatırlamıyorum. Gerisini kendi kendime öğrendim. Hâlâ da öğreniyorum." Bennett'ın yüzü ifadesizdi. "Elimdeki veya aklımdaki somut olan şeylere takıntılı hâle geldim."

"Veriler gibi," dedim.

Bennett başını eğdi. "Rakamlar sana yalan söylemez, seninle dalga geçmez. Güvenilirdir." Kasvetli bir şekilde güldü. "Birkaç yıl önce annemin günlüklerini buldum."

"Okudun mu peki?" diye sordum.

"Okudum," dedi. Yüzünde bir suçluluk duygusu parladı.

"Ben de aynısını yapardım," diye itiraf ettim. "İnsanların günlüklerini, çocuklarının keşfedip okumaları için yazdığına dair bir teorim var. Bu, tarihi belgelemenin ve zaman anılarımızı silip süpürürken görünür olmanın bir yolu."

Bennett rahatladı. "Umarım öyledir. Çin burcunun onun için ne kadar önemli olduğu ve bunun bir kadın, bir eş, bir anne olarak kendini anlamasına nasıl yardımcı olduğuyla ilgili çok şey yazmış."

"Pekâlâ, bence bu son derece şiirsel. Anneni kendi sözleriyle öğrendin. Onu tanımanı isteyeceği şekilde."

Bennett başını salladı. "Beni en çok şaşırtan şey, kendisiyle ilgili daha çok şey öğrenmek için burçları kullanmasıydı. Günümüzü bilgilendiren şey tarihdir. Uyumluluk ve kimin kime ait olduğu konusunda çok katı değildi." Bana o çarpık gülümsemesiyle baktı. Lacivert gökyüzünün altında daha da belirgin görünüyordu. Kalbim neredeyse eriyecek gibiydi. "Dürüst olmak gerekirse, o ve babam uyumsuzdu ama çok mutlu bir evlilikleri vardı.

tg:@novaebook

Kâğıt üzerinde uyumsuz olmalarına rağmen yine de bu kadar iyi bir ilişkiye sahip olmalarını her zaman büyüleyici bulmuşumdur."

"Anlıyorum," dedim, battaniyeye sarılı kucağıma bakarak.

"Hakkında her şeyi öğrendim sayılmaz," dedi. "Ama annemin kim olduğu hakkında daha fazla şey öğrenmek için bir başlangıç noktası oldu. Ve bir bakıma benim kim olduğum. Bu yüzden bugünkü o makale çok üzücüydü. Hayatımın çoğunda kendimi yürüyen bir kimlik krizi gibi hissettiğimi hatırlattı."

Yapabileceğim en iyi şey, başımı sallama cesaretini toplamaktı. Zayıf bir girişimdi ama hiç yoktan iyiydi.

Bennett Ay'a baktı. "ZodyakOku fikrinin nereden geldiğini bilmek istiyordun. Annemden."

Midem düğümlendi. Şimdi ona gerçeği söylemenin zamanı değildi. Kendimi ifşa etmek için beklemek zorundaydım.

"Üzgünüm, kafanı şişirdim," diye ekledi Bennett. "Bunu genellikle insanlarla paylaşmam. Babamdan kalma bir alışkanlık."

"Hayır, bana anlatmana sevindim," dedim. Tek yapmak istediğim onu daha iyi hissettirmekti. Bana neler oluyordu? Bunun yerine buzlu içeceğimi daha sıkı kavradım. "Hayatının böylesine önemli bir bölümünü benimle paylaştığın için teşekkür ederim. Böylesine önemli bir parçanı."

Bennett başını salladı ve ellerine baktı. "Kısa bir süre sonra *Big'i* izledim ve o andan itibaren gerçek hayatta o fal makinesini bulabilmek umuduyla babama beni her hafta sonu eğlence parkına götürmesi için yalvardım."

"Tom Hanks de var," diye onu nazikçe dürttüm. "İçinde Tom Hanks olan hiçbir film kötü olmaz."

"İnsanların kullandığı şu terim neydi? K.E.Ç.İ?"* dedi dalga geçer gibi.

---

* İngilizcedeki goat (keçi) sözcüğüyle, Greatest of All Time (Tüm Zamanların En İyisi)'a atıfta bulunularak kelime oyunu yapılmıştır.

tg:@novaebook

"O bir KEÇİ mi?" diye sordum onu güldürmeye çalışarak. "Doğum günü ne zaman?"

"Hayır, Tüm Zamanların En İyisi," dedi sırıtarak.

"Ah, tabii ya," diye onayladım. "O tam bir keçi."

Bennett'ın beni dikkatle izlediğini hissedebiliyordum. İçimde uzun zamandır hissetmediğim duygular kıpırdandı. Kendimi neredeyse tanıyamıyordum. Neden şu anda onu boğmak değil de ona sarılmak istiyordum?

Karşımızdaki ekranda, Sandra Bullock sevdiği adamı öpmek için kasabaya doğru koştu. Bennett'a yakınlığımı fark edince içimi bir ürperti kapladı.

Bennett koltuğunda doğruldu ve, "Filmlerdeki ilk ekran öpücüğünden Thomas Edison'un sorumlu olduğunu biliyor muydun?" dedi.

Bennett'ın eğlenceli yanı bir anda ortaya çıktı ve bunu söyleyince kahkahalara boğuldum. Morali düzelmiş gibi görünüyordu.

"1896 yılında," diye devam etti, "ortalıkta öpüşmenin skandal olduğu bir dönemde. İnsanlar bunu görünce çıldırdı. İki kişi öpüştüğünde oksitosin, serotonin ve dopamin gibi kaç kimyasalın salındığının yüzdesini hesaplamak zor ama..."

"Hey, Bennett," dedim gülümsemeye devam ederek.

"Üzgünüm, filmi izlemeye çalışıyorsun," dedi pozisyonunu değiştirerek.

"Hayır, ondan değil. İnsanlar öpüştüğünde beyinlerinde kimyasallarla ilgili pek çok şey olduğunu biliyorum ama onların burada resmetmeye çalıştıkları şey bir ilişki. İşte, bana elini ver," dedim.

Bennett şüpheyle elini bana doğru uzattı

Önce tereddüt ettim ama sonra bir şeyi kanıtlamak üzere elini tuttum. "Bunu hissediyor musun?"

"Neyi hissediyor muyum?" diye sordu, elinin üzerindeki elime bakarak. Parmak uçlarım, parmak boğumlarına dokundu.

tg:@novaebook

"Vücudunda bir his dolaşıyor mu?" *Yoksa sadece benimkinde mi dolaşıyordu?* "Konu rakamlar ve veriler değil, insanlar arasındaki bağdır. Önemli olan da budur."

Bennett başını eğdi. "Doğru. Bağ." Avucunu yukarı kaldırdı ve parmaklarımız birbirine kenetlendi.

"İki kişinin birbirini bulup bağ kurması... açıklanamaz bir sihir gibidir," dedim.

Bennett elimi hafifçe sıkana kadar ellerimizin hâlâ birbirine bağlı olduğunu fark etmemiştim. Elimi hızla çekip iki bacağımın arasına sıkıştırdım. Bennett da elini geri çekip dizine koydu.

"Benim alıştığım tek sihir, rakamların düzgün bir şekilde toplanmasıyla gerçekleşen veya verilerin daha iyi kararlar ve ürünler verme konusunda nasıl daha fazla fikir verebileceği oldu. Veriler sayesinde insanları daha iyi anlayabiliriz," dedi.

Başımı iki yana doğru salladım. Birini gerçekten tanımak zaman alırdı. Uyumluluk sihirli bir şekilde bilgisayar kodu aracılığıyla gerçekleşmezdi. "Tam olarak değil."

Sahneyle özellikle ilgileniyormuş gibi yaparak sinema ekranına döndüm. Birkaç saniyede bir birbirimize yandan bakışlar attık.

Bennett Fıstıklı M&Ms'lerini aldı ve teklif eder gibi bana doğru eğdi. "İşte, gerisini sen alabilirsin," dedi şeker torbasını hafifçe sallayarak.

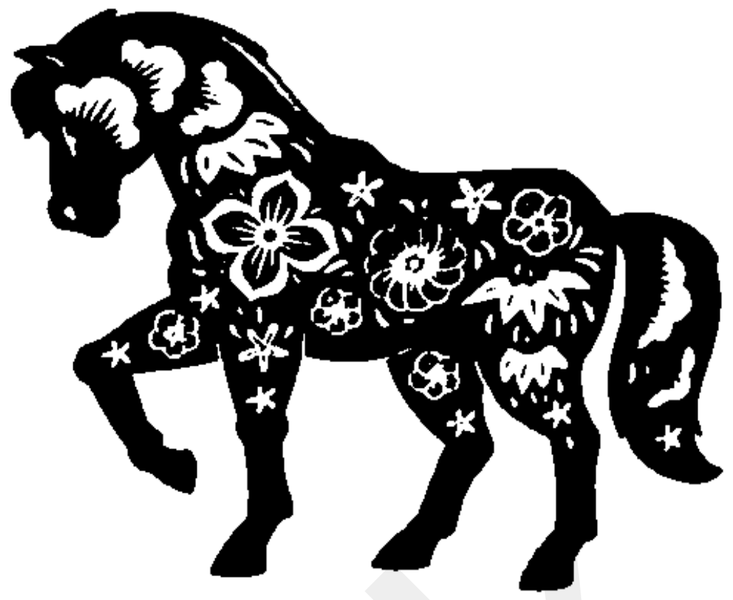
"Emin misin? Karşılığında takas edecek bir şeyim yok," diye şaka yaptım. "Tabii, eğer erimiş buzlu içecek sevmiyorsan."

Şekeri avucuma koyarken Bennett'ın gözlerinde neşeli bir parıltı belirdi. "İhtiyacım olan tek şey seninle burada olmak."

tg:@novaebook



BÖLÜM 9



Planlarda ufak bir değişiklik oldu. Önemli bir şey değildi. Görünüşe göre konuşmacılardan biri ayrılmış ve yerine başka biri getirilmişti. "Belirli sorular sormak için herkesle ilgili araştırma yaptığını biliyorum ama biraz doğaçlama yapman gerekebilir," dedi Alisha, güven verici bir şekilde. The Theatre at Ace Hotel'in sahne arkasında, birlikte canlı podcast'in başlamasını bekliyorduk.

"Yeni konuşmacının kim olduğunu biliyor musun?" diye şüpheyle sordum. *Lütfen Bennett olmasın.*

"Söylemediler. Yine de tamamı kadınlardan oluşan bir panel olması gerekiyor," dedi sanki aklımı okuyormuş gibi. "Dört kişi olacaksınız."

Dün gönderilen makalem yüzünden artan stresimi bastırdım. Yayına girdiğinden beri sosyal medyada çok fazla paylaşım yapılmıştı. Bilmemin tek sebebi, Ay Eşleşmesi'nin daha önce hiç bu kadar çok etiketlenmemiş olmasıydı. Ay Eşleşmesi için iyi, Bennett için kötü bir şeydi.

Hâlâ aynı ruh hâlinde olan Alisha, "O makaleyi KekKız kod adıyla yazman iyi oldu. Biraz sert olduğunu düşündüm ama ZodyakOku da adil oynamıyor. Klasörlerlerde arama yaptığımda, bulabildiğim tek şey buydu. Göndermeden önce sana danışmalıydım. Çok üzgünüm."

İrkildim. "Üzülmeni gerektirecek bir şey yok. Tamamen benim hatamdı. Duygularımı asla bu şekilde kâğıda dökmemeliydim. Bu... berbattı."

tg:@novaebook

"Umarım birkaç gün içinde kaybolur," dedi Alisha. "Belki Bennett görmemiştir bile. Ne de olsa çok meşgul, değil mi?"

Pek değildi. Zaten gördüğünü biliyordum. Sözcükleri sindirmeye çalışırken, onu tam anlamıyla canlı izlemek durumunda kalmıştım. Benim yazdığım sözcükleri... Bütün evrene göndermeyi amaçlamamış olsam bile durum buydu. Ve bu benim sucumdu.

Alisha'nın iyimserliğine şükrederek öğleden sonraki heyecana yeniden odaklanmaya çalıştım. Bugün, Ay Eşleşmesi'ni tanıtmaya ve insanların aşkı bulmasına yardımcı olmak için yaptığımız tüm çalışmalara odaklanacaktım.

"Bölümlere ayırmam gerekiyor. Şu anda tek umursadığım şey, konuşacağım konular." Yaldızlı tiyatroya gizlice bir göz atıp oymalı sütunlarına ve karmaşık alçı işçiliğine baktım. Heyecan yavaş yavaş endişemi bastırdı. "Burada, bu mekânda olduğumuza inanamıyorum. Kendimi bir rock yıldızı gibi hissediyorum. Bu etkinlik nasıl bu kadar çok insanı kendine çekti?"

"Los Angeles'ta aşk ve flörtle ilgili bir etkinlik bu," dedi Alisha, "ve insanların rehberliğe ihtiyaçları var."

"Doğru. Saçım nasıl?" diye sordum, gevşek dalgalarımı kabartmak için elimi saç tellerimin arasından geçirerek.

"Dalgalar hâlâ bozulmamış," dedi Alisha. "Gözlerini kapat. Tamam, her şey yerinde, göz kalemi veya rimel lekesi yok. İhtiyacın olursa çantamda kurutma kâğıdı var."

Perdenin arkasından, büyüyen kalabalığa baktım.

Alisha, telefonuna doğru iç çekerek, "Sürekli ZodyakOku reklamlarıyla karşılaşıyorum," dedi. "Bir şeye bir kez bakınca hep aynısı oluyor. Onları nasıl şikâyet edebilirim?"

"Ay Eşleşmesi sosyal medyada yayıldığında, bu reklamların faydasını göreceğiz," dedim. "Sosyal medya şu anda yapabileceğimiz en büyük, en acil hamle. Aylar önce Ay Eşleşmesi'nin hesaplarını onaylı hesap yaptırdığım için mutluyum." Tabii ki

tg:@novaebook

teyzemin haberi olmadan yapmıştım çünkü sosyal medya fikrini boş ve kendi kendine hizmet olarak görüp reddetmişti.

Çevrim içi flört uygulamalarıyla ilgili Pó Po ve teyzemle aynı şeyleri düşünsem de sosyal medyanın gücünü de biliyordum. Ay Eşleşmesi, teyzem ve Pó Po'nun zamanında kulaktan kulağa yayılarak büyümüş olabilirdi fakat şu an insanlar çevrim içi hareket ediyordu. Hayır. Çevrim içi olmuşlardı. VVe insanlar neredeyse biz de orada olmalıydık. İşimizin geleneksel unsurlarına eğilmek istiyordum ama insanların bizim var olduğumuzu bilmesinin zamanı gelmişti. İnsanları geleneksel yöntemlere döndürmek için dijital pazarlamayı kullanabilirdik. Zaten amaç da buydu.

"Kesinlikle! Görünüşe göre ZodyakOku gerçekten hayvan bakış açısına oynuyor ve çok eğlenceli gerçekler sunuyor," dedi Alisha.

"Bizim farklı olmamız gerekiyor."

"Aşkla ilgili en sevdiğimiz alıntıları paylaşabiliriz!" dedi.

"Ve Ay'la ilgili! Ay çalma listemdeki şarkıları ve şarkı sözlerini paylaşabilirim," diye önerdim.

Alisha bana yandan bir bakış attı. "Bekle, gerçekten böyle bir çalma listen mi var?"

"Tabii ki! Bir sürü Billie Holiday, Stevie Nicks ve Ella Fitz-Gerald... Bu benim çöpçatanlığımın listesi. Aynı zamanda yemek pişirmek için mükemmel bir fon müziği görevi de görüyor," diye açıkladım.

"#AyIşığındaAşk hashtag'ini kullanmaya ne dersin? Müşterilerimiz gittikleri randevularda bizi etiketleyebilirler ve biz de ilk buluşmaya Ay temalı bir şarkı veya benzeri bir şeyle yanıt verebiliriz. Detayların üzerinde henüz çalışmadım."

"Buna bayıldım. Etkileşimli. Bir hashtag kampanyası yapmak, insanların bizimle ilgili bilgi edinmesi ve topluluk oluşturması için harika bir yol olabilir," diye onayladı. "Daha modern görünmemizi sağlar." Birbirimize bakıp kıs kıs güldük.

tg:@novaebook

Bir yapımcı seslendi ve Alisha ciyakladı. "Seni yalnız bırakayım. Sahneden manzaranın keyfini çıkar. İyi şanslar!" dedi.

"Teşekkürler! Sonra görüşürüz," dedim, sinirlerimi yatıştırmak için derin bir nefes alarak. Alisha, büyüyen kalabalığın arasından, bir destek gösterisi olarak ön sıralardaki koltukları tutan Randall'a doğru ilerledi. Kendimi sakinleştirmek için kollarımı karnımın üzerinde kavuşturdum. Arabalı sinemada Bennett'ın yanına kıvrıldığım âna dair bir hatıra meditasyonumu yarıda kestiğinde, gözlerimi kapatıp sakinleştirici bir şeyler düşünmeye çalıştım. Sakinleştiğimi hissettim ama kısa süre sonra peşinden suçluluk duygusu geldi.

Bu podcast bölümü bugün yayımlandığında Bennett kim olduğumu öğrenecekti. Sadece kendi konuşma başlıklarımı önemsemem bile fazla oluyordu. Önce onunla konuşmalıydım. Telefonuma uzandım ve kısa bir mesaj yazdım:

Merhaba! Biraz zamanın var mı? Seninle konuşmam gereken bir şey var.

Zamanlama pek uygun değildi ama Bennett'a bu sefer gerçekten kim olduğumu söylemeliydim. Tepkisini sonra halledebilirdim. Önemli değildi. Eminim bir küçük işletme sahibi olarak beni anlayacaktır. Yani anlamasını umuyordum. O zaman bu podcast'i yapmaya odaklanabilirdim. Bu, Ay Eşleşmesi için ilk tanıtımımdı ve dikkatimi dağıtacak şeylerin, odağımı bozmasına izin veremezdim.

Dating in La La Land sunucusu ve moderatörü Marcus'u bulmak için döndüğümde, o da bana doğru yaklaşıyordu. Şık bir lacivert takım elbise giymişti ve yoğun bir şekilde losyon kokuyordu.

"Olivia! Hazır mısın? Normalde asla böyle giyinmem. Genellikle bir mikrofonun arkasında ter dökerim," dedi Marcus, hevesli bir ses tonuyla.

"Ah, doğru!" Gergin bir şekilde güldüm ve Bennett'tan gelecek yanıt için gizlice telefonuma baktım.

tg:@novaebook

"Bu arada, yaptığımız ufak değişikliği anlayışla karşıladığın için teşekkürler," dedi. "Yapımcılar, aşk ve çöpçatanlıkla ilgili bir diyalog kurmanın eğlenceli olabileceğini düşündüler."

"Elbette! Herkesle tanışacağım için heyecanlıyım." Ekose blazer ceketimin kolunu çekiştirerek doğruldum.

"Kesinlikle. Şimdi işleyiş şöyle olacak, ben sahnedeyken herkesi tanıtacağım ve sonra adınız söylendiğinde sizler sahneye çıkacaksınız. Yeterince basit, değil mi?" dedi Marcus, parmaklarını çıtlatırken.

"Tekrar edebilir misin? Anladığımı sanmıyorum," diye espri yaptım. "Şaka, sadece şaka." Sinirlerim bozulmuştu. Bennett'tan henüz bir haber yoktu.

"Söylediklerini tekrar edebilir misin? Bana sahneye çıkarken kendi seçtiğimiz bir şarkının çalınacağı söylenmişti," dedi arkamdan derin bir ses.

Konuşan kişinin sesini duyunca gözlerim iri iri açıldı.

Marcus sırıttı. "Ah! İşte son dakika konuşmacımız da geldi. Sizi tanıştırmama izin verin. Olivia, ZodyakOku'nun kurucusu Bennett."

Hayır, hayır, hayır.

"Ve Bennett, bu da Olivia. Kendisi Ay Eşleşmesi'nin yeni yöneticisi," dedi Marcus, her kelimeyi vurgulayarak. Ben onu durduramadan, o beni ifşa etmişti. İşte olmuştu. Gerçekler ortaya çıkmıştı.

"Bunun tamamen kadınlardan oluşacak bir panel olacağını sanıyordum," diye fısıldadım Marcus'a dişlerimi sıkarak.

"Ulaştığımız hanımefendiler müsait değildi. Bennett bize katılmak için sağ olsun öğleden sonraki planlarını iptal etti. Bu bölümü pazarlamak için başka bir yöntem bulmamız gerekecek," diye normal bir şekilde açıkladı Marcus, sanki kimliğimi açığa çıkarıp planlarımı ateşe vermemiş gibi. "Siz ikiniz tanışın ama adınız söylenecek, kulaklarınızı dört açın. Seyirci çok uzun

tg:@novaebook

süre beklemek zorunda kalırsa huysuzlaşabilir." İkimizden biri bir şey söyleyemeden çıkıp gitti.

Yavaşça döndüm ve Bennett'ı, gözlerinde anlaşılmaz bir ifadeyle bana bakarken gördüm. Saatler gibi gelen saniyeler boyunca sessizce birbirimize baktık.

En sonunda Bennett, "Bu şekilde buluşmayı bırakmalıyız," dedi. "Sanırım şifreli kısa mesajın bununla ilgiliydi."

"Ben..." diye söze başladım. "Sana söyleyecektim. Artık Ay Eşleşmesi'nden sorumluyum."

Bennett'ın yanakları kıpkırmızı oldu. Ah hayır, çok kızmıştı.

Midem bulanıyordu. Dün gece ona söylemeliydim, özellikle de o bana karşı bu kadar dürüst olmuşken. Beni bir daha asla görmek istemezse, bunu anlardım. Lütfen bir şey söyle, Bennett. Bana söylemek istediğin herhangi bir sesli harfi, fiili veya küfrü kabul ederim. Buna hazırım.

Ben tam özür dileyecekken, Bennett yavaş bir şekilde, "Biliyorum," dedi.

"Biliyorsun..." diye şaşkınlıkla kekeledim, cümlesini bitirmesini bekleyerek. "Neyi biliyorsun?"

Bennett, dikkatli gözlerle bana bakıyordu. "Senin kim olduğunu biliyorum."

"Özür dilerim" ve "Sana söylemek istemiştim" cümlelerimi güçlükle yuttum. Buna hazır değildim. Bunlar sadece birkaç basit kelimeydi fakat bana bir meteor gibi çarpıyorlardı.

"Bir dakika. Ne?" dedim sonunda. Yüzümdeki kanın çekildiğini hissediyordum.

Perdenin arkasından biri, "Herkes yerlerine!" diye bağırdı.

Marcus, sahnede bir açılış konuşması yapıyordu ama şu anda kelimeleri tam olarak seçemiyordum.

"Anlamıyorum," dedim, zihnim bir sürü farklı senaryo arasında dönüp duruyordu. Tam olarak ne zaman öğrenmişti? Yoksa bunca zamandır biliyor muydu? Neden bana söylememişti?

tg:@novaebook

"Lucky Monkey'de tanıştığımızda kim olduğumu biliyor muydun? Beni gözetlediğini biliyordum!"

"Ne? Hayır! Pastacılık kursunun sonuna kadar senin kim olduğunu bilmiyordum," diye sakince açıkladı.

"Neredeyse birbirimizi her gördüğümüzde benim kim olduğumu biliyordun ve bana söylemedin, öyle mi? Neden? Dün akşam neden bana çıkma teklif ettin?" diye sordum, sözlerinin hepsini sindirmeye çalışırken. Ay Eşleşmesi'ni bitirmeye mi çalışıyordu? Daha fazla fikrimizi mi çalmaya çalışıyordu? Bu Fare beni manipüle edebilsin diye bir geceliğine gardımı indirmiştim. Daha fazlasını bilmeliydim.

Bennett yere baktı. "Kafam karışmıştı. İlk randevumuzda gerçekten de uygulamayı test ediyordum. Seni Lucky Monkey'de gördükten sonra, bilmiyorum, garipti. Beni soru yağmuruna tutmaya başladığında dank etti. Belli edip etmeyeceğini kontrol etmek için Ay Eşleşmesi'nden bahsettim ama çaktırmadın. Ofisimi görmek istiyormuş gibi yaptığında neyin peşinde olduğunu anladım ve oyununa katılmaya karar verdim. Kim olduğunu bilmek, risk almamı ve sana çıkma teklif etmemi kolaylaştırdı. Tüm gerçekleri biliyordum. Bu bana kendimi daha rahat hissettirdi."

Şaşkınlık içinde kaşlarımı kaldırdım. "Hakkımda tüm gerçekleri bildiğin için kontrolün sende olduğunu mu hissettin? Bu yüzden mi bana çıkma teklif ettin?"

"Hayır, böyle söyleyince kulağa pek doğru gelmiyor. Ben..."

"Peki, dank etti derken ne demek istedin? Benim kim olduğumu nereden anladın?" diye sordum, keskin bir ses tonuyla.

"Hey, senin de bana yalan söylediğini unutma," dedi Bennett. "Bu her ne ise, sen de suç ortağısın. Tek bildiğim, ilk randevumuzdan önce kim olduğumu biliyor olabildiğindi." Alnı düşünüyormuş gibi kırıştı. "Bir dakika. Biliyor muydun?"

"Neyi biliyor muydum?" diye sordum ne dediğini anlamazdan gelerek.

tg:@novaebook

"İlk randevumuzdan önce kim olduğumu biliyor muydun?"

Yine yakalanmıştım. Dudağımı ısırdım "Aşkla Eşleşme Zirvesi konferansından beri senin kim olduğunu biliyordum, tamam mı?" diye kabul ettim sonunda. "Zıt kutupların nasıl birbirini çekebileceği ve beta kodları ve şeker gibi şaşırtıcı derecede yumuşak kazaklar dağıtılabileceğiyle ilgili sızlanıp duruyordun."

Bennett yüzümü inceledi. "Tartıştığım kişi *sen* miydin?" Onunla göz teması kurmamak için omzunun üzerinden baktım. "Aferin sana. Beni kandırdın. Yani, ne oldu, beni konferansta gördün ve sonra benimle eşleşmek için bilerek uygulamamı mı kullandın?" dedi hafif şakacı bir tonda.

Cevap vermedim.

Ağzı açık kaldı. "Bu... mümkün değil. Ben de durmuş, bu işte kaderin bir rol oynadığını düşünüyorum." Fırında tesadüfen karşılaşmış olabilirdik ama *benim* eşleştirme yeteneklerim sayesinde bir araya gelmiştik. Elbette, *onun* uygulamasını kullanmıştım ama şimdi konumuz bu değildi.

"Kader mi? Lütfen. Kader *benim*," diye mırıldandım. Ona gerçeği söylemek istediğim için pişman olmuştum.

Bennett birdenbire kahkahalara boğuldu. Tüm vücudu, attığı kahkahalar yüzünden titriyordu.

"Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordum, üzerimize yönelen gözlere bakarak.

"Kafayı yememek için gülüyorum. Birbirimizi daha fazla görebilmek için ikimiz de yalan söyledik," dedi.

"*Bunun* doğru olup olmadığını bilmiyorum," dedim ama bu tamamen doğru değildi. Bir yanım onu tekrar görmek istiyordu ve muhtemelen bundan sonra birbirimizi bir daha asla görmeyecektik. Bu rahatsız edici bir düşünceydi.

Bennett elini göğsüne bastırdı. "Buradaki kötü adam *benmişim* gibi davranıyorsun. Yaptığının ne kadar manipülatif olduğunun farkındasın, değil mi?" Kollarımı kavuşturdum, muhtemelen somurtkan ve umursamaz görünüyordum ama umurumda

tg:@novaebook

değildi. "Haklısın. Asla seninle eşleşmek için uğraşmamalıydım," dedim bıkkınlıkla. "Artık senin kim olduğunu nereden bildiğimi biliyorsun. Peki, sen benim kim olduğumu nereden bildin?"

Bennett, "Bunu sonra konuşalım," dedi sakinliğini koruyarak. "Her şeyi açıklayacağım."

"Hayır. Bunu şu an konuşacağız. Ay Eşleşmesi'ni devraldığım henüz kamuoyuna duyurulmadı. Aslında, duyuru bugün olacaktı. Podcast'i dinlediğinde öğrenecektin. Marcus sana konuşma başlıklarımızın bulunduğu bir konuşmacı listesi mi verdi?"

"Vermedi," dedi gerçekçi bir şekilde.

"O zaman kim olduğumu nereden bildiğini söyle," diye emrettim. Öz güvenim artmıştı.

Bennett ellerini koyu renk kot pantolonunun ceplerine soktu ve kırmızı kadife perdeye baktı. "Gerçekten söyleyemem," diye mırıldandı.

Aramızdaki mesafeyi kapattım. Misk kokusu üzerime yayıldı ve tüm öz güvenimi parçaladı. Beni böyle sinirlendirmeye nasıl cesaret edebiliyordu!

"Ne yani, kan yemini mi ettin, Bennett?" dedim sertçe, "söyle."

Bir şey düşünür gibi gözlerini kıstı. "Seni," diye söze başladı yavaşça, " Pó Po sayesinde tanıyorum."

"İsmi June Huang olan Pó Po mu?" dedim gülerek. "Hayır, gerçekten bu hiç komik değil."

Bennett başını salladı. "Cidden."

Geri çekildim. "Ne..."

"Millet, karşınızda Olivia Huang Christenson!" Marcus sahneden beni anons etti.

Bennett nazikçe omuzlarımdan tuttu ve beni sahneye doğru çevirdi. Bir şekilde bir ayağımı diğerinin önüne atmayı ve sahneye doğru yürümeyi başardım. Hatta el bile salladım. Randall

tg:@novaebook

yanaklarını işaret ederek ağzıyla, "Gülümse!" dedi. Zorla gülümsemeye çalışınca da başını iki yana sallayıp, "Çok fazla oldu!" dedi.

Sahnenin çevresini kaplayan gösterişli kemerin altında, sanki Oprah ile sohbet ediyormuşuz gibi yarım ay şeklinde düzenlenmiş beş koltuk vardı. Şu an Oprah bile beni sakinleştiremezdi. Her koltuğun önüne mikrofonlu küçük masalar ustaca yerleştirilmişti. *El Lay Daily*'den ilişkiler editörü olarak tanıdığım üçüncü konuşmacı, Marcus'un solundaki en uzak koltuğa çoktan yerleşmişti. Tüketici pazarı araştırma görevlisi olan dördüncü konuşmacı da onun hemen yanında oturuyordu. Bana bakıp kibarca gülümsedi. Karşısındaki koltuğa oturdum, yani Bennett benimle Marcus'un arasında olacaktı. İkimiz sahnede oturacak ve her şey normalmiş gibi davranacaktık. Bu ne kadar zor olabilirdi ki?

"Paparazzilerin kameralarına yakalanmış bir ünlüye benziyorsun! Rahatla. Canın yanmayacak!" diye kıkırdayarak fısıldadı Marcus, Bennett'ı anons etmeden önce.

Bennett sahneyi geçip yanıma otururken Alisha ve Randall'ın ağzının açık kalmasını izledim. Gözleri benimkilere kaymadan önce kalabalığa küçük bir el salladı. Ona ters ters bakmak istiyordum ama aynı şekilde, ona çok uzun süre bakarsam, özür dilemesine bile gerek kalmadan onu affedeceğimden korkuyordum.

Sonraki on dakikayı kısa tanıtımlar yaparak, yaptığımız işi açıklayarak ve kolay sorular sorarak geçirdik. Konuşma konularımı hatırlamaya çalıştım ama Bennett'la yaşadığım her etkileşimi derinlemesine düşünmekten zihnim lapa gibi olmuştu. Marcus hem bana hem de Bennett'a bir soru yöneltince beynim tekrar canlandı.

"Olivia, Bennett, ikinizin şirketleri de Çin burçlarını kullanan insanları eşleştiriyor ama ikinizin de söylediğine göre biri uyumluluğa odaklanırken, diğeri bunu yapmıyor."

tg:@novaebook

Bennett'ın konuşmasına fırsat vermeden konuşmaya başladım: "Bu doğru, Marcus. Biz -Ay Eşleşmesi- aslında Çin burcunun tamamlayıcı özelliklerine dayalı çöpçatanlık yapıyoruz. İşe yaraması gereken yol da bu. Büyükannem Ay Eşleşmesi'ni elli yıldan fazla bir süre önce başlattı. Los Angeles'ta orijinal olan biziz," diye açıkladım gururla.

Marcus mikrofona doğru eğildi. "Bennett, ZodyakOku'nu kurmadan önce Ay Eşleşmesi'nin varlığından haberdar mıydın?"

Bennett'a doğru döndüm. "Harika bir soru, Marcus," dedim.

Bennett soğukkanlılıkla gülümsedi. "Her zaman gerekli özeni gösteririm. Ama aslında Ay Eşleşmesi'ni daha kişisel sebeplerden dolayı zaten biliyordum," dedi. "Kurucunuz, büyükanneniz June Huang," diye devam etti Bennett, gözlerimin içine bakarak, "annemle babamı eşleştirmişti."

Gülümsememem kayboldu. "Bu doğru olamaz," dedim. Bana anne ve babasının uyumsuz olduğunu söylemişti. Bu adam hikâyesini bile tam anlatamıyordu.

"Doğru. Ailemin yolundan gittim ve bu beni sana getirdi. June'a getirdi," diye hemen düzeltti.

"Bence yollarını karıştırıyorsun," diye mırıldandım. Ama bu sözleri söylerken bile tereddütlüydüm. Pó Po bunu yapmış olamazdı. O, dikkatli ve titiz biriydi. Böyle hataları sadece ben yapardım. Dikkatimi tekrar Bennett'a çevirdim.

Başını salladı. "June mükemmel bir çöpçatandı ve inanılmaz bir iş kurdu. Çok şanslısın, Olivia. Eminim sen de onun kadar iyisindir."

Pislik! Bu adamın derdi neydi?

"Pekâlâ, bu çok tatlıydı!" dedi Marcus. Seyirci de onunla birlikte alkışladı.

"Öyleydi, Marcus, öyleydi," dedim. "Ama Bennett, Pó Po'nun, yani June'un annenle babanı eşleştirmiş olduğuna dair *iddian*, onu *tanıdığın* anlamına gelmez. Ya da beni."

tg @novaebook

Bennett ile kuliste yarım bıraktığımız sohbetimize devam ederken, Marcus ve diğer konuşmacıların kafası karışmış gibiydi. Bennett ne demek istediğimi hemen anladı. Bana bir bakış attı. *O* bakışı. Bunu-burada-yapmayalım-bakışını.

Marcus'a, konuşmacılara ve izleyicilere seslenerek, "İşlerimizi birbirinin tamamlayıcısı olarak görüyorum. Çin burçları tekeleştirilemez. Benzer bir hizmeti farklı şekillerde sunuyoruz," dedi. Politik doğruculuğuyla kibirli görünüyordu.

"Bizim işimiz bir dijital kimlik krizi değil. Tek fark bu," dedim anın hararetiyle.

Bennett'ın gülümsemesi yüzünden silindi. Gözleri o kadar soğudu ki, benim gözlerimdeki ateşi bile söndürdü. "Öyle değil..." dedi aniden durmadan önce. Kaşlarını kaldırarak bir an düşündü. "WhizDash makalesini yazan sen miydin?" diye sordu.

Eyvah.

"KekKız sensin, değil mi?" Yüzündeki acı beni derinden yaraladı.

"Kendi aramızda konuşmak yok!" dedi Marcus gergin bir kahkahayla. "Hepimizin duyabileceği şekilde konuşun lütfen. Bu, cömert sponsorlarımız tarafından desteklenen canlı bir yayın."

Bennett koltuk kolçaklarından birine yaslandı. "Biliyor musun, insanların geçmişi bırakması gerçekten zor olabilir, Marcus. Değişim herkes için kolay değildir. Ancak modern zamanlarda yaşıyoruz, bu yüzden eski yöntemlerimize takılıp kalmayı bırakmanın zamanı geldi. Gelecek dijitalde. Sizler ne düşünüyorsunuz?" diye seyirciye sordu.

Seyirciler Bennett'ın sorusuna cevap vermek için alkışlayıp tezahürat yaptı, heyecanları tiyatronun duvarlarında yankılanıyordu. Elbette Alisha ve Randall hariç herkes alkışlıyordu. Onlar kollarını kavuşturmuş, oturuyor; dehşete kapılmış bir hâlde kalabalığın coşkusuna karşı kalkan olarak yuhalıyorlardı.

tg:@novaebook

Esprili bir geri dönüş düşünmeye çalıştım ama onun yerine savunmaya geçtim. "İnsanlar neden geleneklerden kurtulmaya ihtiyaç duyar? Gelenekler tarihin önemli bir parçasıdır ve eğer biz," dedim kollarımı sahneden seyircilere doğru uzatarak, "onları yaşatmazsak unutulur. Geleneğe neden bu kadar karşısın, Bennett?"

Bennett kehribar rengi, fermuarlı kaşmir kazağının yakasını düzeltti. "Ben geleneğe sadece insanı iyi olanın hakikatinden uzaklaştırdığı zaman karşıyım. Geçmişin çamuruna saplanıp kalarak inkâr hâlinde hareket edildiğinde," dedi buz gibi bir ses tonuyla.

"Şiirsel! Evdeki dinleyicilerimiz için söylüyorum, burada bariz bir gerilim var," dedi Marcus, ellerini kucağında kavuşturarak. "Ve unutmayın konuşmacılar, canlı yayındayız. Söylediğiniz hiçbir şeyi daha sonra düzenleyemeyiz."

Kalabalığa ve balkonun üzerindeki solmuş duvar resimlerine baktım. Tonozlu tavan, üzerine serpiştirilmiş binlerce küçük aynadan dolayı parıldıyordu. Sanki kendi İspanyol Gotik tarzı dünyamızdaymışız gibiydi. İçerideki yıldız şeklinde aynalar, geçmişe ufak bir bakış sunuyordu. Evrenin enginliği tarafından sınırlandırılmamış hissetmek yerine, kapana kısılmış gibi hissediyordum. Yanıtımı oluştururken tüm gözler üzerimizdeydi... Benim üzerimde.

"Gelenek sabittir. Güvenilirdir. Ay Eşleşmesi'nin bu kadar uzun süredir var olmasının bir sebebi var," diye açıkladım, pembe altın yüzüklerimden birini işaret parmağımda döndürerek. "İnsanlar bir sonraki parlak şeye geçene kadar var olan, birdenbire ortaya çıkan bir girişim değiliz biz."

Bennett dalga geçer gibi yanıt verdi: "Sanırım birileri teknolojinin eski ve miadını doldurmuş şeyleri yok edeceğinden endişe ediyor."

Gözlerimin arkasındaki ateş geri döndü ve her zamankinden daha parlak yanmaya başladı. Isının vücuduma o kadar hızlı

tg:@novaebook

yayıldığını hissettim ki ayağa kalkıp, "Biz miadını doldurmuş bir şey değiliz," derken ne yaptığımın tam olarak farkında değildim. "Yöntemlerimizin kökleri tarihe uzanıyor olabilir ama biz gerçek aşkı buluyoruz. Sana daha iyi olduğumuzu kanıtlayacağım. Bahse girerim, seni yıl sonuna kadar âşık olabileceğin kadar uyumlu biriyle eşleştirebilirim."

Oda sessizleşti. Önce profesyonel biri olan Marcus konuştu. "Bahisle pek aram yok ama bu konuda ben bile bahse girebilirim."

Bennett dalgın görünerek koltuğunda dikleşti. "Bu... Bunu bilmiyorum," dedi. "Bunu yapmak istemezsin."

"Ben mi yoksa *sen* mi istemezsin?" Kendimden emin bir şekilde yerime geçtim. "Dolandırıcılığının ortaya çıkacağından mı korkuyorsun?" dedim sessizce ve Bennett'a kibirle gülümsedim. "Başarılı bir eşleşme yapmak için ne gerektiğini bilecek kadar uzun süredir bu işin içindeyim. İşletmen henüz faaliyete geçmedi bile. Kim daha iyi? Eh, bence gün gibi ortada."

Bennett'ı korkutmak yerine sadece ilgisini çekmiştim. Daha rahat bir şekilde oturdu. "Doğrusu, ZodyakOku'nun sonuçları düşündüğünden daha iyi, Ay Eşleşmesi'nin sonuçlarından daha iyi demek istedim."

Dudağımı ısırdım. "İmkânsız," dedim paniğe kapılarak. Yüzümde tarafsız ve sarsılmaz bir bakış vardı. "Dediğim gibi, bunu sana kanıtlayacağım."

"Özelliklere göre mi?"

"Kesinlikle."

"Beni tanıdığını mı sanıyorsun?"

Yarım ağız gülümsedim. "Ah, senin kim olduğunla ilgili iyi bir fikrim var."

"Güzel. O zaman anlaştık," dedi Bennett. Gözlerindeki sıcaklık geri dönmüştü ama arkalarındaki acıyı hâlâ görebiliyordum. O acıyı onlara *ben* yerleştirmiştim.

tg:@novaebook

"Bekle, ben sana özel bir eşleşme seçmek için uğraşacağım ve sen de işi algoritmanın yapmasına izin mi vereceksin?" diye sordum.

"İşlerimiz böyle yürüyor, değil mi?" dedi Bennett. "Sen benim için bir eşleşme seç, ben de algoritmamın senin için bir eşleşme seçmesine izin vereyim ve aşkı kimin bulacağını görelim."

Gözlerimi ona diktim. Hiçbir şey bilmiyordu, bir daha asla uyumsuz birine âşık olmayacaktım. Bu bahis çoktan kazanılmıştı. "Aynen öyle."

"Ve yıl sonuna kadar zamana da ihtiyacım yok. Benim dünyamda iki buçuk ay çok uzun bir süre. Bahse girerim, ZodyakOku'nu kullanarak seni ay sonuna kadar âşık olacağın biriyle eşleştirebilirim," diye karşılık verdi Bennett.

"Şaka yapıyorsun," dedim, neşesiz bir kahkaha atarak.

Bennett başını salladı. Kollarını kavuşturdu ve umursamaz bir tavırla koltuğa yaslandı. Diğer iki konuşmacı, biraz afallamış fakat eğleniyormuş gibi görünüyorlardı.

Öfkeyle gözlerimi kırpıştırdım. "Gördün mü? Söylemek istediğim de tam olarak buydu işte! Konu ne kadar hızlı gerçekleştiği değil. Aşk, etrafa dikkatsizce saçtığımız bir kelime değildir!"

"Bu doğru!" diye bağırdı Alisha seyircilerin içinden. Kalabalıktan birkaç kişi daha onunla aynı fikirde olunca rahatladım.

Marcus heyecanla, "Pekâlâ millet, bu çok ilginç bir hâl almaya başladı," dedi, sanki şovunun alacağı reytingleri şimdiden hayal edebiliyormuş gibi. "Seyirci bile işin içine girdi. Olivia, sen Ay Eşleşmesi ve uyumluluğun daha iyi olduğunu düşünüyorsun. Bennett, sen de öyle düşünmüyorsun. Şuna ne dersiniz? Kim diğerini âşık olacağı kişiyle eşleştirirse, özel bire bir podcast bölümü, bir milyondan fazla takipçimiz olan sosyal medya kanallarımızda bir duyuru ve internet sitemizde bir yer kazansın. Kahretsin, çekiliş yapalım ve on kişiye ücretini bizim ödeyeceğimiz birer flört paketi bile verelim."

tg:@novaebook

"Ve bizim randevu köşemizde bir reklam," diye araya girdi ilişkiler editörü. Bacak bacak üstüne atmış, çok eğleniyor gibi görünüyordu.

Tüm bunların bu kadar hızlı gelişmesi beni şoke etti. Bu çok büyük bir patlamaydı. Ve on yeni müşteri? Bunun ZodyakOku için hiçbir anlamı olmayabilirdi ama bizim için çok şeydi. Böylece hemen birilerini bulma telaşımız azalacak ve en iyi yaptığımız şeye odaklanabilecektik. İçinde bulunduğumuz durumu hazmetmeye çalışırken, saniyelerin geçişini fiziksel olarak hissedebiliyordum.

"Yani?" diye sordu Marcus, mikrofonuna dönüp konuşmadan önce. "Evlerindeki dinleyiciler, Olivia'nın düşündüğünü duyabiliyoruz. Bakalım kararı ne olacak?"

Marcus'un şovlarında beklenti oluşturmasına her zaman hayran olmuşumdur ancak şu an dinleyicileri takipte tutma taktikleri bana yönelik olduğundan, o kadar da hayran değildim.

Bennett'a elimi uzattım. "Varım."

"Mükemmel," dedi Bennett, parmaklarını benimkilere dolayarak. Temas, dün gecenin anılarını canlandırdı: el ele dokunmak, ev yapımı suşi, yıldızların altında kaçamak bakışlar, nadir görülen dayanılmaz hafiflik hissi. Tamamen farklı biriyle birlikte olmak gibiydi. Bennett'ın arabalı versiyonunu aklımdan sildim. O çoktan gitmişti.

"Millet, görünüşe göre bir Eşleşme Maçı'mız var!" diye duyurdu Marcus.

Binlerce göz tarafından izlendiğim âna geri çekildiğimde, kendi gözlerimi Bennett'ınkilere kilitledim. Bana mahrem, küçük, çarpık bir gülümseme fırlattı. Nefesim göğsümde sıkıştı. Bu gülümsemenin bana yaptığı şeyden nefret ediyordum.

Bu iyi olacaktı. Uygulamasının işe yaramadığını ve benim eşleştirme kaydımın onunkinden çok daha yüksek olduğunu kesinlikle biliyordum. Ay Eşleşmesi için çok fazla basın desteği alacaktım, ZodyakOku'nun sahte olduğu ortaya çıkacaktı

tg:@novaebook

ve Bennett aşkı bulacaktı. Herkes için bir kazan-kazan durumuydu.

Elini daha sıkı kavradım ve onu kendime doğru çektim. Dudaklarımı kulağına götürdüğümde yanaklarımız birbirine değdi. "Umarım âşık olmaya hazırsındır."

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 10



Altı gün ve çok önemli bir eşleşmeden sonra, parıldayan ışıklarla sarılı bir palmiye ağacının altında boş bir koltuk seçtim ve köfte tepsimle bir bardak boba biramı yapışkan masanın üzerine koydum. Avlunun karşısındaki masayı net bir şekilde görene kadar metal sandalyeyi beton zemin boyunca bir metre sola doğru sürükledim. Gün batımı olmasına rağmen güneş gözlüğümü taktım.

"Hedefi görebiliyor musun?" diye soran Alisha'nın sesi kulaklıklarımda gürledi.

"Fare ve Ejderha şimdi oturdu. Tekrarlıyorum, şimdi oturdular," dedim sessizce, kendimi bir casus filmindeki ajan gibi hissederek. Bunu neden tüm müşterilerimin randevuları için yapmıyordum ki?

Bu yılki Mantı ve Bira Festivali'nin ev sahibi olan San Gabriel Mission Playhouse'un dışındaki yemek kamyonlarının, tatlı kabinlerinin ve bira bahçesinin önünde insan kuyrukları oluşuyordu. Aileler, çiftler ve bekâr arkadaşlar akşam yemeği peşinde koşuyor, matcha ve mango gibi lezzetli biraları denerken kahkahalar havada uçuşuyordu.

Peynirli böreğimi ısırdım ve uçuşan kıvılcımlara tanık olmaya hazırlandım. Avlunun karşısında, Bennett ve Harper biralarını tokuşturup tatlı ve mochi waffle yemeye başladılar.

"Umarım birbirlerinden hoşlanırlar," dedim kulaklık mikrofonuna. "Âşık olması *gerekiyor*."

tg:@novaebook

"Tüm veri tabanını taradın ve her bir özelliğini düşündün. Bence birbirlerinden hoşlanacaklar," dedi Alisha, güven verici bir şekilde.

"İkisinin de girişimci ve benzer iş ahlakı vardı. Kadının gelecek için büyük fikirleri var ve adam onları destekleyecek kadar becerikli. Kadın yemekle ilgileniyor, adam yemek karışımınlarında yaratıcı ve aslında iyi bir aşçı..."

"Bunu, *randevunuzda* sana yaptığı suşiye göre söylüyorsun, değil mi?" diye sordu Alisha, dramatik bir şekilde.

Soğuk bira bardağımdaki buğuya kalpler çizdim. "O bir randevu değildi, Alisha. Araştırmaydı."

Alisha kıs kıs güldü. "Hı hı. Kesin öyledir, canım. Araştırmadan bahsetmişken, Harper senin orada olduğunu bilmiyor, değil mi?"

"Hayır! İkisi de bilmiyor. Sadece onlar için her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak istiyorum. Kadının ne kadar harika biri olduğunu anladığında Bennett'ın yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum."

Bennett ve Harper'ın birbirlerine kibarca gülümsemelerini izledim. Harper, Bennett'ın söylediği bir şeye gülüyordu. Vücudunu ona doğru nasıl eğdiğini hemen fark ettim.

"İlk buluşma için çok yakın oturuyorlar," diye mırıldandım.

"Bu iyi bir şey, unuttun mu?" dedi Alisha.

"Evet. Evet, kesinlikle. Elbette," diye kendimi ikna etmeye çalışıyormuş gibi tekrarladım. "Genellikle biraz ısınma süresi olur ya, onun için söyledim."

"Yaptığın işte iyisin. Onları zaten ısıttın. Şimdi oyun zamanı," dedi Alisha, dikkati biraz dağılmış hâlde. Diğer tarafta, *My Best Friend's Wedding* filminin açılış müziğinin arka planda çaldığını duydum.

Kendi kendime başımı salladım. "Tamam. Bu iş çantada keklik. Gecenin sonunda Bennett zevkten dört köşe olacak."

tg:@novaebook

Harper çatalını düşürünce, Bennett kadından önce davranıp ona bir tane daha almak için ayağa kalktı. "Acaba onun için de kendini yere atar mı?" diye mırıldandım. Aynı şeyi Harper için de yaptığını düşününce nefesim daraldı.

"Ne yapar mı?" diye sordu Alisha, filmin şarkısını mırıldanarak.

Kalbim güm güm atıyordu. "Sadece çok beyefendiydi, hepsi bu," dedim, muhtemelen hiçbir anlamı olmayan nazik bir jeste daha fazla anlam yüklemek istemeyerek.

Plastik bir poşetin hışırtısı Alisha'nın cümlesinin ilk kısmını duymamı engelledi. "Umarım kadın ondan hoşlanmıştır. Senin anlattıklarına göre, Bennett oldukça duygusal biri. Şimdi düşünüyorum da makaleye çok daha kötü tepki verebilirdi, yani belki o kadar da kötü biri değildir."

Geniş pipeti kullanarak biradan bir yudum aldım, birayla birlikte ağzıma bolca tapyoka da geldi. "O kötü bir adam değil. Üstelik *bizim* düşmanımız. Harper'ın değil."

"Bu arada, Pó Po ile henüz konuşmadın mı?" diye sordu Alisha.

Bir grup, mantı yeme yarışmasında tezahürat yapmak için bir masanın etrafında toplandı. "Henüz değil. Önce daha fazla ayrıntıya ihtiyacım var. Benimle dalga geçiyor veya kafamı karıştırmaya çalışıyor olabilir."

Toplanmak için görüş alanımı kapatan bir ailenin etrafından görmek için dirseğime yaslandım. Sonunda hareket ettiklerinde, Harper masada yalnızdı. Kalabalığı taradım ve Bennett'ın bir tezgâhta daha fazla tatlı almak için para ödediğini gördüm.

"Acaba o pastanın kremasını da sıyırır mı?" diye sordum. Masaya geri dönmek yerine bana doğru döndü ve yürümeye başladı. "Ah, Alisha, seni sonra arayacağım."

"Ben koca bir çocuğum. Bebek bakıcısına ihtiyacım yok, biliyorsun," diye seslendi Bennett yaklaşırken. Masanın üzerine

tg:@novaebook

bir tabak matcha pastası koydu. "Sana bunu getirdim. Tüm bu dedektiflik işinin seni acıktırmış olabileceğini düşündüm."

"Bu yaptığın gereksizdi," dedim ağzım sulanırken. "Burada olduğumu nasıl anladın?"

"Güçte karmaşık bir elektrik sezdim," diye şaka yaptı. "Sadece birkaç tane olan dekoratif palmiye ağaçlarından birinin yanına oturmuşsun ve akşam vakti güneş gözlüğü takıyorsun. Bir de göğsüne "*ağzım sıkıdır*" diye yanıp sönen fosforlu bir bant yapıştırsaydın bari."

Alnımı avucuma yasladım. "Harper'ın haberi var mı?"

"Ah. Evet. Kendini gerçekten işine adadığını düşünüyor."

Güneş gözlüğümü başımın üzerine ittim. "Çünkü yüz yüze çöpçatanlık böyle olmamı gerektiriyor. Adanmış. Dijital Araf'taki tüm o zavallı ruhlar gibi kendi hâlinize bırakılmadınız."

"Neredeki?" diye sordu Bennett.

"Hiç. Anlamazsın. Bunu kurcalamadın, değil mi?" Yemek çubuklarımı kremanın üzerinde gezdirerek şüpheyle sordum.

Bennett başını iki yana salladı. "Çok fazla tanık var."

Neden burada olduğumu ve Bennett'ı alt etme görevimi, yani Bennett'ın aşkını bulma görevimi hatırladığımda, ağzımın kenarı neredeyse bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Buna devam etmek istediğine emin misin? Hemen şimdi iptal edebiliriz, kızmam."

"Randevun şimdiden *o* kadar iyi gidiyor, ha?" Kollarımı masanın üzerinde kavuşturarak sordum. "İkimiz de benim kazandığım konusunda hemfikir olursak, iptal edebiliriz."

"Henüz kimse kazanmadı. Ama birimiz kazanırsak ne olur, biliyorsun, değil mi?" diye ekledi tuhaf bir çekingenlikle.

Ellerimi kucağıma koydum. "Yarışmanın ayrıntıları oldukça açıktı," dedim. Ama içten içe ne demek istediğini biliyordum. Kazanırsam, Bennett'ı kaybederdim. Ama o benim değildi. Hiç olmamıştı. *Biz* olma şansı, daha başlamadan biterdi. Neler

tg:@novaebook

diyordum ben? *Biz* diye bir şey yoktu. Hiçbir zaman da olmayacaktı.

Bennett uzun süre sessizce oyalandı. "Tamam. Yeter ki anlaşalım."

"Mükemmel," dedim tereddütle, sesim titriyordu. Boğazımı temizledim. "Harper harika biri, değil mi?"

Bennett bu hızlı geçişim karşısında hazırlıksız yakalanmışa benziyordu. "Gerçekten öyle," dedi. "Bizi salsa dansına falan göndermediğin için sana teşekkür etmeliyim. Yoksa gece başlamadan biterdi."

"Çok ilginç," dedim. "Burada dans edilmeyeceğini nereden biliyorsun?"

"Burada, toplum içinde mi? Nerede? Masalarda mı?"

Masaları işaret ettim. "Bu randevu dev bir dans gösterisine dönüşebilir. Bilemezsin."

"Böyle bir şey olursa, ben giderim." Bennett'ın yüzünde korku dolu bir ifade belirdi. "Beni sonsuza dek dans etmekten alıkoyan utanç verici bir mezuniyet balosu ânı yaşadım da," diye açıkladı.

Hemen ilgimi çekmişti ama zaten yeterince uzun süredir buradaydı. "Dans etmekten nefret eder. Bunu aklıma not edeceğim," dedim. "Gerçi bir dahaki sefer diye bir şey olmayacak çünkü yani, hadi ama!" Yeni çalmaya başlayan canlı grubu izleyen meydanın karşısındaki Harper'ı işaret ettim.

Bennett, "Farklı tüm yemekleri denemeye açık, ilginç işler yapıyor ve çok güzel biri," dedi. İçim sızladı. "Senin işinde iyi olduğunu kabul ediyorum. Gerçi bundan hiçbir zaman şüphe duymadım."

"Kesinlikle. Peki, o zaman bu durumu kabullensek nasıl olur? Ben kazanırım, sen kaybedersin, ikimiz de yolumuza devam ederiz."

Bennett ellerini bir sandalyenin arkasına dayadı ve öne doğru eğildi. Kollarındaki damarlar şişiyor, belirgin kaslarının

tg:@novaebook

etraflarında gölgeler birikiyordu. Önümdeki yarışmayı hatırlayarak dikkatimi onlardan çektim.

"Bahis, önce kimin âşık olacağı üzerineydi. En son baktığımda, Harper'a âşık değildim," dedi.

"Henüz," dedim, bu konuda o kadar da tereddütlü görünmek istemeyerek.

"Sen de randevuya çıkacaksın," dedi Bennett, ağzının kenarları yukarı doğru kıvrılırken.

Kendimi ona bakarken yakaladım ve o beni fark etmeden önce bakışlarımı kaçırdım. "Randevudan bahsetmişken, burada ne yapmaya çalıştığını fark etmedim sanma. Tek kural, adil bir şekilde denemen gerektiğiydi. Sakın bunu sabote etmeye çalışma," dedim çabucak. "Beni boş ver. Burada yokmuşum gibi davran."

"Bunu yapmak zor ama deneyeceğim," dedi Bennett. Gözleri palmiye ağacının ışığında parlıyordu. İçimde titrek bir elektriklenme oldu. Artık gereğinden fazla oyalanıyorduk. Aniden, "Hey, Oktoberfest'in 1810'da başladığını ve her yıl iki milyon galondan fazla bira tüketildiğini biliyor muydun?" diye sordu.

Sandalyemde öne doğru eğildim. "Bu eğlenceli gerçekler aramızda kalsın," diye talimat verdim. "Harper'ın gereksiz şeyler ya da senin işe yaramaz ama ilginç ve eğlenceli gerçeklerle dolu bir piñata olman konusunda ne düşündüğünü henüz bilmiyorum."

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var," dedi Bennett, yavaşça geriye doğru yürüyerek. Kısa bir süre duraksadı ve sonra Harper'ın yanına döndü.

Bennett gittiğinde, yokluğunun fazlasıyla farkına vardım. Sonraki otuz dakika boyunca, aramızda sanki bir anlaşma varmış gibi bana hiç bakmadı. Elleriyle hareketli bir şeyler yapıyor ve Harper'ı daha çok güldürüyordu. Ne dediğini öğrenmeyi o kadar çok istiyordum ki.

Yirmi dakika sonra, masadaki görüş pozisyonumdan ayrıldım. Ardından Bennett ve Harper'a daha yakın, gölgeli, kemerli

g:@novaebook

bir kapı aralığına saklandım. Telefonumu yeni e-postalar için kontrol edip yarınki Kurabiye Günü için balon teslimat detaylarını onayladım.

"Masada bize katılmak ister misin?" diye sordu, yanımda beliren Bennett.

Elim hızla kalbimin üzerine gitti. "Beni korkuttun! Bunu yapma!"

"Gölgelerde ürkütücü bir şekilde gizleniyorsun." Bennett omzunu duvara yaslayarak yanıma yerleşti. "Bunu tüm eşleşmelerin için yapıyor musun?"

"Burada yokmuşum gibi davranmanla ilgili söylediklerimi hatırlıyor musun?"

"Harper şef arkadaşlarından birkaçını buldu. Sanırım benden sıkıldı," dedi Bennett.

"Ne? Hayır! O sadece arkadaşça davranıyor," dedim, kalabalığa bakmak için parmak uçlarımda yükselerek. Harper'ın etrafı şef ceketi giyen küçük bir grup insanla çevriliydi. "Oraya geri dön ve onu etkile. Arkadaşlarıyla tanış."

"Bunu yapmadan önce, aramızdaki bir şeyi açıklığa kavuşturmak istedim. Panelde Pó Po'yla ilgili söylediklerim," diye söze başladı Bennett.

"Sadece beni kızdırmaya çalışıyordun. Makale yüzünden delirmiştin," dedim, tepkisini ölçmek için ona bakarken. Makaleyi göndermeyi isteyip istememem önemli değildi. Gerçek şu ki, makale artık yayımlanmıştı. Ve bunun için ona bir özür borçluydum. "Bunun için üzgünüm. Ve *dijital kimlik krizi* cümlesini kullandığım için. Bir de panelde bunu yüzüne vurduğum için. Ayrıca seninle sinsice eşleştiğim ve kim olduğum konusunda yalan söylediğim için de."

Bennett sırıttı. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet. Sadece bunlar için üzgünüm. Başka bir şey yok," dedim onu dikkatle izleyerek.

tg:@novaebook

Bennett ifademe şaşırmış gibiydi. "Bunu takdir ediyorum. *Delirmek* kelimesi kulağa biraz fazla gelse de incindim, evet. Ama biraz kötü şöhreti kaldırabilirim. Keşke bunu yapan sen olmasaydın, hepsi bu. Dürüst olmak gerekirse, bir eşleşmeyi manipüle etme olayına kızamıyorum. Algoritmayı yendin. Bu etkileyici."

Çenemi yukarı kaldırdım. "Doğru. Uğraştığın kişinin kim olduğunu unutma. Algoritmaları yenen biri."

Bennett derin bir nefes aldı ve sonunda, "Sana kim olduğunu bildiğimi söylemediğim için ben de özür dilerim," dedi.

Omuzlarım rahatlayarak gevşedi. Bu bir nevi ateşkes durumu bana kendimi iyi hissettirdi. "Artık ödeştik sanırım."

"Bundan sonra birbirimize yalan söylemeyeceğimize dair bir anlaşma yapmaya ne dersin?" dedi Bennett.

Başımı öne eğdim. "Neden?"

"Birbirimize yeterince yalan söyledik, sence de öyle değil mi?"

"Muhtemelen haklısın. Sanırım bunu kabul edebilirim," dedim. "Bu ürün lansmanının ne olduğunu bana söyleyeceksin o zaman?"

Bennett'ın yüzü keyifle parladı. "Bu bir sürpriz, yalan değil."

"Peki, öyleyse Pó Po'yla ilgili bana karşı dürüst ol."

Bennett bir adım daha yaklaştı ve vücudundan gelen sıcaklığın üzerimdeki serinliği aldığını hissettim. "Bu, hakkında yalan söylenecek tuhaf ve özel bir şey olurdu. Gerçekten annemle babamı eşleştirmişti."

Birkaç saniye düşündüm. "Ondan bunu doğrulamasını istemem gerekecek."

"Gezmek ister misin?" diye sordu Bennett, kafamın üzerinden Harper'a bakarak.

Ben de aynı yöne baktım. Harper arkadaş grubuyla sohbete dalmıştı. "Hızlıca gezebiliriz. Bana Pó Po'dan biraz daha bahset. Sonra oraya geri dön ve sosyalleş."

tg:@novaebook

Mantı yiyen ailelerin ve çocukların etrafından dolaşarak, özellikle hiçbir yere varmayan bir yolu takip ettik. Göğsümde oluşan ısının bir kısmını dışarı atmak için ceketimin fermuarını açtım. Muhtemelen çok fazla boba birası içmiştim.

"Pó Po'yu sahnede ifşa etmedin. Neden?" diye sordum, rengârenk kemerlerin altında yan yana yürürken.

Bennett şaşkınlıkla tek kaşını kaldırdı. "İfşa edecek ne vardı?"

"Uyumsuz bir eşleşme yaptığını söylemedin," dedim.

Ellerini kot pantolonunun arka ceplerine soktu. Kazağı vücudunu sardıkça, üst kol kaslarının kıvrımları daha da belirginleşiyordu. Bana nasıl baktığını fark ettiğimde kalp atışlarım hızlandı. "Pó Po'n başarılı bir eşleşme yaptı."

"Teknik olarak değil. Tüm işimizi on saniye içinde işe yaramaz bir hâle getirebilirdin."

"Ay Eşleşmesi'nin mirası ve güvenilirliğinin kaderi, uyumsuz bir eşleşmenin ucuna bağlı değil" dedi. "Kaliteli eşleşmelerinizle tanınıyorsunuz, nokta. Bence her eşleşmenin mükemmel şekilde uyumlu olmasına ihtiyaç duymaya kafayı takan sensin."

"İlişkiler böyle olmalı," dedim kesin bir şekilde.

"Olivia, uyumluluğun sevmenin tek yolu olduğuna inanıyorsan, iyi insanları kaçırırsın," dedi Bennett. "İnan bana."

"Hayır, bunu yaptığım takdirde yalnızca yanlış insanları kaçırırım," diye karşılık verdim. "Uyumsuz hayvan işaretlerini bir araya getirmek sadece belaya yol açar."

Avludaki grup, canlı performansını bitirdi ve *What a Wonderful World*ün akustik versiyonunu çalmaya başlayan bir gitaristle yer değiştirdi. Yaşlı çiftlerden birkaçı kafalarını birbirine yaslayarak avluda ağır ağır dans ediyordu. Tarifi olmayan bir şeye karşı, beklenmedik bir özlem duydum birden. Ama sonra kendimi toparladım.

"Bak, bu senin kâbusun," diye şaka yaptım, müziğe doğru sallanarak.

tg:@novaebook

Bennett dans edenleri görmezden geldi. Ayağıyla ritim bile tutmadı. Bunun yerine, sadece yüzümü inceledi. "Hayat zaten insanı yeterince kısıtlıyor. Neden kendine daha fazla sınır koyasın ki?"

"Beni Pó Po sayesinde nasıl tanıdığınla ilgili asıl soruma sahne arkasında hiç cevap vermedin," diyerek konuyu değiştirdim.

"Senden söz etti," dedi umursamaz bir tavırla.

"Ne yani, her hafta kahvaltı için falan mı buluşuyordunuz?" diye alaycı bir şekilde sorarken, kayıtsızlığını taklit etmek için omuzlarımı kaldırıp indirdim. "Detay ver. Daha fazla ayrıntıya ihtiyacım var. Nerede ve ne zaman tanıştınız? Tam olarak ne dedi? Bana anlatmalısın. Az önce bir anlaşma yaptık!"

"Bana senin yakında Ay Eşleşmesi'ni devralacağını söyledi. Fotoğraflarını gösterdi. Çok tatlı bir çocuktun." Bennett sırıtınca yanağındaki gamzesi ortaya çıktı.

Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. "Aman Tanrım."

"Çocukluk fotoğraflarının nesi bu kadar kötü?" dedi gülerek. Gözlerimi parmaklarımla kapattım ve aralarından Bennett'a baktım. "Öyle değil. İkiniz de komplo kuruyordunuz!"

Bennett yana doğru yürümek için döndü ve parmaklarımın arasından bana bakmak için daha fazla eğildi. "Sanki bir iş çevirmişiz gibi konuşuyorsun. Sana benden hiç bahsetmedi mi?"

"Kesinlikle hayır," dedim sinirli bir şekilde nefes vererek.

Bennett iç çekti. "Senin sıran. Pastacılık sınıfında gerçekten ne oldu?"

Mission Playhouse'un çeşmesinin yanında oturmak için boş bir yer bulduk, merkezdeki heykel yukarıdan aşağıya doğru su döküyordu. Buradan, arkadaşlarıyla gülüp sohbet eden Harper'ı görebiliyordum, Bennett'ı hiç aramıyormuş gibi görünüyordu. Bu pek iyiye işaret değildi.

Tekrar Bennett'a odaklandım. "Sana söyledim, geçmişten bir arkadaştı. Bilmen gereken tek şey bu."

tg:@novaebook

"Anlaşma," dedi Bennett, elini göğsünün üzerinde koyarak.

"Bu bir numara mıydı? Sırf sana anlatmam için miydi?" diye savunmaya geçerek sordum. Bennett bacak bacak üstüne atıp dirseğini bacağına dayadı. "Söz verdin."

Derin bir iç çektim. "Gerçekten eski ve yakın bir arkadaştı. Colette." Onun adını söylemek, hayaletini canlandırmak gibi hissettirdi. Çeşmenin ortasına sıçrayan sular bize doğru dalgacıklar gönderiyordu. Kelimeleri bulmaya çalışırken dudağımı ısırdım. "Onun hayatını mahvettim."

Bennett gülmedi, dalga da geçmedi. Oturup sabırla devam etmemi bekledi, sakinliği beni cesaretlendiriyordu.

"Şehre geri döndüğünü bilmiyordum," diye ekledim. "Onu görmek gerçeküstüydü."

"Hayatını nasıl mahvettin?" diye sordu Bennett, sesinde hiçbir yargılama izi yoktu. Bir randevunun ortasındaydı ama benim için bolca zamanı varmış gibi davranıyordu.

"Onu uyumsuz biriyle eşleştirerek." Bennett'la göz teması kurmamak için çeşmenin yosunlu zeminine baktım.

Çeşme duvarının çevresindeki ışıklar yandığında, içindeki su eflatun alacakaranlığında parıldadı. "Onu, eşleştirmeme izin vermesi için ikna ettim. Kabul ettiğindeyse hayatımın uyumsuz eşleşmelerin zararsız olduğunu düşündüğüm bir dönemindeydim ve dersimi aldım. Bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğim."

"Kötü bir deneyimmiş," dedi Bennett.

Anılarımda daha derinlere inip olanlar üzerine düşündüm. Bu düşüncelere ilk kez kapılmıyordum.

"Eşleştirdiğim kişinin geçmişini kontrol ederken bir şeyi gözden kaçırmış olmalıyım," diye mantık yürütmeye çalıştım. "Adam, Colette'ı saçma sapan bir yatırım yapmaya ikna etti, parasını aldı ve sonra ortadan kayboldu. Bu benim yüzümden oldu. İkimizi de kandırdı."

"Bu korkunç," dedi Bennett anlayışlı bir şekilde.

tg:@novaebook

"Çöpçatanı ve arkadaşı olarak bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamalıydım. Kendi hayatımla fazla meşguldüm," diye itiraf ettim. "Yaşadıklarımın beni etkilemesine izin verdim. Pó Po'yu, içgüdülerimi veya daha iyi bilen herhangi birini dinlemeyi reddettim."

Etrafımızdaki kalabalığın gürültüsü uzaklaşıyordu. Bennett'a dünyanın en kolay şeyiymiş gibi güveniyordum. Sanki bunu daha önce binlerce kez yapmışım gibi. Dikkatle dinliyor, yüzüme odaklanıyordu. Beni izlediğini hissetmek hem sinir bozucu hem de tamamen tatmin ediciydi.

"Colette'la yıllardır konuşmadım ve hepsi benim hatam," diye devam ettim. "Arkadaşlığımız bir gecede sona erdi."

"Ulaşmayı hiç denedin mi?" diye sordu Bennett.

Başımı yavaşça iki yana salladım. "Benimle hiçbir şey yapmak istemediği çok açıktı. Çok kötü patlamıştı. Zor zamanlardı." Yüzüğümü parmağımda yukarı ve aşağı hareket ettirerek döndürdüm.

"Bunu duyduğuma üzüldüm," dedi Bennett, yumuşak bir sesle. "Böyle birini kaybetmek çok zor olmalı."

Elimi salladım. "Pervasızdım. Bir sorumluluğum vardı. Benim yaptıklarım, bizim yaptıklarımız gerçek insan hayatını etkiliyor. Bu bir oyun değil. Sonuçları tamamen gerçek," dedim güçlükle nefes alarak. Bu konuyu konuşmayalı yıllar olmuştu. Bir an için, sanki dünyanın yükü benim taşıyamayacağım bir yükmüş gibi geldi.

"Yani bu yüzden, uyumsuzluğun yalnızca belaya yol açacağını söyledin." Bennett vücudunu bana doğru çevirdi, yüzünde şefkat dolu bir ifade vardı. "Bana anlattığın için teşekkür ederim."

"Bu, kendini yere atman için yeterince iyi bir neden mi?" Ortamı yumuşatmaya çalışarak espri yaptım.

"Daha azı için de yapardım," dedi Bennett ciddiyetle, dudaklarında küçük bir tebessüm vardı.

tg:@novaebook

Gülümsemesi bulaşıcıydı, ben de gülümsemeden edemedim. Dudağımı ısırdım, yanaklarım kızarmıştı.

Artık arkadaş grubunun yanında olmayan müşterimi kontrol etmek için kalabalığa baktım. Bennett, bizi fark eden hevesli Harper'ı selamlamak için doğruldu. Harper bize heyecanla el sallayıp yanımıza koştu.

"Merhaba, Olivia!" dedi kocaman bir gülümsemeyle, dudakları pembeye boyanmıştı.

"Harper, merhaba," dedim en profesyonel ses tonumla. Bu durum kötü görünüyor olmalıydı. Ona bunu açıklamak için kafamda bahaneler uydurmaya çalıştım. Ama gerçekten, randevusunu elinden almak için hiçbir mazeretim yoktu. Zaten ona söyleyebileceğim hiçbir şey de yoktu.

"Sadece biraz koçluğa ihtiyacım vardı," dedi Bennett, beni korumak için. "İyi olduğumuzdan emin olmak için gelmiş."

"Çok naziksin! Üzgünüm Bennett, işten tanıdığım bazı insanlara takıldım," dedi Harper yemek kamyonlarını işaret ederek. "Şeflerden biri biraz sıkıntı yaşıyordu ve ben arkadaşlık görevimi yerine getirmek zorunda kaldım. Yemek dünyası çok küçük."

"Bezelye büyüklüğünde," diye vurguladı Bennett.

Güldüm. Kendi kalbimin ihanetine uğramıştım.

"Sizin burada bilgi alışverişi yaptığınızı sanıyordum," dedi Harper, sinsi bir tavırla.

"Ne? Hayır, kesinlikle hayır," dedim.

Harper elini gelişigüzel bir şekilde beline koydu. "Bana bu randevunun ZodyakOku'nun kurucusuyla olduğunu söylediğinde, ilk başta şaka yaptığını sandım. Onun Ay Eşleşmesi'ni kullandığını kim bilebilirdi! Ama o da benim gibi ikisini de kullanıyormuş. Neden kendini sınırlasın ki?" dedi. "İkinizin bu kadar iyi anlaşması ne güzel."

tg:@novaebook

Bennett ona katılır gibi kaşlarını kaldırdı. "Bizler sadece dünyaya daha fazla sevgi getirmeye çalışıyoruz. Öyle değil mi, Olivia?"

"Her seferinde uyumlu bir eşleşme," dedim tatlı bir edayla. "Sizi daha fazla tutmamayım. Ay Eşleşmesi'nin ısmarladığı mantıların ve sınırsız biranın tadını çıkarın."

"Öyleyse, bira bahçesinde ikinci raunda ne dersin?" diye sordu Bennett, kolunu Harper'a uzatarak. Kadın onun koluna girdi ve gülümsedi. Vücutları tek vücut gibi hareket ederken kıskançlığımı bastırmaya çalıştım.

"Hoşça kal, Olivia!" dedi Harper sersemlemiş bir şekilde.

"Randevunuzun keyfini çıkarın! Havada aşk kokusu var!" diye beceriksizce bağırdım ve bütün mantıları ağızlarına doldurmaları için birbirlerine meydan okuyan çocukların bakışlarını üzerime çektim.

Bennett omzunun üzerinden bana baktı ve bira bahçesine girmeden önce son bir kez benimle göz teması kurdu. Fare ve Ejderha harekete geçmişti.

tg:@novaebook



BÖLÜM 11



Kız kardeşim Nina, geleceğimi tahmin ederken haklıydı. Kucağıma yığılmış tabakları dengede tuttum ve dikkatim dağılmış bir şekilde açık havadaki yemek masasının etrafına yerleştirdim. Annemle babamın bahçesindeki zeytin ağacının karşısında deniz mavisi balonlar, mavi bir hilal şekli oluşturmak için birbirine bağlanmıştı. Opak beyaz ve gümüş cam mum adakları masalara ve güverte korkuluklarına dağılmıştı. Nina mumları yakmayı bitirirken, annem flamalarla uğraşıyordu.

"Babamın önlüğü de ne öyle?" diye sordu Nina. Hepimiz başımızı üzerinde *İskoçlu ve Gururlu* yazan ekose önlüğüyle ızgaranın başında duran babama çevirdik.

Annem gülerek, "Hiç sorma," dedi. "Atalarının tavşan deliğine iniyor."

Pó Po bir kutu gümüş rengi örgü kese getirdi. "Çok hoş görünüyor," dedi arka bahçeye bakarak. "Olivia, lütfen biraz kurabiye paketlememe yardım eder misin?"

Bir haftayı aşkın süredir Pó Po ile yalnız kalmamıştım. Böylece onunla Bennett'la ilgili konuşma fırsatım olacaktı. Ve iddia edilen uyumsuz eşleşmesiyle ilgili... Pó Po'nun masaya oturması için bir sandalye çektim. Bana kurabiyelerin nasıl paketlenmesini istediğini gösterdi.

"Bu aslında bir düğün partisi, değil mi?" diye sordum gerçekten söylemem gereken şeyden kaçarak.

Pó Po, kurabiye yığınından kafasını kaldırıp gülümsedi. "Biraz öyle. Gelenek, damadın ailesinin gelinin ailesine hamur

tg:@novaebook

işleri ve kurabiyeler göndermesidir. Evlilik sadece çiftlerin değil, aynı zamanda ailelelerimizin ve atalarımızın da birbirine bağlanmasıyla ilgilidir."

"Bu hoşuma gitti," dedim. "Daha önce hiç duymamıştım."

Pó Po, yanlış yerleştirilmiş hamur işlerinden bazılarını yeniden düzenlemek için biraz zaman ayırdı. "Aileden uzaktayken gelenekleri yaşatmak kolay olmuyor. Ancak zamanla gelenekler ve kutlanma biçimleri uyarlanıyor. Bunu bilmek ve kendi tarzımızda tadını çıkarmak harika değil mi?" diye sordu.

"Bilmem," dedim. "Gelenekler aynı kaldıkları için gelenek değil midir?"

"Liv, hayat ya hep ya hiç değildir ve geleneklerin şu ya da bu şekilde canlı olması, olmamasından daha iyidir."

İki kurabiyeyi bir keseye koyup ipleri sıkıca çektim. "Ay Eşleşmesi gibi."

"Buraya taşındığımda kimse beni işe almadı," diye devam etti Pó Po. "Neredeyse hiç İngilizce bilmiyordum ve üç çocuğum vardı. Ay Eşleşmesi'ni olduğu gibi tutabilirdim ama işe yaramazdı. Uyum sağlamak zorunda kaldım."

"Hepsini bir arada nasıl yürütebildin?" diye sordum.

"İlerlemeye devam ederek. O sırada verebileceğim en iyi kararları vererek," dedi Pó Po. "Tam olarak bir kültür şokuydu. Daha geleneksel bir Amerikan hayatı yaşamak isteyen çocuklara rağmen."

"Yine de teyzemi burçlara bağladın," dedim.

Pó Po güldü. "Yaptım ama annen bir Köpek için şaşırtıcı derecede inatçıydı. Ve Rupert enişten kendini diğer hayvanları umursayamayacak kadar dinozorlarına kaptırmıştı. Çöpçatanlık yerine paleontolojiyi seçmesine şaşmamalı." Omuz silkti. "Ay Eşleşmesi benim hayatımdı. Sen liderliğe geçiş yaparken bu konu asla gündeme gelmedi ancak umarım bu mirasın sana ait olması gerekmediğini biliyorsundur."

tg:@novaebook

Pó Po 'ya bakmak için durdum. "Ben... Ben Ay Eşleşmesi'ni ve çöpçatanlık yapmayı seviyorum. Neden öyle olmadığımı düşündün?"

"Sadece hiçbir zaman sıkışıp kalmayacağını bilmeni istiyorum. Bağımsızsın ve aile şirketinde çalışmak bazen insana mantıksız gelebilir. Lydia bazen böyle hissederdi. Bir ara neredeyse çekip gidecekti."

"Bunu bilmiyordum," dedim, teyzemin Ay Eşleşmesi'ni bırakmak istemesiyle ilgili yapmış olabileceğimiz konuşmaları hafızamda arayarak.

"Ah, neyse, bu hikâyeyi başka bir gün anlatırım. " Bir kesenin iplerini elinden geldiğince sıktı.

"Ay Eşleşmesi'nden vazgeçmiyorum," dedim. Pó Po sıfırdan başarılı bir iş yaratabildiyse, ben de onun kurduğu sağlam temelin üzerine kesinlikle bir şeyler inşa edebilirdim.

"Bunu duyduğuma sevindim. Sana üstesinden gelmen gereken bir zorluk sunuldu. Peki, her şey yolunda mı? Ay Eşleşmesi'nde ihtiyacın olan her şeye yatırabileceğim bazı birikimlerim olabilir."

"Hayır, hayır! Sakın emeklilik fonunu harcama. Ben hallediyorum," diyerek onu rahatlattım.

Pó Po elime dokunmak için uzandı. "Unutma, nerede bir olumsuzluk varsa, orada her zaman olumlu bir şey de vardır. Şimdi söyle bana. Teyzenin seni e-postayla tanıştırdığı beyefendiyle ilgili hiç düşündün mü?"

"On yıllık stratejisi olan mı? İyi düşünülmüş bir planı takdir ediyorum ama bu biraz fazla." Bu adam, teyzemin beni eşleştirmeye çalıştığı diğerleri gibi, At burcumla uyumluydu E-postasından onun bir doktor ve mesai saatleri dışında tenis tutkunu olduğunu da biliyordum.

"Onu bizzat teyzen inceledi. Belki de onu Nina'nın düğününe getirebilirsin. Onun Kaplan'ı, senin At'ınla eşleşiyor. Ayrıca adam aynı zamanda bir Ateş Kaplanı. İyimserliği sana da

tg:@novaebook

yansıyabilir. Ve kalp doktoru olmayı planlıyor. İkinizin de ortak bir yönü olur," diye önerdi Pó Po.

"Dr. Love-Fifteen'a nasıl hayır diyebilirim? Aslında çok kolay. Şimdi anlıyorum. Uzakta olacağı onca uzun saat bize birbirimizi takdir etmemizi sağlayacak bir mesafe verecek ama geri döndüğünde, tüm o gergin enerjisini tüketmek için beni eşi olarak etkinliklere sürükleyecek."

"Bu adam seninle uyumlu ve sen *yine de* onunla ilgilenmiyorsun," dedi Pó Po iç çekerek. "Dikkatli ol, Liv. Kalbin kırıldı ama sen düşündüğünden daha güçlüsün. Yeni birine yer açmanın zamanı gelmedi mi?"

"Direnişimin aşka inanmadığımdan olmadığını biliyorsun. Kendim için değil, başkaları için aşkı bulmaya odaklanmayı tercih ederim, hepsi bu," dedim ona.

Pó Po, Gōng Gong'u kaybettikten sonra bir daha asla evlenmedi ve teyzem de hâlâ bekârdı. Kendilerini çöpçatanlığa adamış ve bağımsızlıklarına güvenmişlerdi. Belki de Ay Eşleşmesi'ni yönetenlerin kaderi buydu. Benim büyük aşkım zaten vardı. Ya da en azından aşk olduğunu düşündüğüm şey. Belki de benim de kaderim böyleydi ve şimdi benden önceki kadınlar gibi işe odaklanma zamanıydı.

"Önce Ay Eşleşmesi gelir," diye ekledim. Sonunda içimden atmam gereken şeyi söylemeye karar verdim. " Ay Eşleşmesi'nden bahsetmişken, geçen gün ilginç bir şey duydum."

"Hımm?" diye mırıldandı Pó Po, kurabiyeleri özenle toplayıp paketlerken.

"Benim kim olduğumu daha önceden bilen biriyle tanıştım. Senden dolayı tanıyan biri. Ve annesiyle babasını eşleştirdiğin ortaya çıktı."

Pó Po'nun küçük elleri aniden durdu.

"Fakat ailesinin uyumsuz olduğunu söylüyor. Ona bunun mümkün olamayacağını söyledim," diye devam ettim. "Ama doğru mu?"

tg:@novaebook

"O'Brienlar," dedi Pó Po sonunda usulca. "Yaklaşık bir yıl önce Bennett beni bulmaya geldiğinde sen İzci Bekârlar'daydın."

"Bir yıl önce mi?" diye araya girdim. "Ay Eşleşmesi'ni yok edebilecek şeyi bir yıldır benden saklıyor musun?"

Pó Po'nun ince, çizgili kaşları çatıldı. "Ay Eşleşmesi'ni yok etmek mi? O küçük uygulamasıyla mı?" derken surat astı. "Çöpçatanlık ekran kaydırmaktan daha fazlasıdır. Bu uygulamaları kullanan o kadar çok insan var ki, herkesi nasıl eşleştirebilirsin? Kimin veya neyin çevrim içi olduğunu iddia ettiğine güvenemezsin. Uygulamalı çöpçatanlık hizmetleri güvenilirdir. Güvenlidir."

"*Ben* bunu biliyorum," dedim. "Ama bu, kendisiyle gizli bilgileri paylaştığın adamı durdurmadı."

Pó Po gülümsedi. "Ay Eşleşmesi her şeyi atlattı. Endişelenme."

Söylemesi yapmaktan daha kolaydı. "Lütfen devam et," dedim ona karşı çıkmamayı seçerek. Bu konudaki sakinliği şaşırtıcıydı.

Pó Po gevşek bir iple oynadı. "Bennett annesinin günlüklerinden, annesinin doğum yılının başından beri inandığı gibi olmadığını evlendikten çok sonra anladığını öğrenmiş. Ay Yeni Yılı'ndan sadece bir gün sonra doğduğu için doğum belgesindeki doğum günü ve yılı yanlış kaydedilmiş."

"Demek Sınırdaymış," dedim, doğum günleri farklı bir hayvan burcunun günlerine çok yaklaşan ve bazı özelliklerinin karıştığı insanlar için kullandığımız terimden bahsederek.

Pó Po kafasını salladı. "Yıllar karışmış. Annesi tüm hayatını, aslında olmadığı bir hayvan yılında doğduğuna inanarak geçirmiş. Bu da tabii ki eşleşmeyi etkiledi."

Yani Pó Po uyumsuz bir eşleşme yapmıştı. Benim yaptığım gibi. Ancak onun yapmasına sebep olan mantık anlaşılabilirdi. Sınırdakiler çok kafa karıştırıcı olabilirdi.

tg:@novaebook

"Ailesinin mutlu olduğunu söyledi," dedim, onu rahatlatmak için.

"Dikkatsizce yapılmış bir hataydı," dedi, sanki kendini azarlıyormuş gibi.

"Bu bir kazaydı. Kasıtlı olarak uyumsuz bir eşleşme yapmadın sonuçta. Öylesi farklı bir hikâye olurdu," diye onu haklı çıkardım.

"Seninki de bir kazaydı, Liv," dedi Pó Po yatıştırıcı bir ses tonuyla. "O sırada arkadaşın için en iyi olduğunu düşündüğün şeyi yaptın. Her zaman mükemmel, mutlu eşleşmeler yapamayız."

Kaşlarımı çattım. "Beni uyarmıştın ama ben seni dinlemedim. En azından seninki başarılı bir evlilikle sonuçlandı."

Yüzü yeniden parladı. "Bennett'ın ebeveynleri birlikte iyiydi, uyumsuz değil."

"Bana neden ondan bahsetmedin? Beni tanıyordu," diye sordum. "Oysaki benden asla bir şey saklamazsın."

"Annesiyle babasının eşleşmesinden utandım," dedi. "Ve sana tavsiye ettiğim adamların hiçbirini umursamadın. Bennett'ın Dr. Love-Fifteen'dan ne farkı var?"

"Var işte," dedim kısa bir sessizlikten sonra.

"Senden bahsettiğim için seni tanıyor. Nasıl bahsetmezdim ki?" dedi Pó Po. "Hazırlıksız yakalandığın için üzgünüm ama herkesin ara sıra kendi sırlarını öğrenme hakkı vardır."

Milyonlarca sorum daha vardı ama konuyu kapatmak istediğini hissettim. Onu zaten yeterince sorgulamıştım. Pó Po, şenlikler başlamadan önce dinlenmek için odasına gitti, ben de kurabiyeleri paketleyip konukların çıkarken almaları için ön girişe getirdim. Giriş yolunda artan ayakkabı yığınının kanıtladığı gibi, daha fazla arkadaş ve akraba gelmeye başlamıştı. Ay Eşleşmesi ve onu kurtarıp kurtaramayacağımla ilgili sorularla muhatap olmak zorunda kalacağım beklentisiyle midemde bir düğüm oluştu.

tg:@novaebook

"Olivia! Bunu alabilir misin?" diye sordu babam, mutfağın yanından geçerken. Bir elinde bir tabak çiğ et varken, bana kurabiye kalıbıyla yuvarlak olacak şekilde ayrı ayrı kesilmiş bir tabak dilimli çedar peyniri verdi. "Ay peyniri. Hızlı kargo için fazladan ücret ödedim. Ücret dudak uçuklatacak cinstendi!" Kendi şakasına güldü.

"Güzel görünüyor," dedim babama, peşinden ızgaranın yanına doğru ilerlerken.

"Her şey yolunda mı?" dedi babam, acımayla karışık bile gülmediğimi fark ettiğinde.

"Ah evet. Aklımda çok şey var. Bu arada güzel önlük."

"Beğendin mi? Bu, İskoçya'daki ailemizin kullandığı ekose desenin aynısı," diye açıkladı. "Özel olarak yaptırdım. Sen de istersen bana haber ver." Bir hamburger köftesini diğerleriyle hizaya gelecek şekilde dürttü.

Babam yuvarlak köfte tabağını ızgaranın yan sehpasına yerleştirdi. "Özel Dolunay hamburgerinden ister misin?" diye sordu, metal spatulasını havaya fırlatıp zar zor yakalayarak. Dönerek düşen aletten kıl payı kurtuldum.

"Kesinlikle. Orta az pişmiş lütfen. Bunun için geri geleceğim." Babamın omzuna hafifçe vurup Nina ve Nina'nın nişanlısı Asher'ın oyalandıklarını gördüğüm tatlı masasına doğru ilerledim.

"Yeterli yiyeceğimiz var mı?" diye sordu Nina, safir nişan yüzüğü ile oynarken.

"Dört tabak gelin pastası, fındıklı kurabiye, sünger kek, Çin çöreği, iki tepsi çikolatalı kek, bir tabak makaron, iki kâse meyve, bir kutu çörek, hamburger, cips, içecekler... Bence çok var," dedim.

Asher güven verici bir şekilde, "Eğer biterse, gidip bizzat bir sürü taze kurabiye hazırlarım," dedi. Nina'nın omuzlarını ovuşturarak.

tg:@novaebook

"Tamam," dedi Nina, rahat bir nefes vererek. Tabaklardan birini tepsiye daha yakın olacak şekilde ayarladı. "Teşekkürler, Ash."

Annem iki kurabiyeli kekle bize katıldı. "Büyükannen ve büyükbaban bunları sizin için gönderdi. Gelemeyecekleri için üzgün olduklarını ama sizi düğünde görmeyi dört gözle beklediklerini söylememi istediler."

"Pekâlâ, işte başlıyoruz! Daha fazla yemek. Sorun çözüldü," dedi Asher gülümseyerek. "Hadi şu partiyi başlatalım. Hanımlar, içeçek?"

"Biraz şarap lütfen," dedi Nina. "Abartma sakın."

Universal Studios tur rehberi olan Asher kaşlarını kaldırdı. "Abartmaktan bahsetmişken, Psycho'nun ekranda sifonu gösteren ilk Amerikan filmi olduğunu biliyor muydunuz?"

"Gerçek bir tuvalet mi?" diye sordum, bu eğlenceli gerçeği bana ilk kez söylüyormuş gibi davranarak. Komedi zamanlaması için fazladan mesai yapıyor olmalıydı.

"Git," dedi Nina, Asher'ı yavaşça içeceklere doğru iterek.

Mavi ve beyaz süslemelerden oluşan bir galaksiye benzeyen arka bahçeye baktık. "Ayın Üzerinde temasını gerçekten her yerde kullanabilmişsiniz," dedi. "Ama ayda bal kabağı yetiştiğini bilmiyordum."

Başımla onayladım. "Yalnızca şenliklerde. Düğünü nikâh dairesinde planladığınız için herkes büyük bir şey yapmamız gerektiği konusunda hemfikirdi."

"Vay canına. İki hafta sonra resmen evleniyorum!" Nina rüyada gibi konuştu.

"Asher şanslı bir adam. Ailesinin bugün bize katılabilmesine sevindim."

"Pó Po'nun buna izin verdiğine inanabiliyor musun? Gelenekler konusunda ne kadar seçici olduğunu bilirsin. Sanırım evden ayrılmama izin vermeye hazır değil."

tg:@novaebook

"Onun ailesinin yanına yerleşip bir daha geri dönmeyecek değilsin ki..." dedim. "Tabii eğer..." Seçenekleri tartıyormuş gibi ellerimi yukarı aşağı hareket ettirdim.

Nina kolumdan tuttu. "Hey, Uzay Gemisi'ne gidelim mi?"

"Şimdi mi? Senin kalabalığa karışman gerekmiyor mu?" diye sordum.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var." Nina ön bahçeye doğru yürüdü ve ağaç evimizin merdivenine tırmandı. Bu evin sihirli güçlere sahip olduğuna inanacak kadar küçükken babam onu bizim için yapmıştı. Hâlâ öyleymiş gibi davranmayı seviyorduk. Adını Uzay Gemisi koymuştuk çünkü bizi, hayallerimizin ötesindeki yolculuklara çıkarmıştı.

"Bu şey hâlâ ikimizi de taşıyabilir mi?" diye seslendim.

"Eğer taşıyamazsa birlikte aşağı düşeriz!" diye bağırdı.

Her bir çubuğu sıkıca kavradım ve vücudumu metal basamaklara bastırarak yavaşça merdiveni tırmandım. "Burada oynadığımız ve Ay'a uçuyormuş gibi yaptığımız zamanları hatırlıyor musun?" diye sordum, sonunda merdivene tırmanmayı bitirdiğimde. Ağaç evinin zemini, ağaç dallarının gölgeleriyle sürekli değişen bin farklı şekil oluşturuyordu.

"Sadece biz, yıldızlar ve ciyaklamaktan asla vazgeçmeyen şu papağan olurdu," dedi Nina. Ağaç evin duvarlarından birine yaslandı. Yanına oturdum.

Nina elbisesinin cebinden küçük, kırmızı bir kutu çıkardı. "Sana bir şey aldım. Teknik olarak nedimemiz olmayacak olsa da, sadece küçük bir başnedime hediyesi."

"Hayır! Bugün seninle ilgili olmalı!" Kapağı açtım ve içindeki küçük bir altın at kolyesini çıkardım. "Teşekkür ederim! Çok sevimli!" Ay kolyemin yanında sallanması için onu boynumdaki zincire taktım.

"Uyumluluk konusunda aynı fikirde olmadığımızı biliyorum ama Asher benim için doğru kişi. Senin hamur işi yapman gibi." *Hamur işi* kelimesini söylediğinde, Bennett diyeceğini sandım

tg:@novaebook

ve tüm vücudum ter içinde kaldı. "Bütün malzemeler birbirine karışınca yaptığın şeyi tadı, olması gerektiği gibi oluyor."

Nina'nın yuvarlak gözlerindeki kıvrık, kısa, siyah kirpiklerine baktım. "Beni ikna etmek zorunda değilsin," dedim. "Bence siz ikiniz birlikte harikasınız. Bunu neden söyledin ki? Uyumluluğa veya Çin burçlarına inanmadığını sanıyordum."

Annem gibi Nina da aile işinden tamamen farklı bir şey yapmak istiyordu. Burçlara olan ilgisi bende olduğu gibi kalıcı olmamıştı. Annemin ironisi, Köpek burcuna uygun biriyle evlenmesiydi.

"Ama sen inanıyorsun. Ayrıca Pó Po ve teyzem de inanıyor. Kendi görüşlerimi çok fazla önemsediğim için, her zaman rekabet ettiğim biriyle sonum olacağından endişelendiğinizi biliyorum." Nina açık kahverengi bir saç tutamını kulaklarının arkasına sıkıştırdı.

"Biri araştırma yapıyormuş sanırım," dedim.

"Pó Po'nun burç kitaplarından birine göz atmış olabilirim," diye itiraf etti Nina. "Bütün bu özelliklerin bu şekilde ortaya konduğunu görmek biraz sinir bozucuydu."

"Yani, ikiniz de Horoz olduğunuz için çok fazla taviz vermek zorunda kalacağınızı ve birbirinizi çok eleştireceğinizi düşüneceğimizden mi endişeleniyorsun?" diye sordum.

Başını eğdi. "Sayılır. Kimseyi hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum fakat aynı zamanda Asher ve benim, farklılıklarımız olsa da birlikte olmamız gerektiğine inanıyorum."

"Beni sadece kahvaltılarımıza geç kaldığında hayal kırıklığına uğratıyorsun," diye espri yaptım.

Güldü. "Ama başta ilişkimizi onaylamadığını kabul etmelisin," dedi. "Hepinizin inandığı şekilde uygun bir eşleşmeyle evlenmeyerek aileme ihanet ediyormuş gibi hissetmek istemiyorum."

"*İhanet* güçlü bir kelime. Ailemiz sadece senin mutlu olmanı istiyor. Önemli olan da bu."

tg:@novaebook

"Umarım öyledir," dedi.

"Burçlar, kendimizi ve eşlerimizi anlamamıza yardımcı olur. Pó Po'nun dediği gibi, hayat ya hep ya hiç değildir." Düşmüş, muma benzer bir yaprağı kaldırıp parmaklarımın arasında çevirdim. "Ayrıca ilk başta evet," diye devam ettim. "Uyumsuzluk konusunda tereddütlerim vardı. Hayatımın amacı, insanların uyumlu eşlerini bulmalarına yardımcı olmak. Ve uyumsuz erkek arkadaşların nasıl ortaya çıkabileceğini ilk elden biliyorum. Ama şimdi Asher'ı tanıdığıma ve ikinizi yıllar içinde birlikte gördüğüme göre, birlikte olmamanız gerektiğine dair aklımda hiçbir soru işareti yok."

"Yemin et?" dedi Nina.

Başımı *evet* der gibi salladım. "Asher kendinden emin ve istediği şey için savaşan biri. Sen de düşünceli ve işlerin doğru yapıldığından emin olmak için zaman ayıran birisin. Tabii, arada sırada karşı karşıya gelebilirsiniz ama ben kendi başlarına güçlüyken, birlikte daha da güçlü olan iki kişi görüyorum. İkinizin de aşamadığınızı hissettiğiniz engeller olsaydı, bu farklı bir hikâye olurdu."

Nina, "Hımm," diye homurdandı ve yüzünü gökyüzüne çevirmek için başını kaldırdı. "Kendin gibi konuşmuyorsun. Bütün bunlara gerçekten inanıyor olamazsın."

"Uyumluluğa inanıyorum *ve* senin mutlu olmanı istiyorum. Sen benim kız kardeşim ve en iyi arkadaşımsın. Sen istisnasın." Dizini hafifçe dürttüm.

Nina bana bakıp gülümsedi. "Kendin için böyle yönergelere sahip olman güzel olmalı. Aşk çok karışık bir şey."

Neşesiz bir şekilde güldüm. "Bir sır duymak ister misin?" Hızlı bir nefes aldım. "Bazen senin burçların sınırlarına bağlı kalmama özgürlüğünü kıskanıyorum."

Nina kolumdan tutmak için uzandı. "Olivia, sen de bağlı kalmak zorunda değilsin."

Ona hayretle baktım.

tg:@novaebook

"Her zaman kararlı oldun," diye devam etti. "Sert davranırsın ama romantiksin. Aşk senin oksijenindir. Belki de başkalarına yardım etmeden önce kendi maskeni takmalısın."

Telefonumun ekranı gelen mesajla aydınlanınca hemen açtım. Bir mesaj geldiğinde birisi telefonuma bakar diye Bennett'a atadığım kod adı olan *Pislik*'ten gelen bir mesaja dokundum. Yüzüme kontrol edemediğim bir gülümseme yayıldı.

Sana mümkün olan en iyi eşleşmeyi bulmak için ürün lansmanını erkene aldık. İyi vakit geçirmeye hazır ol.

"Bu gülümseme ne için? Pislik'in söylediği bir şey için mi?" diye sordu Nina merakla.

"Sadece spam," dedim hiç düşünmeden.

"Evet, doğru. Ve sakın bana onun bir müşteri olduğunu söyleme. Bir müşteriyi telefonunda Pislik diye kaydetmeyecek kadar profesyonelsin."

"Tamam. Adı Bennett," diye yanıtladım uzun bir sessizlikten sonra. "O, Ay Eşleşmesi'nin yeni rakibi ZodyakOku'nun kurucusu. Bir pastacılık kursunda ondan istihbarat almaya çalıştım. Şimdi anlatmak istemediğim uzun bir hikâye ama inan bana hiç önemli değil."

Nina şaşkınlık ve neşe dolu bir ifadeyle bana baktı. "Önemli değil ama sana mesaj mı atıyor? Bennett?" dedi Nina, ismin kulağa nasıl geldiğini anlamaya çalışarak. "Nesiniz siz, çıkıyor musunuz yoksa flört falan mı? İroniye bak."

"Lütfen. En son ne zaman biriyle çıktım?"

"Ah, görünüşe bakılırsa şu pastacılık kursuna gittiğin zaman," dedi Nina, sanki bu dünyadaki en bariz gerçekmiş gibi.

İtiraz ettim. "Bu gerçek bir randevu değildi. Onca işim varken kimseye ayıracak vaktim yok. Yapılacaklar listem asla bitmiyor."

Gözlerini devirdi. "İlerleme ihtiyacının sevginin önüne geçmesine izin verme."

tg:@novaebook

"Nihayetinde başarı daha tatmin edici değil mi?" diye sordum yarı şaka, yarı ciddi bir şekilde.

"Ne kadar da Amerikalısın. İkisinin bir arada olabileceğinin farkındasın, değil mi?" diye sordu Nina. "İstersen onu düğüne getirebilirsin!"

"Sen de mi?"

Nina güldü. "Üzgünüm! Belki de Pó Po'nun çöpçatanlığı bana da bulaşıyordur. Hâlâ sana bir kavalye mi bulmaya çalışıyor? Her iki durumda da, onu getirmen için davetim geçerli."

Gülerek öksürdüm. "Tanrım, hayır! O... hiçbir şeyim değil. Çıkmıyoruz ve onu düğününe kesinlikle getiremem," dedim. Çünkü o, alt etmek üzere olduğum başdüşmanımdı. Muhtemel eş olarak bizim için kesinlikle bir gelecek yoktu ve bu işe ailemi de karıştırmak felaket olurdu.

"Neden olmasın?" dedi Nina gülerek. "Getirirsen başın belaya mı girer?"

"Eh, o bir Fare," dedim.

"Ne yani, bu da sizi karşıt falan mı yapıyor?" diye sordu Nina, fazlasıyla eğleniyormuş gibi. Sanki bir şeyi anlamış gibi gözleri iri iri açıldı. "Bir dakika. Bu yüzden ben ve Asher konusunda bu kadar pozitifsin."

"Aşk konusunda her zaman pozitifimdir, Nina. Bu benim işim!"

Nina sırıttı. "Bu şekilde değil."

"Bu adam... o benim tam zıttım," diye yüksek sesle düşünerek açıkladım. "Artık görebiliyorum. Onun paraya olan açlığı ve verilere olan takıntısı, bazılarının fazla duygusal diyebileceği kararları alan benim gibi biri için çok fazla. O ketum biri ve kartlarını hemen göstermiyor, oysa ben her şeyi anında öğrenmeyi seviyorum. Gerçek amacının ne olduğunu söyleyemem ve bu da beni rahatsız eder. Her küçük şeyle ilgili geri bildirim isteyecek ve ben de kendine güvenmeyen biri tarafından reddedileceğim.

tg:@novaebook

Anlıyor musun? Aramızda bir şeyler olabilirmiş gibi davranmak bile işe yaramaz."

Nina, eğilip dirseklerini dizlerinin üzerine koydu. "Şu 'artık görebiliyorum' şeyini yapmanın çekici mi yoksa yorucu mu olduğuna henüz karar veremedim. Biliyorsun, eski sevgilinle uyumlu olmaman, bir daha asla uyumsuz biriyle birlikte olamayacağın anlamına gelmez. Öyle değil mi?"

"Bunun onunla hiçbir ilgisi yok," dedim, kendimi savunur gibi ellerimi kaldırarak. "Şimdiye kadar Bennett'la ilgili öğrendiklerime dayanarak konuştum."

Nina şüpheyle, "Bir pastacılık kursunda bu adamla ilgili gerçekten çok şey öğrenmişsin," dedi.

"İnsanları hızlı bir şekilde analiz edebildiğim için para kazanıyorum," diye mantıklı bir sebep sundum.

"Bence bu bir bakış açısı meselesi. Onun verisi rakamlar, senin verilerin ise özellikler," dedi Nina.

"Benim verilerim mi? Ben aşka böyle bakmıyorum. Ben niteliklere ve ögelere dayanarak aşkın..."

"Kıvılcımını yaratmaya çalışıyorsun, değil mi?" diye sordu Nina.

Ellerimi ona doğru uzattım. "Kesinlikle."

"Tıpkı bir algoritma gibi, aşkı anlamlandırmaya çalışıyorsun. Başkaları için aşka bir düzen getiriyorsun."

"Bu konuda tartışmayacağım."

Yine de sözleri havada kalmıştı.

Dudaklarını bükerek somurttu. Nina tartışmak için yaşardı. Bu onu saygın, sinir bozucu da olsa, çizgi roman editörü yapan şeydi. Yazarlar fikirlerini makul bir şekilde açıklayabilirlerse, Nina onlara seve seve eşlik ederdi.

Sonunda Nina, "Sadece benim kadar mutlu olmanı istiyorum," dedi. "Âşık olmayı severdin."

Bacaklarımı uzattım. "Ben âşığım. İşime."

Nina kafasını ağaç evin duvarına yasladı ve güldü.

tg:@novaebook

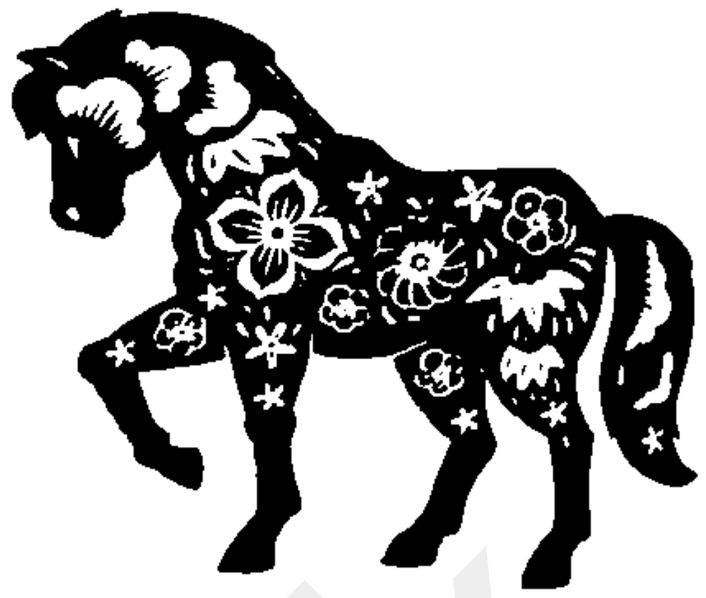
"Ayrıca ben mutluyum," diye devam ettim. Boynumdaki ay ve at kolyelerine uzandım. "Ay Eşleşmesi'ne, müşterilerime, aileme, sağlığıma, Pinot'a ve *sana* sahibim. Ve pastaya. Bizde asla pasta sıkıntısı olmaz. Açıkçası, daha fazla neye ihtiyacım olsun ki?"

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 12



Ahşap komodinimin üstünden gelen titreme sesine uyandım. Hareketi hisseden Pinot, yüzüme karşı miyavlayarak dikkat çekmek için üzerime tırmandı. Yarı uykulu bir hâlde telefonumu aradım.

Ekranımda Bennett'tan şifreli bir mesaj belirdi. Randevu detayları gün içinde sana gelecek, sadece profilinin güncel olduğundan emin olman gerekiyor.

Yastığa yaslanıp çalar saatime baktım ve saatin 6.15 olduğunu gördüm. Kollarımı uzatarak telefonumu havada tuttum, gözlerim karanlıkta ekranımın parlak ışığına alışmaya çalıştı.

Bennett'ın cumartesi günü gönderdiği ürün tanıtımıyla ilgili mesajını hatırlayarak ZodyakOku'nu kontrol ettim. Ardından mesajına cevap verdim:

Sürekli bahsedip durduğun bu uygulama güncellemesi nerede?

Bennett hemen cevap yazdı.

Sana da mutlu pazartesiler! Bu öğleden sonra başlıyor.

Ben cevap veremeden başka bir mesaj belirdi.

Kahvaltı benden? Sana önden inceleme sunabilirim.

Açıkçası, bu ön incelemeye ihtiyacım vardı. Teklifini kabul etmeden önce, telefon takvimimi var olmayan müşteri seansları ve toplantı var mı diye kontrol ettim. Alisha ile birkaç kontrol dışında, programım endişe verici bir şekilde boştu.

Birkaç saatlik bekleyişin ardından, Los Angeles şehir merkezindeki Urth Caffe'nin dışında Bennett ile buluştuk. Beyaz

tg:@novaebook

tişörtü, antrenman şortu ve koşu ayakkabılarıyla onu neredeyse tanıyamıyordum. Neyse ki bugün, çoğu güne göre daha az kalabalık olan sırada yerimizi aldık.

"Harika görünüyor," dedi Bennett, sessiz sabah kalabalığına bakarken. "Burayı bir arkadaşımın yeni başlattığı yemek puanlama uygulamasında gördüm ve deneyebileceğimiz dört yıldızlı birkaç parça buldum."

Surat astım. "Burası Urth. Çoğu şey iyidir."

"İki yüz seksen dokuz kişi, yumurtalı sandviçe dört virgül üç yıldız vermiş. Onu mutlaka alalım."

"İki yüz seksen dokuz kişi mi? Vay. Eh, o zaman iyi olmalı," diye dalga geçtim. "Sen istediğini sipariş et, ben ne yiyeceğimi zaten biliyorum." Onu tepeden tırnağa süzdüm. "Kahvaltıdan sonra önemli toplantıların mı var?"

"Aslında yürüyüşten yeni geldim. Yukarı çıkarken sana mesaj attım ve eve gidip duş almaya vaktim olmadı." Bennett tişörtünü havalandırmak için yakasını birkaç kez çekiştirdi. Antrenmanından dolayı hâlâ biraz nemli görünen tişörtün kumaşı, göğsünün kıvrımlarına yapışmıştı.

Dokununca çok sert olacağını tahmin edebiliyordum. Çalışıp kendine iyi bakıyor gibi görünüyordu ama takıntılı bir şekilde değildi. Parmak uçlarım, sadece haklı olup olmadığımı görmek için uzanma arzusuyla nabız gibi atıyordu.

"Hımm," diye mırıldandım dalgın bir şekilde.

"Haftada üç kez Griffith Gözlemevi'ne koşuyorum ve her pazartesi orada Yıldızlara Bakış grubumla buluşuyorum. Neden? Bu kıyafet seni rahatsız mı etti?" diye sordu. Sorgulayan gözleri yüzümden aşağı kaydı. Yanaklarım kızardı ve yüz ifademin fazlasıyla farkına vardım.

"Sorun değil. Kendini benim için giyinmek zorundaymışsın gibi hissetme," dedim, kendini serinletmesini izlerken. Daha yeni bir dağa kadar koşmuş olmasına rağmen, şaşırtıcı derecede harika görünüyordu. Cildi parlıyor ve misk kokusu her

tg:@novaebook

zamankinden daha belirgin hissediliyordu. İyi anlamda. Bundan daha yakışıklı görünmesi mümkün müydü?

"Not edildi. Diğer yandan senin bu kadar abartılı giyinmene gerek yoktu," dedi Bennett, şakacı bir ses tonuyla.

Siyah kot pantolonuma, önden düğmeli pembe kazağıma ve ekose ceketime baktım. "Bugün hiç müşteri toplantım olmayabilir ama ben bir profesyonelim," dedim. Keşke müşterilerle toplantımın olmadığına dair bu küçük bilgiyi geri alabilseydim.

"Sadece şaka yaptım. Harika görünüyorsun," dedi. Bakışları üzerimdeydi ve ayak parmaklarımdan göğsüme kadar bir sıcaklık yükseldi.

"Peki, Yıldızlara Bakış grubu ne?" diye sordum konuyu değiştirerek.

"Küçük çocukların bilim dünyasına ilgi duymasını sağlamaya çalışan bir program. Bunu yapmak için Griffith Gözlemevi'nden daha iyi bir yer olabilir mi?"

"Mükemmel," diye onayladım. "Aslında Griffith, Los Angeles'ta yürüyüş yapmayı en sevdiğim yerdir."

Sırada ilerledik.

Bennett başını salladı. "Şehrin ortasında doğaya kaçabilmek inanılmaz. Bunu asla hafife alamam."

"Kesinlikle!" dedim heyecanla. Heyecanımı fark edip kendimi toparladım ve enerjiyi azalttım. "Ve bilim dünyasına *teknolojiyi* getirdin sanırım?"

Bennett gülümsedi. "Evet. Veri analitiği, bilgisayar programlama ve makine öğrenimini eğlenceli hâle getirmeye çalışıyorum. Aslında zaten öyle ama bazı çocuklara ilk başta çekici gelmeyebilir."

"Eminim oldukça iyi bir izlenim bırakmışsındır," dedim sesimde hafif bir alaycılıkla. "Çocukları da dağa koşturuyor musun?"

"Yaptıkları ilk şey bu. Bilgileri hak etmelerini sağlamak hoşuma gidiyor," dedi Bennett gülerek.

tg:@novaebook

Biz sırada ilerlerken, Bennett menüsünü kasa tezgâhına koydu. Siparişlerimizi verdik ve o da söz verdiği gibi ödemeyi yaptı. Sipariş numaramızı dışarıdaki metal bir masaya koyduk ve binanın boyalı tuğla duvarının yanındaki bir köşeye yerleştik.

Burada bulunma amacımıza tekrar odaklanarak, "Hadi, şu yeni özelliği görelim bakalım," dedim.

Bennett ekranına birkaç kez dokundu. "Al," dedi ve telefonunu önümüzdeki masaya bıraktı. Sandalyesini diğer tarafa kaydırıp yanıma oturdu. Masanın altından dizi benimkine çarptı ama koltuğumu geri çekmedim. "Bu özelliğin nasıl çalıştığını sana anlatayım."

Güncellenen kontrol panelinin tasarlanmış hayvan simgelerini vurguladığını fark ettim. Arka planda, resimli şakayıklarla birlikte kaydırarak açılan pembe bir talimat paneli belirdi ve beni en son eklemelerle tanıştırdı. Şakayık kullanımına hazırlıksız yakalanmıştım. Bennett, en sevdiğim çiçeği kullandığı için bu özelliği beğeneceğimi mi düşünmüştü?

Mini öğretici panelini kaydırdım ve insanların on iki hayvan işaretinin tümü ile mesajlaştıklarında bir şakayık yaprağı kazandıklarını öğrendim.

"Kullanıcılar, diğer kullanıcılara mesaj gönderdiklerinde veya randevuya çıktıklarında daha fazla taç yaprağı kazanıyorlar," diye açıkladı. "Algoritmanın gelişmesine yardımcı olmak için randevularıyla ilgili geri bildirim doldurduklarında bir taç yaprağı daha ekleniyor. Sonunda, yapraklar birleşip açılmış bir çiçeğe dönüşüyor."

"Açılmış bir çiçeğin olduğunda ne kazanıyorsun?" Ekrana odaklanmaya devam ederek sordum.

"Hepsi bir buket hâline geliyor. Uygulamada aktif olduklarının kamuoyu tarafından kabul edilmesinin yanı sıra, kullanıcılara belirli bir buket sayısına ulaştıklarında gerçek çiçek teslimatları gönderme fikrinin üzerinde çalışıyoruz."

tg:@novaebook

Bir garson, yemeğimizi masaya getirdi. Bennett, sürpriz bir şekilde, denenmiş, gerçek yumurtalı sandviç ve yeşil meyve suyu ısmarlamıştı. Bergamot aromalı buzlu çayımdan bir yudum aldım ve ardından Belçika Wafflei'ımın üzerine akçaağaç şurubu döktüm.

"Şakayığın yanındaki rakam, kullanıcıların uygulamada ne kadar aktif olduğunu gösteriyor. Böylece birisinin uygulamada olma konusunda ciddi olup olmadığını anlayabiliriz. Temelde, rakam ne kadar yüksekse, muhtemelen o kadar çok insanla konuşuyorlar," diye detaylandırdı Bennett, yumurtalı sandviçini zevkle ağzına götürürken. Sandviçi yavaş ve düzenli bir şekilde tüketerek yedi.

Her nasılsa, çiğnerken sevimli görünüyordu. Çiğnerken kimse sevimli görünmezdi.

"Beklentiyi karşılıyor mu?" diye sordum, waffleımı daha küçük parçalara ayırırken.

"Dört nokta üç yıldız bu sandviçin hakkını vermeye yetmemiş!" dedi heyecanla. "Bu, kesinlikle dört virgül beş yıldızlık." Gülerken yutkundu ve peçetesiyle ağzını kapattı. O kadar sevecen ve masumdu ki kalbim yerinden çıkacakmış gibi hissettim. "Al, biraz dene."

Bennett, yumurtalı sandviçi kendi ısırmadığı taraftan yemem için çevirdi. Tereddüt ettim ama zevkini paylaşmam için heyecanlı görünüyordu. Sandviçi bana yaklaştırdı. Ben ısırırken, garip bir göz teması kurduk ve bedenim bunun ne kadar samimi olduğuna dair gergin kahkahalarla titredi.

"Bu, iki yüz doksan bir memnun müşteri demek," dedim alayla, yüzüm kızarmıştı.

Bennett'ın profilindeki şakayık yaprağı sayısını kaydırarak geçtim. Beklediğimden çok daha fazlaydı. Ben olsam sadece tek bir taç yaprağım olurdu.

Bennett'ın beni izlediğini ve sabırsızlıkla tepkimi beklediğini hissedebiliyordum.

tg:@novaebook

"Uygulamayı oyunlaştırdın," dedim yavaşça, gördüklerimi hazmetmeye çalışarak. Sonuçta bu, burçların bir oyun gibi görünmesini sağlayan kandırmacalı bir eklemeydi. İnsanlar artık farklı türde birer oyuncu olmuşlardı.

"En sevdiğin çiçekten ilham aldım," dedi. "Refahı, iyi şansı ve hepsinden önemlisi sevgiyi ve ilişkilerin yeniden doğuşunu sembolize etmelerinin güzel ve birçok açıdan mükemmel olduğunu düşündüm. Çok fazla anlamı var!" Bennett ağzındaki kırıntıları sildi.

Oyunlaştırma hareketinin ne kadar duyarsız hissettirdiğini bilmesini isterdim ama bununla gurur duyduğu çok belliydi. Sözlerimi özenle seçmeye çalıştım ancak ağzımdan çıkan tek şey, "Vay canına," oldu. Bundan daha iyisini yapabilirdim.

"Ne yapmaya çalıştığını anlayabiliyorum. Peki ya, bunun yerine burçların özelliklerini derinleştirmeye odaklansan?" diye önerdim.

Bennett'ın gülümsemesi kayboldu. "Ah, beğenmedin mi?"

Lokmamın ortasında durakladım. Bir parça waffle, tabağım ve ağzım arasında beceriksizce gezindi. "Ne kadar dürüst olmamı istiyorsun?" diye sordum.

Bennett koltuğunda kıpırdandı. "Pekâlâ, senin fikrini almak isteyen bendim, bu yüzden... sanırım bana gerçekten ne düşündüğünü söylemelisin."

Burası, ZodyakOku'nu saf dışı bırakıp şirketi için kötü olabilecek bir yola devam etmesi adına onu cesaretlendirebileceğim noktaydı. Şimdi anlayabiliyordum. Beta testi yapanlar oyun oynadıklarını hissediyor ve onun uygulamasını bırakıp bize geliyorlardı çünkü biz aslında sevgiye değer veriyor ve insanları uyumluluğa göre eşleştiriyorduk. Bizim için aşk bir rekabet değildi.

Bennett'ı dikkatle izledim. Yalan söyleyebilir ve ona bunun iyi bir hamle olduğunu, insanların buna bayılacağını söyleyebilirdim. Ama gözlerinin içine baktığımda sadece gerçeği söyleyebildim.

tg:@novaebook

"Genellikle oyun dışı konulara oyun özellikleri ekleme taraftarı değilim, özellikle de söz konusu aşk olduğunda," diye itiraf ettim. "Yüksek şakayık rakamlarının olmamasının, insanları kötü hissettirme potansiyeline sahip olduğunu düşünüyorum. Veya şakayıkların tamamen çiçek açması için daha yüksek bir puana sahip olmak daha iyiymiş gibi, sadece popüler veya arzu edilir görünmek için insanlara ulaşma konusunda baskı hissedebilirler."

Bennett sözlerimi dikkatle dinledi.

"Başarı, yüksek yaprak sayıları veya numaralandırılmayan kaliteli eşleşmeler gibi mi görünüyor?" diye devam ettim. "Ayrıca oyun ögeleri gerçekten bağımlılık yapabilir. Anlıyorum, insanları uygulamada kalmaya teşvik etmek istiyorsun ancak bu bana biraz zorlama gibi geldi."

Bennett hayal kırıklığı içinde başını eğdi. Belki de çok fazla şey söylemiştim.

"Affedersin," diye devam ettim. "Seni üzmek istemedim."

"Bunu duymak zor," dedi eliyle yüzünü ovuşturarak. "Ama belki de tam olarak yargılamadan önce denemelisin. Ne de olsa bu özellik, hayatının aşkını bulmama yardım edecek."

Bu düşünceyle tüm vücudum ürperdi. "Tam olarak nasıl?" diye sordum, ikna olmamıştım.

Bennett öne doğru eğilince, kolunun sıcaklığını benimkinin üzerinde hissettim. "Şu âna kadar senin hakkında bildiğim kadarıyla, hiç şakayık yaprağı olmayan biriyle birlikte olmak isteyeceğini düşünüyorum. Bu özellik, kimin aktif fakat randevulara fazla katılmayan biri olduğunu bilmeme izin veriyor. En çok hangi hayvanlarla etkileşime girdiğini ve randevularla ilgili yorumları görebiliyorum. Telefonundan profiline erişemeyeceğim için kiminle eşleştiğine arka plandan bakmam gerekecek. Sen gibi davranarak, senin için seçtiğim kişiyle randevu detaylarını planlamam gerekecek."

tg:@novaebook

"Algoritmayı bozmak için yaptığın bir hile mi bu? Beni ancak gerçekten eşleştiğim biriyle eşleştirebilirsin."

Bennett eğilerek yaklaştı. "Âşık olmanı istiyorum. Profilinle eşleşen biri, senin için aşkı bulmamın en iyi yolu. Ayrıca bu bana şunu hatırlattı. Profilini, uygulamayı gerçekten kullanıyormuşsun gibi günceller misin?"

"Bu çok saçma," dedim, telefonumda ZodyakOku'nu açıp profilimi gözden geçirerek. Ekranda eğlenceli gerçekler belirdi. "Rembrandt'ın bir At olduğunu biliyor muydun?"

"Öyleydi," dedi Bennett. Bunun bir doğrulama mı yoksa bir soru mu olduğunu anlayamadım.

"Eğlenceli gerçeklerinizden bu küçük ayrıntıyı öğrendiğim için çok teşekkür ederim. Hangi özellikleri taşıdığını merak ettim. Tarihin en ikonik tablolarından bazılarının arkasındaki adam kimdi?" diye eğlenerek sordum. Profilimdeki soruları kendimle ilgili daha ayrıntılı bilgilerle doldurdum.

"O eğlenceli gerçekleri ben yazdım, çok teşekkür ederim. Ve *tutkuydu*. Adamın tutkusu vardı. Mükemmelliğe ulaşana kadar durmayacaktı," diye açıkladı Bennett. "Hayatı boyunca büyük bir servet elde etti... Yeteri kadar portre siparişi alamayıp bazı kötü yatırımlar yaparak hepsini kaybedene kadar." Yeşil meyve suyu bardağını kadeh kaldırır gibi kaldırdı. "Ama hey, tutkuya içelim!"

Gülme dürtüme karşı koymaya çalıştım ama Bennett'ın cilveli gülümsemesi beni savunmasız bıraktı. Buzlu çayımı kadeh kaldırır gibi kaldırdım.

"İşte oldu. Güncellendi," dedim, telefonumu tabağımın yanına koyarak. "Peki, tüm bu aşk meselesine gelelim. Bana Harper'a olan hislerini ne zaman anlatacaksın? Henüz onunla görüşme şansım olmadı."

Bennett ayağını uzatıp sandalyeye yaslandı. "Etkileyici, dışa dönük, başarılı ve yemeğe karşı bulaşıcı bir sevgisi var," diye söze başladı. "Ama..."

"Ama mı? Ama yok," dedim.

tg:@novaebook

"Ama seveceğimi düşündüğüm kız o değil. Yani *âşık olacağımı* düşündüğüm..."

"Yalnızca bir randevuya çıktınız! Sakın bana, ilk görüşte aşka senin de inandığını söyleme." Öfkeyle iç çektim.

Bennett güldü. "Üzgünüm," derken ciddi görünüyordu.

Başımı iki yana salladım. "Bunu kabul etmiyorum. Harper seni tekrar görmek istiyorsa ikinci bir randevuya çıkmalısın. Ona bir şans ver. Çok iyi anlaşıyor gibiydiniz."

Bennett boşalmış olan meyve suyu bardağındaki pipetle oynadı. "Sohbeti ilginçti," dedi sanki gerçekten düşünüyormuş gibi. "İkinci bir randevu istiyorsa, bana da uyar."

Rahatlamış bir şekilde nefes verdim ama içime bir parça endişe sızmıştı. "Harika. Seni haberdar edeceğim."

"Unutma, sırada senin randevun var." Bennett'ın dudakları düz bir çizgi hâline gelirken, bakışları hızla yüzümde gezindi.

"Bu düşünce geceleri beni uyutmuyor," dedim dramatik bir şekilde. "Unutmamın imkânı yok."

Bennett dizini dizime vurunca bunun kasıtlı olup olmadığını anlayamadım. Temas, kollarımdaki tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

"Ne kadar acımasız olursa olsun, dürüstlüğünü takdir ediyorum," dedi. "Ekibimdeki herkes bu fikri beğenmiş gibi davrandı. Belki de birkaçı gerçek düşüncelerini saklıyordu. Bana yalan söylemediğin için teşekkür ederim."

Kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Kin falan kalmamıştı.

"Waffle için teşekkürler," diye omuz silktim. "Ve bu senin işin, bu yüzden en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yapmalısın."

"Kullanıcılara gönderdiğimiz anketlerde, kullanıcıların yüzde elli sekizi bunu beğendiklerini söyledi," dedi Bennett. "Bunun kullanıcı etkileşimini artırabileceğini düşündüm."

Omuz silktim. "Uygulamanı kullanan insanlar, insani bağ ve sevgi arıyor. Bana göre oyunlaştırma, verilerle çok fazla oynanmasını gerektiriyor. Aslında onların flört hayatlarını bir oyun hâline getirdin. Herkes aşkı bir oyun olarak görmeyebilir."

tg:@novaebook

"Ben onu eğlenceli hâle getirmeye çalışıyorum," diye açıkladı Bennett. "Özellikle burç konusunda zaten sınırda olanlar için. Bu onların ilgisini çekebilir."

"Belki. Fakat insanların uygulamanı kullanmasını istemenin asıl nedeni gerçekten bu mu?" Düşünür gibi yapıp ağzıma bir çilek attım. "*Big*'deki Tom Hanks'in, bir pazarlama toplantısında oturup robota dönüşen bir binayla oynadığı sahneyi hatırlıyor musun?" diye sordum. Bennett'ın gözleri parladı. "Evet. Kollardan birini kırıyordu."

"Doğru!" dedim. "Toplantıyı yürüten adam, çocukların ne tür oyuncaklarla oynadığıyla ilgili tüm bu veri noktalarını ve sayıları topluyordu. Ama çocukların gerçekten istediği bu değildi. Tom Hanks bunu biliyordu çünkü o hâlâ bir çocuktu. Rakamların gösterdiği şeyi görmezden geldi; içgüdüsel ve duygulara dayalı, farklı ve harika bir fikir düşündü. Bu konuda toplanmış veriler sayesinde değil, oyuncaklarla ilgili *hisleri* sayesinde başarılı bir oyuncak tasarımcısı oldu."

Bennett kaşlarını çattı ve eliyle yüzünü kapattı. "Haklısın. Daha önce hiç böyle düşünmediğime inanamıyorum. Her zaman teselliyi rakamlarda bulmuşumdur. Tutarlı ve güvenilir gelirler."

"Yalnızca rakamlarla yönlendirilene ve sadece finansal olarak motive edici kararlar alana kadar..." dedim nazik bir ses tonuyla. Annesini ve bunu neden yaptığını hatırladıkça tüm vücudum acıdı. Onu tutmak, ona sarılmak ve destek olarak sırtını sıvazlamamak için kendimi zor tuttum.

"Para, ışıkları açık tutar." Bennett sandalyesinde bir adım geri kaydı ve dirseğini sandalyenin arkasına yasladı. "Rakamları savunmak, her zaman o kadar da kötü bir şey değildir. Rakamlar sana geri bildirim ve ilerlemen için bir yön verir."

"Olabilir," dedim ikna olmamış bir şekilde.

"Örnek verecek olursam: Burç işaretleriyle ilgili eğlenceli gerçekleri ortaya çıkardığımız kullanıcıların yüzde seksen sekizinin, onları görmeyenlere göre uygulama deneyiminden daha fazla

tg:@novaebook

keyif aldıklarını bulduk. Bizi arkadaşlarına yönlendirdiler ve anketlerimize yüksek puanlar verdiler."

"Gerçekten mi?" diye hafif bir şüpheyle sordum. Bennett, ellerini belinden aşağı kaydırınca şortunun kumaşı tenine daha çok yapıştı. O benim onu izlediğimi fark etmeden, hemen bakışlarımı başka tarafa çevirdim.

Bennett küçük bir kahkaha atıp gülümsedi. Bakışlarımı yakalamıştı.

"Aslında Çin burçlarıyla ilgili daha fazla bilgi bile istediler," dedi.

"Eh, bu iyi," dedim dudağımı ısırarak. Şu anda içimden gelmese de bunu gerçekten söylemiştim. İnsanları burç konusunda heyecanlandıran her şey benim gözümde olumluydu.

"Her neyse, iyi ki bunu sana lansmandan önce gösterdim. Düşünecek ve ekiple tartışacak çok şeyim oldu."

"Ne zaman istersen," dedim, aramıza rahat bir sessizlik çökerken. "Pekâlâ, şimdi gitmeliyim. Bazılarımızın yapacak gerçek işleri var."

Kendi yollarımıza gitmeye hazırdık. Bennett sandalyesini eski yerine iterek, "Randevu ayrıntıların için sana ulaşacağım," dedi.

"Sabırsızlanıyorum," diye mırıldandım. Bennett, eğer bana en son ne zaman biriyle çıktığımı sorsaydı, ona söyleyemezdim çünkü bunun ne zaman olduğunu hatırlayamıyordum bile. İnsanlara nasıl flört edecekleri ve bu konuda sakin kalmaları konusunda her zaman koçluk yapmama rağmen yine de kendi söküğümü dikemiyordum.

"Hey, ben senin randevuna açık fikirli ve iyi niyetle gittim," dedi Bennett, beni bu olumsuz düşünce sarmalından kurtararak. "Bana bunu borçlusun."

"Sana hiçbir borcum yok," dedim. "Ama en iyi şekilde davranacağım."

Bennett, somurtkan yüz ifademi inceleyerek bana baktı. "Sanırım senin âşık olmanı izlemek, kariyerimin en önemli olayı olacak."

tg:@novaebook



BÖLÜM 13



"Adı Owen Rossi ve kendisi Kaplan Yılı," diye açıkladı Bennett, randevu profilimdeki önemli noktaları listeleyerek. Dodger Stadyumu'ndaki hediyelik eşya dükkânında mavi bir şapka denedim, görünüşe bakılırsa mükemmel eşim Owen ile burada tanışacaktım. Mağaza, tuttukları takıma ve oyuncularına sadakatlerini kanıtlamak için zorluklarla kazandıkları parayı, pahalı tişörtlere ve şapkalara harcamaya can atan hevesli taraftarlarla doluydu.

Bennett'a ilgimi çekmiş gibi bir bakış attım. "Uyumlu bir işaret," dedim. "İlginç. Uyumsuzluk teorinin işe yaramayacağından mı endişelendin?"

Bennett mavi şapkayı kafamdan alıp yerine pembe bir şapka taktı. Aynadaki yansımama baktı ve başını iki yana sallayarak pembe şapkayı da kafamdan çıkardı.

"İkisini de yapıyoruz," dedi.

"Burada olmak için gerçekten bilet alman gerekiyor muydu? Bunu kendi başıma halledebilirdim."

"Benim zaten bir biletim vardı. Bunu dürüst bir şekilde yaptığından emin olmam gerekiyordu. En azından burada olduğumu açıkça gösteriyorum," dedi Bennett. "Owen ile koltukların olduğu yerde buluşacaksın. Ev sahibi takımın arkasında olacaksın."

Alçak sesle bir ıslık çaldım. "Bu biletler bir servete mal olmuş olmalı. Henüz para kazanamadığını sanıyordum?"

tg:@novaebook

Bennett, askıdaki oyuncu formalarını karıştırıp belirli bir beden ararken başını bana doğru çevirdi. "Normalde kullanıcılar randevular için ödeme yapar ancak anlaşmamız gereği ZodyakOku ikinize de bir kıyak geçti. Umudumuz, kullanıcıların çok fazla randevuya çıkmaması ve çıktıkları randevuların keyifli geçmesi."

Bir sepetteki anahtarlıkları karıştırdım. "Şikâyetçi değilim. Yıllardır maça gelmemiştim. Buraya hep babamla gelirdim. Beyzbolu çok sever."

Bennett formalardan birini önünde tuttu. Ardından formayı kendine doğru çevirdi ve sonra tekrar bana baktı. "Bu nasıl görünüyor?"

Bu basit, gelişigüzel soru, beni ona bakmaya zorladı. Hayır. *Bakmaya değil.* İncelemeye. Gömleğin genişliğinin omuzlarıyla nasıl hizalandığını değerlendirmek için. Kusursuzdu. Uzunluğunun ona uygun olduğundan emin olmak için gövdesindeki düğmeleri takip ettim. Uygundu. Polyester üst kısmı gururla göğsüne iniyor, sığ V yakası dikkatimi şartlar göz önüne alındığında son derece uygunsuz olan yerlere çekiyordu.

Aniden boynum ısındı ve tepki olarak tüm vücudum kasıldı. Anahtarlıklardan birini avucumda daha sıkı tuttum. Bennett'ı bu şekilde görmek ve ne giyeceğine karar vermesine yardımcı olmak bana çok samimi hissettiriyordu. Her iki durumda da herhangi bir karar vermeden başımı eğdim ve, "Sportif," dedim belli belirsiz. Yani, eğer Owen nasıl giyineceği konusunda benden bir fikir isteseydi, vermeye razı olabilirdim. Çünkü benim flörtüm Owen'dı, Bennett değil.

"Demek baban beyzbolu seviyor?" diye sordu.

Bakışlarımı, hâlâ vücuduna dayalı duran formadan uzaklaştırdım. "Ne? Ah. Evet. Babam düşük bütçeli korku filmleri yazıyor. Geçmişte yazdığı filmlerinden bazıları, *Yeşil Canavar* ve *Kâbus Tarlası*'ydı. Bunları duymuş muydun? Hâlâ kendisine hayran kitlesi kazandıracak bir film yazmaya çalışıyor."

tg:@novaebook

Bennett eğlenmiş gibi görünüyordu. "Ne yazık ki duymadım ama artık listemdeler."

Kollarından biri göğsünün üzerine düştü ve bu kısacık, dağınık anda o kadar çocuksu bir şekilde yakışıklı göründü ki, bu sevimli hâline neredeyse dayanamadım. "Onu alacak mısın?" diye sordum, sesim muhtemelen düşündüğümden daha telaşlı çıkmıştı.

Bennett formayı koluna astı. "Sanırım alacağım. Bu oyuncunun kim olduğunu bilmiyorum ama ortama uyum sağlamış olurum."

Dudaklarımın yukarı kıvrıldığını hissettim. Şakacı bir şekilde, "İşte buna takım ruhu denir," dedim.

"Sen de ister misin? Eşleşebiliriz."

Elimi kaldırdım. "Ben böyle iyiyim. Beyzbol zekice bir seçim olmuş," dedim, ilk buluşmalar için ortamı incelerken. "Havadan sudan konuşmaya izin veren oldukça sessiz bir oyun, en iyi stadyum yemeğine sahip ve çoğu koltukta manzarası gayet iyi görünüyor. Etkilendiğimi kabul ediyorum." Onaylayan bir gülümsemeyle Bennett'a baktım.

Bennett'ın dudakları düz bir çizgi şeklini aldı. "Aslında, bu fikir Owen'a aitti."

"Aferin Owen'a." Bir oyuncak salyangozun kafasını aşağı doğru ittim ve onunla birlikte başımı salladım. "Yoksa bu, profilimde yazanlar yüzünden miydi? En azından yazdıklarımı okumuş. Bunun iyiye işaret olduğunu umalım."

Bennett sallanan oyuncağı elimden aldı ve biletimle değiştirdi. "Yerine oturma vaktin geldi. Ve unutma, açık fikirli olacaksın."

Merdivenlerden yerime doğru indim ve bir adamın çoktan yan koltuğuma oturmuş olduğunu gördüm. Onu görünce kalbim heyecanla çarptı. Onunla tanışma fikri konsept olarak daha kolaydı ama karşımda gerçek bir insan olması, bunu rahatsız edici bir şekilde gerçeğe dönüştürüyordu. Owen olduğunu

tg:@novaebook

düşündüğüm kişiyle göz teması kurdum ve adını soru sorarcasına söyledim. Başıyla onayladı ve ayağa kalktı. Benden belki on ya da on iki santim daha uzundu. Neyse ki sıranın dış tarafındaydık, böylece gerekirse hızlıca kaçabilirdim. Ben tokalaşmak için elimi uzatınca o da elini uzattı.

"O koltuk senin için iyi mi? Yer değiştirdiğime sevindim," dedi Owen, ben koridordaki yerimi alırken. Onu daha iyi görebilmek için başımı eğdim. Parlak mavi gözleri, kum sarısı saçları ve soluk çillerle kaplı açık renk bir teni vardı.

"Burada iyiyim, teşekkürler," dedim, tavırlarına dikkat ederek. Koltuklardan görünen geniş manzaranın tadını çıkardım. Arkalarındaki alçalmakta olan güneş tarafından aydınlatılan berrak dağlar ve iki puan tablosu sahada dimdik duruyordu. Etrafımızda müzik çalarken, yiyecek ve içecek taşıyan taraftarlar rengârenk pastel koltukları yavaşça işgal etmeye başladı.

İstemsiz bir şekilde dizime vurdum. Yabancılarla konuşmak genelde benim için o kadar zor olmazdı. İzci Bekârlar'daymış gibi davranabilirdim. Hayır. Hayır. Buna dürüstçe bir şans vermek için buradaydım. Şu an işi düşünme.

"Pekâlâ, ben kaç numaralı randevunum?" Sonunda kendime hâkim olamayarak sordum.

Owen bana kafası karışmış gibi baktı. "Pardon?"

"ZodyakOku'nda. Kaç randevuya çıktın?"

"Ah! Sadece birkaç tane randevuya çıktım. Uygulama sayesinde tanıştığım herkes gerçekten çok hoştu. Fakat kimseyle aradığım şekilde anlaşamadım," dedi Owen, prova edilmiş gibi bir ses tonuyla. O da gergin olmalıydı.

"Tabii, tabii," dedim başımı eğerek. "Peki, uygulamayı beğendin mi?"

Owen'ın bebeksi ifadesi kayboldu. "ZodyakOku için çalışmıyorsun, değil mi?" diye şüpheyle sordu.

Gülmemek için kendimi zor tuttum. "Kesinlikle hayır!"

"O zaman ne iş yapıyorsun?"

tg:@novaebook

"Tabii ya, sen sadece profilimde yazanları biliyorsun," dedim. Yine yalan söylemeyi düşündüm ama onun yerine gerçeği denedim. Kaybedecek neyim vardı ki? "Ailemin şirketinde çalışıyorum. Aslında insanları Çin takvimindeki hayvan burçlarına göre eşleştiren çöpçatanlık şirketimizin yeni yöneticisiyim."

Owen anlayışla başını salladı. "Düşmanla uyumak. Güzel."

"Ne? Hayır!" Koltuğuma geri yaslandım. "Şu anda sadece mevcut olanı test ediyorum. Neden kendini sınırlıyasın ki, değil mi?"

"Öyle diyorlar," diye onayladı.

Başımı iki yana salladım. "Bunu tam olarak kim söylüyor?" diye dalga geçtim.

"İnsanlar işte," diye içtenlikle yanıtladı.

"Ah. Tamam." Kalabalığı taradım, maçı izleyen iyi insanlar bulma fırsatını değerlendirmeye çalıştım. "Yiyecek ya da içecek bir şey ister misin?" diye sordum özellikle, uzun bir sessizlikten sonra.

"Alabilirim," dedi Owen, ayağa kalkmaya çalışarak.

"Hayır! Ben alırım. Çocukken yapmayı en sevdiğim şeylerden biri yemek seçeneklerimi düşünmekti. Kimi kandırıyorum? Şimdi de yapmayı en sevdiğim şey bu," dedim bir kahkaha atarak.

"Tamam, o zaman bir bira alırım, lütfen," dedi Owen. "Uzun bir çarşambaydı. Ve öğle yemeğinde çok yedim, bu yüzden bir şey yemeyeceğim."

"Emin misin?" diye sordum. "Burada Sosisli Dodger yapıyorlar! Bunu başka nereden bulabilirsin ki?"

"Aslında bu sadece markalı bir sosisli sandviç," dedi, beyzbol yemekleri konusunda benimle aynı hevesi paylaşmadığı açıktı.

İç çektim. "Muhtemelen haklısın."

"Lütfen, benim ödememe izin ver." Cüzdanından bir yirmilik çıkardı, yeniden düşündü ve sonra iki yirmilik daha ekledi. "Stadyum yemeklerinin pahalı olduğunu hatırlıyorum."

tg:@novaebook

"En lezzetli dolandırıcılıklardan biri," dedim. İlk kahkahamızı paylaştık ve aniden hazırlıksız yakalandım. ZodyakOku beni sadece uyumlu biriyle değil, aynı zamanda yanında olmaktan tamamen rahatsız olmadığım biriyle eşleştirmişti. Tuhaf ama kötü değildi. Yine de karar vermek için hâlâ erkendi.

Elimde bir tomar parayla merdivenlerden hızla yukarı çıktım ve Bennett'ı, üzerinde yeni formasıyla en tepede beklerken buldum.

Altmış doları şaşkınlıkla göğsüme bastırdım. "Bunu yapmayı kesebilir misin? Beni her seferinde korkutuyorsun."

Bennett kollarını kavuşturarak bir direğe yaslanmıştı. "Burada öylece duruyorum."

Parmağımı sahaya doğru salladım. "Orada olman gerekmiyor mu? Takım arkadaşların sana güveniyor."

Bennett formasını düzeltti ve gülümseyerek, "Günlük imza turumu yapıyorum," dedi.

"Beni sinirlendiriyorsun! Sıranın tepesinden ürkütücü bir şekilde izlemen mi gerekiyor?"

"Sadece iyi olduğundan emin olmak için," dedi.

"Beni eşleştirdiğin... adamdan mı?" diye sordum. "Ah, doğru, kullanıcılarınızın geçmişini kontrol etmiyorsunuz; yani hırsızlık yapan veya araba kullanırken mesaj atan biriyle yan yana oturuyor olabilirim!"

Bennett güldüğünde omuzları sarsıldı. "Aklına gelen en kötü şey bu mu?"

"Sonraki dokuz vuruş boyunca hırsızın biriyle takılmak zorunda olan benim," dedim. "Aklımın daha karanlık yerlere gitmesine izin veremem."

"Nasıl biri?" diye sordu Bennett.

"*Nasıl biri mi?*" diye tekrarladım. "Şu anda kiminle çıktığımla ilgili hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?"

Bennett yüzünü buruşturdu. "Çöpçatan olan uygulamamız, biz değiliz."

tg:@novaebook

Müzik bir çalıp bir dururken alt tarafta tezahüratlar başladı. Yiyecek bölümü yağlı, nişastalı besinler alabilmek için sıraya girmek üzere aceleyle birbirlerine dirsek atan hevesli taraftarlarla doluydu. Çocuklar, ellerinde şeker paketleri ve patates kızartması tepsileriyle koşturuyordu. Üç bardak birayı dengede tutmaya çalışan bir adamdan kaçmak için kenara çekildiğim an küçük bir kızın çilekli dondurma külahına çarptım. Bennett'ın, sıkıca kollarımdan tuttuğunu hissettim.

"İyi misin?" diye sordum, şaşkınlıktan donakalan küçük kıza. Dondurması artık beyaz tişörtümün önünü süslüyordu. Kocaman gözleri yaşlarla dolu bir hâlde yavaşça başını salladı.

Bennett kot pantolonunun cebinden cüzdanını aldı ve beş dolarlık bir banknot çıkardı. Diz çöktü ve banknotu külah şekline getirmek için bacağının üstüne koydu. Küçük kız hayretle onu izliyordu. Banknotu kıza uzattığında, çocuk ağlamayı bırakıp dişsiz ağzını kocaman açarak gülümsedi.

Bennett, "Sanki ona kocaman, pembe bir göbek deliği vermişsin gibi görünüyor," dedi kıza, gülmemeye çalışarak. "Harika görünüyor, değil mi? Gidip kendine bir dondurma daha al. Ve annenle babandan uzaklaşma." Küçük kız parayı aldı ve dondurma büfesindeki küçük bir oğlanın yanına koştu.

"Çok tatlıydın," dedim sessizce.

"Parayla yapmayı bildiğim tek şey bu," dedi Bennett. "İyi ki sana bir çubuk krakerle çarpmamış... sen iyi misin?"

"Ah, evet. Pembe rengin bu aralar moda olduğunu biliyor muydun? Aslında ona bunu yapmasını ben söyledim," dedim gülümseyerek. Ellerimle kot pantolonumdaki dondurma parçalarını silerken, Bennett gülerek peçete almak için en yakın yiyecek standına koştu. Geri döndüğünde bana bir bardak su verdi. Yaklaşıp sağ kolumu kaldırdı ve soğuk pembe dondurmayı sert peçetelerle nazikçe sildi.

"Ben yapabilirim," diye söze başladım.

tg:@novaebook

"Hallettim," dedi alçak sesle. Ona bu kadar yakın olmak başımı daha da geriye yatırmamı gerektirdi. Peçeteyi suya daldırdı ve erimiş dondurmanın bıraktığı yapışkanlığı temizledi.

Bennett, sıkı tutuşunu bırakırken ellerini kollarımdan aşağıya doğru kaydırdı. Dokunuşu kafa karıştırıcıydı. Ardından formasının düğmelerini açıp üzerinden çıkardı. İçindeki basit, lacivert tişörtle yine her zamanki gibi görünüyordu. Formayı omuzlarımdan geçirdi ve ben de giyebilmek için kollarımı kaldırdım. Beyaz bir Dodgers forması tarafından yutulmuş gibi görünüyordum.

"Teşekkürler," dedim dikkatim dağılmış bir hâlde. Ela gözlerinin bu mesafeden nasıl göründüğünü görmek için kafamı kaldırdım. Hâlâ duygu doluydu.

Bennett, formanın yakasını ensemde birleştirip üst düğmeyi iliklediği. Ellerinin tenimdeki varlığını hissedebiliyordum, vücudumdaki her sinir ucu karıncalandı. Beni kesinlikle çılgına çeviriyordu. Düğmeleri iliklemeyi bitirmem için ellerini geri çekti.

"Sosisli sandviç gibi kokuyorsun," dedim, kendime gelerek.

Parmaklarım düğmelerin üzerinde geziniyor, yeni bir gerginlik motor becerilerimi ele geçiriyordu.

"Bu iyi bir şey mi?" diye sordu. "Az önce bir Dodger sosisli yedim. Bunu sadece burada bulabilirsin."

"Kesinlikle!" Başımla onayladım. "Anlıyorsun!" Kalan peçeteleri alıp kot pantolonuma bulaşan dondurmayı sildim.

"Burada sıra beklemek yerine, gidip Owen'la sohbet etmelisin," dedi isteksizce.

"Yiyecek burada, oyun ise aşağıda. Tabii eğer başka bir teklifin yoksa?" dedim parayı ona doğru uzatarak.

Bennett parayı aldı. "Tamam. Ne istiyorsun?"

"Ah," dedim, düşünürken elimi çenemin altına koyarak. "Hangisi daha iyi? Ekstra tuzlu bir çubuk kraker, ekstra peynirli acılı bir sosisli, kıvırcık patates kızartması ve şu uzun kırmızı

tg:@novaebook

meyan kökü şeylerinden biriyle başlayalım. Ve Owen için de bir bira. Teşekkürler!" Koltuğuma doğru döndüm.

"On dakika sonra burada ol!" diye seslendi arkamdan.

Kalabalık stadyumda coşkuyla devam eden meksika dalgası, tam ben koltuğuma dönerken bize ulaştı.

"Güzel forma!" dedi Owen kollarını havaya kaldırırken. "Yiyecekler nerede?"

"Hazırlanıyor," dedim, kalabalığa uymak için kollarımı kaldırarak. "Birkaç dakika sonra alacağım. Ne kaçırdım?"

"Açıkçası sana pek bir şey söyleyemezdim," dedi. "Oyuncuların isimlerini veya yaptıkları hiçbir şeyi bilmiyorum. Beyzbolu izlemek eğlenceli ama başkaları gibi kendimi bu spora veremiyorum."

"Beyzbol, oyunu bilsek de bilmesek de bize kim olduğumuzu gösterir," dedim babamın en popüler filmlerinden alıntıladığım dramatik bir replikle.

"Bu *Run* filmindeki *Homer*'ın repliği değil mi?" diye sordu Owen. "O filme bayılırım."

Koltuğumda heyecanla ona doğru döndüm. "O filmi biliyor musun?"

"Bir klasiktir. Ben biraz korku filmi tutkunuyum da."

"Harika," dedim ve aslında onun ZodyakOku profilini inceleyemediğimi hatırladım. "Ne iş yapıyorsun, Owen?"

"Ben de ailemin işinde çalışıyorum," dedi. "Malibu'da bir şaraphane işletiyoruz."

Bu bilgiyle birlikte tamamen dikkatimi çekti. "Biraz daha anlat!"

"Kaliforniyalı çiftçi bir ailenin dördüncü çocuğuyum," ded. Owen. "Bağ işletmeciliğini ben yapıyorum, tadım odasını da kız kardeşim yönetiyor. İşin içinde çok daha fazla insan var ancak sorumluluğun daha fazlasını üstlenmeye başlıyoruz."

Owen, bir yandan ailesinin şarap imalathanesi ve geçmişini korurken, bir yandan da yeni fikirleri hayata geçirme arzusu ve

tg:@novaebook

müşterilerin sadık kalmasının nedenleriyle ilgili daha çok şey anlattı. Benzer iş mücadeleleri konusunda sohbet edebilmek ve değişiklik yapmak konusunda başka birinin endişelerini duyabilmek güzeldi.

Owen, şarap şişeleme sürecinin nasıl çalıştığını anlattıktan sonra, "Sence yemek hazır mıdır?" diye sordu.

"Eyvah! Hemen gidip bakıyorum," dedim. Telefonumdan saate baktığımda Bennett'tan gelen birkaç mesaj gördüm. Otuz dakika olmuştu.

Merdivenleri ikişer ikişer çıktım ve Bennett'ı yukarıda beklerken buldum.

"Yemek soğudu, bira ısındı. Burada da köpükten bir parmak var," dedi Bennett. Kolumu uzatınca köpüklü parmağını elimin üzerinde kaydırarak yemek tepsisini verdi. "Kayıp falan mı oldun?"

"Owen'la sohbet ediyorduk," dedim. "Onu neden seçtiğini anlayabiliyorum."

Bennett'ın duruşu sertleşti. "Ah harika. Yani iyi gidiyor?"

"Şaşırtıcı bir şekilde," dedim, kızarmış patateslerden birini ağzıma atarken.

"Onu tekrar görecek misin?" diye sordu Bennett, kaşlarını çatarak.

"Henüz sadece..." dedim sahaya doğru bakarak, "üçüncü atıştayız. Şimdilik sohbet ediyoruz. Başka bir yere kaçacak olursak, sana bir hoşça kal mesajı gönderirim."

Bennett gülümser gibi ağzını buruşturdu. "Şey, yani, güzel. İyi gittiğine sevindim."

"Tamam. İyi. Öyleyse neden endişeli görünüyorsun?"

Bennett ellerini beline koydu. "Kim, ben mi? Haklı olduğumda böyle görünürüm. ZodyakOku sayesinde. *Uygulamamda* tanıştığın biriyle iyi anlaşıyorsun. Belki de sonuçta ne yaptığımızı biliyoruzdur, ha?"

tg:@novaebook

Soğuk, yumuşak krakerden bir parça koparıp hardala batırdım. "Owen'ı neden seçtiğini anlıyorum. Gerçekten sevimli biri ama sen bunu bilemezdin, bu yüzden o konuda şanslısın. Ayrıca ailesinin işini yürütmenin zorluğu onu heyecanlandırıyor. Bir mirasa saygı duyabilirim. Bana anlattığına göre iyi içgüdüsel kararlar veriyor. Hem işini hem de ailesini önemsediği ortada." Hardallı krakeri ağzıma attım.

"Kabuğunu kırmak, düşündüğümden daha kolaymış," dedi Bennett, şaşırmış bir ifadeyle kıpırdanırken.

"Fazla heyecanlanma," diye burnumu kırıştırdım. "Bu benim açık fikirli hâlim. Bu çok iyiymiş! Biraz ister misin?"

"On yedinci yüzyılda yumuşak krakerlerin düğünlerde yer aldığını biliyor muydun? Gelin ve damat bir dilek tutar, ardından krakeri kırıp yerlerdi. Bir nevi büyük, yumuşak bir lades kemiği gibi." Bennett çubuk krakerden bir parça koparıp hardala batırdı ve ağzına tıktı. "Güzel," dedi çiğnemeye devam ederken.

Şapşallığına yüksek sesle güldüm. "Dudağında hardal var," dedim, tereddütle öne doğru uzanırken. "İzninle?"

"Ah, bu mu? Orada olmasını ben istedim," dedi başını geriye doğru eğerek.

Boşta kalan elimle başparmağıma bir peçete sardım ve yüzündeki sarı lekeyi nazikçe sildim. Dudağınının kenarını silerken parmaklarımın üstü yanağına değiyordu.

"Oldu," dedim, parmaklarım çenesini sıyırırken. Vücudumun ortasından sıcaklık fışkırıyordu. Hızla bir nefes aldım.

"Teşekkürler," dedi sessizce. Bennett'ın ciddi yüz ifadesi bir gülümsemeye dönüştü.

Altın benekli gözlerine ve pembe dudaklarına kadar gülüşünü takip ettim. Dudakları, sanki söyleyecek önemli bir şeyi varmış gibi aralandı. Stadyumda yükselen "Tatlı Caroline" bağırışları beni şaşkınlığımdan kurtardı.

"Hayvan burcu özelliklerimizin birbiriyle çok benzer olduğunu biliyorum ama uyumluluk, eh, orası biraz karmaşık,"

tg:@novaebook

dedim, kaldığımızı hatırladığım yerden devam ederek. Hardal lekeli peçeteyi elimde buruşturdum. "Dediğim gibi, henüz üçüncü atıştayız. Daha Podcast'te konuştuğumuz başlıkları düşünmeye başlama."

Bennett bana baktı. "Karmaşık mı yoksa sen mi karmaşıklaştırıyorsun?"

Tepsideki soğumuş yemeklere baktım. "Hey, bir dahaki sefere buraya geldiğimde, içinde *nacho*lardan olan şu küçük plastik Dodgers şapkalarından da getirebilir misin?" diye sordum, sorusunu tamamen görmezden gelerek.

"Ne? Ah, evet, tabii," dedi Bennett. Dikkati dağılmıştı. Korkuluğun üzerinden Owen'la oturduğumuz yere doğru eğildi.

"Ayrıca sana iyi bir haberim var. Harper başka bir randevuya daha çıkmak istediğini söyledi," dedim. "Bu cuma sana uygun mu?"

Bennett yeniden bana odaklandı. "Sana, her türlü uygun olacağıma dair söz verdim, o yüzden orada olacağım."

"Harika. İkinizin anlaşacağını biliyordum," dedim. "Tamam, artık yerime geçmeliyim. Nacho şapkasını unutma."

"Tatlı ister misin? Sen nachonu yedikten sonra sana tatlı ısmarlayabilirim," dedi.

"Nacho ve dondurmayı karıştırmanın iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"*Churro*ya ne dersin?" diye önerdi.

Başımı iki yana salladım. "Bu, bir oyunda yenilebileceğinden daha fazla yağlı şeyler yemek demek."

"Doğru," dedi hayal kırıklığına uğramış gibi.

Yemeği, üzüm ve mantarlardan bahsettiği bir telefon görüşmesinin ortasında olan Owen'a götürdüm.

"Bunları tut," diye fısıldadım. "Ben hemen dönerim. Bir şey unuttum." Merdivenlerden hızla yukarı çıktım, koşarken köpüklü parmağım havada sallanıyordu. "Bennett! Bennet!" diye bağırdım.

tg:@novaebook

Arkasını döndü, şaşırmış görünüyordu.

"Neredeyse söylemeyi unutuyordum," derken zar zor nefes alıyordum. "Bu çok önemli."

"Nedir?" diye sordu.

"Jalapenoları unutma!"

Bennett'ın yüzünde neşeli bir ifade belirdi.

"Anladım. Jalapeno," dedi. "Başka bir şey var mı, kraliçem?"

Düşünürken köpük parmağımla çeneme vurdum. "Peynir. Peyniri de unutma."

"Anladım. Nacho istiyorsun. Oldukça basit. Peynir, domates, fasulye ve et. Tercihen jalapeno turşusu veya kırmızıbiber. Belki biraz ekşi krema bile olur. Anlaşıldı."

Devasa mavi parmağımı yüzüne doğru salladım. "Ekşi krema yok," dedim burnunun ucuna dokunarak. "Dondurma da istiyorum."

Bennett omuz silkti. "Bunlara daha hızlı kavuşman için hepsini birden getirebilirim."

"Hayır, önce nacho standına git. Sonra da dondurmacıya gidip külahı tepeleme doldurt."

Bennett kıkırdadı ve ben de ona eşlik ettim. Kahkahası bulaşıcıydı.

Bennett, "Tamam. Git hadi. Seni randevundan alıkoymak istemiyorum," dedi sonunda. Gülmekten gözleri yaşarmıştı." Onun için endişelenme. Aşağıda mayalanıyor." Bir kahkaha daha patlattım.

Bennett gülümsedi ama görünüşe göre göndermeyi anlamamıştı. "O da ne demek?"

Ona yandan bir bakış attım. "Anlamıyorsun çünkü onunla ilgili hiçbir şey bilmiyorsun! Owen şarap işiyle uğraşıyor," diye açıkladım.

"Ah, yani yaşlandıkça daha iyi oluyor," dedi sırıtarak.

Bir kez daha gülmekten başım döndü. Yüzümde aptalca bir tebessümle koltuğuma geri döndüm.

tg:@novaebook

Dördüncü atışın sonuna geldiğimizde, Owen ve ben küçük sohbetimizi bitirip bir anlaşmaya vardık. Otoparktan herkesten önce çıkmak için sekizinci atışın başında ayrılacaktık. Ben ona şarap imalathanesinin tadım odasını ziyaret edeceğimi söyledim ve o da bana, ZodyakOku işe yaramazsa Ay Eşleşmesi'ne bir şans vereceğine dair söz verdi.

Kucağımdaki telefonum, Alisha'dan gelen bir mesaj yüzünden titredi:

Son zamanlarda sosyal medyadaki etkileşim sayılarını gördün mü?

Telefonumdaki Twitter uygulamasını açıp bildirim çubuğuna dokundum. 80 *retweet* mi? 200 *beğeni* mi? diye yanıt verdim.

Ay şarkısını burçlarla eşleştirmen şimdiye kadarki açık ara en popüler strateji oldu. Bilgi almak için ulaşan birkaç kişi oldu bile, diye cevap yazdı.

Kabalık ettiğimi düşünerek Owen'a baktım ama neyse ki o da kendi mesajlarıyla uğraşıyordu. En azından adamın iş ahlakını takdir edebilirdim.

Bu harika. Böyle devam edelim. Bu sayıyı ikiye katlayıp katlayamayacağımıza bakalım. Potansiyel müşterileri çekiyorsak, o zaman devam etmeye değer. Bu rakamlar bize ilerlememiz için bir yön verir, diye yazdım.

Oh hayır. Bennett gibi konuşmaya başlamıştım.

Sahaya doğru baktım. Umarsızca meyan kökünü yerken, güneşin stadyum ışıklarının arkasında kaybolmasını izledim. ZodyakOku aracılığıyla çıktığım ilk randevumun tam bir kâbus olmaması biraz endişe vericiydi.

Ancak bugünün en büyük problemi -ve belki de en üzücü gerçeği- maçın geri kalanında tek düşünebildiğim şeyin, Bennett O'Brien ve onu bir daha ne zaman göreceğim olmasıydı.

tg:@novaebook



BÖLÜM 14



Getty Center Tramvayı'nın alt kısmına yakın aktarma noktasında Bennett ve Harper'ın gelmesini bekliyordum. Getty Center'daki Yıldızlarla İçmek etkinliği o kadar mükemmeldi ki görünce sevinçten çığlık attım. Getty'nin en ünlü tablolarının tarihiyle ilgili bir saatlik bilgilendirmenin ardından Los Angeles'ın "yıldızları" altında şarap randevusu olacaktı. Ve tepedeki manzaraya bakan Bennett ve Harper, birbirlerine karşı koyamayacaktı.

Beklerken yeni e-postaları kontrol ettim. Carol Rogers ismi gelen kutumun en üstünde duruyordu.

Merhaba Olivia,

Geçen hafta seninle tanıştığıma çok memnun oldum! Bir kahve içip sohbet etmek için müsait olduğunda bana haber ver, böylece bir buluşma ayarlayabiliriz. Eğer sorun olmayacaksa, gelecek hafta ilgilenen müşterileri getireceğim. Hızlı ve sessiz oluruz. Yakında götüşmek üzere!

Sevgiler,

Carol ve Poppy.

İç çektim ve Carol'ın e-postasını kapattım. Daha sonra cevap verecektim.

Bennett erken geldi. Zeytin yeşili kaşmir kazağı ve koyu renkli kot pantolonuyla çok iyi görünüyordu. Sanki ormanda duş almış gibi, çam ağacı ve şampuan kokuyordu.

Beni görür görmez yüzü aydınlandı. Gülümsemesine karşılık verdim ve biletleri uzattım.

tg:@novaebook

"Çok hoş görünüyorsun. Bu akşam yine etrafta olacak mısın?" diye sordu.

"Bu kez değil. İkinizin gerçek bir şansı olmasını istiyorum," dedim. "Dikkat dağıttığım için muhtemelen diğer türlü zor olurdu."

Bennett hayal kırıklığına uğramış gibi *of,* diye iç çekti. "Çok kötü. Biri bize yemek getirmek için koşturur diye umuyordum," diye surat asar gibi yaptı.

"Bu gece tek başınasın," dedim gülerek. "Sanırım Owen'la ilgili konuşmamız gerekiyor."

"Çok resmî. Normalde kullanıcılar bunu kendi aralarında yapıyorlar ama haklısın, bu farklı bir durum. Pekâlâ, konuşalım o zaman," dedi Bennett. "Kararın nedir?"

Bir dakika düşündüm. "İyi biriydi ama şimdi anlıyorum. Aile şirketlerimizde geçirmemiz gereken çalışma saatleri, birbirimize ait zamanlarımızı çalabilir çünkü ikimiz de kendimizi işlerimize çok fazla adamış durumdayız. Birbirimizin arkadaşlığından zevk alırdık ama bu gerçekten ne kadar sürebilir ki? O bir Kaplan olarak, hem bana özgürlüğümü verip hem de istediğini yapacak kadar maceracı biri. Fakat dünyanın çeşitli bölgelerindeki farklı üzüm bağlarına yayılmaktan bahsetti ve bu kulağa hoş gelse de benim için biraz fazla tahmin edilemez olabilir." Yerimde kıpırdandım. "Sanırım düşüncem bu."

Bennett'ın bana bakarken gözleri büyüdü. "Birkaç gün önce söylediğin o güzel şeylere ne oldu?

Tepemde süzülen bir bulutu izledim. "Onun arkadaşlığını küçümsemedim. Ve şakalarıma güldü…"

"Peki, o *seni* güldürdü mü?" diye sordu. Sorusu tuhaf bir şekilde özeldi.

"Ah, düşünüyorum ama aklımda kalan bir şey yok," dedim.

"Yani, aşk değildi, öyle mi?"

Güldüm. Kesinlikle değildi. "Belki öyledir," dedim ona takılmak için. "Senin istediğin de bu değil miydi?"

tg:@novaebook

Bennett'ın çenesi kasıldı. Gerginliği, bende sırf ne yapacağını görmek için Owen'la ilgili konuşmaya devam etme isteği uyandırdı. "Sadece bu kadar kolay olacağını düşünmemiştim, hepsi bu," diye mırıldandı.

"Bir dakika, bana inandın mı?" dedim, şakacı bir şekilde koluna vurarak. "Tabii ki aşk değildi! İlk buluşmalar kıvılcımlar içindir, sen ve Harper gibi. Ve ikinci randevu, pekâlâ, ikinci randevu AŞK için zemin hazırlayabilir. Bu gece göreceksin."

"Kıvılcım oldu mu? Owen'la aranızda?"

Kıvranması için sessizliğin sürmesine izin verdim. Sonunda, "Hayır," diye itiraf ettim. "Owen'la aramızda, uzun süreli çiftlerde görmeyi sevdiğim o ilk günlerdeki havai fişekler patlamadı."

"İki numaralı randevuda tekrar denememiz gerekecek," dedi. "Tabii, eğer şu an yarışmayı iptal etmeye karar vermezsek?"

Kollarımı kavuşturdum. "Peki, bunu neden yapalım?"

"Sanırım şu âna kadar senin burçlara olan yaklaşımının, benimkinden biraz daha farklı olduğunu görmüş olduk. Ama temelde ikimiz de aynı şeyden bahsediyoruz."

"Çin burçlarının bir aşk dili olduğunu, kendimizi ve ilişkileri daha iyi anlamamız için bir rehber olarak görülebileceğini gerçekten de düşünüyor musun?" diye sordum.

Bennett bir an sessiz kaldı. "Burçlar alet kutusundaki bir araç gibidir. Aşk söz konusu olduğunda oyunda daha fazla değişken olur ama senin yaklaşımına da katılmıyor değilim."

"Elbette başka değişkenler de var ama hayır. Hiç kimse, hiçbir şeyi iptal etmiyor," dedim. Benim yolumun en iyi yol olduğunu kanıtlayacaktım. Ay Eşleşmesi haklı çıkacaktı.

Bennett nefes vererek omuzlarını öne doğru indirdi. "Tamam o zaman. Ama benim ikinci bir randevum olduğuna göre senin de olmalı."

Bunu biraz düşündüm. ZodyakOku ikinci kez düzgün bir eşleşme yapabilir miydi? Bu biraz zordu. "Tamam. Bir randevu

tg:@novaebook

daha. Ama bu kadar. Kaydedilecek podcastleri ve özellikleri çıkartmak için yapacağı görüşmeleri olan meşgul bir kadınım ben," dedim galip birinin öz güveniyle. "Yarın Pó Po ile akşam yemeği yiyeceğim ama pazar günü randevuya çıkabilirim."

Bennett rahatlamış görünerek gülümsedi. "Tamam, pazar öyleyse. İlk buluşma için birkaç seçenek arasında kaldım ama zaten aklımda biri var. Kısa sürede müsait olup olmadığına bakarım."

Telefonum çaldı. "Bir saniye, arayan Harper," dedim, kaşlarımı ona doğru hareket ettirerek. "Geç kalacak herhalde."

Bennett merakla bakarken aramayı cevaplamak için kenara çekildim. "Harper? Hey! Yolda mısın?" diye sordum.

"Olivia! Kendimi tamamen unuttuğum bir restoran lansmanında buldum. Buradan ayrılamayacağım. Çok üzgünüm. Bennett orada mı?"

"Ah, hayır! Burada. Onunla konuşmak ister misin?" diye sordum.

"Ona gerçekten berbat hissettiğimi söyler misin? Çok kötü görünüyorum. Ama aramızda kalsın, onun tam olarak aradığım kişi olup olmadığını bilmiyorum. O harika bir adam ama biz pek anlaşamadık. Üzgünüm! Başka eşleşme var mı?"

Hayal kırıklığıyla âdeta söndüm. Bu geceki etkinlik resmen Bennett ve Harper için çok yapılmış gibiydi! "Bunu düşünme bile," dedim gergin ama iyimser bir tonla. "Bir sonraki eşleşmene hemen başlayacağım. Etkinliğinde iyi şanslar."

"Gelmiyor, değil mi?" diye sordu Bennett, ben dönünce.

Başımı iki yana salladım. "Ona kaç tane eğlenceli gerçek anlattın?"

"Aslında hiç!" dedi yüzünde samimi bir şaşkınlıkla.

"Zahmet verdiğim için üzgünüm, Bennett."

"Başından beri planın bu muydu?" diye sordu yüz ifademi okuyarak.

tg:@novaebook

"Planım, senin Harper'la ikinci bir şansın olmasıydı ama Harper işe takılıp kalmış," dedim, profesyonel ses tonumu koruyarak.

Bennett anlayışla başını salladı. "Anladım. Sorun değil." İki bileti kaldırdı ve kolunu bana doğru uzattı. "Yapalım mı?"

"Ne... yapalım mı?" diye sordum koluna bakarak.

"Etkinliğe katılalım," dedi.

Bennett'a dik dik baktım. "Birlikte mi?"

Koluna girdiğimi ve muhteşem sanat eserlerini incelerken ve muhtemelen ucuz olmayan şaraplar içerken onunla birbirimize kenetlendiğimizi hayal ettim. Bu basit hareket bile onun kollarıyla ilgili düşündüğüm her şeyi doğrulamama izin verecekti. Halledersem, bir daha onları düşünmek zorunda kalmazdım. Yıldızların altında içki içilen bir akşam. Bennett ile. Bu, heyecan verici bir düşünce olmamalıydı ama öyleydi.

Bennett, biletleri hafifçe sallayınca kendime geldim. "Bu gecenin boşa gitmesine izin vermek çok yazık olur. Yıldızların altında içki içmenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum ama öğrenmek istiyorum," dedi.

İçimi kaplayan heyecanı bastırmaya çalıştım. "Bu randevunun Harper'la senin için olması gerekiyordu. Yapamam..."

"O zaman buna randevu demesek nasıl olur?" dedi. "Bir toplantı olabilir. Biz iki flört hizmeti uzmanıyız. Hatta bütün akşam işle ilgili konuşabiliriz."

"Fikirlerin tükendiği için benim fikirlerime mi ihtiyacın var?" diye karşılık verdim.

Bennett biletleri arka cebine koydu. "Eğer istemiyorsan, seni zorlamayacağım," dedi. "İyi geceler."

"Bekle," diye bağırdım. "Oraya çıkmayalı uzun zaman oldu. En sevdiğim tablolardan biri orda. O biletleri ziyan etmek doğru olmaz. Gerçekten sağlam paraya mal oldular."

Ay Eşleşmesi'nde çok fazla olmayan sağlam paraya. Bu bir araştırma olabilirdi.

tg:@novaebook

Bennett'ın o çarpık gülümsemesi yüzüne yayıldı. Beni tramvaya götürmek için bir kez daha kolunu uzattı. İlk başta coşkum âdeta vücudumdan çekildi. Ne yapıyordum ben? Bu iyi bir fikir değildi. Bennett benim rakibimdi. Sahte müşterimdi.

Ama bu sadece bir gecelikti. Ve karar verdiğimiz gibi, bir randevu da değildi. Fareler ve Atlar flört etmezdi. Biz profesyonel bir toplantı yapan, iki profesyoneldik. Belki bunu İzci Bekârlar gibi düşünebilirdim. Hızlı hızlı atan kalbimi sakinleştirmek için uzun bir nefes verdim ve ayrılmak için bir bahane bulamadan koluna girdim.



Dağın zirvesinden gökyüzü, bir Monet tablosundan fırlamış gibi görünen turuncu ve eflatun fırça darbelerine benziyordu. Ay ilk dördün evresindeydi ve parlak yüzeyinin yarısı bize doğru ışıldıyordu.

"Şuna bak," dedi Bennett. Şarap kadehini eğdi ve bordo damlacıkların kadehin içinden aşağı kaymasını izledi. Şarap garsonunun talimatına göre kadehin hemen üzerinden içine çekti. "Eski eyer derisi ve ezilmiş kaya tadı alıyorum."

"Çok güzel!" dedim onu taklit ederek. "Bana göre daha çok yeni basılmış kâğıt ve ay ışığının altında oturup yıldızlara bakarak, aslında dünyada ne kadar küçük olduğumuzu düşündüğümüz zamanki duygu gibi kokuyor."

Bennett tekrar şarabını koklamadan önce sırıttı. "Ben o tadı alamıyorum. Bir dakika. İşte. Ah, belirsizlik ve toner kokusu gibisi yok."

İkimiz de dikkatleri üzerimize çekmemeye çalışarak sessizce güldük.

"Bu müze randevusu ile hakikaten iyi bir iş çıkarmışsın," dedi Bennett, memnun görünerek. "Girişteki bilgilendirmede

tg:@novaebook

çok şey öğrendim. Eğer randevu planlama bir yarışma olsaydı, sen kazanırdın. Bu konuda iyisin."

Tarih meraklısı Bennett'ın onun için planladığım şeye bayılacağını *biliyordum*. Ve Harper'ın da. Onun ve Harper'ın.

Korkuluklara yaslandım ve müzenin görkemli mimarisine, uzun süreli varlığını gösteren taşın sıcaklığına ve kalıcılığına hayran kaldım. Santa Monica Dağları'ndaki bir tepenin üzerinde yer alan Getty, şehirden bir kaçış ve milyonlarca kişinin yaşadığı şehirden izole bir inziva yeriydi. Binalar o kadar büyük ve çarpıcıydı ki içinde sanat olduğunu unutmak çok kolaydı. Çeşitli binalar, çeşmeler ve bahçeler tipik bir müzeden çok, bir kampüs hissi yaratıyordu.

"Tarihe olan ilgin *nereden* geliyor?" diye sordum.

"Pekâlâ," dedi yavaşça, "geçmiş beni her zaman büyülemiştir. Zaman içinde meydana gelen olayların farklı yorumlarının ve bakış açılarının olduğunu bilmek garip bir şekilde rahatlatıcı geliyor."

Döndüm ve Bennett'ın yanından dağlara baktım. "Eğer bir şeyler pek çok farklı şekilde yorumlanabiliyorsa, neye inanacağımızı nasıl bileceğiz?"

"Mesele de bu zaten. Şu anda yapabileceğimiz tek şey, bildiklerimize göre hareket etmek."

"Herhangi bir noktada, herhangi bir şeyin yeniden icat edilebileceğini bilmek beni endişelendiriyor." Kadehimi eğip mürekkep kırmızısı şaraba baktım.

"Hiçbir şey kalıcı değildir veya garantisi yoktur," dedi Bennett yumuşak bir sesle.

"Yani, yoruma açık olduğu için mi tarihi seviyorsun?" diye sordum.

Gözlerime baktı. "Tarihteki en iyi yaratımlardan bazıları, insanların aynı şeye farklı bakmaya istekli olmaları sayesindeydi. Yani evet. Diğerlerinin düşündüğü şeye karşı çıkmak, çoğu zaman bir su birikintisindeki bir yolcu gemisini döndürmeye çalışmak gibi hissettiriyor."

tg:@novaebook

"Haklısın ama kulağa biraz iç karartıcı geliyor."

"Bazen iç karartıcı olmak daha kolaydır." Bennett saçını geriye attı ve ardından elini ağzına götürdü. Bana baktığında yüzü her zamankinden daha ciddiydi. "Örneğin, bu lansman gibi. İnsanları Çin burçlarıyla ilgili yorumum konusunda ikna etmeye çalışacağım. Daha iki hafta var ama her günü hazırlanmakla geçiriyorum. Bunu tam vaktinde yapmak zorundayım."

"Ne yani, gergin misin?" diye sordum, bu bilgi ilgimi çekmişti.

Bennett bir an tereddüt etti. "Açıkçası evet. Bu konuda çok şey var. Daha önce hiç finansman için satış konuşması yapmadım ama bu iş, benim için daha kişisel. Bir sahtekâr gibi görünmek istemiyorum."

Bu beni şaşırttı. "Bana endişeli gelmiyorsun," diye itiraf ettim.

Bennett bir an sessiz kaldı. "Zamanımı bölümlere ayırma konusunda iyiyimdir. Şu an seninle bu anın tadını çıkarmak istiyorum."

Kazağının yakasını nazikçe çekiştirince dikkatim ensesine doğru döndü. Onu izlerken nefesim hızlandı.

Lansmanda para toplamasını ne kadar istemesem de onu stresli görmekten de nefret ediyordum. "Daha önce hiç yatırımcılara satış konuşması yapmadım ama bir fikrim var, eğer duymak istersen?"

Bennett hevesli gözlerle bana döndü. "Ne düşündüğünü duymayı çok isterim."

Sözlerimi dikkatlice düşünürken elimi, çekinerek omzuna koydum. Elime bakıp gülümsedi. "Sadece rakamlara değil, insan unsuruna odaklan. Onlara gerçekten bu işe neden başladığını anlat," dedim.

Dudakları ince bir çizgi hâlinde daraldı. Düşüncelerini anlamlandırmaya çalışıyormuş gibi başını salladı. "Teşekkür ederim. Rakamlara odaklanmamak kulağa ne kadar zor gelse de

tg:@novaebook

muhtemelen haklısın. Duygularımı dışa vurmakta pek iyi değilimdir. Onları gizlemeyi uzun zaman önce öğrendim. Huzuru rakamlarda buluyorum. Somutlar. İşine yaraması için onları değiştirebilirsin. Duygu ve aşk ise tamamen kontrol edilemez şeyler."

"Ama en yüksek getiri onlarda," dedim elimi hızla çekerek.

Bennett kazağının kollarını dirseklerine kadar çekip sohbetimize devam etti. Uzun zamandır olmadığı kadar gevşemeye başladığımı hissediyordum.

Bennett, okyanus manzarasına doğru baktı. "Los Angeles'ta sonbahar büyüleyici değil mi?"

"Serin sabahlar ve tüm gün güneş ışığı mı? Böyle gün batımları mı? Kesinlikle," dedim. Dalgın bir şekilde kolyemdeki ayı döndürmek için uzandım.

"Çok güzel," dedi kolyeyi fark ederek.

"Teşekkürler. Aile işini devraldığım için bana geçti," dedim. "At da kız kardeşimden."

"O da burçlarla ilgileniyor mu?"

"Aslında, hayır."

"Kahretsin. Ona beta erişimi verirdim. Ah, bir dakika! Evleniyordu, değil mi? O zaman boş ver."

"Evet, müşteri olması yasak. İkimiz için de," diye sırıtarak ekledim.

"Aile işini devralmak nasıl gidiyor?" diye dikkatle sordu. "Sana bunu sormamın bir sakıncası var mı?"

Verebileceğim tüm politik cevapları düşündüm. *Bu fırsat için heyecanlıyım. Önümde pek çok zorluk var ama üstesinden gelemeyeceğim hiçbir şey yok.*

Belki şaraptan, belki Bennett'la konuşmanın bu kadar kolay olması gerçeğinden belki de Ay'ın büyüsü yüzündendi ama ona Ay Eşleşmesi'nin iyi gidiyormuş gibi görünmesini sağlayacak herhangi bir şey yerine, "Biraz zor gidiyor," diye cevap verdim.

tg:@novaebook

Bu kelimelerin ağzımdan kaçtığını duymak kendimi ifşa etmişim gibi hissettirdi. Altımdaki toprağa baktım. Hâlâ bozulmamıştı. Dünyanın sonu gelmemişti. Bennett bunu duyduğuna sevinmiş ya da kendini beğenmiş gibi görünmüyordu bile. Bunun yerine şaşırmıştı.

"Gerçekten mi? Nasıl yani?" diye sordu Bennett, biraz daha yaklaşarak.

"İşi yoluna koymam için ailemden çok baskı var," dedim, muhtemelen yapmam gerekenden fazlasını ifşa etmeye devam ederek. "Şirketi zorlu bir dönemde devraldım. Bazen iş dünyasının sabit fikirli olduğunu düşünüyorum ya da belki insanlar yeniye çok fazla odaklanmışlardır.

"İşleri yoluna koymak için mi?" diye sordu Bennett, anlayışlı bir ses tonuyla.

"Gittikçe büyüyen sancılar yaşıyoruz," dedim, Pó Po'nun seçtiği kelimeleri kullanarak. "Eminim Pó Po, inkâr etse de sana bilinmesi gereken her şeyi anlatmıştır."

"Ay Eşleşmesi'ni kurtarmanız gerektiğine dair hiçbir şey söylemedi," dedi. "Bununla uğraşmak zorunda olduğun için üzgünüm."

"Bir süredir sıkıntılarımız var," diye itiraf ettim, belki ondan çok kendime. Bennett ortaya çıkmadan çok önce zorluklar yaşıyorduk.

Bennett şarabından bir yudum aldı. "Ailenin işine nasıl bulaştın? Her zaman ilgini çeken bir şey miydi?"

"Gerçekten tek bildiğim iş bu. Yaptığım şeyi seviyorum. Temelde bu işin içinde büyüdüm ancak yine de onun temsil ettiği kültüre tam olarak uyduğumu hissetmiyorum."

Bennett, "Ay Eşleşmesi daha geleneksel" dedi. "Onu daha modern bir hâle getirmeyi düşünüyor musun?"

"Düşünsem bile, sence bunu sana söyler miydim?" dedim şüpheyle. "Hâlâ rakibimsin, değil mi?" Bennett şarap kadehini

tg:@novaebook

avucunun ortasında döndürdü. "Benim öyle görmediğimi biliyorsun. Keşke sen de görmeseydin."

İç çektim. "İşin gelenekselliğini ve temsil ettiği şeyi seviyorum. Gelenek zamanla esneme ve yeniden yorumlanma eğilimindedir, bu tamamen kaybolmaması için önemli ancak işin orijinal cazibesini kaybetmesini istemiyorum. Bunun alışkın olduğun teknoloji dünyasından farklı bir düşünce tarzı olduğunu biliyorum."

Bennett, "Ben bunun zaten yapılmış olanı tekrarlamak olduğunu düşünüyorum," dedi.

"Doğru, gelenekler bozulmak içindir," dedim düz bir sesle.

Bennett, kendini savunur gibi boştaki elini havaya kaldırdı. "Bunu *tek bir* röportajda söyledim ve sen bunu sürekli hatırlatıp duruyorsun. Bence gelenekler, kurallar gibi katı olduklarında ve tarihte kaybolma riskiyle karşı karşıya kaldıklarında bozulmak içindir. Benim bu konudaki düşüncelerim, muhtemelen senin alıştığından daha cesurdur."

Parmağımı kadehimin sapına hafifçe vurdum. "Belki."

"Pó Po'nun başlattığı şeyi korumaya çalışmanın inanılmaz olduğunu düşünüyorum. Bu yaptığın, bu çağda nadir görülen bir şey." Gözlerini yeniden önümüzdeki şehir manzarasına odaklamadan önce bana baktı. "Ailenizde kimlerin bu işe ilgisi var?" diye sordu.

"Bildiğin gibi, Pó Po ve teyzem işin içindeydi," dedim son sözlerimi vurgulayarak. "Annem farklı bir yol izledi. Kız kardeşim de öyle. Fakat ben en başından beri bu işe tutkuyla bağlıydım. Yarı zamanlı çalışmaya devam edebilmek için bilerek Los Angeles'ta üniversiteye gittim. Hatta işimde daha iyi olabilmek için okuduğum bölümü bile ona göre seçtim."

"İşletme mi? İletişim mi?" diye sordu Bennett.

"Psikoloji. İnsanların nasıl davrandıklarını, nasıl düşündüklerini ve nasıl âşık olduklarını daha iyi anlamak istedim," diye açıkladım. "Yaptığım işi önemsiyorum ama aile mirasını canlı

tg:@novaebook

tutmak için kim olduğumu gözden kaçırmış olabilirim. Ve eğer başaramazsam, derinlerde bir yerde kendimle ilgili hissettiğim bir şeyi kanıtlamış olacağımı düşünüyorum."

Sözcükler ağzımdan çıkar çıkmaz, yamaç boyunca esen rüzgâr onları hızla alıp götürdü. Ne zamandır böyle hissediyordum? Her şeyin o kadar içindeydim ki duygularımı tam olarak sindirmeye zamanım olmamıştı. Bazen rahatsız edici duyguları bastırmak, onlarla doğrudan başa çıkmaktan daha kolaydı.

Bennett düşünceli bir şekilde başını salladı. "Sanki başarısızlığa uğramamak ve hissettiğinden... daha azını hissetmemek için kendinden fazlasıyla ödün veriyormuş gibisin."

"Belki de. Olabilir."

Yüzündeki ifade yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. "Kısmen anlayabiliyorum."

Bennett'a baktım. "Öyle mi?"

"ZodyakOku başarısız olursa veya beklentileri karşılamazsa, bu büyük bir darbe olur. Daha önce başladığım diğer tüm işlerden daha da büyük bir darbe... Bu benim için fazlasıyla kişisel."

Anlayışla başımı eğdim ve bana annesiyle ilgili söylediklerini hatırladım.

"Bu uygulama ile Çin burçları hakkında her gün yeni bir şey öğreniyorum," diye devam etti. "İnsanlarla ilgili. Kendimle ilgili. Ve buna bayılıyorum. Yine de hâlâ, kütüphanede kendini eğiten o küçük çocuk gibi hissediyorum. İnsanlara Çinli olduğumu hiç bu kadar açıklamak zorunda kalmamıştım. Çoğu zaman hiçbir millete ait olmadığımı hissetsem de melez olmayı ve sahip olduğum kültürleri seviyorum."

"Bu duyguyu bilirim," dedim kollarımı göğsümde kavuşturarak. Ay Eşleşmesi başarısız olursa, bu işi yürütecek kadar Asyalı olmamam konusundaki güvensizliklerimin doğru olabileceğini fark ediyordum. Ay Eşleşmesi'ndeki Çin burçlarıyla ilgili kaynak kitapların çoğu, neredeyse hiç konuşamadığım bir dil olan Mandarin dilindeydi. İşin ilk günlerinde müşteri oturumları,

tg:@novaebook

Pó Po'nun İngilizcesi gelişene kadar yalnızca Çince olarak yapılırdı. Ama yeterince Asyalı olmak ne demekti?

"Başarısız olursam, senin de dediğin gibi, kendimle ilgili düşündüğüm şeyleri doğrulamış olacağım," diye açıkladı Bennett. "Bir sahtekâr olduğumu."

"Bu gerçek bir sendrom," dedim.

"Üzgünüm, konuyu kendime çevirdim," dedi Bennett. "Lütfen devam et."

Dudağımı ısırdım. "Hayır, sen devam et."

Bennett yüzünü buruşturdu. "Yeterince Çinli olmadığım ya da tamamen bir Çinli gibi büyümediğim için bunu yapmaya uygun değilmişim gibi hissediyorum: Sanki annemin yüceltmeyi ve bana öğretmeyi seçtiği kültürün parçaları yeterli olmayacakmış gibi. Aptalca."

Bu hisler, yüksek sesle söylendiğinde insanı farklı bir şekilde vuruyordu. "Saçma olduğunu düşünmüyorum. Eğer senin deneyimlediğin bir şeyse, bu onu gerçek kılar," dedim, hissettiğimden daha güven verici bir şekilde.

Güneş gökyüzünde alçalırken, sıcaklık da onunla birlikte düştü. Şarap kadehini yeniden kavradım ve kollarımı göğsüme yasladım. Büyük beden, renkli, geometrik şekilli kazağımı vücuduma daha sıkı sardım. Bennett bunu fark edince bana daha da yaklaştı.

Gülümsedi. Bir an için pembe ve mor bulutların altında sadece biz vardık. Bu bakış açısından, şehir silüetinin ritmik şeridini -Los Angeles'ın kalp atışlarını- San Gabriel Dağları'nı ve uzakta süzülen Pasifik Okyanusu'nu görebiliyorduk.

Sessizdik, gözlerimiz birbirine kilitlenmişti. Gözlerini üzerimde hissetmek beni heyecanlı bir şekilde geriyordu.

"Hadi gidip *Süsenler*'i görelim," dedim aniden.

Şarap kadehimi masaya koydum. Verandayı geçerek yolun karşısındaki bir binaya doğru ilerledim. Bennett da peşimden geldi. Müze müdavimleri gün batımını yakalamak

tg:@novaebook

için verandaya akın ettiğinden, bu saatte içerisi daha sessizdi. Vincent van Gogh'un *Süsenleri*'ni bulana kadar koridorlarda dolaştık.

İkonik tablo, önümde asılı duruyordu. Kendimi yaprakların girdaplı hareketine, birbirine dolanmış menekşe yapraklarına ve figürleri dikkatle yakalamış olan canlı tonlara kaptırdım.

Bennett yanıma o kadar yaklaştı ki kollarımız birbirine değdi. Gözlerimi tablodan ayırmadan başımı ona doğru eğdim.

"Çiçeklerin hareket edişini neredeyse hissedebiliyorum," dedim hülyalı bir şekilde.

"Bunu ne zaman yapmış..." Bennett tablonun yanındaki müze etiketine daha yakından baktı. "1889'da. Yani hastaneye kaldırıldıktan sonra. Yanlış hatırlamıyorsam, bu çiçekler akıl hastanesinin bahçesindeki çiçekler. Orada kaldığı süre boyunca yaklaşık yüz otuz tablo yapmış." Bana baktı ve hemen ekledi: "Bahçede bu çiçekleri görmenin, ona zor bir dönemde nasıl yardım etmiş olabileceğini düşünmek güzel."

"İyi bir bakış açısı. İşte aradığım duygu da bu," dedim. "*Bilmediğin* bir şey var mı?" Bakışlarımı çiçeklerden Bennett'ın yüzüne çevirdim. İkisi de oldukça güzeldi.

"Sen," dedi yumuşak bir sesle. Yüzümün kızardığını hissettim. "Benimle ilgili bazı şeyleri biliyorsun ama," dedim utanarak.

"Sanattan ve şaraptan hoşlandığını biliyorum. Ailene ve onların mirasına önem verdiğini biliyorum. Ayrıca, gergin olduğun zaman, şu anda yaptığın gibi kolyenle oynadığını da biliyorum."

Elimi boynumdan çektim.

Bennett'ın sesi daha da yumuşadı. "Çok meraklı ve zeki olduğunu, gün ışığında gözlerinin sütlü çikolata gibi göründüğünü ve ne söyleyeceğinden emin olamadığında alt dudağını ısırdığını biliyorum." Elimi tutmadan önce tereddüt etti. Ben de çekmedim. "Ayrıca seninleyken endişelerimin o kadar ağır gelmediğini

tg:@novaebook

ve kahkahanın benim yeni favori sesim olduğunu da biliyorum." Önce yere, ardından tekrar gözlerimin içine baktı. "Seni öpmek istediğimi de biliyorum. Eğer sorun değilse?"

Uyumsuz olduğumuza dair düşünceler, uzun zamandır hissetmediğim duygularla kapışıyordu. Aklım ve kalbim birbiriyle savaşıyor, kalbim aklımın önüne geçmek için ona dirsek atıyordu. Oda, etrafımda dönerek bir boya bulanıklığına dönüştü. Sonra Bennett'ın gözlerine baktım ve kendimi sabit hissettim. Stabil. Ve birdenbire, inandığım her şeye rağmen kesin olarak bildiğim tek bir şey vardı: Bu adamı öpmek istiyordum.

"Evet," diye fısıldadım.

Kolları belime dolanırken, ben de kollarımı onun omuzlarına doladım. Aramızdaki mesafeyi kapatmak için parmak uçlarımda yükseldim.

Yüzlerimiz birbirine yaklaşırken, dudaklarımız aralandı. Dudaklarımız birleşene ve gözlerim kapanana dek gözlerindeki altın lekeye baktım. Dudaklarımız birbirine değdiğinde, kendimi bir Van Gogh başyapıtında dönen süsenler kadar baş döndürücü hissediyordum. Kazağından çekip onu sımsıkı tuttum. Dudakları tıpkı tahmin ettiğim gibi yumuşaktı. Hızla sabit bir ritme geçtik ve öpüşmemiz derinleşti.

Sanki Bennett bir ressam, ben de tuvaldim; her öpücük bir fırça darbesiydi ve bu, sarılmamızı içeren beklenmedik başyapıtı yavaş yavaş ortaya çıkarıyordu.

tg:@novaebook



BÖLÜM 15



"İstemediğine emin misin?" dedi Pó Po, şarap şişesinin mantarını çıkarırken.

"Dün geceden beri kendimde değilim. İzin ver de sana yardım edeyim," dedim, seçtiği Pinot Noir'a uzanarak. Mantarı çıkardım ve şişenin içindeki sıvıyı sapsız bir bardağa döktüm, yakut rengi sıvı kenarlara sıçradı.

"Dün gece ne oldu?" diye sordu Pó Po.

Pó Po'ya mahcup bir şekilde gülümsedim. "İzci Bekârlar'daydım," diye yalan söyledim.

"Bu abuk sabuk yalana inanmamı mı bekliyorsun?" diye sordu şüpheyle.

Kelime seçimi yüzünden öksürerek güldüm. "Hayır, beklemiyorum," diye itiraf ettim.

Telefonum Nina'dan gelen bir mesajla titredi. "Nina gelmiyor!" diye Pó Po'yu bilgilendirdim. "Gelinliği ve düğün için menü planlamasıyla ilgili bir şeyler yapması gerekiyormuş."

"Çok kötü. Beyaz mı giyecek?" diye sordu Pó Po.

"Evet, tulumu fildişi renginde, Pó Po," dedim. "Kirli beyaz."

"Aiyah! Bilirsin, insanlar bu rengi cenazelerde giyer. Hem bu bir gelinlik bile değil!"

"Fakat bu renk, batı kültüründe saflığı simgeliyor. Gelinlerin düğünlerinde beyaz giymesi bir gelenektir."

Pó Po başını onaylamayarak salladı. "Hoşuma gitmedi."

"Düğün yemeği için kırmızı giyecek. Ayrıca düğünde geleneksel şeyler de olacak. Şu an hoşuna gitmiyor olabilir ama

tg:@novaebook

bence seveceksin!" dedim Pó Po'ya, sert ama sevgi dolu bir bakış atarak.

"İyi," dedi hemen surat asarak.

"Hadi eğlenelim. Akşam yemekleri için yaşadığımı biliyorsun." Hareketlerimi yönlendirecek kas hafızama güvenerek, ailemin mutfağından mantı malzemeleri almaya başladım.

"Gelebilmene sevindim," dedi Pó Po.

"Asla kaçırmazdım," dedim. Ve kaçırmamıştım da. Bir kez bile. Mantılarımız ve Rom-Dram film buluşmalarımız, benim için ayın en özel günleriydi.

Pó Po, eflatun rengi keten takımının kollarını sıvadı. "Hiç..."

"...teyzemin son eşleştirmesiyle ilgili düşündüm mü? Hayır," diye patladım.

"Düğünde ne giyeceğine karar verip vermediğini soracaktım," dedi sabırla. Doğranmış domuz etinin üzerine soya sosu döktü.

"Ah, özür dilerim," dedim, taze soğanları ve sarımsakları doğrarken.

Omuz silkerek yeni bir konuya geçti. "Bugün için seçtiğim şeyin hoşuna gideceğini düşünüyorum. Wong Kar Wai'nin yönettiği *In the Mood for Love*. Tam bir başyapıt. Çok duygusal. Yavaş gelişen bir aşk ateşi var."

"Ah, duygusal. Tam olarak böyle bir şey istiyordum," dedim, bir kaşık tuz alırken. Dün gece Bennett'la öpüşmemizden bu yana başka hiçbir şey düşünemez olmuştum. "Los Angeles sonbaharda büyüleyici, sence de öyle değil mi?"

"Aiyah! Dur! Bu şeker, tuz değil!" Pó Po, domuz eti karışımının üzerine döktüğüm şekerin bir kısmını temizlemeyi başardı.

"Eyvah!"

"Yılın diğer mevsimlerinde olduğu gibi parlak ama tabii, sanırım büyüleyici denilebilir," dedi Pó Po, bana tuhaf bir bakış atarak.

tg:@novaebook

"Gün ışığında elma ve bal kabağı toplamak, canlı gün batımları, serin akşamlar ve kazaklar!" diye haykırdım.

Beni dikkatle izliyordu. "Dün geceyle ilgiline diyordun?"

"Bir şey mi dedim? Bir şey söylediğimi sanmıyorum," diye cevap verdim.

"Kıpkırmızı oldun! Kızarıyor musun, yalan mı söylüyorsun, yoksa her ikisi birden mi? Yalan söylediğinde yüzün kızarır," dedi Pó Po.

Elimle kendimi yelledim. "Bu mutfak çok sıcak!"

"Sana ciddi bir soru sormama izin ver, Olivia. Beni aptal yerine mi koyuyorsun?"

Güldüm. "Aptallık ve sen? Dünyada aptal denebilecek en son insan bile değilsin."

"Güzel. Ve doğru. Öyleyse bana neler olduğunu anlat," diye ısrar etti Pó Po. Ardından mantının iç malzemelerini karıştırmayı bırakıp tezgâha yaslandı.

"Kendini iyi hissediyor musun, Pó Po?" diye sordum. "Oturmaya ihtiyacın var mı? Ben devam edebilirim."

"Telaşlanma! Sadece biraz dinlenmeye ihtiyacım var. Benim yaşıma geldiğinde hep yorgun olursun. Genç ve sağlıklıyken vücudunun tadını çıkar," dedi elini sallayarak. "Ayrıca hâlâ mantı hamurunun kıvamını tutturamıyorsun. Dikkatli ol."

Mantıyı hızla katlamasını izledim. Pó Po'nun gösterdiği gibi, orta kısmı kaşıkla doldurdum ve onun hareketlerini taklit ederek mantı hamurunu yarım ay şeklinde katladım.

"Ah, çok doldu," dedim beni tabureden izleyen Pó Po'ya bakarak. "Bu senin," dedi önündeki tabağa dolgun bir mantı hamuru koyup. "Oyun oynamayı bırakalım. Söyle bana. Âşık mısın?"

"Âşık mı?" Güldüm. "Hadi ama, Pó Po. Aşk sözcüğünü bu şekilde etrafa saçamazsın. Mutlu olamaz mıyım? Ay Eşleşmesi için pazarlama fikirlerim ilgi görmeye başladı. Bu beni... keyiflendiriyor."

tg:@novaebook

Pó Po güldü ve ellerindeki unu bir mutfak havlusuyla sildi. "Çok iyi ama mesele bu değil. Liv, ben hayatımı âşıkların yanında geçirdim. Bunu gök bilimcilerin Ay'ın kraterlerini bildikleri gibi bilirim."

Yarım ağız gülümsedim. "Aklım sadece biraz... meşgul."

"Devam et." Pó Po kaşlarını kaldırarak bana baktı. Meyve kâsesindeki elmalardan birini ve soyma bıçağını aldı. "Lütfen bana iki tabak getirir misin?"

"Sanırım boyumdan büyük işlere karıştım," dedim. Duvarlarım yavaşça yıkılıyordu. Dolaptan iki tabak alıp ona doğru kaydırdım. Bir ay içinde Pó Po'nun işini devralmaya layık olmadığımı neredeyse kanıtlayacaktım.

Kaşlarını çattı. "Nasıl yani?" Bileğini birkaç kez hızlıca döndürerek, elmanın kabuğunu bıçağın ağzında kıvrılan spiral talaşlara dönüştürdü.

"Başa çıkamayacağım bir şey değil," dedim. Muhtemelen ne kadar uğraştığımı hissedebiliyordu.

"Bana anlatabilirsin, biliyorsun. İşin aramıza girmesine izin veriyorsun. Nasıl algılanmak istediğini biliyorum, özellikle de benim tarafımdan ama işletme sahibi Olivia umurumda değil. Ben şu an torunum Olivia ile ilgileniyorum."

Pó Po, kabuğu soyulmuş elmayı daha küçük dilimler hâlinde keserek bir tabağa yerleştirdi. Tabağı bana doğru itti. Pó Po'nun doğradığı meyveler her zaman için bir nimetti, stresli zamanlarda beni sakinleştirirdi. Elmaları ve armutları verimli ve hızlı bir şekilde soymasını, sulu mangoları küp küp doğramasını ve kavunları kolaylıkla kesmesini izlemeyi severdim. Meyveler onun elinde doğrandığında her zaman daha tatlı olurdu.

Olduğum yerde donakalmış, parlak meyveye bakıyordum. Pó Po gerçeği öğrendiğinde, korkarım ki beni işletmesinin başına getirdiğine pişman olacaktı. Konumumu iptal edip, bana yol verecek kadar hayal kırıklığına uğrayacaktı. Kendimi küçük düşürmüş olacaktım ve en kötüsü, bir hayal kırıklığı olup

tg:@novaebook

ailemin adını lekeleyecektim. Bir ısırık alıp meyveyi yavaşça çiğnedim. "Teşekkür ederim," dedim kekeleyerek.

Pó Po tereddüt ettiğimi hissetmiş olmalıydı, çünkü serçe parmağını bana doğru uzattı. Yavaşça kendi serçe parmağımı onunkine yaklaştırdım ve başparmaklarımızı birbirine bastırdık.

"Ben... bir bahse girdim," dedim mantı tabağına bakarak. "Şey, Bennett'ı âşık edebileceğime dair bir bahse girdim. Yapabilirsem ki yapacağım, Ay Eşleşmesi için büyük bir çıkış olacak. Ve on tane yeni müşteri ücreti ödenecek, bu bizim için çok büyük bir olay."

Pó Po şarabını yavaşça yudumladı. "Bennett'ı âşık edebileceğine inanıyor musun?" dedi neşeyle.

"Yapabileceğimi biliyorum," dedim. Hamuru katlamaya devam ettik. "Yapamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"O çok kararlı bir adam. Ve işine odaklanmış durumda," dedi Pó Po.

Ellerim durdu. "Pó Po, ne biliyorsun?"

Pó Po daha hızlı hareket etmeye başladı, parmaklarıyla mantıları doldurdu, katladı, doldurdu, katladı. "Hiçbir şey bilmiyorum."

Ona şöyle bir baktım.

İç çekti. "Onunla tanıştığım zamanlarda fazla bağlanmayı sevmediğini fark ettim. Oldukça duygusuz olabiliyor."

"Eh, evet, bunu biliyorum," dedim çelişkiyle. Dün geceki o öpücük duygusuz değildi.

"Bana annesiyle ilgili anlattıklarından sonra," dedi Pó Po, "birine âşık olduğunda onu kaybetmekten korkacağından şüpheleniyorum. Onun için önemli olan birini daha kaybetmeye dayanabileceğini sanmıyorum. Yanılıyor olabilirim. Bu sadece yaşlı, bilge bir kadının düşünceleri."

"O zaman muhtemelen haklısın," dedim, dikkatim dağılmış bir hâlde. Sözleri, bahsimize ağırlık katıyordu. Bennett ve Harper'ın uyumlu özelliklerini düşündüm. İyi bir eşleşmeydi

tg:@novaebook

ama sanırım ikisine de uymamıştı. Ve *özellikle* Ay Eşleşmesi'deki başçöpçatan yüzünden tekrar kalbinin kırılması, isteyeceğim son şeydi. Kalp kırıklığı, eşleştirmelerimden herhangi biri için en kötü senaryoydu. "Onu harika biriyle eşleştirdim. Eminim başka birini bulabilirim."

Başka birinin Bennett ile birlikte olduğu düşüncesi rahatsız ediciydi. Ama öpüşme ya da aklımdaki bulanıklık olsun veya olmasın, bahis teknik olarak hâlâ devam ediyordu ve bunu bitirmem gerekiyordu. Ay Eşleşmesi'nin iyiliği için.

Pó Po'nun yüz ifademi analiz ettiğini hissedebiliyordum. "Anlıyorum," dedi sonunda.

Tavaya yağı döküp ocağın altını tamamen açtım. "Ne anlıyorsun?"

"Ondan hoşlanıyorsun."

"Kimden? Bennett'tan mı?" Tuhaf bir şekilde güldüm.

"Hayır, postacıdan," dedi ifadesizce. "Elbette, Bennett'tan."

"Hayır. Ondan hoşlanamam. Bennett, belki de ilk tanıştığımda sandığım kadar korkunç biri olmayabilir ama hâlâ benim rakibim."

Bu defa da Pó Po güldü. "Rakip mi? Nedir bu, lise futbol maçı mı?"

"Hiç komik değil! Uygulaması dört aydan kısa bir süre içinde kullanıma sunuldu. Ay Eşleşmesi kapılarını kapatırken böyle gülemeyeceksin."

Pó Po taburesinden kalkarken daha fazla güldü. Ellerini havada sallayarak, "Ay Eşleşmesi yarım asrı aşkın süredir iş yapıyor," dedi. "Günümüzde başka herhangi bir rekabetle karşı karşıya kaldığımızı düşünmüyor musun? Bizim köklerimiz çok güçlü. Birçok rakibi geride bıraktık. Sen de aynısını yapacaksın. Bu baskıyı kaldırabileceğini biliyorum." Mantı tabağını aldı ve bir avuç dolusu mantıyı kızgın yağlı tavaya yerleştirdi.

"Kesinlikle. Bu işi ben hallederim."

tg:@novaebook

"Bennett, ebeveynleriyle ilgili bilgi edinmek için bana geldikten sonra, ortak olup birlikte çalışmak istedi," dedi Pó Po.

Sertleşmiş hamuru parmaklarımın arasında ezdim. "Hayır..."

"Trendler ve teknoloji konusundaki duruşumu biliyorsun. Teyzen ve ben onu geri çevirdik, o da kendi işini kurdu."

"İş konseptinizi çalacağını önceden biliyordunuz yani?"

"Çin burçlarıyla çöpçatanlığı ben icat etmedim, Liv," dedi Pó Po.

"Biliyorum ama yine de," dedim.

Pó Po bir mutfak havlusunu özenle katlayıp ocağın yanına koydu. "Ona senden bahsetmiş olabilirim ama ikinizi eşleştirme fikrime *hayır* diyen oydu."

"Onu eşleştirmeye mi çalıştın? Benimle?" Yüzümü ellerimin arasına aldım.

"Dediğim gibi, bana *hayır* dedi."

"Aman ne iyi," diye inledim. "Beni reddetti."

"Tam tersi," dedi. "Seni yönlendirmek istemedi, sanırım öyle bir şey dedi. İşiyle meşguldü ve senin de işlerini engellemek istemedi. O iyi bir adam. Aslında sen de bana *hayır* dedin."

"Ne zaman? Beni eşleştirmeye çalıştığın tüm erkeklerin arasında kaybolmuş olmalı," dedim.

Pó Po kaşlarını kaldırdı. "Hiç söz dinlemiyorsun."

Ellerimdeki unu silkelerken beyaz toz, tezgâhın üzerine döküldü. "En iyisi bu. İkimiz de profesyoneliz," dedim. *Bir müzede öpüşecek kadar profesyonel.* Bennett'ı yarın ikinci randevu için tekrar görebileceğim düşüncesiyle kalbim küt küt attı. Umarım orada olurdu.

Pó Po, önceki konuşmasına devam etti: "Daha önce de söylediğim gibi, ondan hoşlanıyorsan sorun yok." Gözleri benim gözlerime kilitlenmişken en ufak bir harekette bulunmadı. Mutlu muydu yoksa bu, ruhumu ezen bir buzdağı gibi bir hayal

tg:@novaebook

kırıklığının görünen kısmı mıydı, bilemedim. "Hoşlanıyor musun peki?"

"Bunun bir önemi yok. Biz uyumsuzuz."

Pó Po gözlerini kısarak bana baktı. "Soruma cevap vermedin. Bu adamı düşündüğünde kendini nasıl hissediyorsun?"

"İlk başta ondan nefret etmek istedim. Bariz sebeplerden dolayı. Fakat... O aslında oldukça harika biri."

"Ama nasıl hissediyorsun?" diye tekrarladı.

Buhar damlacıklarının cam kapağın altında toplanıp tekrar tavaya düşüşünü izledim. "Sanki onun başka birine âşık olmasını istemiyormuşum gibi." Bunun farkına varmak, mideme bir yumruk inmiş gibi hissettirdi.

"Tamam," dedi Pó Po. "Uyumsuzsunuz ama yine de buralara kadar geldiniz."

Neşesiz bir şekilde güldüm. "Zar zor. Şimdi anlıyorum..."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu Pó Po.

Ağzım bir karış açık ona baktım. "Neyi?"

"Bu *şimdi anlıyorum* saçmalığını. O uyumsuz eski erkek arkadaşından ayrıldıktan sonra, biriyle çıkmak zorunda kalmamak için durmadan o cümleyi ve ardından bir sürü olumsuz şey kullandın. Bunun senin baş etme mekanizman olduğunu biliyorum, özellikle de arkadaşına yaptığın o uyumsuz eşleşmeden sonra. Teyzene ve senin için yaptığı eşleşmelere de hep aynı tepkiyi veriyorsun. Benimkilere de."

"Bunu yapmıyorum," dedim, cızırdayan mantı seslerinin arasından savunmaya geçerek.

"Bu adama, nasıl hissettiğin konusunda yalan söyleyebilirsin, bana da yalan söyleyebilirsin ama kendine yalan söyleme." Gözlerini kısarak bana baktı. "Sen bir çöpçatansın, medyum değil. Her şeyi tahmin edebilirsen işin eğlencesi kalır mı? Sihir bunun neresinde? Eşleştirdiğin çiftlere ne olacağı konusunda hiçbir fikrin yok. İlişkilerinin her olayından sen sorumlu değilsin," dedi büyük bir enerjiyle.

tg:@novaebook

"Düşünce şeklimi birdenbire değiştiremem," diye açıkladım.

"Ama deneyebilirsin. Ve eğer bu da işe yaramazsa, o zaman sadece *hissetmeyi* dene."

Pó Po'nun sözleri havada asılı kaldı.

"En son ne zaman *kendime* bunu yapma izni verdiğimi hatırlayamıyorum," diye kabul ettim, arabalı sinemada Bennett'a söylediklerimi hatırlayarak.

Pó Po elimi tutup sıktı. "Belki de şu an, başlamak için iyi bir zamandır."

"Bennett bana, sevmenin tek yolunun uyum olduğuna inanırsam iyi insanları kaçıracağımla ilgili bir şeyler söyledi," dedim.

"Adam haklı," dedi kararlı bir şekilde.

"Neden beni bir şeye ikna etmeye çalışıyormuş gibi konuşuyorsun?" diye sordum. "Bana, sadece uyumsuz bir ilişkiyi desteklemekle kalmayıp, onu aktif olarak teşvik ettiğini mi söylüyorsun? İmkânı yok."

Pó Po elime hafifçe dokundu.

Söyleyeceklerim henüz bitmemişti, sözlerimi bir örnekle açıklamaya devam ettim: "Peki ya, Rupert enişte? Vivienne teyzemle evlendiğinde, delirmedin mi?"

"O dönem bu bir sürpriz olmuştu," diye açıkladı. "O çocukla ilgili her şey, her zaman bir kulağından girip diğerinden çıkıyordu. Ama adam onu seviyor. Ne yapabilirdim?"

Hayretle Pó Po'ya baktım. "Ne mi yapabilirdin? Uyumsuzluğu test etmek isteyen diğer tüm müşterilere yaptığını yapabilirdin. Onlara *hayır* der ve uyumlu birini bulurdun."

Yüzü ifadesizdi. Sanki roller değişmiş gibiydi.

"Anlamıyorum," diye ekledim. "Sen ve Gōng Gong uyumluydunuz, uyumluluk üzerine bir iş kurdunuz, annem ve babam uyumlu, tüm eşleşmelerin uyumluydu. Çoğunlukla. Tüm yaşamın ve kariyerin uyumluluk üzerine kurulu." Dolaptan iki tabak aldım.

tg:@novaebook

"Birini sevmek için onunla uyumlu olmana gerek yok, Olivia. Cazibe diye bir şey var ki bu, hiçbir çizelge veya algoritmanın bile açıklayamadığı bir şey. Bu tarif edilemez bir bilim." Pó Po bana hafifçe gülümsedi. "Şunu söyleyeceğim. İnsanlar farklıdır ve Çin burçları konusunda farklı bakış açısına sahip olabilirler; bunu ister inanılacak daha büyük bir şey, ister uyumlu bir ortaklık için bir rehber isterlerse de kendilerini daha iyi anlamak için kullansınlar. Mesela Ay'ı ele alalım. Çiftçiler hasat zamanlarında Ay'a güvenirler, deniz canlıları biyolojik saatlerini Ay'ın ışığı ve evreleriyle senkronize eder ve bazen Ay, ürkütücü gece kamp ateşi hikâyeleri için mistik bir zemin olarak kullanılır."

"Ay herkes için farklı bir şeyi temsil eder," diye onayladım. "Sandığımızdan daha büyük bir etkiye sahiptir."

"Doğru. En son ne zaman birisinin 'Vay canına! Bugün Güneş'i gördün mü?' diye sorduğunu duydun. Her zaman 'Vay canına! Dün gece Ay'ı gördün mü?' derler. Bunun da iyi bir nedeni var," dedi Pó Po. Akşam yemeğimizi kontrol etmek için tencerenin kapağını açıp baktı. "Konu açılmışken, önümüzdeki hafta Ay'ı dikkatli izle. Nadir bir Mavi Ay yaşanacak. Bir ayda iki dolunay olacak!"

"Güneş sadece doğarken veya batarken güzeldir fakat Ay her zaman güzeldir. Cesur, parlak, gizemli, anlaşılması zor. Onu sadece kısa anlarda görür, orada burada şanslı açılardan yakalarız."

"Ah, sen benim torunumsun," dedi Pó Po başını sallayarak. "Unutma Liv, en büyük özelliklerimiz aynı zamanda en engelleyici özelliklerimiz de olabilir. Bu yönden bana benziyorsun. İnatçılığımız galip geliyor."

"Israrcılığım, en gurur duyduğum özelliklerden biridir," dedim.

Pó Po, pişmiş mantıları tavadan tabaklarımıza aktarmak için yemek çubuklarını kullandı. "İnatçılığım yıllar boyunca çok işime yaradı. Ay Eşleşmesi'nin bulunduğu binayı satın alırken, önceki sahibi onu bana değerinin iki katına satmak istedi.

tg:@novaebook

Ederini bilmediğimi düşündü. Ona teklifimi yaptım, sonra bozuk İngilizcemle cevabını beklediğimi söyledim. İki gün sonra aradı ve kabul etti."

"Kendi değerinin farkındaymışsın," dedim, mantıların yanına biraz pirinç alarak.

Pó Po iç çekti. "Blöf yapmayı biliyordum. Parayı toparlamak için bir haftam vardı. Binanın sahibine bir miktar param olduğu yalanını söyledim ama o para, hayallerimin bile ötesindeydi. Şans eseri, Mae ve Dale gibi başımı suyun üstünde tutmama yardımcı olan bazı nazik arkadaşlar edindim. Her şey ama her şey yardımla oldu. Yanlış anlama, inatçı olmak beni bugün olduğum yere getirdi. İngilizcemi geliştirmeye, çocuklarımı üniversiteye göndermeye ve Gōng Gong vefat ettikten sonra yeni bir hayat kurmaya kararlıydım." Pó Po hızla nefes aldı. "Ama belki de bazı durumlarda *çok* inatçı oldum."

"Ay Eşleşmesi'nin başarısız olmasını istemedin," dedim.

"Sen de istemiyorsun." Pó Po elini, koluma koydu. "Ama inatçılığının seni engellemesine izin verme."

Duyduklarımı sindirmem birkaç saniyemi aldı.

"Yapmak istediğim son şey, seni hayal kırıklığına uğratmak," dedim.

"Ay Eşleşmesi'ni kendine özgü yapabilmek için riske girmezsen hayal kırıklığı yaratırsın. Kendini küçük düşürmek pahasına da olsa kendin gibi olmalısın. Kendi geleceğinin önüne geçme," diye talimat verdi Pó Po. "Hadi, artık yiyelim! Yemeğimiz soğuyor."

Oturma odasındaki kanepeye yerleşip filmin başlattık. Yemek çubuklarının ucundaki mantılarımızı birbirine kadeh kaldırır gibi vurduk.

Bennett'tan gelen bir mesaj telefonumun ekranını aydınlattığında, üçüncü mantımı bitiriyordum. Pó Po filmden büyülenmiş durumdaydı ve beyaz perde teknolojisi kullandığımı neredeyse fark etmedi.

tg:@novaebook

Dün seninle harika vakit geçirdim, diye yazmıştı.

Kucağımda duran tabağımı düzelttim. Ben de, diye cevap yazdım. Başka ne yazabilirdim ki? Öpüşmemizden mi bahsetseydim? Randevuyu mu sorsaydım? Rakibiniz önce sözde müşterinize ve ardından öptüğünüz birine dönüştüğünde ne yapacağınıza dair bir kullanım kılavuzu yoktu.

Bir mesaj daha geldi.

Peki, yarınki randevun...

Yanıtımı hazırladım: O konu...

Yarın... diye yanıtladı.

Tamam... diye cevapladım.

Bennett tekrar yanıt verene kadar çok uzun bir zaman geçmiş gibi geldi.

Harika bir adama benziyor ve her şeyin ödemesi yapıldı... diye yazdı.

Mesajı geldiğinde ben de yazmaya başladım. Dün gece aramızda olanlarla ilgili düşündüğü her şeyi bilmek istiyordum. Birkaç saniye sonra mesajı sildim. Sanırım sana ikinci ve son bir randevu borçluyum. Orada olacak mısın?

Bennett bu kez daha hızlı yanıt verdi. Orada olmamı ister misin?

Orada olmamanı istemiyorum, diye yanıtladım.

Bennett yazarken, ekranımda zıplayan üç noktayı izledim. Nefesimi tuttum.

O zaman orada olacağım, diye mesaj attı.

Cevabını okuduğumda sırıttım.

"Aşk havasında mısın, Pó Po?" diye sordum, onu omzumla hafifçe dürterek.

Ekrandaki film devam ederken, Pó Po elime hafifçe vurdu ve gülümsedi. "Her zaman," diye fısıldadı. "Umarım sen de öylesindir. Artık vakti geldi."

tg:@novaebook



BÖLÜM 16



Daha görmeden okyanusun kokusunu aldım. Bulutsuz gökyüzü göz alıcı bir mavilikteydi ama bu muhteşem gün, suya ne kadar yakın olsam da sinirlerimi yatıştırmaya yetmiyordu.

Mucizevi bir şekilde park yeri bulmayı başardım ve yolun geri kalanında, Bennett'ın belirsiz mesajında belirttiği adrese doğru yürüdüm. Verdiği talimat, bir kazak ve güneş gözlüğü getirmem ve onunla Marina del Rey'deki balıkçı köyünde buluşmamdı.

Başımı telefondan kaldırıp çevremi inceledim. Düzinelerce parıldayan beyaz yelkenli ve her boyuttan sürat tekneleri marinaya demirlemiş, deniz mavisi suda bir aşağı bir yukarı sallanıyordu.

Hâlâ karadasın, Olivia. Nefes al.

Bennett'ı tekrar görecek olmanın beklentisiyle hızla çarpan kalbim, dikkatimi titreyen dizlerimden uzaklaştırdı. Koluma attığım krem kazağımla ilerlerken, Bennett'ı bir büfenin yanında elinde bir çantayla beklerken buldum. Bugün üstünde, yıllarca giyilmekten yumuşamış gibi görünen peygamber çiçeği mavisi bir tişört ve haki renk şort vardı. Açık mavi beyzbol şapkasını, birkaç kez sinirleriyle savaşıyormuş gibi düzeltti. Yoksa bana ayarladığı ZodyakOku eşleşmesi konusunda şüpheleri mi vardı?

"Merhaba," diye seslenip el salladım.

Bennett beni görünce içten gülümsedi. "Merhaba!"

Gözlerimiz buluşur buluşmaz kendimi rahatlamış hissettim. Ağzına bakmamak için kendimi zor tuttum. Dudaklarını

tg:@novaebook

yalayacak olsa, ölürdüm. Titreyen dizlerim cuma gecesinden sonra bunları kaldıramazdı. Bennett'ın yanağıma bir öpücük kondurmak için dibime girmesi şansıma oldu. Yanaklarımız birbirine değdiğinde, bir süre böyle kaldık. Gözlerimi kırptığımda, kirpiklerim yanağının üst kısmına değdi ve içime bir sıcaklık dalgası yayıldı.

"Peki, bugün kiminle buluşuyorum?" diye sordum, kendimden geçmiş bir hâlde. Etrafa bakınıp ilk buluşmasına gidiyormuş gibi görünen birini aradım. "Senin gidip bir şamandıranın arkasına saklanman gerekmiyor mu? Bu garip mi?" Tuhaf bir kahkaha attım.

Bennett güldü. "Muhtemelen. Ama burada olduğumuza göre ben gidip onu alayım. Sorun yok, değil mi? Bence ondan gerçekten hoşlanacaksın."

"Evet. Bakalım bu sefer kimi buldun," diye mırıldandım.

Bennett ödeme istasyonunun köşesini döndü. Birkaç saniye sonra, köşeden zıplayarak çıktı.

"Ta-da!" diye bağırdı.

Başımı ona doğru çevirdim. "Ta-da ne?"

"Randevun benimle! Geçen sefer seni uyumlu biriyle eşleştirmiştim ama bu pek işe yaramamıştı. Şimdi kendi yöntemimi deneme zamanı geldi," dedi Bennett, kendinden emin bir şekilde.

"Bu tamamen kural ihlali," dedim sırıtmamaya çalışarak.

"Eşleştiğimiz kişilerle randevuya çıkma konusunda anlaştık ve ikimiz de birbirimize uyumlu kişiler bulduk. Sonuçta ZodyakOku'nda *eşleşmiştik*, değil mi?"

"O farklı bir profildi!" diye esprili bir şekilde itiraz ettim. "Ve bu B.O.B diye biriyle olmuştu! Ben ve sen, Bay Ay Çöreği Dolgulu Tişört'le randevuya çıktık. Nasıl sonuçlandığını ikimiz de gayet iyi biliyoruz."

"Çünkü sürekli beni sorguya çekiyordun," diye gülümsedi Bennett. "Yine de eşleştik. Ben senin flörtünüm. Artık oyalanmak yok." Çantasından bir torba elenmemiş un çıkardı. "Bu

tg:@novaebook

senin için. Şakayık bulamadım ve bunun, şakayıktan sonra alabileceğim en iyi şey olduğunu düşündüm."

Bu tatlı hareketi hoşuma gitti. "Tamam. Bugünkü flörtüm sensin." Kalbim hainceı hızlandı.

- Hediyesini alamadan çantayı geri çekti. "Aslında hayır. Şimdilik bu bende kalsın da sen taşımak zorunda kalma. Beni takip et." Beni büfenin etrafından dolaştırıp bir rıhtıma götürdü.

"Burada olmamızda bir sakınca yok mu?" diye sordum izinsiz girişi yasaklayan işaretlere bakarak.

Bennett adımlarını yavaşlattı ve dalgalarda ileri geri sallanan küçük bir sürat teknesine doğru işaret etti. "At burçlarının maceracı olduğunu biliyorum, bu yüzden senin için eğlenceli bir şeyler planlamak istedim," dedi gülerek. "Teknede piknik yapıyoruz! Güzel, kazak getirmişsin. Bugünkü sıcaklığı biraz hafife almış olabilirim ama hava, suda daha soğuk olmalı."

Kazağımı daha sıkı kavradım. "Teknede yemek yiyoruz. Ama rıhtımdan ayrılmayacağız, değil mi?"

Bennett tekneye atladı ve unu koltuğun üzerine koydu. "Aslında suyun üzerinde diyebiliriz. Yemeğimizi daha rahat yiyelim diye beş metrelik olanı seçtim. Su şu anda çok dalgalı olmamalı."

Yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim. Bir ayağımla neredeyse yüzen bir küvete basarken, uzattığı elini biraz fazla sıkı tuttum. Parmaklarımız birbirine değdiğinde, Getty'de hissettiğim heyecanın aynısını hissettim. Tekne sallanınca yüksek sesli bir çığlık attım.

"İyi misin?" diye endişeyle sordu Bennett. Ayaklarımı rıhtıma sıkıca basarak tekneden geri geri gittim. Gülümsemesi kayboldu. "İşleri batırdım mı?"

Omuzlarımı dikleştirdim. "Ben... iyiyim."

"Küstahlık etmek istemiyorum ama... Okyanustan korkuyor musun?" Bennett benden daha gergin görünüyordu.

tg:@novaebook

"Bunlar korkmuş birinin hareketleri miydi?" diye aşırı öz güvenli bir şekilde sordum. "Tamam, biraz korkmuş olabilirim."

Bennett'ın gözlerinin, güneş gözlüğünün arkasında kocaman olduğunu gördüm. "Daha fazla konuşma, başka bir şey yaparız," diyerek tekneden inmeye başladı.

"Hayır hayır! İyi olacağım. Piknik planlayıp bir tekne kiralamışsın. Planlarını bozarsam kendimi kötü hissederim," dedim onu durdurmak için ellerimi kaldırarak. "Ciddiyim."

Bennett kararsız görünüyordu. "Tamam. Kötü hissedersen bana söyler misin? Tek bir sözünle bu tekneyi derhâl geri döndürürüm."

Güldüm. "Elbette."

Bennett telefonunu çıkarıp ekrana dokunmaya başladı. "Atlar, maceracı olma eğilimindedir ancak *maceracı* terimini çok düşünmeden yorumlamış olabilirim. Şuna bir bakayım," dedi telefona bakarak.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum, iskeledeki turistlere bakarak. "Şu an makale mi okuyorsun?"

"Gözden kaçırmış olabileceğim başka hangi özellikler var ona bakıyorum," dedi, parmağını ekranda yukarı doğru kaydırarak. "Bunu tamamen atlamışım."

"Ne? Hayır," dedim, sürekli haklı çıkmaktan biraz memnun bir hâlde. "Her hayvan burcu, özelliklerinin her birini bünyesinde barındırmaz. Veya bir özellikle özdeşleşirse, bunun o kişi için ne anlama geldiğini gerçekten anlamak için o kişiyi tanımak gerekir. Bunu söylediğim için üzgünüm ama beni tanımak zorundasın."

"Bunu çok isterim," dedi alnını ovuşturmadan önce. "Uygulamada bunu nasıl daha iyi yönetebileceğimi düşünmem gerekecek. Gördün mü? Her gün yeni bir şey öğreniyorum."

"Endişelenme. Fakat düz zemine veya tekneye binmezsem bacaklarım beni daha fazla taşıyamayacak."

tg:@novaebook

Bennett harekete geçti. "Doğru. Üzgünüm. Hadi şunu tekrar deneyelim."

Teknede dengesini sabitledi ve iki kolunu da bana doğru uzattı. Ellerimi omuzlarına koydum ve yavaşça tekneye adım attım. Vücutlarımızın Getty'deki kadar yakınlaşması zihnimi tehlikeli bir yola soktu.

"İşte başlıyoruz," dedi beni yakından izleyerek.

Bennett, koltuklardan birinin altından bebekler için yapılmışa benzeyen bir can yeleği çıkardı.

"Teşekkürler," diye mırıldandım, dikkatim dağılmış bir şekilde yeleğe uzanarak.

"Bu senin için değil," dedi. Bebek can yeleğini un çuvalının etrafına sardı.

Bu saçmalığa yüksek sesle güldüm ve kendimi biraz daha rahatlamış hissettim.

Bennett bana neon sarısı bir can yeleği uzatırken, "*Bu* senin için," dedi.

Can yeleğini hızla vücuduma sardım ve sallanarak dikkatlice koltuklara doğru ilerledim. Teknenin ön tarafındaki banka oturdum, böylece net bir görüş elde edebilecektim.

"Hazır mısın?" diye sordu Bennett. Tekneyi çalıştırdı. Motorun kükreyen sesi, gürleyen bir mırıltıya dönüştü. "Ne zaman geri dönmek istersen bana söylemen yeterli."

"Şimdilik gayet iyiyim," dedim, gözlerimi önümüzdeki dalgalara odaklayarak. Tekneden iskeleye doğru ne kadar uzağa atlamak zorunda kalacağımı görmek için baktım. Rüyalarımda muhtemelen 1,5 metrelik bir iniş yapmayı başarabilirdim ama şu an rıhtımdan üç metre kadar uzaktaydık.

Bennett bizi rıhtımdan çıkarırken, dikkati dağılır da tekne alabora olur diye korktuğum için hiçbir şey söylemedim.

Nefes alıp vermeye odaklandığım için vücudum gergin ve kıvrılmış vaziyetteydi. Ciğerlerime yeteri kadar temiz hava dolduğunda, havadan sudan konuşmaya çalıştım.

tg:@novaebook

"ZodyakOku'nu neden burada başlatmadın?" diye sordum, sahili işaret ederek. "Seni bir Silikon Sahili adamı olarak düşünürdüm."

"Buralar çok pahalı," dedi, tek eliyle dümeni gelişigüzel bir şekilde tutarken. "Öğle yemeği molalarında sahile yürüyebilmenin büyük bir avantaj olacağını inkâr edemem ama o zaman seninle asla tanışamazdım."

Kendi kendime gülümsedim. "İyi bir tekneci misin?"

"İstediğim kadar değil. Babam balık tutmayı severdi, bu yüzden çocukken onunla suda çok zaman geçirdim."

Tekneyi bir yandan diğer yana doğru sallayan bir dalga bize doğru geldi. Hızla korkuluğa tutundum. Un bebek, koltuktan zıpladı ve denize düştü. Dalgalı suda bir aşağı bir yukarı salınmasını izledik. Bennett teknenin yan tarafından bakıp güldü.

"Bana bakma! Oraya girmiyorum," dedim.

Bennett tekneyi una doğru yaklaştırdı. Can yeleğinin askılarından tutarak un paketini okyanustan çıkardı.

"Son kontrol ettiğimde balıklar kâğıt veya un yemiyordu," dedi. "Dümeni çevirmek ister misin? Araba sürmek gibi ama yollar asfalt yerine sudan yapılmış."

"Yollarda boğulamazsın," diye mırıldandım. Titreyerek teknenin ortasına gittim ve onunla dümenin arasına geçtim. Güneşin ısıttığı gümüş rengi çarkı sıkıca kavradım. "Bak, dümeni çeviriyorum!"

Bennett arkama geçti. "Harika gidiyorsun!"

Önümüzde büyük bir tekne bize doğru yöneldi.

"Ne yapacağım?" Dümeni çılgınca çevirerek çığlık attım. "Sadece rotada kal, kaptan," dedi, ellerini dümenin üzerindeki ellerimin üstüne koyarak. "Çekilirler."

Diğer tekne bizden uzaklaştı.

"Gördün mü? Güven bana," diye fısıldadı kulağıma. Nefesi boynumun yanına değince ürperdim.

tg:@novaebook

Uzun, derin bir nefes, az önceki aşırı tepkimden sonra sakinleşmeme yardımcı oldu. Serbestçe ilerlesin diye tekneyi açık denize yönlendirirken, Bennett'ın elleri hâlâ benimkileri tutuyordu. Ellerini benimkinden çekince parmaklarım anında üşüdü.

"Aç mısın?" Bennett çantasına uzandı. Yavaşça teknenin önüne doğru yürürken, "Çok," diye itiraf ettim. Bennett, beni dengede tutmak için bir elini kolumun altında tutarak peşimden geldi. "Sana meşhur *cacio e pepe* tarifimden yapmak istedim ama İtalyan sandviçlerinin daha pratik bir seçim olduğunu düşündüm."

"*Cacio e pepe* severim. Az ama kaliteli malzemeler içerir. Kremalı, baharatlı, peynirli. Bu..."

"...gerçek aşktır, hatırladım," dedi Bennett.

Bennett, içinde iki büyük sandviç bulunan kabı ortaya koydu. İkisinden birini seçmeme izin vermek için uzattı.

"Ah, doğru. Elbette. Orijinal profilim." Sandviçlerden birini alıp içindekileri inceledim. Sirke ve yağ gezdirilmiş dilimli ekmeklerin arasında domates, marul, ince dilimlenmiş soğan, otlar, salam, jambon ve çeşitli peynirler bulunuyordu. Malzemelerin ne kadar taze koktuğunu görünce, ağzımdan salyalar akmaya başladı. "Bunlar ümit vadediyor. Peki, tuhaf tat bileşenleri beklemeli miyim?"

Bennett güldü ve bana ekose desenli bir kâğıt peçete uzattı. "Bu sefer değil. Bu öğle yemeği için daha geleneksel bir şeyler tercih ettim."

"İlginç," dedim, geleneksel zevk anlayışının nasıl olduğunu merak ederek. Sandviçi ısırdım. "Nefis. Şefe saygılarımı sunuyorum."

Bennett sandviçini havaya kaldırdı. "Harika, Elvis'e haber vereceğim!" Kahkahası dalga seslerinin arasında kayboldu ama onun ışık saçan yüzünü görmek, kalbimin çarpmasına yetti.

tg:@novaebook

Bennet, cips, önceden kesilmiş karpuz dilimleri ve sodadan oluşan yemeğimizin geri kalanını hazırladı.

Sert bir rüzgâr saçlarımı yüzüme savurdu. Bennett elini yanağıma doğru kaldırdı ve duraksadı. "Sakıncası var mı?"

Başımı iki yana salladım. Beyzbol şapkasını çıkarıp bana uzatmadan önce bir tutam saçı nazikçe kulağımın arkasına itti. "Teşekkürler," dedim yavaşça.

Bennett, sodasından bir yudum alıp bana gülümsedi. "Okyanusla ilgili seni ne korkutuyor?"

Ağzıma bir cips attım ve korkuluğa daha sıkı tutundum. "Okyanustayken, altında neyin yüzdüğüne dair hiçbir fikrin olmaz." *Aklıma geçen günkü parazit geldi.* "Şu anda altımızda üç metrelik bir yılan balığı olabilir ve bunu asla bilemeyiz. Köpek balıklarının bir şekilde havuzlara -bilirsin, kanalizasyon yoluyla- eriştiklerini düşünürdüm, bu yüzden söz konusu okyanus olduğunda hayal gücümün ne kadar çılgın olduğunu tahmin edebilirsin. Ayrıca boğulma olayları ve akıntılar da cabası."

"Hepsi de tamamen geçerli sebepler." Bennett'ın yargılamayan yüz ifadesi değişmedi. "Ben de sudan korkardım," diye devam etti, ben cevap vermeyince. "Katılabilmemiz için yüzme testi yapmamız gereken havuzlu bir doğum günü partisindeydim. Bil bakalım testi kim geçemedi?" Parmağıyla kendini gösterdi. "Su altında nefes alamamaktan çok korkuyordum, bu yüzden yüzmeyi öğrenmekte zorlandım. Neredeyse tüm arkadaşlarımın önünde beş dakika çırpındım. O kadar utanç vericiydi ki annemin beni tekrar yüzmeye ikna etmesi birkaç yıl sürdü."

"Seni nasıl ikna etti?" diye sordum.

"Yanlarında köpek balığı yüzgeçleri bulunan kolluklarla bana sürpriz yaptı," dedi, kollarını işaret ederek. "Onları taktığımda, bunun tam yanımda olacağı anlamına geldiğini söyledi. Kurbağalama yüzdüğümde ise köpek balıklarıyla yüzüyormuşum gibi görünecekti. Bunları bana çok havalı olacakmışım gibi anlattı.

tg:@novaebook

Dikkatini çekerim, beş yaşındaydım. Biraz zaman aldı ama sonunda yüzmeyi öğrendim."

"Annen akıllı bir kadınmış."

Bennett'ın gülümsemesi okyanusa bakarken kayboldu. "En akıllısıydı," dedi sessizce.

Uzanıp hafifçe elini sıktım. "Belki de yüzmeyi öğrenerek, işimizin başarısız olacağı korkusunu yenebiliriz. Elbette mecazi anlamda."

Gülümsemesi ve gamzeleri yeniden belirdi. "Yetişkinler için köpek balığı yüzgeci şeklinde olan kolluklar bulmamız gerekecek. Biliyorsun, işletme sahibi olmak, köpek balıklarıyla yüzmek gibi bir şeydir. Köpek balıklarının koku alma organları sayesinde, keskin koku duyuları vardır ve avlarını veya potansiyel eşlerini belirlemelerine yardımcı olan düşük yoğunluktaki kokuları bile algılayabilirler. Çevrelerinin inanılmaz derecede farkındadırlar ve hem çevreleriyle hem de hayatta kalmak için yapmaları gerekenlerle etkileyici bir uyum içindedirler."

"Altımızda şu an köpek balıkları da olabilir. Hiçbir şeye güvenme," dedim şaka yollu. Eski bir hatıranın telaşı içimde yükseldi. "Ben de bir keresinde bir rıhtımda sevgilimden ayrılmıştım."

"Herhangi birinin seni terk edebileceği düşüncesi aklımı başımdan alıyor," dedi sessizce. "Ciddi bir ilişki miydi?"

Kazağımın kolundaki iplikle oynadım. "Öyle olduğunu sanmıştım. Aslında ikimiz uyumsuzduk."

"Gerçekten mi?" Bennett yavaşça ve şaşkın bir ses tonuyla sordu.

"O bir Yılan burcuydu."

Bennett nefes verdi ve korkuluğa yaslandı. Gözleri önce ufka doğru kaydı, ardından tekrar bana döndü. "Ne oldu?"

"Kıskanç ve sahipleniciydi, eşleşme ihtimalim olan erkek müşterilerim konusunda bana asla güvenmiyordu. İşimi küçümser ve her zaman yaptığım şeyi neden yaptığımı asla

tg:@novaebook

anlamadığını söylerdi," dedim, parçalanmış anıları bir araya getirmeye çalışarak. "Bana her zaman uyumsuz olduğumuzu hatırlatır ve uyumlu insanları eşleştirmeye neden takıntılı olduğumu sorgulardı. Tabii, o zamanlar onu ve ilişkimizi sevdiğimi sanıyordum. Hatta o kadar âşıktım ki arkadaşımı da uyumsuz bir ilişkiye sürükledim."

Soda kutusunu hafifçe sıkan Bennett, "*Sürüklemek* doğru kelime gibi gelmedi," dedi.

"Hayır," derken itiraf ettim: "İlk başta ikimiz de bu eşleşme için heyecanlıydık. Gerçekten mutlu olduğumu ve onun da mutlu olacağını düşünmüştüm. Onu asla incitmek istemedim."

"Tabii ki istemedin," dedi, ön kolunu dizinin üzerine atıp sanki söylediğim tek bir kelimeyi bile kaçırmak istemiyormuş gibi öne doğru eğilerek.

"Eski sevgilime farklı özellikleri öğreten bendim, tabii ki başlarda bana çok gülmüştü," diye devam ettim. "Sonra New York'ta büyük bir iş fırsatı yakaladı ve benim de onunla gitmemi bekledi. Ama ben burada kaldım. Bizden vazgeçmek istemediği için uzun mesafe ilişkisi denedik. Geri döneceğini söyledi."

"Geldi mi?" diye sordu Bennett.

Kafamı iki yana salladım. "Üniversiteden eski sevgilisinin de New York'ta yaşadığı ortaya çıktı."

"Yani eski kız arkadaşıyla birlikte olmak için mi senden ayrıldı?"

"Pek sayılmaz," dedim kekeleyerek. "Görünüşe göre burada, yani California'da yaşarken, onunla uzak mesafeden çıkıyormuş. Kızla birlikte olmak için New York'a taşınıp bu kez beni uzun mesafeli bir kıza dönüştürmüş. Bunu öğrendiğimde ve ayrıldığımızda, bana onunla daha uyumlu oldukları için birlikte olduğunu söyleme küstahlığını bile gösterdi. Bu, birinin oyununda piyon olacağım son seferdi."

"Berbatmış," dedi Bennett. "Karşısındaki kişinin harika biri olduğunun farkında olmayan bir aptalmış."

tg:@novaebook

"Ama tahmin etmem gerekirdi." Beyzbol şapkasını düzeltim. "Aşkın hor gördüğü birçok insanla çalışmıştım. Ayrıca daha önce hiç ayrılık yaşamamış da değildim. Fakat beni manipüle etmesine izin verdim. Oysaki işaretler ortadaydı. Özellikleri başından beri barizdi. Kendimi o kadar kaptırmıştım ki onun sadece olumlu özelliklerini gördüm."

"Bu yüzden artık insanlarda yalnızca uyumsuz özellikleri görüyorsun," dedi Bennett. Bir an duraksadıktan sonra ekledi: "Herkes o değil. Eski sevgilinin Yılan burcu olduğu için değil de tam bir pislik olduğu için sahiplenici davrandığını hiç düşündün mü?"

Bir kahkaha attım. "Muhtemelen. Kesinlikle." Sessizlik içinde dururken bir an bunun üzerine düşündüm. "Arkadaşımı kaybetmek, eski sevgilimi kaybetmekten daha kötüydü," dedim. "Bütün bunlar olduktan sonra, aslında çöpçatanlığa altı ay ara verdim. Kendimle ilgili her şeyi, Çin burçlarını ve ilişki kavramını sorguladım. Biraz kendime zaman ayırdım ve Los Angeles'a döndüğümde, arkadaşım gitmişti. Onu hiçbir yerde bulamadım."

"Hiçbir şey söylemeden mi gitti?" diye sordu.

"Evet. Benimle bir daha asla konuşmak istemiyordu."

"Ah, yani sana böyle söyledi."

"Şey, hayır. Ama hareketleri bana bilmem gereken her şeyi anlattı."

"Anlıyorum," dedi Bennett, düşüncelerini toparlamaya çalışıyor gibi.

"Annem öldüğünde, babamın ondan nefret ettiğini düşünmüştüm. Çünkü onunla ilgili asla konuşmak istemiyordu." Soda kutusunun üzerindeki gümüş şeridi, gevşeyene kadar ileri geri büktü. "Anladığım şey ise, babamın onunla ilgili konuşmak istemesinin asıl sebebinin annemi çok sevmiş olmasıydı. Annemden bahsetmek canını yakıyordu. Davranışlarımız her zaman gerçek niyetimizi ortaya çıkarmaz."

tg:@novaebook

"Muhtemelen haklısın." Can yeleğimin ipiyle oynadım.

"Asla geç olmadığını biliyorsun," dedi nazikçe.

"Göreceğiz," diye omuz silktim.

Çantasına uzandı ve içinden dilimlenmiş çileklerle dolu olan bir kutu çıkardı. "Seni Ay Eşleşmesi'ne geri döndüren ne oldu?" diye sordu, bana biraz meyveyle bir çatal uzatarak.

Çatalımı dilimlenmiş bir çileğe batırdım. "Çok özlemiştim. Burçlar benim damarlarımdaydı. Ama böyle bir şeyin bir daha olmasına asla izin vermeyeceğime dair yemin ettim. Ne kendim, ne de müşterilerim için." Bunları söylerken bile, kararlılığımın kaybolmaya başladığını hissediyordum.

Bennett, boşta olan eliyle elimi tuttu ve iç içe geçmiş parmaklarımızı bacağının üzerine koydu. "İnsanların kişilik özellikleri sayesinde işlerin nasıl gelişeceğini tam olarak bilebileceğini mi sanıyorsun?" diye sordu.

"Hayır?" Soru şeklinde cevapladım. "Ama deniyorum."

"Kulağa... yorucuymuş gibi geliyor," dedi.

Açık sözlülüğü karşısında gözlerim büyüdü. "Yaptığım işi seviyorum ama evet, fazlasıyla yorucu," dedim kahkahalara boğulmadan önce.

"Bütün bunları benimle paylaştığın için teşekkür ederim," dedi Bennett. "Seninle ilgili daha çok şey öğrenmek hoşuma gidiyor."

"Ruhumla ilgili alacağın tek bilgi bu," diye bilgilendirdim onu.

"Hepsini alacağım," dedi Bennett. Dudaklarının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme vardı.

Başparmağımı elinin arkasında gezdirdim. "Hey. Birkaç gün sonra kız kardeşimin düğünü var. Sen de... yani sen..." diye söze başladım. "Benimle gelmek ister misin?"

tg:@novaebook

Bunu söyleme niyetinde değildim ama işte, söylemiştim. Açık denizde. Belki de tuzlu su kokusunda, tekneye çarpan dalgaların sesinde ve sonsuzluk manzarasında gerçekten bir şeyler vardı.

Belki de konfor alanımın dışında olduğum için aniden bir sakinlik hissetmiştim. Ama haftalardır konfor alanımın dışındaydım. Karşımdaki bu adam yüzünden.

Bennett sorumu düşünürken elimi sıktı. Ten temasımızın aşırı farkında olarak düşüncelerimin arasında kayboldum. "Kavalyen olarak mı?" diye sordu.

"Korumam olarak da gelebilirsin. Böylece beni önemli gösterirsin."

"Korumanım o hâlde," dedi Bennett gülerek. "Çok isterim. Teşekkür ederim." Güneş gözlüğünü çıkardı ve omzunun üzerinden okyanusa baktı. Gözlerine yansıyan ışıltılı mavi su ile ela renk karışınca, gözleri yeşim taşı gibi görünüyordu. Dikkatli gözleriyle yüzüme baktı. Tenim can yeleğinin altında yanıyordu.

Daha fazla bir şey söylemedik. Bunun yerine, birbirimize gülümseyip el ele tutuşmaya devam ettik. Dizlerimiz dalgaların ritmiyle hafifçe ileri geri sallanıyordu. Bakışları bedenimi ürpertiyordu. Kıyıdan, yani olmamız gereken yerden kilometrelerce uzakta olduğumuzu unuttum.

İtiraf etmeliydim ki, hâlâ çok da iyi tanımadığım bu adamla birlikte, bu teknede olmak garip bir şekilde heyecan vericiydi. Bir an için gerçekten eğleniyor olabileceğimi düşündüm. Belki de tüm bu su olayı o kadar da kötü değildi.

Birdenbire bir sürat teknesi kükreyerek yanımızdan geçince, bakışmamız bozuldu ve tekne bize doğru dev dalgalar gönderdi. Teknenin sallanma şekli bana kendimi hız trenine binmişim gibi hissettirdi ve suyla ilgili tüm rahatlığım buharlaşıp uçtu.

Dengemi bulabilmek için yanımdaki en yakın sağlam şeyi tuttum, ki o da Bennett'tı. Ben kollarımı boynuna dolarken, o da beni sabit tutmak için kollarını belime doladı. Birkaç saniye

tg:@novaebook

içinde aramızdaki mesafe yok olmuştu. Midem bulandı ama bunun, sallanmadan olduğunu sanmıyordum. Aramızdaki mesafeyi kapatmamıza yardım ettiği için Poseidon'a teşekkürlerimi gönderdim.

Tekne sallanıyor ama biz olduğumuz yerde duruyorduk. Elimi Bennett'ın ensesinde gezdirip daha sıkı kavradım. Can yeleğimin askılarından tutarak beni kendine çekti.

"Şu bahis konusunu… " diye fısıldadı Bennett.

"Acaba…"diye fısıldadım.

"İptal mi etsek?" diye sordu, yalvaran gözlerle.

Suyun üstünde kalabileceğimi sanmıştım ama o kadar da güçlü bir yüzücü olmadığım ortaya çıktı. Savruldum, savruldum, çok uzaklara gittim.

"Anlaştık," dedim.

Bir an öylece kaldık, yüzlerimiz birbirinden sadece birkaç santim uzaktaydı. Ardından dudaklarımız bir araya gelince, kayalara çarpan su gibi gergin bir patlama yaşandı. Dudaklarının tadına bakmanın açlığıyla alt dudağını hafifçe ısırdım.

Can yeleğimin altına uzandı ve elini sırtımın alt kısmında gezdirdi. Kollarına tutundum, içimi bir arzu dalgası kapladı. Bennett'ın nefesi boynumda bir serinlik hissi uyandırdı, yoğunlaşma oluştuğu gibi çabucak buharlaştı. Parmaklarımı gamzelerinin olduğu noktalarda gezdirip, başparmağımı dudaklarında dolaştırdım.

"Bana durmamı söyle," diye soludu elini, çenemin altına koyarak, "ya da durmamamı."

Ardından beni derinden, şefkatle öptü. İçimde bir duygu dalgası yükseldi. Dudağının baskısı sayesinde, onun da arzusunu hissediyordum.

Onu tuzlu suyun ıslattığı vinil koltuklara doğru ittim ve üzerine eğildim. Sonunda şapkayı kafamdan kaldırıp yakındaki bir koltuğa fırlatana dek, beyzbol şapkasının altında birbirimize ulaşmanın bir yolunu bulmak için kafalarımızı eğdik. Koyu

tg:@novaebook

kahverengi saçlarımı yumuşak bir şekilde omuzlarımdan sarkıttı ve parmaklarının, gevşek buklelerin arasından aşağı kaymasına izin verdi. Alınlarımızı birbirine bastırdık, burun uçlarımız birbirine değiyordu. Elektrik, içimde bir şimşek gibi çatırdadı.

Parmakları kalçalarıma dolandı ve *artık anlıyorum* tarzındaki tüm düşüncelerimi susturdu. Gözlerindeki parıltı, uyumsuzlukla ilgili bildiğim her şeyi unutmamı sağlıyordu. Geri çekilerek bana baktı, gözleri biraz daha koyulaşmıştı. Yüzünün hatlarını ve kıvrımlarını ezberledim. Eğer Bennett okyanussa, ben zaten çok derindeydim. Artık hiçbir can yeleği beni kurtaramazdı. Bu dalga, beni neredeyse kıyıyı göremeyecek hâle gelene kadar denizin daha da ötesine çekiyordu.

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 17



Göz makyajı için dikkatle Nina'nın üzerine eğildim ve kısa kirpiklerine fazladan bir kat rimel daha sürdüm. Büyük gün için şehre gelen büyükannem, Nina'nın hazırlık sürecinin fotoğraflarını çekerken, Pó Po da Nina'nın takması için "ödünç aldığı bir şey" bulma umuduyla mücevher çantasına bakıyordu. Annem, Nina'nın saçını taramayı bitirdi ve düşük bir topuz yaptı.

"Pislik'i kavalyen olarak getirdiğine inanamıyorum," dedi Nina. "Çok sevindim."

"İyi bir genç adama benziyor," dedi Pó Po, aynada göz göze geldiğimizde bana göz kırparak.

"Bakalım bugün nasıl geçecek," dedim, yüzümün doğal ifadesini koruyarak. "Bizimle nikâh dairesinde buluşacak."

Nina'nın askısız korsesinin çevresine beyaz tüylerden bir parça takıp kabarttım. Toplanmış uzun kahverengi saçları ve kulaklarında parlayan inci küpeleriyle, tek kelimeyle nefes kesici görünüyordu. Bebek mavisi, burnu açık topuklu ayakkabılarının kayışlarını bağlamayı bitirdim.

Nina geri çekildi, saçından bir tutam bukleyi düzeltti ve gülümsedi. "Harika iş çıkardınız, hanımlar! Bence bu uygun."

Pó Po, yüzüklerinden birini Nina'nın parmağına taktı ve onu yukarıdan aşağıya doğru süzüp, onaylar gibi başını salladı.

Büyükannem başka bir fotoğraf çekti. Nina'ya hayranlıkla, "Bana düğünümdeki hâlimi hatırlatıyorsun," dedi. "Katlı bir pastayı andıran gelinliğim dışında."

tg:@novaebook

"O fotoğrafları görmeyeli çok uzun zaman oldu," dedi Nina ve büyükannemle birlikte kıs kıs güldüler.

"Baban o fotoğrafları buralarda bir albümde saklamıştır," dedi büyükannem, sanki burada olacaklarmış gibi banyoya bakınarak. "Ona sorarım."

Acil durum makyaj setini ve Nina'nın yedek kıyafetlerini alıp, nikâh salonuna gitmeden önce her şeyin yerli yerinde olup olmadığını bir kez daha kontrol ettim.

Herkes annemle babamın ve Lydia teyzemin arabalarına doluştu. Pó Po, arabaya binerken pencere tutacağına uzandı ama ıskalayıp arka koltuğa düştü. Annem ve ben ön bahçeden ona doğru koşarken, ayakkabılarımızın topukları çimlere saplandı.

"Anne! İyi misin?" diye sordu annem, Pó Po'ya.

"Aiyah! Ben iyiyim! İyiyim!" dedi Pó Po, ona elini sallayarak. Annem hafif bir kızgınlıkla, "Arabaya ne diye tek başına binmeye çalışıyorsun? Biz sana yardım ederiz," diye söylendi.

"Üç çocuk doğurdum. Arabaya da kendim binebilirim herhalde." Pó Po, emniyet kemerini taktı ve önüne döndü.

Annem kapıyı kapatırken bana endişeli bir bakış attı. Kısa bir boşluktan yararlanıp herhangi bir mesaj geldi mi diye telefonumu kontrol ettim. Alisha'dan bir tane gelmişti.

Heyecan verici haberler! Tweetlerinden biri viral oldu. Hashtag işe yaramış gibi görünüyor. Yaşasın!! Düğünde iyi eğlenceler! Nina'ya tebrikler!

Sosyal medya kampanyamız, tam da beklediğim gibi bir ilgi uyandırmıştı. Yalnızca bu hafta, bir sürü #AyIşığındaAşk etiketi kullanılmıştı. Ayrıca hayvan burçlarıyla eşleştirdiğimiz ay şarkılarının sayısını artırdığımızdan beri, hizmetlerimizle ilgili otuzun üzerinde doğrudan mesajı yanıtlamıştım. Bir fikrin gerçeğe dönüşmesi, insana kendini iyi hissettiriyordu. Belki de işler artık gerçekten düzelmeye başlardı.

Vardığımızda, Bennett'ı nikâh dairesinin lobisinde oyalanırken buldum. Bembeyaz düğmeli, lacivert bir takım elbise içinde

tg:@novaebook

çok şık görünüyordu. Onu burada, böyle giyinmiş ve bana böyle bakarken görünce, içimde büyük bir duygu patlaması oluştu.

"Hey, sen. Çok güzel görünüyorsun," dedi. Sarılmak için beni kendine çekmeden önce, mavi renkteki ipek elbiseme hayranlıkla bakıp beni döndürdü. Yüzümü boynuna gömüp kollarımı beline doladım.

Bennett'a bir kez daha baktım. "Çok yakışıklı görünüyorsun."

Bennett, Pó Po'ya, "June, seni yeniden görmek çok güzel," derken, heyecanlı görünüyordu. Sarılmak için kollarını açtı. Pó Po'nun onu kucaklayıp hafifçe omzunu sıvazlamasından, onun da Bennett'ı görmekten heyecan duyduğunu anladım.

Belirlenen tören saatinde ailemi nikâh salonuna kadar takip ederken, Bennett elini nazikçe sırtıma koydu. İçeri girdiğimde, tören başlamadan önce Asher'ı kenara çektim. "Asher," dedim, en ciddi ses tonumla.

"Olivia," dedi Asher, biraz gergin bir şekilde. Asher'la, Nina ve onun hayvan işaretlerinin uyumsuzluğuyla ilgili doğrudan konuşmamıştık ama Nina ona konuşmalarımızdan bahsetmiş olmalıydı.

"Sen şanslı bir adamsın, Asher. Kız kardeşime iyi davran. Ona asla yalan söyleme. Eğer söylersen..." İşaret parmağımı, boğazını kesiyormuş gibi boynumda gezdirdim. Kravatını düzelttim ve onu omuzlarından tuttum. "Beni hayal kırıklığına uğratma."

Hızla Nina'ya doğru dönmeden önce gözleri fal taşı gibi açıldı ve sessiz bir şekilde başını salladı.

Her iki tarafın ailesi ve arkadaşları gelin ve damadın etrafında toplandı. Nina ve Asher memurun önündeki yerlerini alırken, herkes sustu.

Yeminlerini yüksek sesle okuyup yüzüklerini takarlarken, onları gözlerimde yaşlarla izledim. Yanımda duran Bennett'ın fazlasıyla farkındaydım, varlığı ezici ve son derece dikkat dağıtıcıydı.

tg:@novaebook

Arada bir göz göze gelip sessizce güldük. Elime uzandı, serçe parmaklarımız birleşti.

Törenin sonuna doğru Asher'ın annesi öne çıkıp iyi dileklerini sundu. Her iki ebeveyn grubu da uçlarına keten bir battaniye iliştirilmiş sopaları Nina ve Asher'ın üzerine tuttu. Nina ve Asher birlikte ayaklarıyla bir torbaya vurup içindeki camı kırdılar. Cam, milyonlarca parçaya ayrılıyormuş gibi ses çıkardı.

"Mazel tov!" diye tezahürat yapan grup, alkışlamaya başladı.

Nina ve Asher, aşklarını ve yeminlerini bir öpücükle mühürlediler. Asher, Nina'yı döndürürken, Nina da dramatik bir şekilde bacağını yukarı kaldırdı. Küçük kız kardeşim eşini bulmuştu. Gerçek aşkı bulan başka bir uyumsuz çift daha.

Bennett'la birlikte ailemizin düğün ziyafeti için bir araya geldiği San Gabriel Vadisi'ndeki Ming's Garden'a gittik. Bu yer, Nina ve Asher'ın en sevdikleri hafta sonu *dim sum** mekânı ve ilk buluştukları yerdi. Aşklarını kutlamak için her şeyin başladığı yerden daha iyi neresi olabilirdi ki?

Bir garson bizi birkaç büyük yuvarlak masanın kurulu olduğu arkadaki özel odaya götürdü. Bennett'ı önemli bir aile ortamında görmek, bende yepyeni bir gerginlik uyandırıyordu.

Mumlar ve çiçekler masa üstlerini süslüyor, mumlardan gelen ışık tüm odaya sıcak bir ışıltı yayıyordu. Mikrofon sehpası, davul seti, flüt, saksafon ve piyano klavyesinin önünde portatif bir dans pisti kurulmuştu.

Bennett'ı sandalyesine götürürken Pó Po kolumdan tuttu. Masalara doğru ilerlerken, babam ve el ele tutuşan büyükannemle büyükbabam da bizimle birlikte geldi.

"Bütün bunlar sizce ne için?" diye sordu babam. "Bir müzik grubuna para ödediğimi hatırlamıyorum."

Pó Po bize muzip bir şekilde gülümsedi. "Benim Nina ve Asher'a sürprizim," dedi.

---

* Dim sum, Çin mutfağında et, balık ve kabuklulardan oluşan bir menüdür.

tg:@novaebook

"Nina bunu gördü mü?" Dans pistini işaret edip etrafıma bakındım ama Nina henüz gelmemiş olmalıydı. "Dans etmeyi özellikle istemiyordu."

"Danssız bir düğün, düğün değildir!" dedi Pó Po, her şeyi bilen tavrıyla. "Buna bayılacak."

Asher'ın ailesi ve bizimkiler masalardaki konuklarla ilgilenmek için birbirinden ayrıldı. Pó Po sandalyesine otururken, Bennett kolunu uzattı. Yanında yerimizi aldık.

Garsona teşekkür ettim ve Mandarin dilinde birkaç bardak su istedim.

"Çince konuştuğunu bilmiyordum," dedi Bennett, etkilenmiş görünerek.

"Akıcı değil. Doğduğumdan beri Çince dersi alıyorum ama sadece su ısmarlayıp saatin kaç olduğunu sorabiliyorum," dedim iç çekerek.

Bennett anlayışla başını salladı. "Ben de akıcı konuşamıyorum ama öğrenmeye çalıştım. Etrafındaki herkes İngilizce konuşurken, öğrenmek veya pratik yapmak kolay olmuyor."

"Evet. Büyürken evde hiç Çince konuşmazdık. Annem Mandarin Çincesi konuşabiliyor ama babam bilmiyor, o yüzden..." Bu özel eksiklik üzerine düşünerek sustum. "Ay Eşleşmesi'nde tanıştığım hiçbir Çinli, umduğum gibi ilgimi çekmedi bile. Bazen, annemin konuşarak büyüdüğü dili asla öğrenemeyeceğime dair acımasız bir farkındalık hissediyorum."

Rupert enişte ve Vivienne teyze, yerlerinin masamızda Bennett ile Asher'ın vaftiz ebeveynleri arasında olduğunu iddia etti.

"Olivia! Ay Eşleşmesi'nde işler nasıl?" diye sordu Vivienne teyze. "Seni kız kardeşimin kocasının kuzeninin oğluyla tanıştırmalıyım. Harikalar yaratabilecek biri varsa, o da sensin! Umarım işler iyiye gidiyordur?"

Bennett'ın dinlediğini bildiğim için sandalyemde rahatsızca kıpırdandım.

tg:@novaebook

"Kes şunu! Konuşmasını yapamadan onu gergin bir *rexe* dönüştüreceksin!" Dinozorlarla ilgili kelime oyunu yapmaya meraklı bir paleontolog olan Rupert enişte, kurnazca sırıtarak araya girdi.

Rupert eniştenin kelime oyunlarının her birini duymuş olan Pó Po, bu espriden gerçekten de büyülenmiş görünüyordu. Yemek çubuklarını tabağının üstüne bırakan Rupert enişte, keyifli görünüyordu.

Gelin ve damadın içeri girmesini beklerken tepemizde hafif bir müzik çalıyordu.

Pó Po gerginliğimi hissetmiş olmalıydı. "Burada olmak için ikinizin de farklılıklarınızı bir kenara bırakabilmenize sevindim," dedi açık bir şekilde.

Bu çıkışı karşısında irkildim ve ikimiz de gülmeye başladık.

Ben sessiz kalsam da Bennett, "Ben de," diyerek onunla aynı fikirde olduğunu belirtti. "Nina ile Asher nasıl tanıştı? Nina'yı sen mi eşleştirdin?"

Pó Po elini salladı. "Tanrım, hayır! Bunu hayal edebiliyor musun?" dedi, beni dirseğiyle nazikçe dürterek. "Ailede üç çöpçatan olunca insan bir sürü *uyumlu* çift göreceğini sanıyor." Uyumlu kelimesini söylerken havada tırnak işareti yaptı. Bunu nereden öğrendiğini ve haftalardır bu uyumlu sözcüğünü vurgulayarak söylediğini düşünürken dikkatim dağıldı.

"Tayvan'da çöpçatanlık yaparken," diye devam etti, "insanları burç hayvanı simgelerine, eğitimlerine ve aile geçmişlerine göre eşleştirirdim. Aileleri sosyal anlamda eşit statüde olanları eşleştirmeye odaklanmıştım. Eskiden çöpçatanlık çok daha saygın bir meslekti. Ama artık müşterilerle farklı bir ilişkimiz var."

Pó Po aniden geçmiş günleri anımsamış gibi konuşmaya başladı. Normalde bunu sevsem de Bennett'ın ne kadarını duymak isteyeceğini ya da duyması gerektiğini bilemedim.

"Ay Eşleşmesi'ni burada başlatırken, çöpçatanlığın tüm detaylarını bir kenara bırakıp burç odaklı hareket ettim. Benim

tg:@novaebook

yorumum bu şekilde olmuştu. Benim modernleştirme yöntemim diyebilirsiniz sanırım. Basit olması için," diye açıkladı Pó Po. "Şimdi ise çöpçatanlık varlıklara, maaşa, mesleğe ve hatta kan grubuna bakmayı bile içeriyor."

"Modernleştirme. *Çok* ilginç," dedi Bennett, bana teatral bir şekilde kaşlarını kaldırarak.

"Çin'de çöpçatanlar onlarca hatta yüz binlerce dolar para kazanırken, Ay Eşleşmesi hizmetlerimizi neredeyse bedavaya veriyor! Belki de Asya'da kalmalıydım. Adamın birinin bir eşleşme için bir buçuk milyon dolar ödediğini okumuştum. Çöpçatanın binlerce kadını ayıklamasının çok zaman ve çaba aldığına eminim ancak bu ücret bana verilse, meydan okumayı memnuniyetle karşılarım," dedi Pó Po.

Bennett onu dikkatle dinliyor, Pó Po'ya ve hikâyelerine odaklanıyordu.

"Bu gerçek mi?" diye şüpheyle sordum.

Pó Po cıkcıkladı. "Otuz bin dolardan fazla ikramiye kazanıyor olabilirdik."

"Hayal edebiliyor musun?" diye sordu Bennett, öne doğru eğilerek.

"Belki de aldığımızdan daha fazla ücret talep etmeliyiz," dedim, öyle hissetmesem de. Ücretleri yeniden düzenlemeyi daha önce düşünmüştüm. Daha az ayrıcalıklı, daha kapsayıcı. Sonuçta, genç müşteri kitlesini çekmek istiyorsak, fiyatlarımız bu kadar yüksek olamazdı. ZodyakOku kullanıma açılıp ücretli yükseltmeler içeren ücretsiz profiller sunduğunda, onların aylık 9,99 dolarlık ücretiyle nasıl rekabet edebilecektik? Ellerimi bacaklarımın altına soktum ve mumun titreyen alevine odaklandım.

"Fakat artık insanlar her şeyi hemen istiyor ve bedava seçenekler varken, aşk artık büyük bir yatırım olarak görülmüyor," diye ekledi Pó Po, Bennett'a dramatik bir bakış atarak. Bennett beni şaşırtarak güldü.

tg:@novaebook

Ay Eşleşmesi'yle ilgili tüm bu konuşmalar bana yalnızca, özellikle de Ay Eşleşmesi'nin daha uzun süre ortalıkta kalmasını istiyorsak, yapılacak ne kadar çok iş olduğunu hatırlattı. Rakibimin dikkatimi dağıtmasına izin vermek için ne kadar zaman harcadığımı düşününce, içimi bir suçluluk duygusu kapladı. Stresi üzerimden atmaya ve düğünün tadını çıkarmaya çalıştım.

Aniden kapının tekmelenerek açıldığını duyduk ve ardından Asher'ın Nina'yı kollarında taşıyarak içeri girdiğini gördük. Nina uzun, yakut kırmızısı ipek bir elbise giymişti. Tepkisini ölçmek için Pó Po'ya baktım ve gergin dudaklarının gevşeyip gülümsemeye başladığını gördüm.

Gözleri gruptan dans pistine doğru kayarken, dikkatimi tekrar Nina'ya verdim. Sadece umutsuzca âşık olanların yaptığı gibi kıkırdamaya başladı.

"Akşam yemeğinden sonra dans edeceğiz gibi görünüyor!" diye duyurdu. "Teşekkürler, Pó Po! Buna bayıldık."

Pó Po elinin tersiyle kalçama vurdu. "Sana söylemiştim!" dedi, memnun bir ifadeyle. Nina'nın isteklerine karşı gelip de bundan paçayı sıyıracak başka biri olamazdı.

Yeni evli çift dans pistine çıktı. "Akşam yemeğini yemeden önce," diye söze başladı Nina, "Asher ve ben bir kadeh kaldırmak ve yakın zamanda öğrendiğim ve sevdiğim bir Çin geleneğini yapmak istiyoruz." Bana bakıp gülümsedi. "Bu bizim çay seremonisi yorumumuz. Ben en sevdiğim yeşil çayı, Asher da papatyayı seçti."

Bunun üzerine birkaç garson, ellerinde beyaz çaydanlıklarla masalarımıza doğru süzüldü. Her konuğun yemek tabağının yanındaki fincanlara sıcak çay koymaya başladılar.

Asher, Nina'nın kaldığı yerden devam etti: "İki çay, birliğimizi ve ailelerin bir araya gelmesini temsil edecek şekilde harmanlanmıştır. Bugün burada olanlara, olamayanlara ve sevgiye..."

tg:@novaebook

"Ve sağlığa!" diye bağırdı Pó Po, çay fincanını kaldırarak. "Ve mutluluğa!" diye araya girdi Asher'ın büyükannesi.

Hepimiz çay fincanlarımızla kadeh kaldırdık ve ardından yeşil çay ve papatya karışımını yudumladık.

Nina ve Asher yerlerine oturdular ve daha fazla garson, yiyecek dolu tabaklar ve bambu buharlı pişiricilerle dışarı çıktı. Her masanın ortasına buharda pişirilmiş bütün bir balık yerleştirildi. Balığın pullarının gümüş grisi ve taze dilimlenmiş yeşil soğanlar, ağartılmış beyaz masa örtüsünün üzerinde parıldıyordu. Balıkların etrafında kâseler dolusu buharda pişirilmiş pirinç, tavada kızartılmış sebzeler, sıcak ve ekşi çorba, uzun ömürlü erişte ve buharda pişirilmiş çöreklerle hoisin soslu Pekin ördeği tabakları vardı. Sarımsaklı ve zencefilli karides tabakları, sığabilecek her boşluğa sıkıştırılıyordu. *Dim sum* sepetleri üst üste istiflendi ve masadaki konuklar arasında hoş bir etkileşim sağladı.

Tabağımı buharda pişmiş pirinçle doldurdum. Ben daha fazlasını ekleyemeden Pó Po araya girdi: "Hayır hayır! Bu sana yetmez," dedi. Tabağımı aldı ve üzerine biraz daha yiyecek yığdı. "Dans pistinde bana ayak uydurabilmen için enerjik olmalısın, o yüzden de yemek yemelisin."

Bennett da aynı şeyi yaparak tabağını Pó Po'yu gururlandıracak kadar yiyecekle doldurdu. Birkaç dakika içinde, Rupert enişte ve Bennett dinozorların dünyada en son ne zaman dolaştıkları konusunda derin bir sohbete daldılar.

Pó Po, yemek boyunca beni izledi. En azından, bana tabaktaki her son pirinci yemenin önemini hatırlatmasına gerek kalmaması için pirinci bitirdim.

"Bennett bana Gōng Gong'u çok hatırlatıyor. Güçlü iradeli, ciddi, sabırlı ve yakışıklı," diye fısıldadı Pó Po. "İşler iyi gidiyor gibi görünüyor."

"Bilmiyorum. Belki?" diye mırıldandım. Pó Po ile son konuşmamdan bu yana Bennett ile aramızda daha çok şey olmuştu. "Güzeldi ama iş nedeniyle birlikteydik. Bu podcast durumunu

tg:@novaebook

çözdüğümüzde kim bilir neler olacak. Girdiğimiz bahsi iptal ettik. Şimdi ne olacağını bilmiyorum ama Bennett bir Fare burcu olduğu için..."

Pó Po kafasını iki yana salladı. "Uyumsuzluk. Uyumluluk. Hangisine izin verirsen, hayatını o yönetir."

Ağzım kurudu. "Ah, mesele de bu değil mi zaten?"

Pó Po buklesini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Bazen hayatta bir önemi olmayabilir. Bazen öyle olmasını biz isteriz. Olması için dua ederiz. Ve bazen, gerek olmadığı hâlde meseleyi biz yaratırız. Her şey aslında oldukça basit."

"Anlamıyorum," dedim. "Bir gün profesyonel anlamda uyuma inanıyorsun, ertesi gün inanmıyorsun."

Pó Po'nun koyu kahverengi gözleri parlarken elimi tuttu. "Liv, sana sır olarak saklayacağına söz vereceğin bir şey söyleyebilir miyim?"

Bennett'ın hâlâ Rupert enişteyle konuştuğundan emin olmak için geriye doğru baktım. "Elbette, Pó Po. Bana her şeyi anlatabilirsin. Ne oldu?"

Pó Po, kumaş peçeteyi kucağında katladı ve sonra söyleyeceklerini yalnızca bir kez söyleyecekmiş gibi bana baktı. "Gōng Gong ve ben teknik olarak uyumlu değildik," dedi sonunda bana kısık bir ses tonuyla. Kimsenin duymadığından emin olmak için etrafına bakındı.

Elim gevşedi, yemek çubuklarım kucağıma düştü. "Bu da ne şimdi?"

"Ailemin benim için bulduğu görücü usulü evliliği reddettim ve onun yerine Gōng Gong ile evlendim." Ben bir şey söylemeyince devam etti: "Beni çok geç eşleştirdiler. O benim ilk ve tek aşkımdı, üstelik uyumsuzduk. Keşke onu tanıyabilseydin. Ölümünün kelimenin tam anlamıyla dünyamı paramparça ettiğini söylerken ciddiydim. O karanlık dönemi atlatmama yalnızca çocuklarım yardım etti. Bu da beni, neden Ay Eşleşmesi'nde çalışmaya başladığım noktasına götürüyor."

tg:@novaebook

"Bunu hiç bilmiyordum," diye fısıldadım. "Bunu bana nasıl söylemezsin? Bu çok büyük bir olay."

"Kimse bilmiyor," dedi Pó Po. "Ay Eşleşmesi'nin kurucusunun uyumlu bir evliliği yokken uyumlu bir birlikteliği teşvik etmesi sence nasıl görünürdü?"

Bütün düşüncelerim bir anda zihnime akın etti. Olduğum yerde donup kaldım, sandalyemin kenarlarını sıkıca kavradım. "Anlamıyorum. İkiniz de onun doğum günü konusunda yalan söylemeyi kabul mü ettiniz yani?"

Pó Po hafifçe güldü. "Bunun gibi bir şey. Uzun süre kocamın, ailemin benden istediği o güvenli ve uyumlu görücü usulü evliliği reddettiğim için öldüğüne inandım. Ay Eşleşmesi benim pişmanlığımdı, kendime yapacağıma söz verdiğim şeydi. Hayatımı uyuma adadım ve bu ne olursa olsun işe yarayacaktı."

"Seni inatçı kadın," dedim kahkahayla. Şaşkınlığım yavaş yavaş geçiyordu.

"İnadımın neden bazen bana ket vurduğunu görüyorsun," dedi Pó Po. "Hayatının elli yılını bir şeyi yaparak geçirince, uyum olsa da olmasa da aslında neyin önemli olduğunu anlıyorsun."

"Uyum olsa da *olmasa da mı*?" diye fısıldadım.

Pó Po uzanıp ellerimi kucağında tuttu. "Beni yanlış anlama. Uyumluluk, Ay Eşleşmesi'nin ekmeği ve suyudur ve bu sistem gerçektir. Ama hayatımda öğrendiğim bir şey daha var: Seni sadece mutlu eden değil, aynı zamanda sana meydan okuyan biriyle birlikte olmalısın."

"Bana kim *meydan okuyor*?" diye tekrarladım. *Şu anda neler oluyordu?* "Buna inanamıyorum."

"Tamamen özetlemek gerekirse, Ay Eşleşmesi insanlara ilişkilerin yürümesi için gereken bilgi ve araçları sağlıyor." Pó Po elimi hafifçe sıktı. "Benimle ilgili hayal kırıklığına uğramanı istemedim, bu yüzden sana daha önce söylemedim," dedi.

tg:@novaebook

"Hayal kırıklığına uğramak mı? Sen beni asla hayal kırıklığına uğratmazsın. Bana söylediğin için teşekkür ederim," dedim, elini nazikçe sıkarak. "Sırrın benimle güvende." Pó Po sarılmak için eğildi ve ben de onu sımsıkı kucakladım.

Başnedime olarak kadeh kaldırmam için salon sessizleştiğinde, ben hâlâ bu bilgiyi hazmetmeye çalışıyordum. Şampanyamı alıp yanaklarımı yakan zoraki bir gülümsemeyle bunu telafi ettim. Zaten sığ olan nefesim, patlayacakmış gibi hissedene kadar hızlandı. Bennett bana döndü ve kucağımdan kayan peçeteyi alıp masanın üzerine koydu.

"Aşk, benim hayatım olduğu için kendimi şanslı sayıyorum," diye başladım, sesim titriyordu. "Kelimenin tam anlamıyla her gün aşkın içindeyim. En yoğun kıvamını alışında. Ortaya çıkışına yardımcı olurken. Yani, Nina ve Asher'ınki gibi bir aşkı hiç görmedim dediğimde bana inanmalısınız. Nina ve Asher'ın girişinden de anlaşılacağı üzere saygı, kahkaha, yoğun tartışmalar, teatral yetenek, bolca sevgi ve dürüstlükle dolu bir ortaklığa tanık olmak benim için bir onur."

Hafif kahkahalar odayı doldurdu. "Mükemmel bir eşleşme gördüğümde hemen anlarım," diye devam ettim. "Nina ve Asher, ikinizi de seviyorum. Tebrikler, çok güzel günleriniz olsun." Bardağımı havaya kaldırdım ve odada bir şıngırtı korosu çınladı.

Nina ve Asher'ın burç işaretleri olan Horoz şeklindeki havuçlu düğün pastası kesildiğinde, grup üyeleri içeri girdi. Bembeyaz smokinler giyip pullu papyonlar takmış, beş yaşlı Çinli kadın enstrümanlarıyla birlikte yerlerini aldı. Kimse ne bekleyeceğini bilmiyordu. Flütlü kadın tanıdık ve tiz açılış notalarını çalmaya başladı.

Akşamın bir sonraki etkinliğine çoktan geçmiş olan Pó Po, "İlk danslarının zamanı geldi!" diye ciyakladı.

Şarkıcı, Celine Dion'un *My Heart Will Go On* şarkısının Mandarin versiyonunu söylemeye başladı. Bennett ve ben birbirimize baktık ve bunun ne kadar beklenmedik oluşuna kahkahalarla güldük. Nina ve Asher'ın kafası karışmış görünüyordu

tg:@novaebook

ama yine de romantik bir mırıldanmayla dans ediyorlardı. Birbirlerine yakın duruyorlar, ayakları geçici dans pistinde senkronize hareket ediyor ve birlikte gülüyorlardı. Pó Po gözlerini kapatıp sandalyesinde ileri geri sallanarak şarkıya eşlik etti.

Şarkının son notası bitince, sırada ne çalacaklarını duymayı beklerken heyecanlandım. Bunu kimse tahmin edemezdi. Saksafoncu enstrümanıyla öne doğru eğildi ve *Crazy Little Thing Called Love*ın pürüzsüz notaları odayı doldurdu. Pó Po, ona eşlik etmem için tüm gücüyle beni çekerken, ben de bize katılması için Bennett'ı çektim.

"Dans etmezlik yapamazsın!" diye müzik sesini bastırmak için bağırdım.

"Ben toplum içinde dans etmem!" dedi Bennett. "Unuttun mu? Okul balosu."

"Ne kadar kötü olabilir ki? Kaç yaşındaydın, on yedi mi? On yedimizde hepimiz gülünç görünürüz."

Kafasını iki yana salladı. "Gerilmiş kaslar, terli kâküller, boxer ve tüm sınıfın bana gülmesini içeren bir olay."

"Bu sefer bacak kasın gerilirse gülmeyeceğime söz veriyorum," dedim büyük bir ciddiyetle.

Bennett sandalyesinde oturmaya devam etti.

Omuzlarım çöktü. "Gerçekten tek başıma dans etmeme izin mi vereceksin?"

Bennett gözle görülür bir şekilde gerildi. "Üzgünüm," dedi, "ama dürüst olmak gerekirse... Seninle dans etmemi istemezsin. Çok utanırsın."

"Tamam, istediğin buysa," dedim, cesaretim kırılmış bir şekilde.

Pó Po, "Aşk, delilik ve asıl olay da bu!" diye sözlerini kendine göre yorumlayarak şarkıya eşlik etti. Şarkı bu sefer İngilizce seslendiriliyordu, istesem ben bile eşlik edebilirdim. Pó Po tüm kalbiyle dans ediyor ve kolumu çekiştiriyordu. Bennett'ı masada bırakarak peşinden gittim. Pó Po'nun, Bennett'ın fazla bağlanmak istemediğiyle ilgili söylediklerini hatırladım. Üzerime bir

tg:@novaebook

huzursuzluk bulutu çöktü ama Pó Po'nun heyecanı onu hemen uzaklaştırdı.

Pó Po hızlı hareket etmiyor ama tutkuyla kıpırdanıyordu. Başını keyifle geriye attı, mutluluğu bulaşıcıydı. Teyzem, annem ve babam, her biri dans hareketlerini göstermek için sırayla bize katıldı. Birkaç dakika sonra Nina ve Asher da bize doğru geldi.

"Bu harika bir fikirdi, Pó Po!" diye bağırdı Nina, müziği bastırırcasına. "Haklıymışsın. Bu olmasa pişman olurdum. Belki de gerçekten en iyisini sen biliyorsundur!"

"Bunu asla unutma!" diye bağırdı Pó Po.

Hoparlörlerden *Can't Help Falling in Love*ın yavaş Mandarin versiyonu gürlediğinde, Bennett'la birlikte oturmak için masaya geri döndüm.

Kulağına doğru eğildim. "İyi misin?" diye sordum.

Bennett kolunu bana doladı ve ben de başımı omzuna yasladım. "Ben iyiyim. Beni davet ettiğin için teşekkür ederim. Benim için çok anlamlı."

"Geldiğin için teşekkürler," dedim, yüzümü ona doğru çevirerek. "Bir sonraki şarkıda da mı oturacaksın?"

Başını onaylar gibi salladı.

Bir sonraki şarkı çalınca, Pó Po'nun yanına geri döndüm. Kollarını belime doladı ve birlikte ileri geri sallandık.

Pó Po gözlerimin içine bakmak için geriye doğru yaslandı. Serçe parmağını kaldırdı. Ben de serçe parmağımı onunkine geçirdim ve başparmaklarımızı birbirine bastırdık.

"Liv," dedi Pó Po, "sen sevilmeye değer birisin. İnsanların içeri girmesine izin ver. Kalbin sandığından daha güçlü. Ve her zaman seninle gurur duyduğumu unutma." Yüzümü ellerinin arasına aldı ve yoğun bir şekilde gözlerime baktı. Bu basit eylemle, sanki içimde derinlere yerleşmiş olan tüm endişelerimi, korkularımı ve arzularımı hissedebiliyormuş gibiydi. "Asla bir hayal kırıklığı olmadın ve olmayacaksın."

tg:@novaebook



BÖLÜM 18



Saat 11.10'du ve Harper hâlâ seansına gelmemişti. Bennett konusunda onu korkutmuş olabilir miydim? Ya da ZodyakOku kullanarak birini bulmuş olabilir miydi? İptal ettiğine dair bir e-postayı mı kaçırmıştım? Panik içinde Google'da *küçük işletme kredileri* yazdım. Sayfayı düzinelerce bağlantı doldurdu, duran varlıklar ve işletme sermayesi gibi konuları taramaya başladım.

Ay Eşleşmesi'nin mali durumunu kontrol etmek için internet bankacılığı panosuna giriş yaptım. Harper ve diğer birkaç kişi daha eklenmesine rağmen rakamlar düşmüştü. Sosyal medya ve canlı podcast bölümü biraz dikkat çekmiş ancak yine de yeterince müşteriye dönüşmemişti.

Kafamı kollarıma yaslayıp yeni fikirler bulmak için beynimi zorladım. Pó Po'nun, birikimlerinin bir kısmını Ay Eşleşmesi'ne borç verme teklifini hatırladım ama bunu kabul edemezdim. Ama aklıma bir şey geldi. Kendi banka hesabımda oturum açıp bazı bütçelemeler ve hesaplamalar yaptım. Önümüzdeki birkaç yıl boyunca yemek yemeyi önemli ölçüde azaltırsam, yeni kıyafetler almazsam ve seyahatleri sınırlandırırsam; kendi birikimlerimi işe yatırabilir ve yine de dairemin kirasını ödeyebilirdim. Çok zordu ama yapılabilirdi. Bu, şirketin öz sermayesi olacaktı. Çok *fazla* olmasa da vadesi geçmiş faturaları ve gelecek ayın faturalarını karşılamaya yeterdi.

Bir transfer başlattım ve kişisel birikimlerimin korkunç bir şekilde yeni bir seviyeye düşmesini izledim. Ay Eşleşmesi'ne

tg:@novaebook

büyük bir bahis oynuyordum. Paramı, ekmeğimin olduğu yere *koymalıydım*.

Tam bir panik atak geçirmenin eşiğindeyken ön kapı hızla açıldı. Harper!

"Özür dilerim, çok geç kaldım. Önceki toplantım uzun sürdü ama iyi haber şu ki, sana bahsettiğim müşteriyle anlaştık." Harper, seans odasındaki koltuğa otururken mutlu bir şekilde iç çekti.

Bir dizi iptalden sonra, Harper'ın ortaya çıkmasına fazlasıyla heyecanlanmıştım. "Tebrikler! Bu heyecan verici."

"Sosyal medyadaki varlıkları şu anda pek iyi değil ama biz bunu tersine çevireceğiz. Bahsi geçmişken, sosyal medya dünyasına katıldığını fark ettim. Hoş geldin! Son tweetin çok güzeldi. Bir işletme olarak kim olduğunuza dair mesajları doğru şekilde tutmanız hoşuma gitti. Buna aynen devam edin."

"Teşekkürler. Bunu senin söylemen çok şey ifade ediyor," dedim pek çok açıdan rahatlayarak. Müşteri kaydı alabilmek için sadece bu içeriğe ihtiyacımız vardı. "Bennett'la ilgili konuşarak başlayalım. Telefonda konuşurken, aradığın kişinin o olmadığını söylediğini biliyorum. Bunu detaylandırabilir misin? Öğrenmem için." Bennett'ın adını yüksek sesle söylemek, sanki çok sevgi dolu söylemişim gibi, aramızdaki şeyi ifşa ettiğimi hissettirdi.

Harper kot pantolonunun belini düzeltti ve bacak bacak üstüne atıp rahatladıktan sonra duygularını anlatmaya başladı.

"Beni onunla neden eşleştirdiğini anlıyorum. Kendine güveniyor, dik kafalı, iyi yemek yemeyi seviyor ve konuşması kolay biri," diye belirtti.

Tarafsız ifademi korudum. Müşterilerimden birinin eşleşmesi ile birlikte olmuştum. Müşterilerimden birinin randevusuyla! *Profesyonel* kelimesi benim lügatimde yoktu. Ben tam bir sahtekârdım.

"Ama... " Yavaşladı.

tg:@novaebook

"Ama ne?" Kalemimi daha sıkı tuttum.

"Senin hakkında konuşmayı bir türlü bırakmadı!" dedi Harper, tek kaşını kaldırarak.

Burnumu kırıştırdım. "Umarım orada bulunmam sohbetinizi sabote etmemiştir. O şekilde gelmemeliydim."

"Hayır, bunu umursamadım. Demek istediğim, sohbette seni gündeme getirip durdu. Farkında mıydı, bilmiyorum ama sürekli senden söz etti."

"Onunla ilk buluşmaya dair görgü kurallarını tartışmam gerekecek," diye mırıldandım, not defterime bir şeyler karalayarak. "Yani sadece doğrulamak için soruyorum, onunla başka bir randevu *istemiyor musun*?" Beklentiyle nefesimi tuttum.

Harper sırıttı. "Son randevuyu yanlışlıkla kaçırdığımı mı düşünüyorsun?"

Ona şüpheyle baktım. "Yanlışlıkla kaçırmadın mı?"

"Geçen sefer de dediğim gibi, çöpçatanın da bir çöpçatana ihtiyacı olur," dedi göz kırparak.

"Anlıyorum." Buradaki çöpçatan *bendim* ama ödeme yapan bir müşteriye kızamazdım.

"Bazı detayları kararlaştırmak için geçen hafta Bennett'la öğle yemeği yedik. Bir planı vardı. Çok tatlıydı. Mantı festivalinde ikinizin arasında bir şeyler olduğunu hissettim," dedi Harper, gerçekçi bir tavırla.

"Ah, hayır," dedim başımı iki yana sallayarak. Harper'ın söylediklerini idrak ederken çenem kasıldı. Bennett istediğini elde etmek için bana manevra yapmıştı: Bir randevu. Beni başka nasıl manipüle etmişti?

"Ben de senin sadece birbiriyle uyumlu eşleşmeler yaptığını düşünüyordum. Sen bir At burcu değil misin?"

Sandalyemde dimdik oturdum. "Öyle yapıyorum. Karşıt özellikler bazen gerçek sorunlara yol açabilir. Pek çok yanlış anlama, karşıt görüşler ve değerler, ilk başta sevimli olup sonunda anlaşmayı bozan niteliklerdir. Uyumluluk denenmiş ve

tg:@novaebook

doğrudur. Bu, mükemmel olduğu anlamına gelmez çünkü hiçbir şey mükemmel değildir. Ancak bu, bir kek için tereyağı ve şekeri karıştırmak gibidir. Uyumsuzluk ise tereyağı ve tuzun karıştırılmasına benzer. Elbette, birileri bu lezzet bileşimini beğenebilir ama yeterince yersen, o pasta kendini iyi hissetmemene neden olacaktır," dedim lafı uzatmaya başlayarak. Artık benden başka kimsenin umursamadığı işimizin özünü savunmak yorucu olmaya başlamıştı.

"Anladım. Günün sonunda, birlikte İtalya'ya gidebileceğim ve birlikte bol miktarda makarna yiyebileceğim hoş birini istiyorum. Çok şey mi istiyorum?" diye sordu Harper gülerek.

Sanırım onun için, makarna seven o hoş kişi Bennett olmayacaktı. İçim rahatlamıştı.

"Sen ve ben birlikte," dedim ona. Makarnayı düşündüğümde, aklıma ZodyakOku'nda eşleştiğim Horoz burcu olan Parker T. geldi. İtalyan yemeklerini ve tarihi yerleri seviyorsa, muhtemelen seyahat etmeyi de seviyordu. Bir restoran sahibi olarak çalışma saatleri pek uygun değildi fakat genellikle bir şefin saatlerinden daha uygundu, bu yüzden onu göz ardı etmeyecektim. Harper, Bennett'ı istemiyorsa, biz de bir sonrakine geçerdik.

Ama Parker bir Horoz burcuydu. Doğum saatini öğrenebilirsem, yükseleninin Harper'ın Ejderha burcuyla uyuşma ihtimali olabilirdi. Ona uygulamadan mesaj atacak ve Ay Eşleşmesi'nin, ZodyakOku'nun müşterilerini kaçırması ironisinden zevk alarak cevabı öğrenecektim. Bölgemizi işgal ettikleri için bunu hak ediyorlardı.

Harper ayrılır ayrılmaz ZodyakOku'nu açıp Parker'ın adını bulana kadar eşleşmelerimde gezindim. Mesajı yazmaya başladım ve fazla düşünmeden gönder tuşuna bastım.

tg:@novaebook

Arka planda resimli şakayıkların olduğu açık pembe, kaydırmalı bir talimat paneli belirerek beni hazırlıksız yakaladı. Bennett, uygulamayı oyunlaştırmayı başarmıştı. Kahvaltıdaki konuşmamıza ve bazı şeyleri yeniden düşünmek istediğini söylemesine rağmen hem de. Sanırım bu özelliği rafa kaldırmasına yetecek kadar kadar ikna edici bir iddiada bulunamamıştım.

Şakayık sayısını hatırlayarak Bennett'ın profilinde gezindim. Acaba ne kadar artmıştı? Başparmağımla ekrana tıkladım ve beliren bilgileri hazmetmeye çalıştım. Görünüşe göre çok artmıştı. Midem altüst oldu. Benden başka kiminle görüşüyor ve konuşuyordu? O an, geçmişim bugünüm hâline geldi. Tekrar incinemezdim. Bu şekilde değil. Bennett beni incitmemeliydi. Ben kimsenin piyonu değildim.

Aklımı Bennett'tan uzaklaştırmak için Twitter'a girdim ve bir yoruma yanıt vermek üzere en son tweetlerimizden birine tıkladım. Bir kişi, kulağa daha havalı geldiği için burcunu bir Ejderha olarak değiştirip değiştiremeyeceğini sormuştu. Ona, gerçek uyumluluğu bulmak için tüm müşterilerin gerçek işaretleri olması gerektiğini bildiren dostça bir yanıt yazdım. Ödeme yapan müşterileri geri çevirecek durumda değildik ama bu çok saçmaydı. Rakamları kontrol ettim ve en son paylaştığımız ay şarkısı eşleştirmesinin üç yüzden fazla retweet aldığını gördüm. Bennett'ı ne kadar uzaklaştırmaya çalışsam da kafamın bir köşesinden, onun verinin ne kadar yararlı olduğuyla ilgili böbürlendiğini duyabiliyordum. Mesajlardan birinde, biri sürecimizin ve oranlarımızın ne olduğunu sormuştu. Küçüktü ama yine de bir şey sayılırdı.

Sandalyeme yaslandım, gözlerimi kapattım ve Ay Eşleşmesi'nin seslerini dinledim. Dışarıda öğleden sonra kalabalığından hafif bir uğultu, binadan ara sıra gelen gıcırtılar ve işi devraldığımdan beri yarıştaymış gibi hissettiren kendi kalp atışımın sesi vardı.

tg:@novaebook

Penceremizin önünden geçen yerli halk ve turistler gözüme takıldı. Pastel lila rengi bir takım giymiş bir kadın dikkatimi çekti. Carol? Bugün olmazdı. Şimdi olmazdı. Ama yalnız değildi. Müşterilerle geliyordu. Muhtemelen yatırımcılarla. E-postasına yanıt vermeyi tamamen unutmuştum. Başka neleri unutuyordum?

Carol, Ay Eşleşmesi'nin binasına doğru ilerledi. Heyecanla binayı işaret ederken, iki müşterisi ona yetişti ve üçü yan yana yürümeye başladı. İlk önce kırmızı gözlükler dikkatimi çekti. Bu Elmer mıydı? Yanındaki Bennett mı?

Yerimden fırladım. Bennett buradaydı. *Burada*. Ay Eşleşmesi'nde. Bu adamdaki cesaret...

Kapıyı açtım ve ellerimi belime koyarak girişi kapattım. "Yardımcı olabilir miyim?" Sorumu Bennett'a yönelttim.

Bennett ciddi bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Hey, üzgünüm! Bizi görmezden gel. Hemen gidiyoruz." Carol ve Elmer'a, "Hey! Oraya gitmiyoruz," diye seslendi.

Carol binaya doğru elini salladı. "Geçen hafta sana müşterileri getireceğime dair bir e-posta göndermiştim," dedi, aynı çantanın farklı bir rengini koluna takmıştı. Çantanın derinliklerinden Poppy fırladı ve havladı. "Senden hiç haber alamadım ama sorun olmayacağını varsaydım. Uzun kalmayacağız."

Bennett rahatsız olmuşa benziyordu. Bu bağlılık düzeyi için bir Akademi Ödülü bile kazanabilirdi. "Bahsettiği binanın bu olduğunu bilmiyordum. Bir sonrakine doğru gidiyoruz," dedi bana. Gündelik tarzda yakışıklı bir iş adamı gibi kolları kıvrık, önden düğmeli bir gömlek giymişti. Sarılmak için eğilirken, yan tarafına hafifçe vurmak için kolumu açtım. Neyse ki beynim, daha vücudum fırsat bulamadan kontrolü ele aldı. Bennett'ın vücudunu eğme şeklinden, bunun onun için de tuhaf olduğunu söyleyebilirdim.

"Doğru," dedim inanamayarak. "Hiçbir soru sormadan onun peşinden mi gidiyorsun?"

tg:@novaebook

"Bu son anda çıktı," dedi Bennett.

Artık neye inanacağımı bilmiyordum. "Bir hafta, son dakika mı oluyor?"

"Yeni ofis turlarını koordine etmekten Elmer sorumlu," diye açıkladı. "Baktığımız beş ofis vardı ve hepsi de bu yol üzerindeydi. Bunlardan birinin Ay Eşleşmesi olduğunu bilmiyordum, yemin ederim."

Carol ayağını hafifçe yere vurdu. "Peki, tamam, tamam. Eğer eminseniz, bir sonrakine geçelim. Ama burası gerçekten özel bir yer," dedi binamızdan uzaklaşırken. "Fikrimizi değiştirirsek sana haber veririz."

Elmer, Bennett'ı iterek geçti. "Bir göz atmak istiyorum," dedi. Kırmızı gözlüğü kendini beğenmiş gözlerini çerçeveliyordu. "Sen bizim ofisimize göz gezdirmeye geldin. Şimdi sıra bizde."

Bennett'tan bir açıklama bekledim.

"Senin gerçekte kim olduğunu öğrendiği için pek heyecanlanmadı," diye açıkladı Bennett, alçak bir sesle. "Gerçekten bizi buraya getirdiğini bilmiyordum."

Kendime az önce öğrendiğim bilgiyi hatırlattım. Benim bölgemdeydik. Ay Eşleşmesi'nin pembe kapı çerçevesinin altından kollarımı uzattım. Kimse beni geçemezdi.

Elmer içeriyi görmek için kafamın üstünden bakmaya çalıştı. "Bu duvarlar yıkılabilir. Çok fazla potansiyel var!" kışkırtmaya çalışır gibi konuşuyordu.

Alisha arka ofisten kafasını uzattı. "Görüyorum ki misafirlerimiz var!" dedi bize doğru gelerek. Geçmesine izin vermek için kollarımdan birini indirdim. "Bennett'ı yakından görmüş oldum. Dostum, keşke Randall öğle arasında olmasaydı da buna tanık olabilseydi."

Bennett elini uzattı. "Ve sen de?"

tg:@novaebook

Alisha dudaklarını büzdü. "Olivia, benden bu kadar övgüyle bahsetmene sevindim," dedi sahte bir kızgınlıkla. "Ben Alisha, Olivia'nın suç ortağı çöpçatanıyım."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Bennett, gülümseyerek.

Alisha'ya her şeyi anlatmamalıydım çünkü bana Bennett'ın önünde attığı bakış, her şeyi ele veriyordu. Bennett bunu fark edince küçük bir kahkaha attı.

"Halı en son ne zaman değiştirilmişti?" diye sordu Elmer, pencerelerden birinden bakarak.

"Ah, bir bakalım," dedim sorusunu ciddiye alıyormuş gibi yaparak. "Ay'a ilk ayak basışımız ile Spice Girls'ün dağılması arasında bir zamanda."

Alisha kolumu tuttu. "Hüzünlü bir yıldı."

Elmer gözlerini devirdi ve alanı eleştirmeye devam etti. "Yapacağım ilk şey, tüm pembe ve kırmızılardan kurtulmak olacak."

Cesareti karşısında ağzım açık kaldı. "Fazla rahat olma," diye sesimi yükselterek Elmer'a seslendim. "Biz satılık değiliz." Bennett'a baktım. "Satılık olmadığımızı biliyorsun, değil mi? Çünkü kesinlikle satılık değiliz." Ay Eşleşmesi'nin hem fiziksel hem de dijital olarak dışarı atılıyormuş gibi hissetmenin baskısıyla göğsüm ağırlaştı.

Bennett hızla onaylar gibi başını salladı. "Biliyorum. Elmer, hadi gidelim. Bütün bunlar için üzgünüm."

"O ne zamandan beri iş ortağın oldu?" dedim, pes etmeye niyeti olmayan Elmer'ı kafamla işaret ederek.

"Kendisi benim iş ortağım değil ama işin içine karışmayı seviyor," dedi Bennett omuz silkerek. Eğilip bana fısıldadı: "Bir Tavşan burcu için şaşırtıcı derecede terbiyesiz."

Şakasına gülmemek için kendimi zorladım, dudaklarımın kenarını aşağı sarkıttım ve gülümsememeye çalıştım. Ciddi bir ifadeye ve iddialı duruşuma devam ettim.

tg:@novaebook

Alisha, Elmer'ı dikkatle izliyordu. "Biliyor musun, ona harika bir eş bulabilirim."

"Müşterilerimizi ondan uzak tut," dedim sertçe. "Korumamız gereken bir itibarımız var."

"Bunu duydum!" dedi Elmer, sonunda bakışlarını pencereden ayırarak.

"Tamam, bir randevu planlamasının ortasındaydım. Seninle tanışmak harikaydı, Bennett, yoksa B.O.B mu demeliyim?" dedi Alisha, ofise dönmeden önce bana göz kırparak.

Benim yanaklarım yanmaya başlarken, Bennett da güldü. "İnsanlara benden mi bahsediyorsun?" Bir adım daha yaklaştı.

Onunla göz teması kurmaktan kaçındım. Bunun sonu iyi olmazdı. "Harper'la randevunuzun ayrıntılarını netleştirmeme yardım etti. Bunu duymayı hak etmişti," diye açıkladım profesyonel bir tonla.

"Bu açıklamayı kabul edeceğim," dedi Bennett.

"Belli ki sen de benim hakkımda konuşuyorsun ama iyi anlamda değil," dedim başımı Elmer'a doğru sallayarak.

Bennett gülümsedi, ağzının bir köşesi yukarı kıvrıldı. Bu çıldırtıcıydı. "En iyi sözlerimi senin hakkında konuşmaya saklıyorum."

İçten içe gözlerimi devirdim ve inandırıcı olmayan bir şekilde gülümsedim. Bugün öğrendiğim onca şeyden sonra, bana neredeyse bir yabancı gibi geliyordu. Ama aynı zamanda son birkaç haftayı düşününce, kendimi hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemiştim.

"Hey, ZodyakOku'nun cumartesi günü tüm beta testçileri için düzenleyeceği Cadılar Bayramı partisiyle ilgili e-postayı aldın mı, bilmiyorum ama orada olmanı çok isterim," dedi Bennett. "Sence bu tuhaf olur mu?"

"Takvimime bakmam gerekecek," dedim soğuk bir sesle. Flört edebileceği başka kadınlarla karşılaşacak havamda değilim. Yol boyunca bir yerlerde fazla samimi olmuştuk. Ay Eşleşmesi

tg:@novaebook

ve ZodyakOku arkadaş değildi. Tutku dolu bir anda bahsimizi iptal etmeyi kabul ettiğimi hatırladığımda, içimde bir panik alarmı çaldı. Şu andan itibaren, yalnızca sağlam zeminde önemli anlaşmalar yapmam gerekiyordu.

"Umarım orada olursun. Senin hayvan işaretine denk geliyor."

"Çok tatlı," dedim gülümsemeden.

Bennett eğildi. "Her şey yolunda mı?"

Mutlu bir surat takındım. "Yolunda. Her şey yolunda."

Basından, potansiyel müşterilerden ve Ay Eşleşmesi'nin ne olduğunu kanıtlamaktan vaz mı geçmiştim? Rakibimi özgürce öpebilmek için mi? Her şey ayrıntılı bir hile miydi? Daha da kötüsü, buna kanmış mıydım? Durumu manipüle etmek için Harper'la çalışmıştı. Benimle çıkabilmek için. Bunu beni haksız çıkarabilmek için mi yapmıştı? Artık ne düşüneceğimi, neye inanacağımı bilmiyordum. Özellikle de şimdi, Bennett karşımda, taklit işletmesi için -bizimki de dâhil- ofis ararken. Ama hey, *ben gayet iyiydim*.

"Pekâlâ!" diye şakıdı Carol, yolun sonundan. "Binlerce teşekkürler, Olivia. Seninle temasa geçerim."

"Hayır," diye seslendim arkasından.

"Burada iyi bir yer bulmuşsun," dedi Elmer. "Pencereden bazı belgeler görmüş de olabilirim görmemiş de olabilirim."

Bennett, "Tekrar özür dilerim," dedi. "Umarım yakında görüşürüz."

Onu giriş kısmına kadar geçirdim. "Göreceğiz. Bana bir iyilik yap ve Carol'a *satılık olmadığımızı hatırlat*," dedim son kelimeleri vurgulayarak.

Farkında olmadan kapıyı çarparak kapatınca, duvarda asılı duran ben, Pó Po, teyzemin olduğu, Lucky Monkey Fırınının önünde çekilmiş olan fotoğrafımız sarsıldı. Kol kola girmiş, gülüyorduk. Hepimiz çok genç, çok mutlu, çok masum görünüyorduk.

tg:@novaebook



BÖLÜM 19



Cumartesi öğleden sonra daireme bir teslimat geldi. Kutuyu açtığımda, Cadılar Bayramı için ürkütücü bir çikolatalı pasta ve üzerinde, *Burada numara yok, sadece şekerleme var. Pembe kapına o şekilde geldiğim için özür dilerim. Bu gece görüşmek dileğiyle. -Bennett* yazan bir kartla karşılaştım.

Mezar taşı şeklindeki çikolatalardan birini kırdım ve ağzımda erimesine izin verdim. Bennett'ın beni etkilemesi konusunda mantıksız davranıyor olabilirdim ama tekrar incinme riskini göze alamazdım. Annemin dediği gibi, "Önemli olan kanıttır, spekülasyon değil." Partiye gitmek istemesem de gerçeği öğrenmem gerekiyordu.

Birkaç saat sonra, ZodyakOku'nun Cadılar Bayramı partisi için tabelaları takip ederek asansörle çatı katına çıktım. Los Angeles şehir merkezinin geniş manzaraları ve arka planda parlayan mavi ay ile birlikte, kambur plastik iskeletler ve alana yayılmış örümcek ağları eğlenceli bir şekilde ürkütücü görünüyordu.

Rembrandt gibi giyinmiş, eski model siyah bir pelerin takmış ve Pó Po'nun eski giysi kutularından bulduğum bir bere ile birlikte plastik bir ressam paleti almıştım. Kıyafetim, yapışkan bir bıyık olmadan tamamlanmış sayılmazdı.

Etrafımda daracık kaplan kostümleri, yılan desenli tulumlar ve Eros kıyafetleri giymiş olan insanlar içki taşıyor ve sohbet ediyorlardı. Barın yanındaki hoparlörden Michael Jackson'ın *Thriller* şarkısı duyuluyordu. Kalabalıkta Bennett'ı aradım, böylece kimlerle takıldığını öğrenecektim.

tg:@novaebook

Hayvan kostümleri giymiş insanların arasına karıştım ve sırtından aşağı dökülen uzun, dalgalı platin sarısı saçları olan bir kadına doğru yürüdüm. Yanındaki aşçı kıyafeti giymiş adam şapkasını kaldırınca, saçlarının düşme şeklinden onun Bennett olduğunu hemen anladım. Onu görünce avuçlarımın içi terlemeye başladı.

Durumu gözlemledikçe adımlarım yavaşladı. Kuru buz sisiyle kaynayan bir cadı kazanına sığındım. Platin sarısı saçları olan kadın, Bennett'ın söylediği bir şeye gülümsüyor ve elini onun omzuna koyuyordu. Zihnimde şakayık sayısının arttığını gördüm. Ne de olsa Bennett, girişimcilik dünyasının en gözde bekârıydı. Neden başka insanlarla çıkmasın ki? Diğer insanlar açıkça onunla çıkmak istiyordu.

Onu ve Ejderhaların Annesi, Daenerys Targaryen'i taklit etmek için büyük çaba harcayan kadını daha iyi görebilmek için eğildim. Kadın onu daha iyi duyabilmek için öne doğru eğildi ve sonra söylediği muhtemelen komik bile olmayan her şeye enerjik bir şekilde güldü.

Kazanın etrafında dönen bir adam arkadan bana çarptı. Neredeyse dengemi bozuyordu.

"Olivia?" dedi bir ses.

Beremi kafamın üstünde tuttum ve yüzümü yıldızlara çevirdim. Canlı panel röportajımızın sunucusu tepemde duruyordu.

"Marcus?"

Marcus yukarıdan el salladı. Podcast röportajındaki şık takım elbisenin yerini, parlak kırmızı pastırma şeritli bir kostüm almıştı. Yüzü pembe katmanlardan birindeki kesik delikten görünüyordu.

"Pekâlâ, *seni* bu gece burada görmeyi beklemiyordum," dedi Marcus. "Özellikle bahisle ilgili olanlardan sonra. Bu çok büyük bir jest."

tg:@novaebook

"Son dakikada alınan bir karardı. Beni gördüğünü kimseye söyleme," diye talimat verdim, onunla yüzleşmek için ayağa kalkarken.

"Randevunla burada mı buluşuyorsun?" diye heyecanla sordu. "Ya da daha doğrusu, *aşkınla*." Ciyakladı. "ZodyakOku'nun gerçekten işe yaradığına inanamıyorum. Aslında bahsimi gizlice Ay Eşleşmesi'ne yatırmıştım."

"Bekle." Kibar olmak için gülümsedim ama düpedüz kafam karışmıştı. "ZodyakOku işe yaradı da ne demek? Ve aşk mı dedin?"

"Dün bize bir kazananın belirlendiği bildirildi. İkiniz de randevuya çıkmış ve görünüşe göre *sen* âşık olmuşsun. Tebrikler!" dedi Marcus gülerek.

Taşlar yerine oturuyordu. Sonunda her şey netleşmişti. Oyuna getirilmiştim.

"Ben... âşık olmuş olamam," diye kekeledim.

Marcus sırıttı. "Âşık bir kadın gibi parlıyorsun." Hayatımda bir pastırmadan hiç bu kadar nefret etmemiştim. Hoparlörlerden Stevie Wonder'ın *Superstition* şarkısı çalarken, aklım darmadağın oldu. Marcus'u cümlenin ortasında bırakıp Bennett'a yöneldim.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun?" Muhtemelen kadınlarından biriyle konuşmasını yarıda keserek ağzımdan kaçırmıştım.

Ejderhaların Annesi beceriksizce geri çekildi.

Beni görmeye hazırlıksız yakalanan Bennett'ın gözleri irileşti. "Olivia!"

Kendime güvenmeliydim. Tabii ki Bennett, tam da olmasını beklediğim kişiydi.

"Ben gidiyorum," dedim ve pelerinimin kumaşını toplayarak gitmek için arkamı döndüm. Köpek kulakları şeklinde saç bandı takan bir grup insanı ittim.

Bennett, "Bekle," diye seslendi. Bana beklediğimden daha hızlı yetişti. "Yavaş ol. Gelmene çok sevindim." Bana sarılmak

tg:@novaebook

için eğildi ve yanağım, aşçı ceketinin omzuna çarptı. Sırtımın alt kısmında ter birikiyordu. Pelerinin içinden terimin görünmeyeceğine şükrettim.

"Eminim sevinmişsindir," dedim. "Şimdi gidiyorum, böylece sen ve ejderha hanımın randevunuza ya da bu her neyse ona geri dönebilirsiniz."

"Neyimize?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Randevuda değiliz. Onu tanımıyorum bile."

"Dedi, şakayık sayısı fazla olan adam. Onca şeye rağmen, oyunlaştırmayı yapmışsın."

"Ah, ne? Şakayık sayımın, uygulamanın yeni özelliğini benim profilimde test ettiğimiz için yüksek olduğunu biliyorsun. Sen benim için tek şakayıksın." Beni görünce duyduğu heyecan, şaşkınlığa dönüşmüştü.

Surat astım. "Buna nasıl inanabilirim ki?"

Kaşlarını çattı. "Oyunlaştırma özelliğini geliştirmek için çok zaman ve para harcadık. En azından denemek zorundaydık. Bunu ekibime borçluyum."

"Harper'la uzun bir konuşma yaptım ve beni manipüle etme planını duydum," dedim. Kalbim göğsümün içinde çılgınca atıyordu. Bunun olmasına nasıl izin verebilmiştim? Bir Fare burcuna âşık olamazdım. Sonu hiç iyi olmayacaktı, asla olmazdı.

Bennett bir an düşündü. "Seni manipüle etmek mi? Seninle daha fazla zaman geçirmek istiyordum. Onunla plan yapmamın tek nedeni buydu. İyi vakit geçirdiğimizi düşünmüştüm."

Acı acı güldüm. "Rakamları istediğin kadar manipüle edebilirsin fakat insanları manipüle etmemelisin." Bennett, konuşmamıza kulak misafiri olan bir paskalya tavşanından uzaklaşmak için beni kenara çekti. Maymun kılığına girmiş bir grup tatlı masasından bizi izlerken, plastik kafataslarından oluşan bir kemerin altına girdik.

"Her şey için bir açıklamam var ama sen dinlemiyorsun," dedi Bennett, hayal kırıklığına uğradığı açıkça görülüyordu. "Sen karşılaşmamız için bazı şeyler yaptın. Ben de birbirimizi

tg:@novaebook

görmeye devam etmemiz için bazı şeyler yaptım. Çabalarımız bizi bir araya getirdi ve bir arada tuttu. Seni manipüle etmeye ya da seni sabote etmeye çalışmıyordum. Bunu asla yapmadım, asla da yapmam. Ve kesinlikle başka biri yok."

Onu duyuyordum ama sözleri beni aksi yönde ikna etmiyordu. "Bu senin üstesinden gelebileceğin veya kontrol edebileceğin bir durum değil," diye hatırlattım ona.

"Seni kontrol etmeye çalışmıyorum," dedi Bennett. "Gerçi onca insan arasından bunu senin söylemen de mükemmel. Sen kimin kimi seveceğini ve sonucu kontrol edebileceğini sanıyorsun."

"Ben sadece insanların mutlu olmasını istiyorum. Ah, henüz en iyi kısmı duymadın. Dün gidip Marcus'a âşık olanın *ben* olduğumu ve Ay Eşleşmesi'nin kaybettiğini söylemişsin." Elimi paletime vurdum. "Güç oyunu, ha. Çok güzel. Küçük, eski, geleneksel ve sıkıcı çöpçatanlık şirketi zaten çökmüş ve batmışken, bir tekme de sen at bakalım."

Bennett şapkasını göğsüne dayadı. "Ben öyle bir şey yapmadım. Podcast panelinden beri Marcus'la konuşmadım."

Bu inkârına kahkaha attım. "Saçmalık. Onu az önce gördüm ve bana her şeyi anlattı." Ben tam bir aptaldım! Hem Bennett ile birlikte olup hem de Ay Eşleşmesi'ni yürütebilmenin hangi gezegende gerçek olabileceğini düşünmüştüm ki?

Bennett bir an için düşündükten sonra bir şeyin farkına varmış gibi göründü. "Elmer," diye mırıldandı. "Ona bunu Elmer söylemiş olmalı. Kandırıldığı için hâlâ kızgın hissediyor sanırım."

Başımı iki yana salladım. "Her şey Elmer'ın suçu, değil mi? Bu senin işin olsa bile. Bir anlaşmamız vardı. Ve bahsi iptal ettik! Bir kazananın olmaması gerekiyordu."

"Ve buna saygı duydum. Bahis umurumda değil," dedi sert bir sesle. "Sana değer veriyorum. Seninle birlikte olmak istiyorum. Bunu yeterince açık bir şekilde söylemediysem, özür dilerim."

tg:@novaebook

"Tabii ki bahsi umursamıyorsun. Buna ihtiyacın yok ki! İşin gayet iyi olacak. Öte yandan benim o müşterilere ihtiyacım vardı. O müşterilerden senin için vazgeçtim. Tebrikler," dedim üzgün bir şekilde. "Ayın sonuna geldik, bu yüzden makaleyi ve podcast bölümünü de kazandığını tahmin ediyorum. Marcus muhtemelen şimdiden bunun için planlar yapıyordur."

Papağan kılığına girmiş birinin geçmesine izin vermek için birbirimize yaklaştık. "Papağan diye bir burç yok, biliyorsun!" diye arkasından seslendim. Başımı iki yana sallayarak etrafımızdaki manzarayı inceledim.

Bennett, gökkuşağı rengindeki kuş-insanı görmemi engellemek için yana kaydı. "Bahsi kabul etmemin, sana ikimizin de şirket olarak bir arada var olabileceğimizi göstereceğini düşündüm; şirketlerimizin farklı insanlar için farklı şeyler sunduğunu," dedi.

"Bir arada var olması söz konusu değil. Pó Po'nun çöpçatanlık çabalarını geri çeviren sendin. Yine de şimdi birlikte olmak mı istiyorsun? Lütfen."

Gevşek bir saç tutamı alnına düştü. "ZodyakOku'nu oluşturmaya odaklanmıştım. Beni suçlayabilir misin?"

"Ve yaptın da. ZodyakOku'nu sen kurdun. Resmî olarak iflas ettiğimizde, Ay Eşleşmesi'ni mahvettiğini gururla söyleyebilirsin."

"Ay Eşleşmesi'nin mahvolmasını istemiyorum," dedi Bennett, savunmaya geçerek. Ağırlığını bir ayağından diğerine verince, kostümüne taktığı klipsli fare kuyruğu, bacağının etrafında sallandı. "ZodyakOku'na bu yüzden başlamadığımı biliyorsun." Gözleri bana yalvarıyor ama kalbim bana ihanet eder gibi ileri geri taklalar atıyordu. Çok bağlandığımda, çok duygusallaştığımda işte böyle oluyordu.

Omuzlarımı dikleştirip sesimi sabitledim. "Sen benim rakibimsin, düşmanımsın... İstediğini seç. Sana güvendiğime inanamıyorum ve... Şu aptal, küçük Fare aşçı kıyafetin..."

tg:@novaebook

"Hey! Ratatouille'e bu şekilde saygısızlık etme," dedi Bennett, kuyruğunu arkasına sıkıştırarak. "Bir kemirgen olabilir ama büyük hayalleri vardı. Aslında o... boş ver," dedi ciddi yüz ifademi görünce.

Bennett'ın kafası yana eğilmiş, çenesi kasılmıştı. Rahatsız görünüyordu.

"Beni görmeye devam etmek, muhtemelen sana âşık olmamın ne kadar süreceğiyle ilgili veri toplamanın bir yoluydu," dedim, dudağımdan aşağı sarkan yapışkan bıyığımı düzelterek.

"Bunların hiçbiri doğru değil. Lütfen, Olivia. Bu aptal bahsi unutalım. Seninle birlikte olmak istiyorum. Kavga etmeyelim."

Bennett bu kadar yakındayken, kokusunu düşünmekten kendimi alamıyordum. Gülümsemesini. Dudaklarını. Hâlâ belime dolanan kollarının beni kendine çektiğini hissedebiliyordum. Hatırladıkça yüreğim sızladı. Ama faydası yoktu. Artık çok geçti.

Yere baktım, "Bu anlamsız," dedim. Hüznüm daha sert bir şeye dönüşüyordu. Gardımı nasıl indirebilmiştim? "Dürüst olmak gerekirse, ne faydası var? Bütün yollar böyle anlara çıkar. Kuralları ben koymuyorum."

"Yine de bu kuralları uygulamakta çok iyisin," dedi Bennett.

"İkimiz de farklı şeylere inanıyoruz," dedim.

"Senin kafanda bizim uyumsuz olduğumuz fikri var ama ben sana katılmıyorum," diye ısrar etti Bennett, alçak sesle. "Bence insanlar seni şaşırtabilir. Aşk böyle bir şeydir. Hayatın boyunca geliştirmek için çalıştığın burçlar da bununla ilgilidir."

"Bana burcun, aşkın veya hayatımın neyle ilgili olduğunu söyleyemezsin."

Bennett eliyle alnına ovuşturdu. "Gerçekten ZodyakOku'nu, Ay Eşleşmesi'ni bitirmek için mi başlattığımı düşünüyorsun? Sana o kadar korkunç biri gibi mi geliyorum? Tek başıma burçların kendisini yok etmeye çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

tg:@novaebook

"Planının ne olduğunu bilmiyorum!" Savunmacı bir şekilde fısıldadım. "Sen tam bir Fare burcusun! Seni hemen anlamıştım, haklı olacağımı bilmeliydim. Başkalarının fikirlerini bedavaya alıyorsun, kimse tarafından reddedilmemek için herkesi memnun etmeye çalışıyorsun. Dürüst değilsin, ketumsun ve kendi çıkarın için herkesi yanıltıyorsun."

Sözcükler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman oldum.

Bennett bana şaşkın ve sessiz bir şekilde bakıyordu, yüzündeki tüm gülümseme izleri silindi. "Belki de haklısın," dedi üzgün bir şekilde. "Uzun zamandır kim olduğumu anlamaya çalışıyorum ve sen beni ne kadar tanıdıktan sonra anladın, bir ay mı? Bana asla güvenmeyeceksin, değil mi?"

Güvenmek tehlikeli bir oyundu, özellikle de uyumluluk kuralları söz konusu olduğunda. Ben zaten bu kuralları fazlasıyla esnetmiştim. Bennett ve ben uyumsuzduk ve onunla asla bu kadar ileri gitmemeliydim. Dudağımı ısırdım.

Bennett küçük, soğuk bir kahkaha attı. Genelde ela gözlerinin yanında beliren o kırışıklıklar yoktu. "Ben senin eski erkek arkadaşın değilim, Olivia. Seni terk etmeyeceğim ya da seni incitmeyeceğim. Burç hayvanlarımız uyumlu olmayabilir ama kesinlikle ben o değilim," dedi keder dolu bir ifadeyle.

"Birlikte olmak için ikimiz de kim olduğumuzu değiştirmek zorunda kalmamalıyız ve ikimizin de bir kalp kırıklığını daha kaldırabileceğini sanmıyorum," dedim içimdeki acıyı yutmaya çalışarak.

Bennett incinmiş gibiydi. "Kimse senden değişmeni istemiyor. Duygulardan ve insani bağlardan o kadar övgüyle bahsediyorsun ama ben burada çabalarken, sen buna başka bir açıdan bakmaya istekli bile değilsin. Çok inatçısın. Sözde uyumsuzluğumuza ve işimize rağmen gayet iyi anlaşıyorduk."

"Ay Eşleşmesi bir iş değil. Bu benim hayatım."

tg:@novaebook

"Hissettiklerimiz gerçek değil mi peki? Çünkü bu duygular benim için gerçek." Bir adım yaklaştı ve elimi tuttu. "Bize bir şans veremez misin? Seni kaybetmek istemiyorum."

"Bu şekilde şans elde edemezsin," dedim.

Tüm çelişkili duygularımla boğuşurken, Bennett'a baktım. Ellerimizin birbirine değdiği kısacık bir an için birlikte bir hayatımızın mümkün olduğunu hissettim. Ama bu bir sanrıydı. Doğduğumuz kişi olarak var olmuştuk. Neysek oyduk.

"Üzgünüm. Ben bunu... yapamam." Elimi Bennett'ın elinden çektim ve hayvan sürüsünün içinde kaybolmak üzere arkamı döndüm.

Zonklayan bir ağrı boğazımdan yukarı tırmanarak gözlerime ulaştı. Gözyaşlarım yanaklarımdan akarken, sahte bıyığımı da beraberinde götürerek yapışkan zemine düştü.

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 20



Güneş yavaş yavaş ufukta belirirken, ışınları sivri tepelerin arkasından yükseliyordu. Bir haftadır aralıklarla ağlamaktan şişmiş gözlerimi kapatmak için güneş gözlüğümü burnumun üzerine ittim. Bennett ve ben birbirimiz olmadan daha iyiydik. Özelliklerimiz yok olma noktasına kadar çatışmayacak ve Bennett bir daha birini kaybetmek zorunda kalmayacaktı. Ben de öyle.

Bu sabah bana katılmayı nezaketle kabul eden Alisha'yı patikanın dibinde kaslarını gererken buldum. Leopar desenli yüksek bel taytı ve kısacık üstüyle sabahın 6'sında bile şık görünüyordu.

"Hazır mısın?" diye sordum.

Alisha, ellerini sıkıca beline dayadı ve isteksizce başını salladı.

Yolculuğumuza, uzay ve bilim sergilerinin ve ziyaretçileri evrene taşıyan teleskopların bulunduğu Griffith Gözlemevi'ne giderek başladık. Birçok Hollywood filminde fon olarak kullanılan Griffith Gözlemevi, Griffith Park'taki Hollywood Dağı'nın yamacında duran, bozuk para renginde kubbelerle kaplı, beyaz beton bir yapıydı. Sabah ışığında parkın kobalt mavileri ve tozlu morları parlıyordu.

"Bana bunu nasıl yaptırdığını bilmiyorum. Jel göz altı bantları için Tanrı'ya şükür. Bulduğum bu yeni markayı denemelisin. Göz torbalarım yokmuş gibi görünüyor, değil mi?" diye sordu Alisha.

tg:@novaebook

Bütün hafta, beni Bennett'ı düşünmekten uzaklaştırmaya çalışmıştı. Enerjisi genellikle bulaşıcıydı ancak son zamanlarda bana pek bulaşmamıştı.

"Sanki Chanel'de yüzde elli indirim varmış gibi. Bir çanta bile yok," dedim ifadesizce.

Alisha güldü. "Ah tatlım. Sanki Chanel indirim yapar da." Korkmuş bir ifadeyle dağa baktı. "Tepedeki manzaranın Instagram'a layık olacağına söz veriyor musun?"

"Denemeye değer," dedim.

Kalp atışlarını hızlandırmak için yürüyüşe çıkan erkenci kuşları selamlayarak, aşınmış patikanın virajlarını takip ettik. Alisha derin bir nefes aldı ve birkaç adım arkamda kaldı. Kalbi "patlamasın" diye her virajda biraz mola verdik.

Dağın ilk yarısında sessiz kaldım, içimde kalan gözyaşlarını terle atmaya çalışıyordum. *En iyisi bu*, diye tekrarladım kendi kendime. İçimde onarılması mümkün olmayan, Bennett büyüklüğünde bir delik vardı. Yavaşça yürüdüm, bir ayağımı diğerinin önüne atarken düşüncelerimi toparlamaya çalışıyordum.

"Liv," diye başladı Alisha, "eğer istemiyorsan geri dönebiliriz."

"Bunu yapabilirim," dedim, acımı bastırarak. "Şu anda yanımda olmanın eğlenceli olmadığını biliyorum."

Telefonuyla uğraşan bir kızın yanından geçtik. Ekranında bir maymun simgesi vardı. "Yeter ama!" diye bağırdım. "Şu an bir dağdayız. Burası ZodyakOku'nun olmadığı bir bölge olmalı."

Kız, kafasını kaldırıp bana pis bir bakış attı.

Ekranına daha iyi bakabilmek için parmak uçlarımda yükseldim. "Demek bir beta test kullanıcısısın. Kesinlikle-Beğenmedim ile Kesinlikle-Nefret ettim ölçeğinden bakarsan, şu âna kadar uygulamadan ne kadar nefret ettin?"

Alisha kolumdan tuttu ve beni yürüyüş yapan kızdan uzaklaştırdı. "Üzgünüm! İyi günler!" diye seslendi bizden uzaklaşmaya başlayan kıza.

tg:@novaebook

"Yürüyen masum insanları korkutuyorsun," dedi beni çekiştirerek.

"ZodyakOku kullanıyorlarsa o kadar da masum değillerdir," diye mırıldandım.

Gözlemevinin aşağısında, şehre hâkim olan bir bankta yer bulup su molası vermek için oturduk. Bacaklarımı öne doğru uzattım ve bir anda Bennett'ın her hafta burada Yıldızlara Bakış gönüllüsü olduğunu hatırladım.

Alisha'nın yüzüne ciddi bir ifade yerleşti. "Seni sevdiğimi biliyorsun. Ve Ay Eşleşmesi'ni de seviyorum," dedi. Sonra daha şakacı bir ses tonuyla, "Ama kahretsin, çok inatçısın," diye ekledi.

Dudaklarımdan bir kahkaha kaçtı.

"Ailenin şirketine katılmak şimdiye dek yaptığım en iyi şeydi. İnsanların aşkı bulmasına yardım etmek gerçekten rüya gibi bir iş," dedi.

Başımı salladım. "Ay Eşleşmesi'ni daha iyi bir hâle getirdin."

"Teşekkür ederim. Her zaman insanların ne kadar karmaşık olduğundan ve onları oldukları kişi yapan tek şeyin burç özellikleri olmadığından bahsederiz," dedi. "Doğru mu?"

"Doğru," diye onayladım. "İnsanlar daha karmaşıktır."

"Son ayrılığına kadar uyumluluk konusunda hiç bu kadar inatçı olduğunu görmemiştim. Ve sadece eski erkek arkadaşınla olanları kastetmiyorum."

"Ve uyumsuz biriyle çıktığım tek seferde, her neyse, olanları zaten biliyoruz," dedim savunmaya geçerek. "Ben çocukluğumdan beri uyumluluğu öğrendim ve bunu destekledim."

"Ama bu şekilde değil." Alisha taytını çekiştirdi. "Eşleştirilemeyecek bir çöpçatan olduğunu biliyorum ama ya buna bir tek sen inanıyorsan?"

Ayakkabımın ucuyla toprağa daireler çizerken sessiz kaldım.

Alisha, "Olanlar geçmişte kaldı ama bugününü ve geleceğini çok etkiliyor," dedi. "Bana göre, uyumluluk fikrine takılıp kalmanın sebebi korkuyor olman. Sevdiğin birini tekrar

tg:@novaebook

kaybetmekten ve geleneksel çöpçatanlık yöntemini onurlandırmayarak Ay Eşleşmesi'ni de kaybedeceğinden korkuyorsun."

"Aşkı daha önce de kaybettim," dedim. "Ama Ay Eşleşmesi'ni kaybetmeye dayanabileceğimi sanmıyorum."

"Eski sevgilin ve arkadaşınla olanlardan sonra kimse senin çöpçatanlık yeteneğinden şüphe duymadı. Peki ya seninkiyle pek eşleşmeyen bir hayvan burcuyla çıksaydın? O kişi seninle uyumlu olsa bile aynı sonucu alabilirdin."

"Fakat inançlarımdan şüphe ettiğimde bu oldu. Artık onları sorgulamamak daha iyi," dedim. Şu an hissettiğim gibi hissetmekten kaçınmak için kendimden uzaklaşmıştım. Eğer hâlâ böyle hissediyorsam, o zaman tüm bunlar ne içindi?

"Yani *güvenli* yolda kalmak istiyorsun," dedi Alisha, güvenli kelimesini tırnak içinde belirterek. "Başkaları risk alırken, sen boş boş oturan biri değilsin. İstediğinin peşinden gidersin. Hep gittin. Ay Eşleşmesi'ni kurtarmak için elinden gelen her şeyi yaptığın gibi, neden mutlu olmak için de elinden gelen her şeyi yapmıyorsun?"

Sözleri içime işledi. Ay Eşleşmesi, müşterilerim ve ailem için sahip olduğum her şeyi riske atıyor ama bunu kendim için yapamıyordum.

Alisha gülümsedi. "Ailesinin, kızlarının ekran koruyucusundaki adamın Henry Golding olduğunu ve nişan yüzüğünün aslında kostüm takısı olduğunu keşfetmeleri üzerine bize gönderdikleri kadını hatırlıyor musun? Gece gündüz çalışmıştın, İzci Bekârlar etkinlikleri için şehirde dolaşmış ve Ay Yeni Yılı'nda eve götürecek birini bulması için farklı özellik eşleştirmeleri düşünmüştün. Buna rağmen, ilişkilerinin bundan daha fazlası olmasını istemiştin."

Bütün hafta boyunca ilk kez, yanaklarımın bir gülümsemeyle genişlediğini hissettim. "Doğru nedenlerle aşkı bulmak istemeliydi. Erkek arkadaş kiralama ajansı olmadığımızı söylediğimde yüzünün aldığı ifadeyi hâlâ hatırlıyorum."

tg:@novaebook

"Kesinlikle." Alisha, yüksek atkuyruğunu bir yandan diğer yana savurarak başını salladı. "Onunla çalıştın, ona koçluk yaptın ve öğrettin. Sonunda ailesi isteği için değil, kendisi için sevgi isteme noktasına geldi."

Başımla onayladım. "Haklısın."

"Dünyaya sevgi yaymak için çok çalışıyorsun. Ve yöntemin işe yarıyor." Çantasından telefonunu çıkarıp Twitter'a girdi. "Bak, müşterilerinden ikisi #AyIşığındaAşk hashtagini kullanarak gönderi paylaşmış."

Bizimle ilgili birkaç güzel sözle birlikte iki gülen yüz gördüm. Damarlarımda bir umut dalgası aktı. Bir zamanlar bir fikir olan şey, artık dünyada yaşayan bir kavramdı. İki yabancı, Ay Eşleşmesi sayesinde bir araya gelmişti.

"Ama senin yöntemin de yasa değil," diye devam etti. "Sana ne yapacağını söyleyemem. Hiç kimse söyleyemez. Belki de kendini müşterin olarak düşünebilirsin. Belki de müşterin olan Olivia'ya, kendine söylediğinden farklı bir şey söylüyor olurdun."

Sözlerini dikkatle dinledim. "Teşekkür ederim," dedim ona sarılmak için eğilerek. "Biraz mantıksız davranmış olabilirim."

Birkaç dakika sessizce oturduk. Sonra Alisha sessizliği bozarak, "Biliyorsun, Hugh Grant ve Colin Firth'ün ikisi de Fare yılında doğdu," dedi.

"İşte bu her şeyi değiştirir," diye espri yaptım.

"Sana göstermek istediğim başka bir şey daha var," dedi Alisha, e-postaları arasında gezinerek.

"Şu anda bağlantımızın kesilmiş olması gerekiyordu. Doğayla iç içeyiz," dedim.

"*Bağlantınız kesildi* cümlesi benim sözlüğümde yok. Bu sabah, arkadaşım bana *Dating in La La Land*'in son bölümünün bağlantısını gönderdi. Ay Eşleşmesi, sekizinci dakika yirminci saniyede bir tezahürat almış." Alisha bana ekranını gösterirken

tg:@novaebook

gergin görünüyordu. "Bennett ile podcast bölümü," dedi. "Dinlemek ister misin?"

Kalbim kulaklarımda atmaya başladı. Bu *o* podcast bölümüydü. Üzerine bahse girdiğimiz. Kaybettiğim.

Alisha telefonundaki podcasti çoktan açmıştı. Bölümde belirli bir zamana kaydırdı ve parmağını oynat tuşunun üzerine getirdi.

Kendimi hazırlayarak, "Oynat," dedim. Ay Eşleşmesi'yle ilgili söyleyeceği bir şey varsa, ne olduğunu bilmem gerekiyordu.

Bennett'ın sesi havayı doldurunca boğazım düğümlendi.

"Bu podcastte olmamın tek nedeni aptalca bir bahis yüzünden," dedi. "Fakat..."

Marcus'un sesi araya girdi. "Bu, daha detaylı bilgi almak isteyenler için on üçüncü bölümümüz. Program notlarında bağlantısını vereceğim. Lütfen devam edin."

Bennett'ın boğazını temizlemesinden, rahatsız olduğunu anlayabiliyordum. "Dediğim gibi, benimki gibi bir işin var olmasının yolunu açan çok önemli üç kadın sayesinde buradayım. Ve uygulamalardan bahsetmiyorum. Çin burçları çöpçatanlığını kastediyorum. 1970 yılında, June Huang adında bir kadın, Los Angeles'ta bir çöpçatanlık şirketi olan Ay Eşleşmesi'ni kurdu ve onu bugün var olan en özel çöpçatanlık şirketlerinden biri hâline getirdi."

Gözyaşlarımı tuttukça burnum ve gözlerim yanıyordu.

"Ay Eşleşmesi gerçekten türünün tek örneği," diye devam etti Bennett. "Dürüst olmam gerekirse, ZodyakOku'nu onların rakibi olarak görmüyorum. Onlar kendi liglerindeler. June, benim ilham kaynağımdı ve ondan çok şey öğrendiğim için şanslıyım. Yıllar içinde, June'un kızlarından biri görevi devraldı ve şimdiyse June'un torunlarından biri olan Olivia işin başında. Olivia'dan da çok şey öğrendiğim için kendimi şanslı sayıyorum. Aslında bugün bu podcastte benim yerime onun olması

tg:@novaebook

gerekiyordu. Bu bahsi hiçbir şekilde kazanmadım. Aslında, oldukça kötü bir şekilde kaybettim."

"Nasıl yani?" diye sordu Marcus.

Uzun bir duraklama oldu. Sonunda Bennett, "Âşık oldum," dedi.

Soluğum kesildi, nefes alışım hızlanmıştı. Dudağımı ısırdım ve dinlemek için daha yakına eğildim.

"Yani, anlaşmanın şartlarına göre," diye ekledi, "Ay Eşleşmesi sosyal medya reklamlarını ve yeni müşterileri almalı. Bunu hak ediyor. Onlar sayesinde harika bir kadınla tanıştım. Aradığı kişi ben olmayabilirim ama ikinci bir şansım olacak kadar şanslıysam, bunu asla mahvetmem. Benden çok daha akıllı biri, bir keresinde bana, *hissederek tecrübe ettiğin şey gerçektir,* demişti. Hissettiklerim gerçek."

Gözlerimden yaşlar süzüldü. "Bu işte bir parmağın var mı?" diye sordum Alisha'ya.

"O noktaya önce kendi başına gitmene izin vermeliydim," dedi.

Alisha duraklat tuşuna bastı ve elimi tuttu. "Seni gerçekten özlüyor gibi. Sen ne hissediyorsun?"

"Gerçek olduğunu," dedim usulca.

Telefonuma Parker'dan gelen bir mesaj yüzünden ZodyakOku bildirimi geldi. Her ne sebeple olursa olsun, ZodyakOku'nu kullanmayı seçmiş olmasına rağmen konuşmaya açıktı. Ay Eşleşmesi'ni açıkça reddetmemişti. Belki de burçlarla ilgileniyordu ve sonuçta bu zaten müşterilerimize aşılamaya çalıştığımız türden bir heyecan değil miydi?

Şehir yeni güne uyanmaya başlarken, Los Angeles'a baktım. Burası, insanların hayallerini gerçekleştirmek için geldikleri şehirdi. Her şeyin mümkün olduğunu hissettikleri yer. Herkesin kendini özgürce tekrar tekrar keşfedebileceği yer. Rekabetin şiddetli olduğu ancak hırsın daha şiddetli olduğu bir şehir.

tg:@novaebook

Rekabet, insanları istediklerinin peşinden koşmaktan alıkoymazdı. Beni de durdurmayacaktı.

Ay Eşleşmesi bile kendini yeniden keşfetme sürecindeydi. Belki de geleneksel olanla moderni birleştirmenin gerçekten de dünyaya bir şeyler katacağını düşünmek tamamen mantıksız değildi.

"Gitmem gerek," dedim, telefonumdan saate bakarak. Dağdan aşağıya doğru koşmaya başladım. Ulaşmam gereken bir yer vardı.

@novaebook

tg:@novaebook



BÖLÜM 21



Bennett'ı bulmak için Los Angeles şehir merkezindeki Pitch IRL mekânına gittim. Mekân, her açının iyi bir oturma yeri olarak kabul edileceği kadar küçüktü. Sahnenin arkasındaki büyük ekrana ZodyakOku logosunun yansıtıldığını gördüm. Mükemmel. Bennett'ı lansmanın ortasında yakalamak için tam zamanında yetişmiştim.

Bennett sahnede bir ileri bir geri yürüyor, gergin görünüyordu. Geçmişteki tüm işlerini pazarlayacağını düşündüğümde beklediğim bu değildi. ZodyakOku'nu anlatmaya başladığında, veriler ve istatistikler üzerinde beceriksizce gezindi. Su içmek için bir saniye ara verdi.

Tozluklarım ve bol tişörtümle birlikte terli ve darmadağınık bir hâlde sahneye yaklaştım. Bennett bardağı bırakıp kafasını kaldırdığında bakışlarımız buluştu. Hafifçe el salladım ve göğsümün sol tarafını işaret ederek dudaklarımla, "Kalpten," dedim. Gülümsememe karşılık verdi ve uzun bir nefes alıp verdi.

"İnsanlar bir Excel tablosundaki satır ögelerinden daha fazlasıdır," dedi Bennett. Daha dik bir duruşa geçti ve not kartlarını daha rahat tutmaya başladı. Daha önce sesinde eksik olan öz güven, şimdi buyurgan bir tonla sesine yerleşmişti.

"Dünya üzerinde, sevdiğiniz kişiyle kontrolsüz bir şekilde gülmenin, yanında otururken hissettiğiniz duygunun ya da biriyle ilk kez sinemaya gittiğinizde onun da sizin gibi, elinizi tutmak isteyip istemediğini merak etmenin nasıl bir şey olduğunu yakalayabilecek hiçbir algoritma yok," dedi kasten duraksayıp

tg:@novaebook

ardından sahne boyunca adımlar atarak. "Ya da bir randevuda fena batırdığınız hâlde onunla geçirdiğiniz her saniye, onsuz geçirdiğiniz her saniyeden daha önemli olduğu için randevuyu batırdığınızı umursamadığınızda."

Tam bitirdiğini düşündüğüm sırada kafasını kaldırıp bana baktı ve neden ZodyakOku'nu başlattığını açıklamaya başladı. Bana anlattığı annesinin günlüklerini bulması, ebeveynlerinin nasıl uyumsuz ama mükemmel bir şekilde eşleştikleri ve hangi yaşta olursanız olun kendi kültürünüzü keşfetmenin önemiyle ilgili hikâyenin kısaltılmış bir versiyonunu paylaştı. O böyle yürekten konuşurken, genç dinleyicilerin yerlerinde kıpırdandıklarını ve telefonlarına bakmak yerine ona odaklandıklarını fark ettim.

Sahnede yürümeye devam ederken, veri ve istatistiklere geri döndü. Uygulamanın beta sürümünü, ellerindeki birikimle kimleri işe alabileceklerini, pazarlama planlarını ve stratejinin nasıl çalıştığını; tahmini giderleri, beklenen geliri ve beta sürümü sonrası potansiyel kullanıcı sayılarını aktardı. Onların önce kalplerini -bu duyguyu çok iyi biliyordum- sonra da cüzdanlarını ele geçirdi.

Onu kendi ortamında izlerken, çevrim içi buluşmanın bana sağladığı tüm iyi şeyleri düşündüm. Bu, Ay Eşleşmesi müşterilerini kaybederken, iş ve tekliflerimiz konusunda nasıl daha akıllı davranabileceğimizi anlamamı sağladı. Uygulama olmasaydı, Parker'ı asla Harper'la eşleştiremeyebilirdim. ZodyakOku olmasaydı Bennett'ı asla bulamayabilirdim.

Babamın adının telefon ekranında yanıp söndüğünü gördüm. Onu lansmandan sonra geri aramaya ve aramasının sesli mesaja düşmesine karar verdim. Üst üste ikinci kez aradığında bunu görmezden gelemedim.

"Alo?" diye fısıldadım, seyircilerin arasından çıkıp lobiye doğru ilerlerken.

tg:@novaebook

"Hey, tatlım," dedi babam sessizce. "Neredesin? Konuşabilir misin?"

Pencereden Bennett'ın hararetle konuşmasını izliyordum. Kalabalık onu sevmişti.

"Aslında bir işin ortasındayım."

"Hemen eve gelebilir misin?" diye sordu.

"Neden? Ne oldu?" diye sordum telaşla. "Şimdi söyleyemez misin?"

Babam boğazını temizledi. "Bunu sana telefonda söylemekten nefret ediyorum..." Sesinde bir değişiklik sezdim. Telefonu kulağıma daha sıkı bastırdım ve sessiz bir köşe aradım.

"Baba, ne oldu?"

Üzgün bir şekilde, "Pó Po dün gece uykusunda vefat etmiş," dedi. Her şey sustu. Görüş alanımdaki insanlar bulanıklaştı.

Olduğum yerde donup kaldım ama oda benim etrafımda dönüyormuş gibi geliyordu. Az önce duyduklarımı sindirirken aramızda boş bir sessizlik asılı kaldı.

"Çok beklenmedik oldu," diye devam etti babam. "Korkarım bunu takip edecek iyi haberlerim yok. Orada mısın?"

"Hım," diye mırıldandım, yarı dinler bir hâlde. Boğazım kurumuştu, gözlerim yanıyordu. "Ama iyi görünüyordu." Aklıma onun arabaya binerken düştüğü an geldi ve mantı yaparken kendini yorgun hissettiğini hatırladım. Nabzım hızlandı. İyi olmadığını nasıl görememiştim? "İyi değil miydi?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyoruz. Huang kadınları her zaman güçlü gibi davranırlar. Hasta olsa bile ne kadar kötü olduğunu asla belli etmezdi," dedi babam.

Posterlerle kaplı duvara sırtımı yaslayıp öne doğru kıvrıldım, gözyaşlarım yanaklarımdan kucağıma akıyordu. Vücudumdaki her yer yanıyordu. "Annem ve teyzem nasıl? Nina biliyor mu?" diye sormayı başardım. Kalbim, sanki boğazımdan yukarı çıkıp vücudumdan fırlayacakmış gibi geliyordu.

tg:@novaebook

"Her konuda hızlı davranıyorlar. Ben arama yapmakla görevlendirildim. Sağlık ekipleri bu sabah geldi. Henüz ne olduğunu bilmiyoruz."

Beni göremese de kafamı salladım. Sakin kalmak annemin en belirgin özelliğiydi. Benim teorime göre bu, onun yıllarca avukatlık yapmasından *-eğer hukuk sisteminde çalışırken hissetmek istediğim tüm duyguları hissetmeme izin verseydim, günü asla atlatamazdım-* ve içlerindeki en pratik kişi olan Pó Po tarafından büyütülmüş olmasından kaynaklanıyordu. *Her şeyin bir sonu var. Hayat böyledir!*

"Birazdan gelirim," dedim sersemlemiş bir hâlde.

Babamla olan görüşmeyi sonlandırdığımda, kimin izlediğini umursamadan yüzümü ellerimin arasına alıp hıçkıra hıçkıra ağladım. Pó Po gitmiş olamazdı.

Sahnedeki Bennett'a son bir kez baktıktan sonra, şu anda bana kendimi gerçekten rahat hissettirebilecek tek yere gitmeye karar verdim.



Lucky Monkey'nin kapısını her gün yaptım gibi ileri doğru iterken, aslında sadece çekmem gerektiğini hatırladım. Kapı daha ağır geldi. Normalde burada beni tereyağı ve şeker kokusu karşılarken bugün hiçbir koku almıyordum. Müşterileri inceleyerek arka kasaya doğru yol aldım ve Mae Yí-Pó'yu olduğu yerde dönüp dururken buldum. Yüzündeki ifadeden zaten bildiğini anladım.

"Olivia," dedi Mae Yí-Pó. Kollarını uzattı ve ben de eğilip onu kucakladım. Gözyaşlarım omzuna akmasın diye gözlerimi sımsıkı kapattım ama hiç şansım yoktu.

"Buna inanamıyorum," dedim burnumu çekerek.

Gözyaşlarım yanaklarımdan sel gibi akarken, Mae Yí-Pó beni tuttu. Ardından yavaşça omuzlarımdan geriye doğru itti. "Benimle gel," dedi.

tg:@novaebook

Mae Yí-Pó'yu, sandalyede oturan başka birinin olduğu fırının arkasındaki ofise kadar takip ettim. Karşımdaki kişinin kim olduğunu anladığımda adımlarım yavaşladı. Pó Po'nun haberini, teyzemin yakın arkadaşı olan annesinden duymuş olmalıydı.

"Colette?" diye fısıldadım. "Senin burada ne işin var?"

Colette oturduğu yerden fırladı ve bana doğru bir adım attıktan sonra durdu. Üç yıl önceki hâliyle tamamen aynı görünüyordu ama şimdi saçları daha uzundu. İnsanlar Colette, Nina ve beni üçüz sanıyordu. Hepimiz melez Çinli-Amerikalı olabilirdik ama aynı görünmüyorduk.

"Merhaba, Olivia. Pó Po'yu duydum. Çok üzgünüm," dedi Colette kederle.

Mae Yí-Pó önlükler ve kâğıtlarla kaplı başka bir sandalyeyi temizledi. "Lütfen, ikiniz de oturun," dedi bize. "Birazdan dönerim."

Mae Yí-Pó odadan çıkıp kapıyı arkasından sessizce kapatırken, ben de Colette'ın yanındaki sandalyeye oturdum.

"Şehre ne zaman döndün?" diye sordum sonunda.

"Beş ay önce. Son birkaç yıldır New York'taydım..." Sustu.

Yüzüğümle oynadım. "Beni nasıl buldun?"

"Annem bana haberi verdiğinde, senin buraya geleceğini düşündüm. Burası her zaman bizim güvenli yerimiz olmuştu," dedi. "Daha önce iletişime geçmeyi planlamıştım ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum. Sonra seni o pastacılık dersinde gördüm ve ama sen çıkıp gittin."

O akşamı düşününce beklenmedik bir kahkaha attım. "Çıkıp gitmedim. Partnerim kayıp düştü," diye karşılık verdim, etkileşimimizin ne kadar doğal hissettirdiğine kendim de şaşırarak. Sanki birbirimizi son gördüğümüzden beri hiç zaman geçmemiş gibiydi.

Colette'ın gözleri irileşti, maskaralı kirpikleri açık kahverengi gözlerini çevreliyordu. "Yeni bir erkek arkadaşın mı var? Ben...

tg:@novaebook

Eski sevgilinin aşk hayatını mahvetmesine izin vermediğini bilmek beni çok mutlu etti."

Ben onu düzeltemeden ekledi: "Ay Eşleşmesi'nin son haberini gördüm. Artık yetkili senmişsin. Bu harika. Her zaman istediğin şey buydu."

"Öyle. Ben. O zamandan beri çok şey öğrendim..." diye söze başladım.

"O konuya gelirsek," dedi pozisyonunu ayarlayarak. Bir bacağını diğerinin üzerine attı, çıplak dizleri bol Levi's pantolonunun yırtıklarından görünüyordu. "Sana bir özür borçluyum."

"Sen... Bekle, ne?" dedim hayretle. "Sana bir özür borçlu olan benim. O uyumsuz eşleşmeyle seni incittim. Los Angeles'tan ayrılmana sebep oldum. Her şeyi elime yüzüme bulaştırdığım için çok üzgünüm. Yaptığım hatadan her zaman pişmanlık duyacağım."

Colette uzun kâküllerini yana attı ve başını salladı. "Hata mı? Dalga mı geçiyorsun? Sadece doğru olduğunu düşündüğün şeyi yapıyordun. Suçlanacak biri varsa, o da güvenebileceğimizi düşündüğümüz adamlar. Senin hatan değildi. Ama iletişimi kestiğim için üzgünüm. Eşleşmen yolunda gitmedi diye Ay Eşleşmesi'ni, seni ve Pó Po'yu zor durumda bıraktığım için bana kızgın olduğunu sanıyordum. Seninle yüzleşemedim. Bu utancı kaldıramadım."

Hayretle ofladım. "Bunların hiçbiri için sana bir kez bile kızmadım."

Colette kuru bir ifadeyle güldü. "Sorunlu bir dönemden geçiyordun ve ben de kaçmak yerine senin yanında olmalıydım. Ama artık buradayım. Ve hiçbir yere gitmiyorum."

"Ben de hiçbir yere gitmiyorum," dedim. Colette sarılmak için beni kendine çekince bol kazağını yeni gözyaşlarımla ıslattım.

Kapı hafifçe çaldı ve Mae Yí-Pó kafasını içeriye uzattı. Onu görünce yine ağlamaya başladım.

tg:@novaebook

"Pó Po olmadan ben ne yapacağım?" diye sordum, dizlerimin üzerine çökerek. Midemdeki boşluk büyüyordu. "Ay Eşleşmesi'ne ne olacak? O olmadan bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Çok fazla soru soruyorsun." Mae Yí-Pó kendi sandalyesine oturdu. "Yaptığın şeyi yapmaya devam edeceksin. Seni bu an için hazırladı. İhtiyacın olan her şeye zaten sahipsin. Şu anda acının dayanılmaz olduğunu biliyorum ama Pó Po'nun isteyeceği son şey senin üzülmendi."

"Nasıl üzülmeyeyim?" diye ağladım. Colette, bana Mae Yí-Pó'nun masasından bir mendil uzattı.

"Doksan yaşına kadar yaşadı! Bu kutlamaya değer!" dedi Mae Yí-Pó, daha iyimser bir tonda.

"Bu kulağa çok... neşeli geliyor," dedim burnumu çekerek.

"Çoğumuzun yalnızca umut edebileceği uzun ömürlü bir dönüm noktasına ulaştı. Yaşadığı uzun ve dolu dolu hayat mutlu olmaya değer. Onunla ilgili senin de böyle hissettiğini biliyorum." Mae Yí-Pó'nun yüzüne küçük bir gülümseme yayıldı. "Mükemmel biri olmasa da mükemmele yakın biriydi. Hayatı kutlamaya değer bir hayattı."

"Hiç böyle düşünmemiştim," dedim. Gözlerimden yaşlar süzülüyordu. "Onun tek başına acı çekmesi düşüncesine dayanamıyorum."

"Ah, tatlım." Mae Yí-Pó uzanıp elimi tuttu. "Hiçbir zaman tek başına bir şey yapıyormuş gibi hissetmedi ki. Birçok kişiyi sevdi ve birçok kişi tarafından sevildi. Pó Po'nuz asla kendisi için bir şeyler yapan biri olmadı. Onun için endişelenmekle çok meşgul olursanız, kendiniz için endişelenemeyeceğinizi bilirdi. Ve ailesini bu dünyadaki her şeyden daha çok önemserdi. Sizin, onun için telaşlandığınızı görmek onu daha çok mahvederdi."

"Ben sadece..." diye kekeledim. "Ona veda edemedim."

"Bu bir veda değil de ondan," dedi Mae Yí-Pó. "Bu imkânsız bir kayıp gibi geliyor. Bir süreliğine de böyle gelmeye devam

tg:@novaebook

decek. Ama yakında bunun bir son olmadığını öğreneceksin. Büyüklerimiz gittiklerinde onlarla ilgilenmeye devam ederiz ve bu onları bize geri getirmese de onlarla farklı bir şekilde bağlantı kurmamızı sağlar."

Mae Yí-Pó'nun ne demek istediğine dair hiçbir fikri olmadığı hâlde benimle birlikte başını sallayarak dinleyen Colette'a baktım. Bu noktada, Pó Po'ya yakın olabileceğim anlamına gelen her şeye inanırdım.

"Bir fikrim var." Mae Yí-Pó ayağa kalkıp üç önlüğe uzandı ve her birimize birer tane verdi "Hadi, bir şeyler pişirelim," dedi güven verici bir şekilde.

"Şimdi mi?" diye sordum.

Mae Yí-Pó sertçe başını salladı. "Şimdi. Eskiden yaptığımız gibi."

Omuzlarımdaki gerginliğin eridiğini hissettim. "Tamam."

Colette, "Hadi yapalım," diyerek, koyu kahverengi saçlarını ensesinde topladı.

Mae Yí-Pó, Colette ve ben unu eleyip yumurta sarılarıyla şekeri ve yumurta aklarını belli bir kıvama gelene kadar çırptık. Bu, beni çocukluğumuza geri götüren rüya gibi bir duyguydu.

"İsviçre rulosunun yumuşacık kekinin sırrı, yumurta aklarını karışıma ne kadar nazik bir şekilde eklediğinizdir," dedi Mae Yí-Pó, spatulasıyla nazikçe kâsenin kenarlarını sıyırıp hava kabarcıklarını söndürerek. "Aşırıya kaçmayın."

Onun becerikli hareketlerini izlerken, hamurun yumuşak kıvrımlarında kayboldum. Karışımı yağlı kâğıtla kaplı bir fırın tepsisine döktü ve tepsiyi fırına koydu. Kek pişerken biz de iç dolgusunu hazırladık.

"Sana bir şeyler pişirmeyi ilk öğrettiğim zamanı hatırlıyor musun?" diye seslendi bana Mae Yí-Pó, buzdolabından krema alırken.

"Sayılır. Çok uzun zaman oldu," dedim. "Sen hatırlıyor musun?"

tg:@novaebook

Mae Yí-Pó krema ve şekeri karıştırırken başını salladı. "Ay Eşleşmesi'nde Pó Po ve teyzeni beklemekten çok sıkılmıştın. Bana buraya gelmene izin verdiklerini söyledin, oysa sen kendi işini yapmak için ayrılmıştın." Güldü.

Ben de gülümsedim. "Sanırım haklısın."

"Pó Po, buraya sağ salim vardığından emin olmak için aramıştı."

"Buraya geleceğimi nereden biliyordu?"

"Çünkü seni tanıyordu," dedi Mae Yí-Pó kibarca.

"Bazı şeyler hiç değişmiyor galiba," dedim başımı sallayıp gülerek.

Colette fırının kapağını açarken benimle birlikte güldü.

"Bu hazır," dedi, kekin ortasından temiz bir kürdan alarak.

"Kendi istediğin vakitte dönmen için tüm öğleden sonra seni beklemişti," dedi tepsiyi fırından çıkaran Mae Yi-Po.

"Ortadan kaybolduğum için kızmış mıydı?" diye sordum. Havaya vanilya kokusu yayıldı.

Mae Yí-Pó ellerini salladı. "Sana asla uzun süre kızgın kalamazdı. Bazen sen de gelirdin, Colette."

"En çok neyi yapmayı severdik?" diye sordu Colette.

Mae Yí-Pó göz kırparak, "İsviçre rulosu," dedi. "Ailenize götürmek için her zaman büyük bir rulo yapmak isterdiniz. Pó Po, onun şimdiye kadar yediği en iyi pasta olduğunu söylerdi."

Keki biraz soğumaya bıraktıktan sonra, Mae Yí-Pó sıcak keki yağlı kâğıtla kaplı bir silindirin içine nazikçe itti. Parmak uçlarını ustalıkla kenarlarda gezdirerek, "Sunum her şeydir," dedi. "Bu, keke şeklini verir, böylece soğuduğunda bile esnek kalır."

"Demek sırrı bu," diye mırıldandım. "Bunu asla doğru yapamadım."

"Sadece biraz rehberlik, sabır ve hafif bir dokunuş gerekiyor," diye yanıtladı Mae Yí-Pó.

Kekin soğumasını beklerken, çalışma alanını nemli bezle sildik ve birbirimizin etrafında hareket ederek sessizliğe gömüldük.

tg:@novaebook

Tezgâhlara dökülen hamurlar silindikten ve karıştırma kâseleri ile tadım kaşıkları bulaşık makinesine yerleştirildikten sonra, kekin içini doldurmaya ve rulo hâline getirmeye hazırdık.

Kekin ortasına tatlı dolguyu yavaşça doldururken, anılarımızı anımsayıp kendi kendime gülümsedim. Kekin kenarları hafifçe kıvrılırken, altındaki parşömen kâğıdı kırıştı.

"Senindir," dedi son kıvırma işlemini yapmam için başıyla işaret eden Mae Yí-Pó

Dolgu kenarlardan taşarken keki yavaşça çevirdim. Colette, tasarımımızın üzerine pudra şekeri serpti ve Mae Yí-Pó pastayı dilimledi.

"June Huang'a," dedi Mae Yí-Pó. İsviçre rulosundan ısırıklar aldık. "Hımm."

"Bunlar fırından çıkar çıkmaz yendiğinde çok daha iyi oluyor," dedi Colette, ağzı dolu bir şekilde.

Havalı pasta beni rahatlatmıştı. "Şimdiye kadar yediklerimin en iyisi. Sizce Pó Po'nun da hoşuna gider miydi?" diye sordum.

Mae Yí-Pó ikinci ısırığı aldı. Kolunu bana dolayarak, "Buna kesinlikle bayılırdı," dedi. "Ne olursa olsun, Pó Po'nun her zaman olduğu gibi seni izlediğini ve her zaman olduğu gibi seninle gurur duyduğunu asla unutma."

Mae Yí-Pó'yu ve söylediklerini onaylamak için yavaşça başımı salladım. Yeni bir gözyaşı selini durdurmaya çalışırken, kremalı İsviçre rulo dolgusu ağzıma yayılıyordu.

tg:@novaebook



BÖLÜM 22



"Nasıl olmasını isterdi?" diye sordu Nina, herkes kadar şoke olmuş, üzgün ve yenik bir sesle. O ve Asher, kısmi para iadesiyle balayını iptal edebildikleri için annemle babamın evinde bize katılmışlardı.

Pó Po'nun cenazesini organize etmekle meşguldük. Rupert enişte hoparlörden konuşuyor ve biz de fikirlerini aktarmasını dinliyorduk. Pó Po vefat edeli birkaç gün olmuştu ama yapılacak çok şey vardı.

"Eğlenceli olmasını," dedi annem. "Bunu kendisi söylemişti."

Mutfakta, bir elmanın kabuğunu soyup dilimledim. Yarımları dörde, çeyrekleri de daha küçük parçalara ayırdım. Teyzem elinde iki çiçek buketi ve bir pasta kutusuyla yanımıza geldiğinde meyve kâsesini ve bir avuç çatalı masaya koydum.

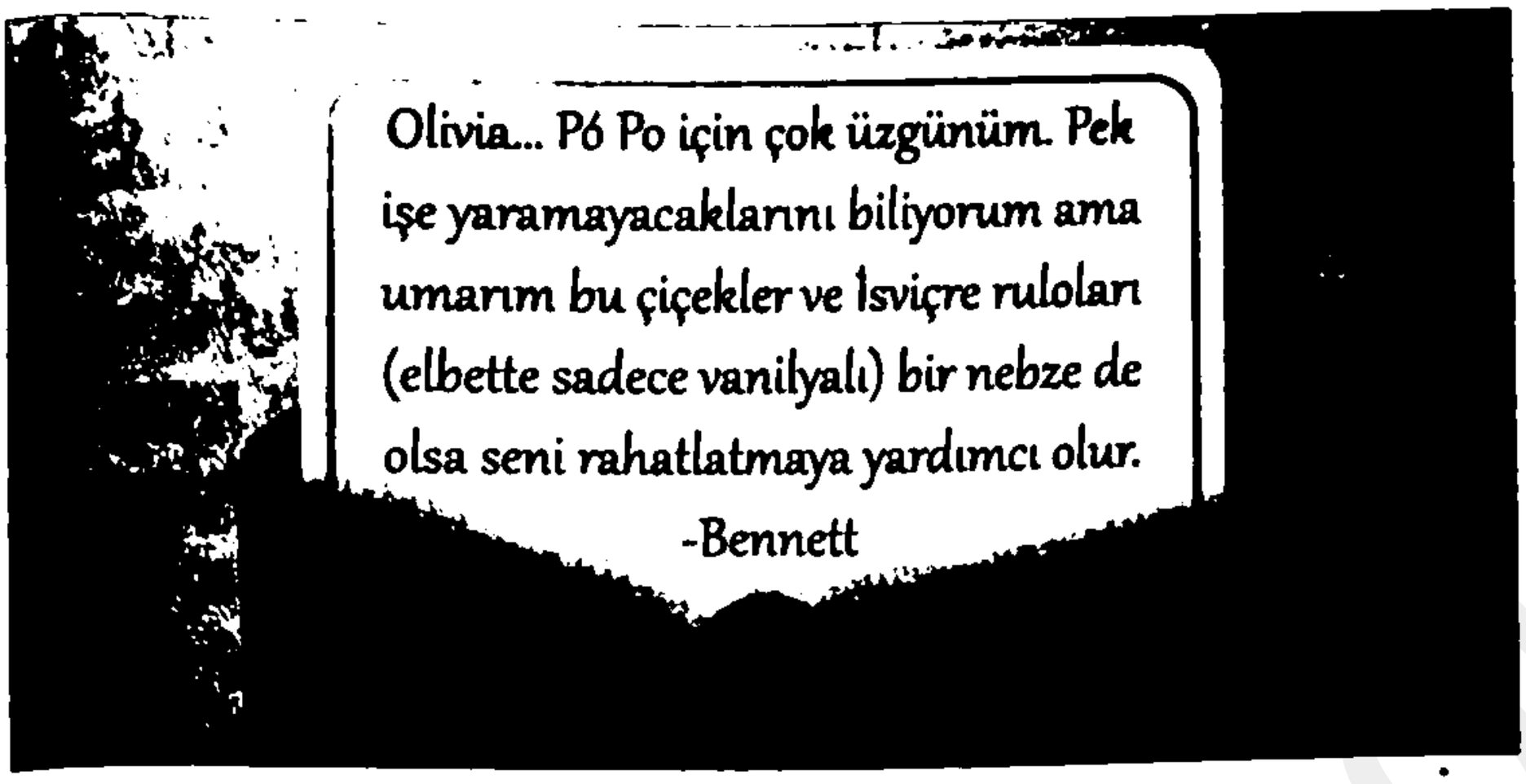
"Mae Yí-Pó uğradı. Bu, tüm aile için," dedi teyzem çiçeklerle dolu bir vazoyu mutfak tezgâhına koyarak. "Bunlar da senin için. Görünüşe göre birisi, Mae Yí-Pó'nun bunları sana getirip getiremeyeceğini görmek için fırına uğramış."

Teyzem pembe şakayıklarla dolu bir vazo ve kutuyu uzatırken bana göz kırptı. Onları geçici bir süreyle kabul ettim. Nina kaşlarını kaldırarak mırıldandı: "Pislik'ten, değil mi?"

"Muhtemelen Alisha ve Randall'dan falandır," diye mırıldandım, öyle olmadığını bildiğim hâlde. Alisha ve Randall dün çiçek getirmişlerdi zaten.

Çiçekleri ve kutuyu tezgâha taşıdım ve içine sıkıştırılmış kartı çıkardım.

tg:@novaebook



Tırnaklarımı avucuma batırdım. Onu uzaklaştırdıktan sonra bile Bennett'ın hâlâ bunu yapacak bir kalbi vardı. İçimde bir pişmanlık ve suçluluk sancısı oluştu. Lansmanda konuşamamıştık ama orada olduğumu görmüştü. Başparmağımı Bennett'ın adının üzerinde gezdirdim ve ardından notu cebime koyup ruloların olduğu masaya geri döndüm.

Annem, cenazesinin nasıl olmasını istediğine dair Pó Po'nun talimatlarıyla dolu bir kâğıt parçasını kaldırdı. Serbest bir zaman çizelgesi çizmenin yanı sıra, üç şartı vardı: Cenazenin uğurlu bir günde olması gerekiyordu, cenazede dağıtılacak kâğıt eşyaların çoğunu kendisi seçmişti ve Pó Po'nun tabiriyle hayatının kutlandığı, "eğlenceli ve büyülü" bir cenaze töreni olmalıydı.

"Annem, mektubunda kimsenin bu kadar üzülmesini istemediğini açıkça belirtmiş, Rupert. Bence buna saygı göstermeliyiz," dedi annem, masanın ortasındaki hoparlörü açık olan telefona. "Hayatı boyunca zorluklardan payına düşeni aldı. Cenazede geleneksel unsurlar olacak. Burada annemden bahsediyoruz."

"Tamam, tamam. Onun istediği gibi yapalım o zaman," dedi Rupert enişte.

"Olivia, müziği seçmekten sen sorumlusun," dedi annem.

"Müzik, törenin sonunu ve tabutun indirilme anını temsil edecek bir şey olmalı," dedi teyzem. "Ve ruhlarla hayaletleri korkutacak kadar da yüksek olmalı."

tg:@novaebook

"Bir filmde, işsiz oyunculara cenazelerde yüksek sesle ağlamaları için para verildiğini görmüştüm," dedi Asher. "Bu doğru mu?"

"Başka birinin yüksek sesle ağlaması, diğerlerini daha fazla gözyaşı dökmeye teşvik eder çünkü o zamana kadar zaten çok fazla üzülmüşlerdir. Geleneksel olarak cenazelerde gözyaşı eksikliği, merhumun sevilmediği izlenimini uyandırır ve bu, aileyi küçük düşürür," diye yanıtladı teyzem. "Fakat artık cenazeler daha sade ve modern olmaya başladı."

Ne gerektiğini bulmam için çok kısa bir süre düşünmem yetti. "Saksafon. Bu sesi, ona Paris'i hatırlattığı için hep çok severdi."

Teyzem ve annem onaylayarak başlarını salladılar.

"Ne kadar güzel olur!" dedi Rupert enişte hoparlörden. "Peki, şuna ne dersiniz: Bir sihirbaz tutalım mı?"

Birbirimize baktık.

"Büyülü olmasını isterdi, değil mi?" diye ekledi.

"Bence tam da bunu isterdi," dedim, sessizliği bozarak.



Uğurlu cenaze akşamında, akrabalar ve dostlar Pó Po'ya öbür dünyaya güvenli bir yolculuk dilemek için bir araya geldiler. Beyaz ve krem renginin çeşitli tonlarında giyinmiş yüzden fazla konuk vardı. Dakikalar gibi gelen bir süre içinde, bu yüz konuğun sayısı bini geçti ve dışarıdan bir sıra insan gelip koltuklarını bulmak için bekledi.

Pó Po'nun yıllar önce eşleştirdiği sihirbaz, bu teklife balıklama atlamıştı. Tabutun yanındaki şapelin köşesinde sessizce etrafını çevirenlere bir gösteri yaptı. Ceketinin koluna uzandı ve tek bir beyaz kasımpatı çıkardı. Bunu yapmaya devam ederek odadaki herkese birer çiçek verdi.

tg: @novaebook

Annem yanımda, "Pó Po buna gerçekten bayılırdı," diye fısıldadı.

"Keşke burada olup bunu görebilseydi," diye fısıldadım.

Alanı dolduran beyaz flamalara ve gümüş balonlara baktım. Oda, tıpkı Pó Po'nun istediği gibi, daha çok doksanıncı yaş günü partisine benziyordu. Ağzımdaki sert şekeri dilimle çevirdim. Şeker yavaş yavaş eridi.

Teyzem, geçen hafta bana, "Günün acılığı şekerin tatlılığıyla dengeleniyor," demişti.

Genel olarak hayatın acılığını dengelemek için birkaç parça şeker daha aldım. Lezzetliydi ama işe yaramıyordu.

Yüzlerce beyaz, sarı ve pembe zambak ve kasımpatı çiçeği Pó Po'yu çevreleyen katmanlar hâlinde dizilmişti. Çiçeklerin yanında, yiyecek hediyeleri için sepetler vardı. Pó Po'nun öbür dünyaya yolculuğunda yanında götürmesi için içleri pirinç, meyve, ambalaja sarılı tavuk ve hamur işleriyle dolu olan sepetleri bırakan konukları gördüm.

Geçen haftayı, daha önce hiç duymadığım gelenekleri öğrenmek ve uygulamakla geçirmiştim. Nina, misafirlere sağ salim eve dönmeleri, iyi şans ve servet edinmeleri için vereceğimiz küçük kırmızı zarflara kâğıt para ve çeyreklik doldururken; ben de cenaze bittiğinde misafirlerin tüketebileceği şekerle doldurulmuş beyaz zarfları hazırlamıştım.

Kalabalığa baktım ve Alisha ile Randall'ı gördüm. Onları görünce kalbim parçalanır gibi oldu. Önce Randall beni fark etti ve Alisha'yı dürttü. Alisha sarılır gibi yaparken Randall bana hafifçe bir el salladı.

Cenaze yöneticisi dikkat çekmek için boğazını temizledi ve bakışlarımız ayrıldı. Herkesi selamladı ve herkes tarafından June olarak bilinen Pó Po'nun kısa bir biyografisini okudu.

Onun bulaşıcı gülüşünden, keskin zekâsından, daha da keskin hafızasından ya da başarılı bir eşleştirme haberi aldığında veya baharatlı bir Pinot Noir tattıktan sonra attığı bakıştan

tg:@novaebook

bahsetmedi. Bunun yerine, onun genel olarak kim olduğunu ve hayatını başkalarına hizmet etmek için geçiren iyi kalpli bir kadın olduğunu anlattı. Herkes için farklı bir anlam ifade ediyordu.

Cenaze yöneticisi kulağa çok uzak, ulaşılamaz ve çok hayali gelen ruh yaşamı olan öbür dünyaya geçişle ilgili seçilmiş şiirleri ve sözleri okumaya devam etti. Konukların bazılarının burunlarını çekip gözyaşlarını sildiğini ve bazılarının da boş boş önlerine baktığını gördüm. Yine de çoğu, öbür dünyada iyi görünmek için en sevdiği kıyafeti, peygamber çiçeği mavisi yeleği ve beyaz polosunu giymiş açık tabuttaki Pó Po'ya sevgiyle ince bir bakış atıyordu.

Pó Po'nun altında, sonraki yaşamında kullanabilmesi için fazladan iki takım giysi vardı. Annem, teyzem, Rupert enişte, Nina ve benim Pó Po'nun üzerine örteceğimiz battaniyelerle birlikte bu giysiler, ruhlar dünyasına yaptığı yolculukta onu sıcak tutacak ve koruyacaktı. Elimizde battaniyelerle tabuta yaklaştık ve tek tek yavaşça Pó Po'nun üzerini örttük. Daha önce kendimi ne bekleyeceğime zihinsel olarak hazırlamış olmama rağmen tabuta yavaşça, neredeyse korkuyla yaklaştım. Pó Po'nun saçı her zamanki gibi permalı bukleleriyle yeniden şekillendirilmişti ve onun tanıdık hâlini görünce rahatladım. Makyajı ve kendine has kıyafetleri ile her zaman tanıdığım Pó Po'ya benziyordu. Bu anı hatırlamaya dikkat ederek battaniyemi kaldırdım ve nazikçe Nina'nın battaniyesinin üzerine örttüm.

"Bir şey söylemek istiyorsan şimdi tam zamanı," dedi annem. "Teyzen ve ben tören sonunda bir şeyler söyleyeceğiz."

Hepimizin tek bir amaç için burada olduğumuzu bilmenin tesellisiyle, tanıdık ve yabancı yüzlerin karışımına baktım: Pó Po'nun anısını ve onun hayatını onurlandırmak için buradaydık. Sallanan Ay şeklindeki kolyemi boynumun etrafında döndürdüm.

tg:@novaebook

Sihirbazın birkaç dakika önce olduğu yerde durup gruba seslendim: "June Huang olağanüstü bir kadındı," diye söze başladım, sesim titriyordu. "Mirası bunu kanıtlıyor. Tüm inatçılığına rağmen, iyisiyle de kötüsüyle de kimliğine sahip çıktı. Hayatı mükemmel ya da kolay değildi. Böyle olmasını hiç beklemiyordu. Ama zor zamanlarda bile devam etti. Azmetti. Hayat, onsuz bu dünyada asla eskisi gibi olmayacak ama öbür dünyada sihrini kullanacağını ve başkalarını mutlu etmeye devam edeceğini bilmek beni biraz rahatlatıyor. Pó Po, seni seviyoruz ve özlüyoruz. Sırf içinde olmakla bu dünyayı daha iyi bir yer hâline getirdiğini söylemeye gerek bile yok."

"Sana olan sevgim dolunaydan bile daha dolu," diye fısıldadım, Pó Po'ya son bir kez bakarak. Gözümden akan yaşlar battaniyeye düştü. Pó Po'ya yolculuğunda eşlik edecek küçük parçalarım kumaşın içine gömüldü.

Serçe parmağımı ona doğru kaldırdım ve başparmaklarımızı ahenk içinde birbirine bastırarak parmağını benimkine doladığını hayal ettim. Bunu o kadar çok istiyordum ki başparmağımdaki baskıyı hissedebiliyordum.

Gruptaki Mae Yí-Pó ile göz teması kurup yüksek sesle, "Bilge biri bana uzun yaşamların kutlamaya değer olduğunu öğretti. O yüzden biz de bunu yapacağız."

Telefonumu çıkardım ve Ay çalma listemdeki ilk şarkıyı başlattım. King Harvest'ın *Dancing in the Moonlight* şarkısının yüksek açılış melodisi hoparlörden süzüldü.

Ritime göre omuzlarımı yavaşça sallayarak, barış işareti yaptığım ellerimi yaşlarla dolu gözlerimin önünde tutup yana doğru çektim. Ayağımı hafifçe vurdum ve vücudumu ritme göre hareket ettirdim. Ritim hızlanırken, kolumu çapraz kaldırıp işaret parmağımı tavana doğru uzattım ve sonra vücudumun üzerinden aşağı doğru indirdim. Birkaç kez Pó Po'ya doğru dönerek elimi ona uzattım ve onu döndürüyormuş gibi yaptım. Beni izleyen ailem bir an için şaşkına döndü.

tg:@novaebook

Salsa adımlarıyla odanın diğer tarafına geçtim. Rupert enişte hareket etmeye başladı fakat amacımı tam olarak anlamamıştı. Dans etmeyi seven Colette bile yerinde duruyordu. Bildiğim tüm dans hareketlerini kullandıktan sonra, ritme göre vücudumu hareket ettirdim ve uydurmaya devam ettim.

Arkada oturan biri, ayağa kalkıp kollarını iki yana sallamaya başlayana kadar tek başıma dans ettim. Ritmi yakalayan adam, eğlenen aile üyelerinin etrafında dolanarak odanın ortasına doğru ilerledi. Adam, sarkan flamalar arasında Elektrik Bugi dansı yaparken, artık tüm gözler onun üzerindeydi.

Yaklaştıkça, koridorda ay yürüyüşünü yapan adamın Bennett olduğunu gördüm. Nefesim göğsümde sıkıştı. Onca şeyden sonra bile onu burada görmek umduğumdan çok daha fazla anlam ifade ediyordu. Bennett ve ben konuşmadık. Gözlerimiz birbirine kilitlenmiş hâlde, müzik eşliğinde dans etmeye devam ettik.

Liderliğimizi takip eden Nina ve Asher, sonunda ayağa fırlayıp ellerini havada tutarak bize katıldılar. Teyzem utangaç bir şekilde ayağa kalktı ve kalçalarını salladı. Babam, elini anneme uzattı ve onu olduğu yerde döndürdü. Mae Yí-Pó ve Dale Yí-Gong, coşkuyla kollarını yukarı ve aşağı sallayarak, diğerlerini de bizimle birlikte kutlama yapmaya teşvik etti.

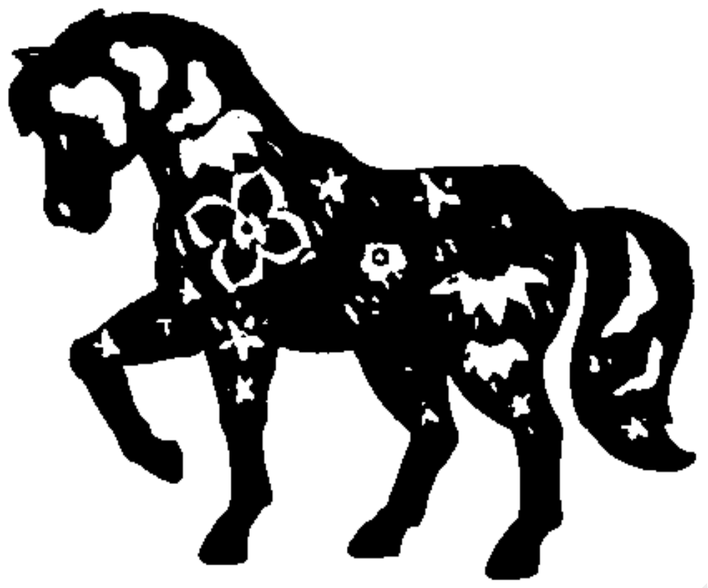
Ben farkına bile varamadan, artık tüm oda ayağa kalkmış, dans ediyordu. Herkesin yüzünde gülümsemeler oluştu. Hatta bazı insanlar şarkıya eşlik etti.

Şu an her nerede olursa olsun, Pó Po'nun bizimle birlikte gülümsediğini ve dans ettiğini biliyordum.

tg:@novaebook



BÖLÜM 23



Tören sona erdiğinde hem tanıdığım hem de tanımadığım yüzler arasında Bennett'ı aradım. Beyaz kaşmir kazak giymiş, uzun boylu bir adam bulmayı umarak kalabalığın arasında dolaştım. Vanilya rengi kadife şal giymiş yaşlı bir kadın, elini nazikçe koluma koydu. "Büyükannen için ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim. Bir zamanlar June'un müşterilerinden biriydim," dedi yaşlı kadın.

"Burada olduğunuz için teşekkürler," diye yanıtladım, dikkatim dağılmış bir şekilde.

"Torunum da burada benimle. Tiff!" diye seslendi kadın ve yavaşça kolunu kaldırıp daha genç bir kadına el salladı. Bennett'ın onun arkasında olup olmadığını görmek için kadının omzunun üzerinden baktım.

"Merhaba, ben Tiff. Sen Olivia'sın, değil mi? diye sordu Tiff, heyecanlı bir ses tonuyla.

Bennett'ı bulmaya o kadar odaklanmıştım ki karşımdaki kadınlara fazla ilgi gösteremedim. "Evet, benim."

"Büyükannen bir efsaneydi. Başın sağ olsun," dedi Tiff.

"Teşekkür ederim," dedim. Sabırsızlanmaya başlıyordum. "İkinizle de tanıştığıma memnun oldum."

"Olivia! Gitmeden önce," dedi Tiff. "Sana kartımı verebilir miyim? *LA Times* için yazıyorum, senin ve büyükannenin bir profilini çıkarmak isterim ve kabul ederse teyzenin de? Ay Eşleşmesi, Los Angeles'ta bir mücevher. İşinizle ilgili derinlemesine bir makale bulamadım. Şu anda konuyu açtığım için

tg:@novaebook

üzgünüm ama bence Ay Eşleşmesi'nin hikâyesi anlatılmayı hak ediyor."

Tekrar karşımdaki kadına odaklandım. "Vay canına, evet. Elbette. Teşekkür ederim," dedim, teklife hazırlıksız yakalanarak. Kartını çantama sıkıştırdım. "Şu anda buna odaklanamadığım için üzgünüm ama Pó Po'nun hikâyesini paylaşmak isterim."

Ardından, "Hoşça kal," dedim ve Bennett'ı aramaya devam ettim. İçeride şansım kalmayınca dışarıya, soğuk akşam havasına çıktım. Konuklar aydınlatılmış patikalarda toplanıp yeniden bir araya gelmişlerdi. Birbirlerinden kopmuş olmanın ne kadar utanç verici ve bunca yıldan sonra birbirlerini tekrar görmenin ne kadar harika olduğunu konuşuyorlardı. Pó Po, durum ne olursa olsun insanları bir araya getirmeyi her zaman sevmişti.

Birkaç dakika sessizce mezarlığın karanlık, geniş, yeşil eğimli çimenliğine baktım. Düzgün, yuvarlak çit sıraları, yol kenarlarında sıralanmıştı. Araziyi çevreleyen dağlar, bu nihai dinlenme yerinde huzurlu bir fon görevi görüyordu.

Pó Po'yu o kadar çok özlüyordum ki tüm vücudum uyuşmuş gibiydi. Kendime Mae Yí-Pó'nun, onlar öldükten sonra büyüklerimizle farklı bir şekilde bağlantı kurmakla ilgili söylediklerini hatırlattım. Pó Po ile bağlantımı sürdürmek için her şeyi yapardım.

Bennett'ı bulma şansım kalmayınca, törenin bir sonraki bölümü için binanın etrafındaki çimenlik alana giden patikayı takip ettim. Yiyecek sunumlarının bulunduğu kaplarla birlikte, düzinelerce ince işlenmiş kâğıt nesne dışarıya getirildi.

Grubun yanında gezinen teyzemi gördüm ve yanına oturdum. Birkaç dakika sonra başka biri gelip yanımdaki boş yere oturdu.

"Hey," diye fısıldadı Bennett.

Arkamı döndüğümde nefesimi tuttum, yanımda durduğunu görünce şaşırdım. "Merhaba," diye fısıldadım.

tg:@novaebook

Annem öne doğru hareket ederek gruptakilerin yüzüne baktı ve büyük, kırmızı emaye bir yangın kovasının yanında durdu. "Pó Po'ya öbür dünya için eşya gönderirken bize katıldığınız için teşekkür ederiz," diye söze başladı. "Bize istediği çok özel eşyaların bir listesini bıraktı."

Kalabalıktan pek çok kıkırdama duyuldu.

Kalabalıktan biri, "Klasik June!" diye bağırınca, gruptan daha çok kahkaha yükseldi.

"Çin kültüründe öbür dünyaya eli boş gitmek şanssızlıktır," diye açıkladı teyzem, geçen hafta aldığı eğitimleri ayrıntılarıyla anlatarak. Bennett'a selam verdi.

"Şanssızlık mı?" diye tekrarladı Bennett.

"Aileler, sevdiklerinin ruhlar dünyasında ihtiyaç duyabilecekleri bir ev, araba, para, giysi, Mahjong seti, televizyon ve paralarını ve hatta eşyalarını koymak için sandık gibi eşyalara benzeyen ve onları temsil etmek için hazırlanmış çuvallarca kâğıt ve cenaze adakları yakar."

"Yani, dünyadayken sahip olduğun şeyler," dedim anlayışla.

"Bazı insanlar kaybettikleri büyükleri için bir jet uçağı bile adar. Ne satın alabildiğinize veya ne yapmış olduğunuza bağlı olarak sınır gökyüzüdür," dedi teyzem.

"Bu kâğıt adaklar çok gerçek görünüyor," dedi Bennett.

"Bizler büyüklerimize işte böyle sahip çıkarız. Öbür dünyadaki nihai varış noktalarına ulaşabilmeleri ve alıcı tarafından kullanılabilmeleri için eşyaların yakılması gerekiyor," dedi teyzem.

Bennett ile birlikte birazdan tanık olacağımız geleneğin detaylarını dikkatle dinledik. Onun da bu gelenekten haberinin olmamasına şaşırmıştım. Hakkında edindiğim bu bilgi, garip bir şekilde güven vericiydi. Birlikte öğreniyorduk.

"Öbür dünyada, ölen kişiye asla yaşayamayacakları bir hayat verebilirsiniz," diye ekledi teyzem. "Bu, içinizin rahat etmesinin bir yolu."

tg:@novaebook

"Pó Po'nun varlığının bir sonraki bölümünün daha yeni başladığını ve rahat geçireceği bir bölüm olacağını bilmek beni de rahatlattı," dedim. Bir yanım, onun öbür dünyada Gōng Gong ile yeniden bir araya gelip gelmeyeceğini merak ediyordu.

Teyzem başını salladı. "Mesela Gucci ayakkabı istiyorsun ama onları burada, dünyada karşılayabilecek gücün yok muydu? Tören sırasında bir çift adayabiliriz. Tabii, bu uç bir örnek. Her şeyden önce, Pó Po'nun gerekli şeylere sahip olduğundan emin olmalıyız."

"Bu çılgınlık ama sevdim," dedim Bennett'a bakarak. Ölüme doğru ilerlemenin güzel bir yolu olacağını hiç düşünmemiştim. İşin içine tasarımcı mokasen ayakkabıları da dâhil olunca, öbür dünya belki o kadar da kötü değildi.

Teyzem, "Önemli olan ailenin mutlu olması," diye açıkladı.

"Bu sadece cenazelerde mi olur?" diye sordum.

"Bu gelenek yıl boyunca farklı bayramlarda, aynı zamanda doğum günlerinde ve özel günlerde de uygulanır. Bu sana kalmış," dedi ve annem ve Rupert enişteye katılmadan önce bana hafifçe gülümsedi. Birlikte çeşitli kâğıt nesneleri kovaya taşıdılar. Eşya yığınının arasında bir yerde, Pó Po'nun ona eşlik ettiğimi bilmesi için el yazısıyla yazdığım notlar vardı. Ayrıca en iyi yaptığı şeyi, yani çöpçatanlığı yapabilmesi için de müşteri profillerinin bazı kopyalarını gizlice eklemeye karar vermiştim.

Ateşe verilen her bir eşyanın ne kadar karmaşık olduğunu, parlak renklerini ve aldıkları şekilleri büyülenmiş gibi izledim.

Kendi kendime yüksek sesle, "Bu şekilde bağlantıda kalıyoruz," dedim. Bunun Pó Po'ya dönüş yolum olduğunu fark ettim. Pó Po, benden sadece bir alev uzaklıktaydı.

Nina öndeki çeşitli nesneleri işaret etti. "Bir yat mı?" diye sordu. "Pó Po tekne kullanmayı biliyor muydu?"

"Gemi kaptanları bunun için var," diye açıkladı teyzem. "Bir şarap mahzeni ve şarap garsonu eklemeyi de unutamazdık. Bu hayatta o lükslere sahip olmayabilir ama bu, bir sonraki hayatta

tg:@novaebook

sahip olmayacağı anlamına gelmez." Teyzem ve annem küçük bir kahkaha attılar.

"Orada bir disko topu var," dedim Bennett'a, kafamla öndeki kovayı işaret ederek. "Öbür dünyada dans etmenin nasıl bir his olduğunu merak ediyorum."

"Muhtemelen daha az eklem ağrısı olur," dedi Bennett, çarpık gülümsemesiyle. O gülümsemeyi nasıl da özlemiştim.

Eşyalar alevler içinde yükselirken yüzlerimiz parlıyor, sarı ve turuncu ışıklar gecenin mürekkep siyahı gece göğünde dans ediyordu. Kâğıttan cenaze adaklarının, doğal dünyadan kaçan bir form olarak dumana dönüşmesini sessizce izledik.

Etrafımdaki insanlar, eşyalar yanarken usulca dua etti. Pó Po'nun yeni kâğıt evinden çıkan duman şeritleri, şarap şişeleri, para, yiyecek ve giysiler havaya süzülüyor, başımızın üzerinde dönüp duruyordu. Duygularıma yenik düştüm ama bu sefer umutla. Bu gelenek, yani büyüklerimizi ve ruhlarını onurlandırma eylemi, bana yabancı bir kavramdı ancak içimi sandığımdan daha fazla rahatlatmıştı.

Gözlerim bu kez mutluluk yaşlarıyla doldu. Bu hissi en son, Bennett ile birlikte Getty'deyken hissetmiştim. Bennett'a baktım. O da benim gibi büyülenmiş görünüyordu. Onu izlediğimi hissetmiş olmalıydı ki bakışları bana döndü.

"Hiç böyle bir şey görmemiştim," dedi sessizce. "Yani kâğıt yanıyor... Fakat sonra tam olarak nereye gidiyor?" Kâğıt eşyalara baktı, kaşları anlama isteği ve ilgiyle çatılmıştı.

"Öbür dünyadaki büyüklerimize," dedim, teyzemden öğrendiklerimi tekrarlayarak. Bennett'ın bu geleneği zihninde görselleştirmek için ne kadar uğraştığını görebiliyordum.

"İhtiyaç duydukları her şeye sahip olup olmadıklarını nereden bileceğiz? Gerçek eşyaları nasıl alıyorlar?" diye sordu. "Hatta öbür dünya nerede?"

tg:@novaebook

Bennett'a hafifçe gülümsedim. "Bu inanmakla ilgili. Bunun için kesin cevapların olduğunu düşünmüyorum. Bu bir nevi inançta sıçrama gibi bir şey."

Bir süre sonra Bennett başını salladı ve cüzdanına uzandı. Birkaç dolarlık banknotun arkasından küçük bir makbuz çıkardı. Üzerinde Pó Po'nun el yazısıyla, "*Kalbinle Hareket Et*" yazıyordu.

"Bu ne?" diye fısıldadım.

"Pó Po ile çıktığımız ilk öğle yemeği toplantısından. Ödeme yaptıktan sonra bunu yazmıştı. O zamandan beri onu yanımda tutuyorum ama sen bana öğretene kadar ne demek istediğini tam olarak anlamamıştım." Gülümsedi ve dikdörtgen kâğıdı mini bir dondurma külahı gibi katlamadan önce düşünceli bir şekilde makbuza baktı. Ön tarafa doğru yürüdü ve kâğıttan dondurmayı alevlerin içine attı.

Bana döndüğünde gözyaşlarımı tutamadım.

"Umarım evinde bir dondurucu vardır," dedi omzuyla beni dürterek. Bennett'ın, ateşin sihrini gerçekleştirmesini izlerkenki ifadesini içime çektim.

"Hey. Bu gece ailem ve ben, Pó Po'nun onuruna akşam yemeği hazırlıyoruz. Orada olmanı çok isterim ve bence Pó Po da isterdi. Tabii, eğer sen de istersen."

Bennett yüzünde anında beliren gülümsemeye karşı koymaya bile çalışmadı. "Olmayı isteyeceğim başka bir yer yok," dedi.

Bennett'a söylemek istediğim çok şey vardı ama şimdilik sessizce anlaşmamız yeterliydi.

tg:@novaebook



BÖLÜM 24



Bennett ailemin evine geldiğinde bileklerime kadar un içindeydim.

Annem onu mutfağa getirmeden önce girişte, "Bennett, seni tekrar görmek ne güzel," dedi. Gözlerimiz buluştuğunda gergin omuzları rahatladı.

Annem, "Olivia'ya hamurda yardım edebilirsin," diye talimat verdi. "Daha önce hiç mantı yaptın mı?"

Bennett çantasını bir sandalyeye bırakıp kollarını sıvadı "Yalnızca bir kez ama bu çok uzun zaman önceydi," dedi.

Unlu masanın üzerinde, avucumun içindeki küçük bir hamur parçasını yuvarlarken, "Pó Po'nun tarifine göre sana nasıl yapacağını göstereyim," dedim. Hamuru bir oklava ile düzleştirip yuvarlak ve ince olana kadar çevirdim.

"Seni takip edeceğim," dedi hiç direnmeden. Bennett beni dikkatle izlerken, görünmez bir hamurla hareketlerimi taklit etti.

"Elinde yüksek puan alan bir tarif yok mu?" diye tüm iyi niyetimle sordum.

Gülümsedi. "Pó Po'nun tarifine karşı hiç şansım yok."

Hamuru ikiye böldüm ve inceltip sarması için ona bir parçasını verdim. Annem yeşil soğanları keserken, Nina sarımsakları kıyıyor; Asher sosları ölçerken, babam zencefil doğruyor ve teyzem de garnitürler için malzemeleri hazırlıyordu. Hep birlikte özenle çalışıyorduk. Ben nefesimi düzenlemek ve güm güm atan kalbimi sabit tutmak için mantıları yapmaya odaklanırken,

tg:@novaebook

babam da Bennett'a futbolla ilgili sorular yöneltti. Bennett şaşırtıcı derecede hızlı hareket ediyor, geçirdiği her dakikadan keyif alıyormuş gibi görünüyordu.

Yüzden fazla mantı sardıktan sonra, Bennett özenli çalışmamızı nemli bir havluyla örttü. Birlikte yaptığımız şeye gülümseyerek baktı.

"Bundan sonrasını biz hallederiz," dedi annem. "Bir saat içinde yemek yeriz. İkiniz de iyi iş çıkardınız. Olivia, Pó Po kadar hızlı olmaya başladın." Sözlerine bayıldım. Bennett da öyle.

Ellerimizdeki unu yıkadıktan sonra Bennett'a, "Benimle gelebilirsin," dedim. Beni ikinci kata, sahanlığa ve oradan da çatıya kadar takip etti.

"Burada mı olmamız gerekiyor?" diye sordu. Oturmamız için bir battaniye serdiğim düz bir bölüme gelene kadar hareketlerimi taklit edip çömeldi.

Yanımdaki yere hafifçe vurduğumda Bennett itiraz etmedi.

"Merhaba," dedim derin bir nefes alarak.

"Merhaba," dedi Bennett.

"Cenazeye geldiğin için teşekkür ederim. Ve rahatça yemek yapmaya dâhil olduğun için de." Bir an düşündüm. "Dans ettin. Hem de herkesin gözü önünde."

"Onur duydum" dedi. "Lansmana geldiğin için teşekkürler."

"Keşke daha uzun kalabilseydim."

"Beni sahnede kekelerken gördüğünde, düşünebildiğim tek şey sen ve beni affedip affedemeyeceğindi. Beni aptal konuma düşmekten kurtardın. Sözlerim, sadece seninle konuştuğumu hayal ettiğim için net bir şekilde ağzımdan çıktı."

"Kalpten konuştun," dedim.

"Bu konuda pek de iyi değilimdir," dedi, dirseğiyle beni nazikçe dürterek.

"Bir başlangıç oldu," derken dudağımı ısırdım. "Podcastte de yürekten konuşuyormuşsun gibi geldi."

tg:@novaebook

Bennett hafifçe omuz silkti. "Onlara artık bunu yapmak istemediğimi ve benim yerime seni çıkarmalarını söyledim ama onlar, eğer ben yapmazsam ikimizin de yapamayacağını söylediler. Bu yüzden ben de platformu Ay Eşleşmesi'yle ilgili konuşmak için kullanmayı düşündüm. Umarım sorun olmamıştır." İç çekti. "Ve kayıtlara geçsin, söylediklerimde ciddiydim."

"Kazanan *sendin*, bu yüzden en doğrusu senin katılmandı," dedim.

"Kazanan ben miydim?" diye merakla sordu Bennett. "Bunu söylemesi senin için kolay olmasa gerek."

Başımı eğdim. "Kabul etmeliyim ki zorlu bir rakiptin."

Telefonunu kaldırdı. "O zaman bu doğru muydu?"

Telefonunda benim ikinci WhizDash makalem vardı. Geçen hafta onu Alisha'nın arkadaşına gönderdiğimde, eğer hızlıca yayımlarsa ona üç aylık ücretsiz çöpçatanlık hizmeti vereceğime dair söz vermiştim. Neyse ki kız hâlâ Ay Eşleşmesi'ni destekliyordu ve yeni bir şeyler denemeye açıktı.

Son listemde, ZodyakOku'nun olmadığı her şeyi yazdım. Görünüşe göre burada kimlik krizi yaşayan tek kişi bendim. Kim olduğumu veya ne olmak istediğimi anlamak yerine, güvensizliklerimi dijital bir uygulamaya yansıttım. Gerçek şu ki yerden yere vurduğum uygulama sayesinde harika biriyle tanıştım.

Bir satırı yüksek sesle okudu. "Bu At, yanlışlıkla uyumsuz bir eşleşmeye âşık oldu ama onun için en iyi şeyin bu olduğu ortaya çıktı." Bana bakarken gözleri parladı. "Ciddi miydin?"

Bakışlarım telefonundan gözlerine kaydı. "Her kelimesinde."

Yüzü aydınlandı. "Eh, bu Fare de bir Ata âşık oldu ama uyumsuz olduğumuzu düşünmüyorum."

Göğsümde bir sıcaklık yükseldi. "Bunu söylemek beni ne kadar şaşırtsa da uygulamada eşleştik, bu yüzden teknik olarak gerçekten kazandığını düşünüyorum."

"*Teknik olarak* bu doğru," dedi Bennett mutlu bir şekilde.

tg:@novaebook

"Her ne kadar burç işaretlerimizin özelliklerini taşısak da," dedim.

Bennett güldü. "Doğru! Eğer yanlış hatırlamıyorsam, benim bir Fare olmamla ilgili değerlendirmen beleşçi, reddedilmekten korkan, sahtekâr ve manipülatif olduğum şeklinde miydi?" dedi ve Cadılar Bayramı partisinde ona söylediğim sözleri bana geri fırlattı.

Bu sözleri yeniden duyunca yüzümü buruşturdum. "Hayır. Çünkü sen becerikli, hırslı, geçinmesi kolay ve ilgili birisin. İyi bir dinleyicisin, harika bir mizah anlayışın ve iyi bir kalbin var. Ve ben... Özür dilerim," dedim kelimeleri uzatarak.

"Hayata karşı farklı yaklaşımlarımız olabilir ama ben bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyorum," dedi Bennett.

Elini tutmak için uzandım. "Çin burcuna göre uyumsuz olsak da kendimi hiç seninleyken olduğum kadar kendim gibi hissetmemiştim. Ve hayat, yanında en çok kendin gibi hissettiğin biriyle birlikte olmamak için çok kısa."

Bennett karşılığında elimi sıktı ve battaniyenin üzerinde bana doğru yaklaştı. "Böyle hisseden tek kişi sen değilsin. Beni kendimin daha iyi bir versiyonu yaptın."

"Senin de benim üzerimde biraz etkili olduğunu söylemek yanlış olmaz," diye itiraf ettim.

Bennett beni kendine doğru çekti. "Umarım Ay Eşleşmesi'ni iflas ettirmeye çalışmadığıma inanıyorsundur. Uyumluluk konusundaki fikrini tamamen değiştiremeyebilirim ama umarım en azından benimle ilgili fikrini değiştirebilirim."

Derin bir nefes aldım. "Şimdi anlıyorum. Benim maceraya olan ihtiyacım, senin entelektüel arayışlarınla güzel bir şekilde dengelenecek. Esnekliğin ve dürüstlüğün, inatçılığımı etkisiz hâle getirmeme yardımcı olacak ve itiraf etmeliyim ki buna ihtiyacım var. Sen benim bağımsızlığıma saygı göstereceksin, ben de zamanla seninle birlikte olmanın da aynı derecede tatmin edici olabileceğini öğrenip bunu takdir edeceğim."

tg:@novaebook

"Elimden gelenin en iyisini yapacağım ancak bu kadar bağımsız olmanı seviyorum," diye fısıldadı Bennett, alnını benimkine dayayarak.

Yüzünün benimkine yakınlığı neredeyse düşüncelerimi rayından çıkaracaktı ama Bennett'ın beni dengelemeye yardımcı olabileceği diğer yolları düşünerek devam ettim: "Bazen kontrolü elimde tutmak isteyeceğim, bazen de sen isteyeceksin ama içimizdeki doğal liderler, birimizin diğerini takip etmediği eşit bir ortaklık içinde olmamıza değer verecek. Ve ikimiz de çoğunlukla birbirimizin özelliklerini bildiğimiz için uzlaşma üzerinde çalışıp anlayışla yeniden bir araya gelebileceğiz."

Bennett etkilenmiş görünüyordu. "Bir şeyi unuttun."

Ona şüpheci gözlerle baktım. "Neyi?"

Elimi göğsüne bastırdı. "Veriye dayalı zihnimin, her zaman senin kalbinle dengeleneceğini."

Başımı salladım. "Düşündüğünden daha büyük bir kalbin var. İkimizin de kontrole ihtiyacı olduğuna şüphe yok. Benim için kimin kiminle eşleştirileceği çok önemli. Senin için, bu eşleştirmelerin nasıl gerçekleştiği önemli. Ben, kendim ve başkaları için önceden belirlenmiş kuralları çok yakından takip ederim."

"Belki de aşk, bizim onu yönetmeye çalıştığımız düzeyde kontrol edilebilecek bir şey değildir," dedi Bennett. "Bu, ikimizin de sonucunu garanti edebileceğimiz bir şey değil. Hayatımın büyük bir bölümünde sorumluluğu üstlenmem gerekiyordu. Ama Olivia, sen benim kontrolü kaybetmemi, içgüdülerime güvenmemi, hesap tablosunu silmemi ve risk almamı sağlıyorsun."

Kalbim sevgiyle dolup taşarken gülümsedim. "Sana bir şey vereceğim," dedim, havluyla sardığım metal kovaya uzanarak.

Bennett kucağımda tuttuğum şeye bakarak. "Nedir o?"

"Kendi ıvır zıvır kâğıtlarımızı yakmanın güzel olabileceğini düşündüm," dedim, battaniyenin altından bir zarf çıkararak.

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı.. "Pó Po'ya gönderecek başka bir eşyan mı var?" diye sordu.

Zarfı Bennett'a uzatırken, "Bu annen için," dedim.

tg:@novaebook

Zarfı nazikçe ellerinin arasında tutup içindeki kâğıtları çıkardı.

"Bunlar ne?" dedi kâğıttaki yazıyı okuyarak. Birkaç saniye sonra, yüzünde anladığına dair bir ifade belirdi.

"Bunlar annenle babanın Ay Eşleşmesi dosyaları," diye açıkladım. "Pó Po'nun annen ve babanı eşleştirirken aldığı notları içeriyor."

Bennett'ın gözleri parladı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum," dedi sessizce. "Bugün annemi çok düşündüm. Yatmadan önce mutlaka okuyan, her zaman önce tatlının kremasını yiyen ve bana nasıl dans edileceğini öğreten bu zeki insan, aklımda sonsuza dek öyle kalacak. Bu ayrıntılar onu yeniden gerçekmiş gibi hissettiriyor."

"Bu, Ay Eşleşmesi'nin şimdiye kadar yaptığı en iyi eşleşme," diye itiraf ettim.

Bennett, her ayrıntıyı içine çekerek sayfaları çevirdi.

Havluyu metal kovanın üzerinden kaldırdım ve bir dizi küçük kâğıt eşya çıkardım. "Bugün bir kâğıt dükkânı keşfettim. Hayatımda gördüğüm en güzel kâğıt ürünleri yapan bir adam buldum. Annen için bazı ihtiyaçları toplama cesaretinde bulundum."

Bennett yavaşça kâğıt bir ev, giysiler, para, ayakkabı ve yiyecekleri çıkardı. "Küçük kâğıt günlükler ve kalemler bile eklemişsin," dedi şaşırarak.

"Deneyimlerini yazması için," dedim. "Eminim anlatacak daha birçok harika hikâyesi vardır." Ona katlanmış bir kâğıt parçası uzattım. "Senin için de sakıncası yoksa, şunu da eklemek isterim."

Kâğıdı dikkatle elimden aldı. "Bu ne?"

"Bu, annene benden bir mektup. Oğlunun ne kadar inanılmaz olduğunu ve senin kim olduğunla ne kadar gurur duyacağını bilmesini çok isterim."

tg:@novaebook

Bennett'ın yanağından bir gözyaşı süzüldü. "Bu... teşekkür ederim," dedi ve kollarını bana dolayıp beni kendine doğru çekti.

Ben de ona sarıldım ve derin bir nefes aldım.

"Bu benim için çok anlamlı," derken, malzemeleri mektubumla birlikte kovaya geri koydu. "Bu dosyalar. Onları da yakabilir miyim?"

Başımı salladım. "Orijinalleri senin için hâlâ bende. Annen bunları aldığında belki Pó Po'yu bulmayı düşünür. Sonra öteki dünyada buluşurlar."

Bennett dosyaları kovaya yerleştirip kibrit kutusunu elimden aldı. Sadece tek vuruşla, kibrit küçük bir aleve dönüştü. Kibriti kovaya attı ve kâğıt eşyaların alevleri körüklemesini, alevin ısı saçarak büyümesini izledi.

Bennett'ın yüzündeki gölgeler, altın kıvılcımların titreşimiyle dans ediyordu. Duman yükselip gecenin içinde kaybolurken, Bennett'a daha da sokuldum. Bana doğru döndüğünde, ela gözleri yoğunlaşmıştı. Birbirimize baktığımızda tüm zaman algısı kaybolmuş gibiydi. Sanki birbirimizi gerçekten işlerimiz veya burç işaretlerimiz için değil, tüm bunlar olmadan kim olduğumuz için görüyor gibiydik. Sanki onu ve kendimi ilk kez görüyormuşum gibi hissettim.

Yüzü gamzeli bir gülümsemeyle rahatladı. "Daha önce yeterince açık ifade etmediysem söyleyeyim, seni seviyorum."

Yüzüme geniş bir gülümseme yayıldı. "Ben de seni seviyorum."

Aramızda hiç boşluk kalmayana kadar yavaşça birbirimize yaslandık. Kolumu omuzlarına sararken ona daha sıkı sarıldım. Başımı geriye attım ve dudaklarının benimkilere ulaşmasını bekledim. Ay'ın azalan hilal şeridi ve yıldızlarla noktalanmış lacivert gökyüzü altında, korkularımızı ve güvensizliklerimizi terk edip birbirimize sımsıkı sarılarak uyumsuz olmayı kucakladık.

tg:@novaebook



BÖLÜM 25



Üç ay sonra.

"Kolay gelsin, hamurcu çocuk," dedim, şakacı bir şekilde. Bennett pirinç unundan yaptığı hamuru ahşap bir kesme tahtası üzerinde küçük toplar hâline getiriyordu.

"Hey! Benim de duygularım var," dedi dalga geçer gibi. "Bu pirinç mantılarının mükemmel olmasını istiyorum. Eğer *tāngyuán** düzgün olmazsa Lydia teyze beni asla onaylamaz."

Başımı onaylar gibi salladım. "Bunlar onun uzmanlık alanı. Üzgünüm demektense kendini garantiye almak daha iyidir." Kesme tahtasına bir kaşık daha un serptim.

"Tamam, sen git diğer tatlıları hazırla," diye talimat verdi Bennett, dirsekleriyle beni nazikçe mutfaktan iterek. "Açıkçası, burada uzman benim."

"Yardımıma ihtiyacın yok mu? Adımları birlikte takip etmeyi sevdiğini biliyorum."

"Bunları kendi başıma yapmaktan memnunum. Bu iş bende."

"Tamam," dedim tereddütle. "Emin misin?"

Bennett, yalnızca benim için olan gülümsemesiyle bana baktı. "Bunları doldurmayı bitirir bitirmez seninle dışarıda buluşurum."

Karşılık olarak ona gülümsedim, içimde bir anda bir özgürlük duygusu ve derin bir bağ oluştu. Unlu ellerimi teslim olurcasına havaya kaldırdım. "İyi! Artık tek başınasın!"

---

* Tangyuán, az miktarda su ile karıştırılmış yapışkan pirinç unundan yapılan bir Çin tatlısı.

tg: @novaebook

Annem elinde bir masa örtüsüyle mutfağa girdi. "Olivia! Bunları çıkar, olur mu?" dedi. "Tatlı masası için."

Babam, üzerinde *Ekstra Servis Tabakları* yazan bir kutuyla geldi. "O tavan arasında ne var, bilmiyorum ama bu, oraya son gidişim. Yemin ederim minik ayakların patırtısını duydum."

"Lanet fareler," dedi Bennett, sanki rahatsız olmuş gibi ama bu ironiye gözleri parlayarak güldü.

Annem kutunun kapağını kaldırıp içine baktı. "En azından içindekiler kırılmamış."

Babam iç çekti. "Sanırım bunları daha sonra temizleme şerefine erişeceğim," dedi.

Annem bir çift mor lastik eldivenle babamın göğsüne vurdu. "Bunlara ihtiyacın olacak."

"Bennett, bunlar çok güzel görünüyor!" dedi teyzem, mutfaktan hızla geçerken. Hamuru hafifçe sıktı. "Çok güzel."

Bennett, hamuru çörek otu yığınının içine batırırken gururla doğruldu.

"Lydia, parfüm mü sıktın?" diye dalga geçti annem.

Teyzem mat kırmızı dudaklarını bir mendille sildi. "Walt birazdan gelir. Nasıl görünüyorum? Ah, boş ver. Harika göründüğümü biliyorum," dedi ağır adımlarla odadan çıkarken.

Artık teyzemin beni eşleştirmek gibi bir derdi olmadığı için, sevgisine layık bir adam arayışına hızla devam ediyordu. Alisha, Walt'u Ay Eşleşmesi veri tabanında bulmuştu. Görünüşe göre Waltt da başından beri oradaydı.

Kapı zili çalınca annem kapıyı açmak için önlüğünü çıkardı.

"Xīnnián kuàilè!"* diye ön girişten iki ses yükseldi. Randall ve eşi Jonathan, ellerinde şeker tepsileri ve Randall'ın özel fıstıklı atıştırmalığıyla oturma odasına doğru geçtiler.

"Mutlu Ay Yeni Yılları!" diye onlara karşılık verdim.

---

* Çince "Xīnnián kuàilè!", "mutlu yıllar!"

tg:@novaebook

"Olivia! Çok uzun zaman oldu," diye seslendi Jonathan. Tepsisini yere bıraktı ve beni kocaman kucaklayarak selamladı.

Birkaç saniye sonra, Mae Yí-Pó ve Dale Yí-Gong'u ön kapıda ayakkabılarını çıkarırken gördüm.

Masa örtüsünü, Randall'ın fıstıklı atıştırmalıkla dolu kâselerini ve en son hamur işi eserim olan Öküz şeklindeki Uyumsuzluk Yılı Pastası'nı alıp arka bahçeye yöneldim.

Akordiyon, at ve balık şeklindeki kâğıt fenerler ağaçların arasında sallanıyordu. Nina'nın Kurabiye Günü'ndeki ay balonları şaşırtıcı bir şekilde hâlâ havadaydı. Bu yüzden onlara ikinci kez hayat vermek için hepsini arka kapının yanına yerleştirmiştik.

Masa örtüsünü tatlı masasının üzerine serdim. Ardından kavun ve armut kâselerini, şeker tabaklarını ve çaydanlığı her şeyin düzenli görüneceği şekilde yerleştirdim.

"Az önce Bennett'la ufak bir sohbet ettik," dedi yanıma gelen Nina. Masanın üzerine iki tavuk yemeği, sıcak ve ekşi çorba ile ev yapımı köftelerin olduğu bir tepsi koydu.

"Ve?"

"O harika biri. Sözümü dinlemen işe yaradı, ha?" dedi yüzünde bilmiş bir bakışla. Kaşıkları ve çatalları yerleştirip yemek düzenimi inceledi. Çaydanlığı bir santim geriye itti. Tatmin olmuş görünüyordu.

"Buna alışma," dedim şakacı bir şekilde.

Asher seslenince, onun ateş çukurunda ateş yakmak için çabaladığını gördük.

"Yine mi," dedi Nina yardıma koşarak.

"Kıvılcımı bulmak için yardıma ihtiyacın olursa, bana haber ver!" diye arkasından seslendim. "Ben bu şekilde büyük paralar kazanıyorum!"

Pencereden Bennett ve babamın bir şeye güldüğünü gördüm. ZodyakOku ekibi üyelerinin, arka verandada Ay Eşleşmesi ekibiyle sohbet ettiğini fark ettim.

tg:@novaebook

Teyzem bir kâse taze fasulyeyle yanıma geldi. "Hazır mısın?" diye sordu.

"Hem de nasıl," dedim, tabağı ondan alıp diğer yiyeceklerin yanına koyarak.

"Seninle gurur duyuyorum, Liv. Hâlâ değişiklikleri anlamaya çalışıyorum. Ve geçmişteki çalışma şeklimize saplanıp kalmamayı öğreniyorum. Uzun vadede ne yapmayı seçersen seç, her zaman tam desteğimi alacaksın," dedi duygusal bir şekilde.

"Teşekkürler."

Meyve piramidinden bir mandalina aldı ve ellerinin arasında bir ileri, bir geri fırlatıp konuklara baktı. "Bu yılki kutlamaları sadece yakın aile ve arkadaşlarla sınırlamak iyi bir fikirdi. Bu yıl için yeterince büyük etkinlikler yaptık zaten."

"Hem de hiç durmadan, değil mi?" dedim. "*LA Times ve El Lay Daily* makaleleri de tuzu biberi oldu."

"*LA Times* profili çok güzeldi. Pó Po, bu kadar ilgiyi görse şoke olurdu," diye kendi kendine mırıldandı teyzem.

"Bu, Ay Eşleşmesi'nin ve Pó Po'nun mirasının yaşayacağı anlamına geliyor."

Teyzem mandalinaları tekrar yığının üstüne yerleştirip göz kırptı. "Dört ay önce ikimizin de erkek arkadaşı olacağını aklına gelir miydi?" diye sordu.

"En çılgın rüyalarımda bile gelmezdi," dedim gülerek.

"Öyle ya da böyle, seni eşleştirmemiz gerekiyordu!" dedi teyzem muzip bir şekilde.

"Ve görünüşe göre, seni de!" dedim.

Teyzem, Walt'u karşılamak için eve girmeden önce kahkahalarla başını geriye attı. İçinde daha çok unlu mamul olan bir kutuyla gelen Colette'a el salladı. Son birkaç ayda, Colette'la üç yıllık arayı kapatmış ve yeniden bağ kurmuştuk. Hayatıma dönene kadar onu ne kadar özlediğimi tam olarak fark etmemiştim.

"Ailenin Ay Yeni Yılı partilerini özlemiştim," dedi Colette. "Annem bunun için bir parti verme zahmetine bile girmez."

tg:@novaebook

Pasta kutusunu ondan alıp diğer iki yemek tabağının arasına kaydırdım. "Annen şimdi nerede?"

"Kim bilir? Muhtemelen Fransız Rivierası'nda bir yattadır," diye iç çekti. "Bennett birazdan bahçeye gelecekmiş. İyi birini bulmana sevindim. Son çıktığımız kişilere hiç benzemiyor," dedi Colette, ardından beni dürttü ve birlikte güldük.

"Hayır. Kesinlikle benzemiyor," diye kafamı sallayarak onu onayladım.

Yiyecekler ve süslemeler hazırlanıp tüm konuklar geldiğinde, herkesin dikkatini çekmek için çay fincanıma hafifçe vurdum. Ateş çukurunun yanında durduğum için alevlerin sıcaklığını hissedebliyordum. Arkadaş ve aile grubumuzun karşısındayken, Bennett da bana katıldı.

"Bu gece bize katıldığınız için herkese teşekkürler. Birlikte kutlamamız çok anlamlı. Bu bayramın yeni başlangıçları ve niyetleri kutladığı düşünülürse, bizlerde ikisinden de fazlasıyla olması bayrama çok uygun oldu." Gruptaki birkaç kişi kıkırdadı. "Bu yılki Ay Yeni Yılı diğerlerinden biraz... daha az kalabalık... Ama yaşanan her şeyden sonra bile güzelce kutlamak istedik. Çoğunuzun Pó Po ile tanışma şansı olmadı ama biliyorum ki o sizi tanısaydı, hepinizi severdi." Gece gökyüzüne doğru baktım ve çay fincanımı havaya kaldırdım.

"Bu gece onu ve yeni geleneklerin başlangıcını kutluyoruz."

Herkes hep birlikte çay fincanını kaldırdı ve hepimiz çaylarımızı yudumladık.

"Ayrıca önce sizinle paylaşmak istediğimiz bir şey var. Gerçi çoğunuz zaten biliyorsunuz. Yine de henüz herkese açıklanmadı, bu yüzden sakın tweet falan atmayın," diye şaka yaptı Bennett. "Birkaç yatırımcıdan fon aldığımız için çok mutluyduk ancak Ay Eşleşmesi ve ZodyakOku birleşmesi için sunduğumuz ikinci teklifimizi kabul ettiklerinde daha da şaşırdık."

Alisha ve Randall'ın yüzlerini bulmak için gruba baktım. Elleriyle beni onayladıklarını işaret ediyorlardı. Bennett'ın ekibi

tg: @novaebook

alkışlayıp ıslıklar çalıyordu. Onu tanıdıktan sonra aslında iyi bir adam olduğunu anladığım Elmer bile heyecanlı görünüyordu.

"Pazartesi gününden itibaren Ay Eşleşmesi ve ZodyakOku'nun aynı yörüngeyi paylaşacak olmasından çok heyecanlıyız," diye duyurdum.

Bennett, "Umarım birlikte her iki platformda da bir artış görebiliriz," diye ekledi. "Özellikle de Sevgililer Günü yaklaştığı için."

"Gelenek ve modernin bir karışımı. Ya hep ya hiç değil," dedim, Pó Po'yu düşünerek. "İkimize de yer var. Ve bu karışıma uyum sağlamak için de öyle..."

Grupta, resmiyet kazanmadan önceki orijinal Ay Eşleşmesi ve ZodyakOku iş birliği olan Harper ve Parker'ı buldum. Burçları ve yükselenleri Çin burçlarına göre uyumlu değildi ancak özelliklerine ilişkin değerlendirmeme dayanarak, ne olacağını görmek için onları eşleştirmiştik. Aradan üç ay geçmişti ve ilişkileri daha da güçlenerek devam ediyordu.

"Bazen gelenekler yeniden yorumlanabilir ama bu tamamen ortadan kalktıkları anlamına gelmez," dedim. "Bu yeni ro tanın tutkulu olduğumuz bir şeyi modern döneme taşımamıza yardımcı olabileceğini düşünüyoruz. Ay Eşleşmesi, bir bakıma daha güncel bir veri tabanına sahip olacak ve verileri yüz yüze eşleştirmemize yardımcı olmak için kullanabilecek."

Arkadaşlarımız ve ailemiz heyecanla alkışladıktan sonra içeceklerini kaldırdı.

Ben de çay fincanımı yukarı kaldırıp, "Bu yolculukta bizimle birlikte olduğunuz için teşekkür ederiz. Şu âna kadar oldukça heyecanlı bir yolculuk oldu," dedim.

Duyurumuzdan sonra Bennett beni tatlı masasının yanında tek başıma dururken buldu. Ilık su eklediği bir kâse pirinç mantısıyla yanıma geldi.

tg:@novaebook

"Bunları özellikle senin için yaptım," dedi kâseyi bana uzatarak.

"İçine ne koydun?" diye şüpheyle sordum. Bir pirinç topunu kaşıkla burnuma götürüp kokladım.

Güldü. "Sadece sevgimi."

Bir ısırık aldım, ılık siyah tahin dolgusu ağzıma aktı. "Çok iyi."

"Mükemmel. O zaman şu âna kadar yüzde yüz başarı oranım var," diye böbürlendi ve ben ona doğru eğilirken başımın üstünü öptü. "Bu da ne?" diye sordu, masadaki pastayı işaret ederek.

"Bu bir Uyumsuzluk Pastası. Öküzün boynuzları biraz zor oldu," diye açıkladım.

"Umarım yaparken kırmızı kadife kullanmamışsındır," diye şaka yaptı Bennett.

"Bergamot aroması ve pancardan yapıldı. Genelde birlikte iyi olmasını beklemeyeceğin ama gerçekten işe yarayan tatlar." Pastanın ortasını kesmek ve tabaklarımıza dilimler eklemek için bıçak kullandım. "Senin için yaptım."

Pastayı aynı anda yemeye başladık. Altındaki keki bozmamaya özen göstererek kremayı sıyırdım. Bu sırada Bennett dikey olarak kesip pastadan ve kremadan eşit oranda aldı.

Bana tuhaf bir bakış attı. "Önce kremamı mı?" diye sordu.

"Olaylara senin bakış açından bakmaya çalışıyorum," dedim.

"Ben de," dedi.

Pastalarımızı yedik. Bennett kafasını salladı. "Bu garip bir şekilde lezzetlli. Bu tatlar..."

"Mükemmel eşleşmiş," diye cümlesini tamamladım. Bennett gülümsedi, bunca aydan sonra bile kalbim hâlâ güm güm atıyordu.

"Sanırım iyi gitti?" diye sordum.

"Fazlasıyla. Bu eğlenceli olacak."

"Ya da tam bir felaket."

tg:@novaebook

"Belki de bu benim artık senin işine sızma yöntemimdir," dedi Bennett, komplocu bir tavırla. "Ya da en azından insanları platformumdan kaçırmanı engellemek için yaptığım bir şey."

"Ortak olabiliriz ama Ay Eşleşmesi'nin büyüsünün yerine hiçbir şey geçemez," diye bilgilendirdim onu.

Bennett bana daha da sıkı sarıldı. "Sanırım bu işi yapmak için gereken her şeye sahibiz."

"Ellerini yiyeceklerimden çekersen, sorun yaşamayız." Bir kaşık dolusu krema daha yedim. "Peki, saat kaçta doğduğunu biliyor musun?" diye öylesine sordum.

"Bana bunu ne zaman soracağını merak ediyordum. Sen kendininkini biliyor musun?" diye sordu Bennett, pastanın son dilimini de yerken.

"Elbette biliyorum. At Yılı, At'ın doğum saati."

Bennett güldü. "Tahmin etmeliydim. Sen baştan aşağı bir At burcusun."

Ona baktım ve bekledim. "Yani? Sonuç olarak, senin doğum saatin ne?"

"Gerçeği mi istiyorsun? Saat kaçta doğduğumu bilmiyorum."

"Doğum kaydını falan bulamaz mısın? Bunu öğrenmenin yolları var," dedim.

"Bilmemek daha romantik değil mi?" diye sordu Bennett, kollarını bana dolayarak.

Başımı omzuna yasladım. "Öyle de denebilir."

Bennett şakacı bir şekilde parmaklarını oynattı. "Gizli. Gizemli. Ahh."

"Şaka yapıyorsun ama bu, bizim geçim kaynağımız, kültürümüz *ve* ilişkimiz," dedim alaycı bir şekilde. Yüzüne bakmak için döndüm.

Bennett başını salladı. "Ben sadece sihre yer bırakıyorum!" dedi şakacı bir şekilde.

tg:@novaebook

"Tamam, tamam!" Güldüm. "Sadece öp beni." Bennett'ın saçını şefkatle çekerek onu kendime yaklaştırdım ve ona derin, tutkulu bir öpücük verdim.

Belki de beklemediğin aşka ve seni tahmin etmeye devam ettirecek özelliklere kendini açmanın bir güzelliği vardı. Çünkü uyumlu olsun ya da olmasın, hepimiz sadece sevmeye ve sevilmeye çalışıyorduk.

Şubat ayının karanlık gökyüzüne baktık, dikkatimiz yeşim beyazı Ay'ın ışıltısında. Ay, büyüyen hilal evresinde neredeyse görünmez durumda, dış kenarları yıldızların üzerinde parlayan zarif bir inci gibi parıldıyordu. Yeni aşk, gece gökyüzünde zar zor duyulan bir fısıltı gibiydi.

Bir çöpçatan olarak sürekli öğreniyordum. En son dersim, aşkın *çoğunlukla* Ay'a benzediği oldu. Ay ve tüm evreleri tahmin edilebilirken, aşk öyle değildi. Bir zamanlar ilişkilerimin nasıl sonuçlanacağını tahmin edebileceğimi düşünürken, şimdi bunun dalgaların yükselmesini ve düşmesini engellemeye çalışmak kadar aptalca olduğunu anlıyordum.

Sonuçta yer çekimi bizi daima bulur ve doğrudan ait olduğumuz yere götürürdü.

tg: @novaebook

TEŞEKKÜR

Eğer önce teşekkür bölümünü okumak için ileri atladıysanız, hemen yanınızdayım ve umarım kitabı beğenirsiniz. Bu kitabı zaten okuduysanız, okuduğunuz ve sonuna kadar devam ettiğiniz için teşekkür ederim.

Bu kelimelerin kitap hâlinde var olması bile inanılmaz derecede anlamlı. Kadın kahramanlar ve başroldeki kadınlar bana hiç benzemese bile romantik komedileri okuyarak, izleyerek ve severek büyüdüm. Melez bir Çinli Amerikalı olarak, bağ kurabileceğim karakterleri nadiren okudum veya gördüm. Karışık karakterleri ön plana çıkarmak benim için her zaman önemli olmuştur ve her zaman da öyle olacak.

Temsilcim Ann Leslie Tuttle'a bu hikâyenin vaadini ve potansiyelini gördüğü ve onu yeni zirvelere taşımama yardım ettiği için teşekkür ederim. Editörüm Alex Logan'a, bu hikâyenin özünü ve amacını desteklediği ve Olivia ile Bennett'la birlikte, kitabın altında yatan temaları da desteklediği için teşekkür ederim. Film temsilcim Mary Pender'a, düzenlemeler geri gelmeden önce bile bu hikâyeye ilk inanan ve destekleyen olduğu için teşekkür ederim. Hepinize sonsuz minnettarım.

Estelle Hallick, Daniela Medina, Abby Reilly, Dana Cuadrado, Sabrina Flemming, Ambriah Underwood, Grace Fischetti, yapım ekibi, satış temsilcileri ve Team Forever'daki herkese teşekkür ederim. Forever ailesine katılmak heyecan vericiydi.

tg:@novaebook

Bir kitabın *kapağında* melez bir karakter görmek benim için çok duygusal bir olay. Olivia'nın ruhunu yakaladığın ve bu kapağı bir sanat eseri gibi gösterdiğin için teşekkürler, Sandra Chiu. Bu yolculukta beni cesaretlendirdikleri için Rosemary Gong ve Eugene Moy'a da teşekkür ederim.

Soğuk e-postalarıma cevap veren, kahve içmek için buluşan, telefonlarımı yanıtlayan, direkt mesajlarıma cevap veren yazarlara; nezaketinizi sık sık düşünüyorum ve sizi tanıdığım için çok mutluyum. Yeni bir yazara, bu göz korkutucu ama heyecan verici yayımlama sürecinde yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim.

Aileme, iyi kitaplar ve iyi yemeklerle dolu bir çocukluk için teşekkür ederim. Yolun her adımında virajlar ve dönüşlerle dolu yolculuğumu desteklediğiniz için teşekkür ederim. Mèi mei'me, sarsılmaz desteğin ve cesaretlendirmen için minnettarım. Rae teyzeye, kültürel desteği ve Mandarin dili için teşekkür ederim.

Kitapçılar, kütüphaneciler, Bookstagramlar, Blog yazarları, kitap kulüpleri ve podcast yayıncılarına teşekkürler. Kitaplarle ilgili engin bilginiz beni daima etkiliyor. Kitap sevgisini başkalarına yaymak için yaptığınız her şey için ve her zaman önerilecek doğru hikâyeyi bildiğiniz için teşekkürler.

Sana da teşekkür ederim, okurum. Aralarından seçim yapabileceğin binlerce kitap olduğunu biliyorum, bu yüzden kalbimin derinliklerinden, benim kitabımla vakit geçirmeyi seçtiğin için teşekkür ederim.

Son olarak, en iyi arkadaşım ve kocam Patrick'e, o At burcuma karşılık bir Yılan. Bu kitabın kelimenin tam anlamıyla her versiyonunu okuduğun ve bu karakterlere benim kadar derinden değer verdiğin için teşekkür ederim. Sen, çevrim içi eşleşme yoluyla sonsuza dek mutlu olunabileceğinin benim için canlı kanıtısın. Algoritmalar bizi bir araya getirdiği için çok şanslıyım.

tg:@novaebook

YAZAR HAKKINDA

Lauren Kung Jessen; esprili, çapkın diyaloglara ve çok adımlı ama çok lezzetli yemekler yapmaya düşkün, melez bir Çinli Amerikalı yazardır. Mitler ve batıl inançların, fikirlerin, inançların, geleneklerin ve hikâyelerin zaman içindeki gelişimi onu her zaman büyülemiştir. Lauren, aşçılık okuluna gitmekten, Big Tech dünyasında çalışmaya ve aşk hikâyeleri yazmaya kadar, insanlara bir şeyler hissettiren deneyimler yaratmayı önemser. Roman yazmadığı zamanlarda içerik stratejisti ve kullanıcı deneyimi yazarı olarak çalışıyor. Ayrıca filmlerden ve TV şovlarından esinlenerek yemekler yaptığı, ***A Dash of Cinema*** adlı bir yemek ve film blogu var. Kader sayesinde tanıştığı kocası (okuyun: çevrim içi flört algoritmaları), iki kedisi ve köpeğiyle birlikte Nashville'de yaşıyor.

Daha fazla bilgiyi şu adreste bulabilirsiniz:
LaurenKungJessen.com
Twitter: @LaurenKJessen
Instagram: @LaurenKJessen

tg:@novaebook

OKUMA GRUBU REHBERİ

Sevgili Okur,

Ay Eşleşmesi'ni okumaya zaman ayırdığın için çok teşekkürler. Bu kitap, Çin geleneklerine ve gelenekleri kendimize ait kılma yollarımıza dair aşk mektubumdur. Melez bir Çinli Amerikalı olmaktan gurur duyuyorum. Çinli, İskoç, Galli ve Danimarkalı kökenlerim yazılarıma ilham veriyor ama aynı zamanda benden önce gelen ailem ve onların gelenekleri, kültürleri, dilleri ve yemekleriyle ilgili daha fazla şey öğrenmem için de bana ilham veriyor. Hikâyeler ve fotoğraflar aracılığıyla ve bir sürü soru sorarak ailemle ilgili sürekli olarak yeni bilgi parçaları ediniyorum. Tüm bu bilgi parçaları, nereden geldiğim ve kim olduğumla ilgili daha büyük bir resmi oluşturuyor.

Annem, 1970'lerde genç bir kızken Tayvan'dan Amerika Birleşik Devletleri'ne taşındığında; aile kutlamaları ve gelenekleri, her zaman doğum günleri için uzun ömürlü erişteler, Sonbahar Ortası Festivali için ay çörekleri ve Qingming için zongzi (yapışkan pirinç köfte) gibi belirli yiyecek türlerini içeriyordu. Annem yemeğin ötesinde, diğer Çin geleneklerini ve batıl inançlarını kız kardeşime ve bana aktardı: Evde ayakkabı giymeyin! Saçınıza beyaz şeyler takmayın! Her bir pirinç tanesini bitirin yoksa kocanızın yüzünde çukurlar olur!

Ancak mirasımla ilgili daha fazla şey öğrenmeye yönelik kişisel girişimimde, hem keşfettiğim hem de hayatımın ilerleyen dönemlerinde kendime ait hâle getirdiğim gelenekler de var. Birkaç örnek olarak, düğünümde hem beyaz hem de kırmızı giydim. Kocam ve

tg: @novaebook

ben, düğün yemeğimizden önce, en sevdiğimiz çayları karıştırarak konukların tadını çıkarabilecekleri bir çay seremonisi yaptık. Artık sadece hóngbāo'yu mutlu bir şekilde kabul etmiyorum, aynı zamanda gururlu bir teyze olarak yeğenlerime de kırmızı zarflar veriyorum.

Birinin kendi geçmişiyle ilgili daha fazla bilgi edinmesi, her yaştan insanın paylaştığı bir arzu gibi görünüyor. Babam, birkaç yıl önce İskoç klan ekosemizi keşfettikten sonra o desende giysiler yaptırmıştı mesela.

Her şeyin zamanla değiştiğini tam olarak anlarken, nereden geldiğimi anlamak için sonsuza kadar bir yolculukta olacağım. Mitlerin ve batıl inançların, fikirlerin, inançların, geleneklerin ve hikâyelerin gelişimi beni büyüledi. Hangi ilerlemeler? Ne geri dönüyor? Gelenekleri canlı tutma sorumluluğu ve/veya zevki kimde? Belki de hepimiz, hayatımızda değer verdiğimiz ne varsa, geçmişten gelen bu önemli şeyleri bugüne taşımak ve geleceğe aktarmak için değer veriyoruzdur.

Ay Eşleşmesi ile gelenekleri günümüze getirmenin, neşe ve tatmin verebileceğini ve bunların birbirine karıştırılmasında nüans ve karmaşıklık olduğunu göstermeyi umuyorum. Nihayetinde, nasıl görünürse görünsün, bu sayfalarda kendinizden bir parça görmeniz en büyük arzum.

Sevgilerimle,
Lauren.

tg:@novaebook

TARTIŞMA SORULARI

1. Matched with Love Zirvesi'nde zıt kutupların birbirini çekip çekmediği konusunda hararetli bir tartışma yaşanıyor. Zıt kutupların birbirini çektiğini düşünüyor musunuz? Düşünüyorsanız, neden? Zıt olmanın bir ilişki için iyi bir temel olduğunu düşünüyor musunuz?
2. Olivia, ilişkide uyumluluğun önemli olduğunu düşünüyor. Sizce ilişkilerde uyum önemli midir? Önemliyse, nasıl? Değilse, neden?
3. Yeni gelenekleri öğrenmek ve onları yaşatmak Olivia için önemlidir. Siz hangi aile geleneklerini yaşatıyorsunuz? Bu gelenekler, zaman içinde nasıl değişti?
4. Olivia'nın karşılaştığı zorluklardan biri, geleneksel bir işin geleceğiyle ilgili düşünürken o işi bugüne taşımaktır. İşletmelerin zamanla nasıl değişmesi gerekiyor? Ay Eşleşmesi zamanla nasıl değişti ve uyum sağladı?
5. Olivia ve Bennett, Çin burcu çöpçatanlığının kendi versiyonlarının en iyisi olduğunu birbirlerine kanıtlamak için iddiaya girerler. Sizce kimin yöntemi -Olivia'nın yüz yüze eşleştirmesi mi yoksa Bennett'ın flört uygulaması mı- daha iyi? Çevrim içi eşleşme yoluyla biriyle tanıştınız mı? Bu deneyim olumlu muydu?
6. Olivia ve Bennett, bazen Çin mirasına tam olarak uymadıklarını düşündükleri için kendilerini yabancı gibi hissettiler. Ne zaman kendinizi bölünmüş gibi ya da "yeterli" değilmişsiniz gibi hissettiniz?

tg:@novaebook

7. Olivia, Ay Eşleşmesi'ni başarılı kılmak için kendine çok baskı yapıyor. Sizce bu miras onun için neden bu kadar önemli?
8. Olivia'nın büyükannesi, ailesinin saygı duyduğu ve sevdiği kadın reisidir. Pó Po öldüğünde ailenin kederini hissettiniz mi? Ailenize liderlik eden en kıdemli üye kimdir? Onlara saygı duymanızın ve değer vermenizin sebepleri nelerdir?
9. Sizce yiyeceklerin (İsviçre ruloları, mantı, ay kekleri, hayvan şekilli kekler, kurabiyeler vb.) kitap boyunca nasıl bir rolü var? Ailenizde gelenek olan özel tarifler veya yiyecekler var mı?
10. Olivia ve Nina, Uzay Gemisi adlı ağaç evlerinde samimi bir şekilde konuşurlar. Biriyle kaçmak, düşünmek veya özel bir an yaşamak istediğinizde siz nereye gidersiniz?
11. Ay Eşleşmesi'ndeki çeşitli çiçeklerin Olivia için önemli bir anlamı vardır. (Bennett, Olivia'ya beyaz kasımpatı verir, Olivia'nın en sevdiği çiçek şakayıktır, ZodyakOku şakayıklarla oyunlaştırılır ve Van Gogh'un Süsenleri'ni izlerler) Sizin için hangi tür çiçeklerin anlamı var ve neden?
12. Artık Olivia ve Bennett şirketlerini birleştirdiğine göre, sizce ilişkilerini gelecekte ne bekliyor?

tg:@novaebook

YAZARLA SORU-CEVAP

| Her zaman yazar olmak mı istediniz?

Hep yazdım ama yazmaya resmî bir şekilde yaklaşmadım. Çocukluğumun büyük bir kısmını ailemin ofisinde, boş konferans salonlarında yetenekli, sevgili daktilomla hikâyeler yazarak geçirdim. (Muhtemelen onu bana toplantılar sırasında aileme engel olmamam için vermişlerdi.) Ailemin okuması için hikâyeler uydurmadığım zamanlarda okuyordum. Sweet Valley High ve Nancy Drew gibi kitap serilerini, kendi dünyamdan başka dünyalarda kaybolmayı severek okudum. Çünkü hikâyeler bizim için bunu sağlar. Bize, bizimkinden farklı dünyalara ve yaşamlara göz atma fırsatı verirler. Ancak hikâyelerin yapması gereken başka bir şey de bize kendimizi göstermektir. Bana veya aileme benzeyen karakterlerin yer aldığı kitaplarım veya filmlerim yoktu. Yıllarca kurgu dışı şeyler yazdıktan sonra, kendi dünyalarımı ve karakterlerimi yaratmayı özledim. Tekrar kurgu yazmaya başladığımda, benim gibi, dünyaları medyada pek yer almayan insanları anlatmak istediğimi biliyordum.

| Ay Yeni Yılı'nı nasıl kutlarsınız?

Ben büyürken, ailem Ay Yeni Yılı için diğer teyzelerimin evlerine giderdi, burada mantı, sebze, balık, erişte ve tatlı tabakları olurdu. Her zaman için çok sosyal bir olaydı. Kız kardeşim ve benim için en önemli olay, kırmızı zarfların dağıtıldığı zamandı. Bu günlerde ailem için Ay Yeni Yılı'na ev sahipliği yapıyorum. Fenerler asıp süslemeler yapıyoruz ve koca bir ziyafet düzenliyoruz. Balığın tamamını pişirmekten babam sorumlu, annem

tg:@novaebook

artık mükemmel olan bái táng gāo (beyaz şekerli pandispanya) tarifini yapıyor, kocam sebze tarafını hallediyor ve ben de ev yapımı köfteleri üstleniyorum. Her zaman taze kesilmiş meyve ve mağazadan alınmış şekerler vardır. Ayrıca yeni yılı da kutlarız, bu nedenle Ay Yeni Yılı, iyi yemek yemek ve aile ile daha fazla zaman geçirmek için tekrar bir araya gelmek adına güzel bir zamandır.

| Çin burçlarını kısaca açıklayabilir misiniz?

Shengxiao (benzeyerek doğmak) olarak da bilinen Çin burçları, Çin kültürünün önemli bir parçasıdır. Çin burçları, on iki hayvanın tekrar eden on iki yıllık bir döngüyü temsil ettiği ay takvimine dayanan bir inanç sistemidir. Her ay yılı, Fare, Öküz, Kaplan, Tavşan, Ejderha, Yılan, At, Keçi, Maymun, Horoz, Köpek ve Domuz olmak üzere, sırasıyla farklı bir hayvanla temsil edilir. Her hayvan çeşitli kişilik özellikleriyle ilişkilendirilir. Bu nedenle insanlar, Çin burçlarını kendileri ve kimlerle uyumlu olabilecekleri konusunda daha fazla bilgi edinmenin bir yolu olarak kullanırlar.

Hayvanların sıralamasını nasıl aldıklarına dair yaygın bir inanış, Yeşim İmparator'un dünyadaki tüm hayvanların zodyak takvimindeki noktalar için yarışmaya davet edildiği bir yarış düzenledir. Bu yarışma, Büyük Irk olarak bilinir hâle gelmiş ve ilk on iki hayvan, resmî hayvan işaretleri olmuştur. Fare diğer tüm hayvanların önüne geçtiği için döngüdeki ilk hayvandır. Çin burcu karmaşık ve büyüleyicidir ve Batı astrolojisine benzer şekilde kendiniz, arkadaşlarınız, aileniz veya iş arkadaşlarınız hakkında daha fazla şey öğrenmenin ilginç bir yoludur.

| Çin burcundaki hayvan burç özelliklerinden hangisiyle en çok ilgilisiniz?

Ben At burcu yılında doğdum, bu hayvan burcuyla çok ilgiliyim. Bir At olarak çok bağımsızım. Kesinlikle inatçı ve sabırsız

tg:@novaebook

olabilirim. Meşgul olmayı tercih ederim, bu yüzden aynı anda çok sayıda dönen olayı dengeliyorum; bu heyecan verici, zorlayıcı ve teşvik edici ama rahat bir durumda daha çok zorlanıyorum. Ayrıca çoğu şeyi bir kez deneyeceğim için maceracıyım. Beni yeni yerlere götürecek ve zihnimi aktif tutacak çeşitli deneyimler yaşamayı seviyorum. At'ın aşkta ve romantizmde dizgin-siz olduğu söylenir ki bence bu doğru.

| Ay Eşleşmesi, flört uygulamalarının hem artılarını hem de eksilerini gösteriyor. Siz çevrim içi flörtle ilgili ne düşünüyorsunuz?

Çevrim içi flört konusunda her zaman temkinliydim çünkü bu konuda hep kötü deneyimler vardı. Ben romantik komedilerin bir yan ürünüyüm, bu yüzden sevimli buluşmamın kitaplarda ve filmlerde olduğu gibi New York sokaklarında şans eseri, büyüleyici bir an şeklinde geleceğini düşündüm. Ama kız kardeşimi ve şimdiki kocasını uygulamaları pek çok kez kullanırken gördükten sonra, çevrim içi bir flört profili oluşturdum. Konuya çoğu şeye yaklaştığım gibi yaklaştım: Bir strateji ve bir zaman çizelgesi ile. Kullanıcıların ödeme yapmasını gerektiren bir hizmete kaydoldum ve çevrim içi flörtün benim için uygun olup olmadığını görmek için kendime altı aylık bir süre verdim.

Beş gün sonra, şu an kocam olan adamla tanıştım. İlk randevumuz beş saat sürdü ve üç ay sonra birlikte yaşamaya başladık. Kâğıt üzerinde "uyumlu" değiliz ve ikimiz de bunun ilk görüşte aşk olmadığını kabul ettik. Fakat ikinci randevumuzda, uzun süreli bir ilişkinin içinde bulduk kendimizi. Çevrim içi flört söz konusu olduğunda, olumsuz bir şey söyleyemen çünkü bana hayatımın aşkını getirdi.

| Çin burçları, çöpçatanlık ve çevrim içi flörtle ilgili yazmanız için size ne ilham verdi?

tg:@novaebook

Çin astrolojisinin kendimizi ve başkalarını daha iyi tanımak için bir dil olarak nasıl kullanılabileceğinden ilham aldım. Özel olarak hayvan burcunuz, doğduğunuz yıla bağlıdır ancak hayvan burçlarının ötesinde, yükselen burcunuz (doğduğunuz saate göre belirlenir) ve beş element (su, tahta, ateş, toprak ve metal) de dâhil olmak üzere birçok faktör vardır. Çin astrolojisinin detayları ve birbiriyle etkileşime giren tüm elementler beni büyülemeye devam ediyor.

Çöpçatanlar, hayvan işaretlerinin uyumluluğuna göre insanları bir araya getirirdi. Flört uygulamalarının aksine, çöpçatanlığa Çin burçlarını yerleştirmek, Çöpçatanlığa Çin burçlarını yerleştirmek Çin burçlarını öğrenerek büyüdüğüm için aklımda organik bir şekilde bir araya geldi ama aynı zamanda kocamla çevrim içi flört aracılığıyla tanıştım. Çin burcundaki son derece kişisel uyumluluk eşleşmesi kavramını, özellikle de Big Tech'in size uyumlu eşleşmeler bulmayı amaçlayan algoritmaları ve verileriyle yan yana getirildiğinde daha ilginç buldum. İnançların ve geleneklerin zaman içinde nasıl geliştiğini merak ediyorum ve çöpçatanlık kesinlikle farklı şekillerde ilerleyen bir alan.

| Kitabınızda Los Angeles'taki pek çok simgesel konum yer alıyor. Orada yaşadınız mı?

Yaşadım! Üniversiteyi, Los Angeles'ın hemen dışındaki bir okulda okudum. Keşfetmek ve staj yapmak için sık sık şehre indim. Bir süre New York City ve Seattle'da yaşadıktan sonra, kocam ve ben Nashville'e taşınmadan önce birkaç yıllığına Los Angeles'a taşındık. Çin Mahallesi'nden, Getty'ye ve Griffith Park'a kadar kitaptaki yerler, en sevdiğim Los Angeles noktalarından bazıları. Los Angeles, harika yemekleri, harika kitapçıları, eğlenceli yürüyüş yerleri, mükemmel müzeleri, Hollywood'u ve güzel havasıyla çok canlı bir şehir. Ayrıca, daha da harika yemekleri ve yapılacak şeyleri olan bir mücevher olan Pasadena'da da yaşadık. Aynı zamanda birkaç favorime de ev sahipliği yapıyor: Vroman's

tg:@novaebook

Kitabevi; NASA'nın Jet Laboratuvarı ve Huntington Kütüphanesi, Sanat Müzesi ve Botanik Bahçeleri. Los Angeles'ın kalbimde her zaman özel bir yeri olacak.

Bir sonraki romanınızın konusu nedir? Çin geleneğini de içeriyor mu?

Bir sonraki romanım, Kaderin Kırmızı İpliği'ne derinden inanan bir sanatçıyla ilgili: Aşk ve evlilik tanrısı Yuè Lǎo'nun iki kişiyi ayak bileklerinden kırmızı bir iplikle birbirine bağladığı bir Çin efsanesi. Kadın, bir gece şehir dışından gelen bir adamla tanışır ve onu New York'ta gezdirir. Bir yanlış anlaşılmanın ardından ikili, büyülü akşamlarının sonrasında bağlantı kuramaz. Ancak beklenmedik bir fırsat onları yeniden bir araya getirdiğinde kadın, bu adamın kırmızı ipinin diğer ucundaki kişi olup olmadığını merak etmekten kendini alamaz. Bu kitap daha fazla gelenek, batıl inanç ve efsaneyle dolu... Kitabı 2024'ün başlarında okumanızı sabırsızlıkla bekliyorum!

Çin Burçları Karakter Tablosu

Burç Hayvanı - Doğum Yılları - Karakter - Kişilik Özellikleri

Fare- 1984 Bennett O'Brien- Becerikli, girişimci, zeki ve düşünceli.

Öküz- 1937 Harold Christenson (büyükbaba) ve 1961 Rupert Huang- Ayakları yere basan, güvenilir ve kalbini değil aklını takip eden.

Kaplan- 1938 Etta Christenson (büyükanne), 1962 Martin Christenson ve 1986 Alisha Lin ve Owen Rossi- Cömert, romantik, iyimser ve çabuk öfkelenen.

Tavşan- 1987 Elmer Han- Düz, pervasız, eğlenmeyi seven ve huysuz.

Ejderha- 1976 Carol Rogers ve 1988 Harper Chen- Öz güvenli, insiyatif alan, kararlı ve motive.

tg:@novaebook

Yılan-1989 Eski sevgili- Güvenilmez, sahiplenici, gizemli ve talepkâr.

At- 1930 June Huang (Pó Po), 1966 Lydia Huang ve 1990 Olivia Huang Christenson- Çabuk öfkelenen, içgüdüsel, aynı anda pek çok işi yapabilen, inatçı ve yüksek inançlı.

Keçi- 1955 Mae Zhang (Mae Yí-Pó), 1979 Jonathan Chastain ve 1991 Colette Curtis- Nazik, tutkulu, iyi kalpli ve kararlı.

Maymun- 1956 Dale Zhang (Dale Yí-Gong) ve 1968 Vivienne Huang teyze- Yenilikçi, entelektüel, akıllı ve rekabetçi.

Horoz- 1981 Parker T. ve 1993 Nina Huang Christenson ve Asher Green- Titiz, düşünceli, organize ve sorumluluk sahibi.

Köpek- 1958 Lisa Christenson ve 2018 Pinot- Dürüst, sadık, düz ve becerikli.

Domuz- 1971 Randall Zhu- Sabırlı, cesur, güvenilir ve aşırı iyimser.

tg:@novaebook

Mae Yí-Pó'nun Vanilyalı Krema Dolgulu İsviçre Ruloları

Çin İsviçre ruloları aşırı tatlı olmadan hafif ve lezzetlidir. Bunları, çoğu Çin fırınında dilimler veya bütün rulolar hâlinde bulabilirsiniz. Dolgu, canınızın istediği her şey olabilir: vanilyalı krema, matka, reçel, çikolatalı krema veya istediğiniz herhangi bir şey. Sonuç, tam sarmal potansiyelini yaşayan kabarık bir kek.

6-8 dilimlik tarif.

MALZEMELER

Kek için:

- 1/2 su bardağı kek unu
- 1/2 çay kaşığı kabartma tozu
- 1/8 çay kaşığı tuz
- Oda sıcaklığında sarısı ve beyazı ayrılmış 3 yumurta
- 4 yemek kaşığı esmer şeker
- 3 yemek kaşığı sıvı yağ
- 1 çay kaşığı vanilya özü
- 2 yemek kaşığı tam yağlı süt
- 3 yemek kaşığı beyaz şeker
- 1/4 çay kaşığı tartar kremi

Dolgu için:

- 2/3 su bardağı soğuk krema
- 3 çay kaşığı beyaz şeker
- 1 çay kaşığı vanilya özü
- 1 çay kaşığı pudra şekeri (üzerine serpmek için)

PİŞİRME TARİFİ:

Fırını önceden 175 derecede ısıtın ve fırın tepsisini yağlı kâğıtla kaplayın. Yağlı kâğıdın tepsiye tam olarak sığacak kadar büyük olduğundan ve ayrıca pişmiş keki tepsiden çıkarmak için kullanabileceğiniz kenarları olduğundan emin olun.

Bir kâseye kek unu, kabartma tozu ve tuzu eleyerek ekleyin.

tg:@novaebook

Ayrı bir kapta 3 yumurta sarısı ve esmer şekeri iyice mikserle karıştırın. Sıvı yağ, vanilya özü ve tam yağlı sütü ekleyin ve ardından tamamen pürüzsüz ve topaksız olana kadar karıştırın.

Un karışımını yumurta sarısı karışımına ekleyin ve hamur iyice karışıp topak kalmayana kadar karıştırın. Hamuru bir kenara koyun.

Ayrı bir kâseye kalan yumurta aklarını ve 3 yemek kaşığı beyaz şekeri ekleyin ve sert köpükler elde edene kadar karıştırın. Bu malzemeleri çırpıcı ile de karıştırabilirsiniz. Sert tepeler elde ettikten sonra tartar kremini ekleyin ve tekrar karıştırın.

Yumurta akı karışımını, yığınlar hâlinde bir spatula ile un ve yumurta sarısı hamuruna yavaşça ekleyin. Bu, şişkin bir hamur oluşturacaktır ancak hassas olmak ve fazla karıştırmamak veya kuvvetlice karıştırmamak önemlidir. Bu birleştirilmiş karışımı, yağlı kâğıtla kaplı fırın tepsisine dökün ve hamurun eşit şekilde dağılması için üstünü düzeltin. Hava kabarcıklarından kurtulmak için tavayı tezgâha vurun.

Bir kürdan temiz bir şekilde çıkana kadar, 15-18 dakika pişirin. Keki fazla pişirmemeye dikkat edin.

Kek pişerken, krema, şeker ve vanilya özünü bir elektrikli mikserin kâsesinde çırpma aparatı ile sert tepeler elde edene kadar karıştırarak dolguyu yapın. Bu malzemeleri çırpıcı ile de karıştırabilirsiniz. Dolguyu kapatın ve ruloyu doldurma zamanı gelene kadar buzdolabına koyun.

Fırın tepsisini fırından çıkarın ve keki soğutma rafında 10-12 dakika soğumaya bırakın. Kekin tamamen soğumasını istemezsiniz.

Keki kalıptan çıkarmak için yağlı kâğıdın yanlarından dikkatlice kaldırın. Keki başka bir büyük yağlı kâğıdın üzerine ters çevirin ve orijinal yağlı kâğıdı kekten ayırın.

Hâlâ sıcakken, kekin geniş kısmının bir tarafında 3 sığ kesim yapın. Tamamen kesmemeye dikkat edin.

Kesilen taraftan başlayarak, yeni yağlı kâğıdı sağlam bir şekilde tutarak keki hafifçe yuvarlayın. Keki hâlâ sıcakken önceden yuvarlamak, onu dolguyla daha kolay yuvarlamaya yardımcı olacaktır. Keki 15–18 dakika yağlı kâğıda sarılı bırakın.

Keki dikkatlice açın. Dolguyu eklerken düz olması gerekmez. Dolguyu bir spatula ile kekin üzerine eşit şekilde yayın.

tg:@novaebook

Kekinizi tekrar hafifçe rulo hâline getirin. Bu kez, yuvarlarken yağlı kâğıdı kekten çekin.

Kek rulo hâline geldikten sonra, temiz bir kenar için uçlarını kesin. Üzerine pudra şekeri serpin, dilimleyin (her kesim arasında bıçağı temizleyin) ve afiyet olsun! Pastayı daha fazla sıkılaştırmak için ruloyu yağlı kâğıda sarın ve 3–4 saat buzdolabında bekletin.

Pó Po'nun Tavada Kızarmış Mantısı

Mantı (jiǎozi), Ay Yeni Yılı için yapılan geleneksel bir yemektir. Mantı, uzun ömürlülüğü ve zenginliği simgelediği için, Çin'in ilk para birimi olan külçeye benzer şekilde şekillendirilir. Çeşitli dolgularla doldurulabilir ve tavada kızartılabilir, kaynatılabilir veya buharda pişirilebilir. Daha hızlı bir şey arıyorsanız, kendi hamurunuzu yapmaktan vazgeçin ve bunun yerine hazır mantı hamuru satın alın.

60-70 adet mantı için

MALZEMELER

Hamur için:

- 3 su bardağı un, şekillendirmek için daha fazla un
- 1 su bardağı ılık su (daha fazla gerekirse 3 yemek kaşığı yedekte bulunsun)

Etli Dolgu İçin:

- 1/2 kilo kıyma
- 2 1/2 yemek kaşığı soya sosu
- 1 yemek kaşığı rendelenmiş veya ince kıyılmış taze zencefil
- 2 yemek kaşığı kıyılmış sarımsak
- 3 taze soğan (ince dilimlenmiş)
- 1 çay kaşığı Shaoxing pirinç özü
- 1 çay kaşığı susam yağı

Daldırma Sosu İçin:

- 1/4 su bardağı soya sosu
- 1 yemek kaşığı Shaoxing pirinç özü
- 1 yemek kaşığı kıyılmış taze zencefil

tg:@novaebook

PİŞİRME TARİFİ:

Mantı hamuru için:

Unu geniş bir kâseye ekleyin.

Ilık suyu yavaş yavaş unun içine dökün ve yemek çubuklarıyla karıştırın. Hamur biraz topaklı görünecek ama sorun değil. Hamur çok kuru geliyorsa, yedekte olan suyu ekleyin.

Unlu bir yüzeyde, su ve un karışıp pürüzsüz olana kadar hamuru yoğurun. Hamuru bir top hâline getirin ve streç filmle kaplayıp 30-45 dakika arası dinlendirin.

Hamur Dolgusu (hamur dinlenirken yapın):

Büyük bir kapta kıyma, soya sosu, zencefil, sarımsak, yeşil soğan, Shaoxing pirinç özü ve susam yağını birleşene kadar karıştırın.

Mantının Yapılışı:

Hamur dinlendikten sonra streç filmini çıkarın. Hamuru unlu bir yüzeyde bir kez daha yoğurun.

Hamuru 11–13 gram ağırlığında parçalara bölün.

Her bir hamur parçasını avucunuzun içinde düzleştirin ve ardından bir oklava kullanarak yaklaşık 7-7,5 santim çapında bir daire şeklinde açın. Buraya hafif bir dokunuş yapın; mantının kenarlarının, ortasından daha ince olmasını istersiniz. (Bu, katlamayı kolaylaştırır ve dolguyu tutmak için daha kalın bir orta kısım olmasını sağlar.) Hamurun kurumasını önlemek için, rulo hâline getirilmiş hamur toplarını nemli bir havluyla kaplı bir tabağa koyun.

Bir kaşık kullanarak, her mantı için bir yemek kaşığı kıyma dolgusundan fazlasını almayın. Kaşıktaki dolguyu mantı hamurunun ortasına ekleyin.

Parmağınızı veya bir fırçayı kullanarak, hamurun birbirine daha iyi yapışmasını sağlamak için mantının kenarları boyunca biraz su ekleyin. Dolgunun etrafında yarım ay şekli oluşturmak için hamurun kenarlarını bir araya getirin. Kapatmak için kenarları sıkıştırın. Hamurun bir tarafı aşağı gelecek şekilde merkezden küçük kıvrımlar yapın ve her yeni kıvrımı bir öncekine doğru itin. Bu kıvrımı diğer tarafta da tekrarlayın.

tg:@novaebook

Mantıyı kurumaması için üzerlerine nemli bir havlu örterek bir tabağa veya parşömen kaplı fırın tepsisine yerleştirin.

Mantıları Tavada Kızartma:

Yapışmaz bir tavaya 1-2 yemek kaşığı sıvı yağ ekleyin ve orta ateşte ayarlayın. Tava ısınıp yağ kızardığında, mantıları tırtıklı olan kısımları yukarı bakacak şekilde, birbirlerine değmelerine izin vermeden yerleştirin. Altları altın rengi olana kadar 1-2 dakika pişirin.

3-4 yemek kaşığı su ekleyin ve hemen tavanın kapağını kapatın. Burada dikkatli olun: Tavaya su eklediğinizde yağ cızırdar ve buhar hızla yükselir.

Mantıları, su buharlaşıp tamamen pişene kadar 3-5 dakika daha buharda pişirin. Hamur daha yumuşak ve kirli beyaz görünecektir. Tamamen piştiğinden emin olmak için mantılardan birini kesin. Tavada kızartma ve buharda pişirmenin bu bileşimi mantılara yumuşak, çiğnenebilir bir üst kısım ile lezzetli bir çıtırtı ekler.

Mantıları bir tabağa aktarın ve soya sosu veya dip sos ile servis edin.

Daldırma Sosu Yapın:

Küçük bir kâsede soya sosu ve Shaoxing pirinç özünü birleştirin. Doğranmış zencefili ekleyin ve lezzet katmak için sosun içine karıştırın.

tg:@novaebook

"Geleneksel çizgiler modernle buluşuyor ve bu çok leziz bir bileşim!"

-Abby Jimenez, *New York Times* en çok satanlar listesindeki *Part of Your World*'ün yazarı.

"Çöpçatanlığa taze ve beklenmedik bir yaklaşım! Bu kitap, kültürel geleneklerle dolu, iç açıcı bir romantizm arayan her okur için mükemmel bir seçim olacak."

-Jesse Stutanto, ulusal anlamda en çok satan *Dial A For Aunties*'in yazarı.

"Lauren Kung Jessen, fevkalade tatmin edici ve yavaşça rakipten âşıklara dönüşen bir kitap yazmış. *Ay Eşleşmesi*'nin karakterleri kusurları, derinlikleri ve kök salacak pek çok şeyiyle son derece gerçekçi hissettiriyor."

Just Like Magic'in yazarı *Sarah Hogle*.

"Zıt kutupları birbirine çeken bu tatlı hikâye, sıcak bir yaz gecesindeki bir süper aydan bile daha parlak. Tüm romantik komedi hayranları için cennette yapılmış gibi bir eşleşme."

-*USA Today* en çok satanlar listesindeki *Lost in Paris* kitabının yazarı, Elizabeth Thompson.

"*Ay Eşleşmesi*, bol bol iyimserlik ve aşkı arayan en alaycı okuyucuları bile memnun edecek eşsiz karakterlerle dolu."

-*USA Today* en çok satanlar listesindeki *The Matchmaker's Gift* kitabının yazarı, Lynda Cohen Loigman.

"Kung Jessen öyle bir sevgiyle yazıyor ki her olumsuz şeyde bir iyilik olabileceğini görmeden edemiyorsunuz. *Ay Eşleşmesi*, aşk hakkında bildiğiniz her şeyi altüst edecek iç açıcı bir kitap."

-*The Fortunes of Jaded Women*'ın yazarı Carolyn Huynh.

"Liv ve Bennett'ın hararetli kimyasının, fırından sevimli bir şekilde çıkıp sonsuza dek mükemmel bir uyum içinde büyümesini izlemek çok hoşuma gitti. Bu kitap bir harika!"

-*Kamila Knows Best*'in yazarı *Farah Heron*.

"You've Got Mail havasında, esprili, lezzetli bir gerilimi olan, güçlü karakter gelişimi ve nefis tarçınlı rulo sevgilisiyle *Ay Eşleşmesi* beni ilk sayfadan itibaren yakaladı ve peşimi asla bırakmadı."

-*As Seen on TV*'nin yazarı Meredith Schorr.

"Sevecen karakterleri ve iç açıcı olay örgüsüyle Lauren Kung Jessen'ın *Ay Eşleşmesi* kitabı, keyifli bir romantik kaçış hikâyesi."

-*All Fired Up*'ın yazarı Dylan Newton.

tg:@novaebook

"Lauren Kung Jessen, izlenmesi gereken bir yazar ve yazdığı aşk kitabı hem zekice hem de baş döndürücü. Kitap rafınızda kalıcı bir yeri ele geçirecek."

-Secret Scientists of London Serisinin yazarı Elizabeth Everett.

"Jasmine Guillory ve Sally Thorne hayranları çekiciliğin, uyumun ve aşkın gerçek ve son derece öngörülemez doğası hakkında nefis bir romantik hikâye olan *Ay Eşleşmesi'ne* bayılacak."

The Sweet Spot'un yazarı *Amy Poeppel.*

"Ay Eşleşmesi, gelenek ve modernin savaşında aşkın kendi kurallarına göre oynandığını gösteren tatlı bir romantik komedi."

-*The Donut Trap*'in yazarı Julie Tieu.

"*Ay Eşleşmesi*, Çin-Amerikan kültürüne ve ailenin gücüne dokunaklı övgü niteliğinde yazılmış bir kitap. Bennett O'Brien, mükemmel bir kitap erkek arkadaşı!"

-*Meant to be Mine*'nın yazarı Hannah Orenstein.

"Lauren Kung Jessen'ın yazdıklarına âşık olmamanızı öneririm. Birinci sayfadan itibaren hararetli bir kimya ile dolup taşan Olivia ve Bennett, kâğıt üzerinde en uyumsuz görünen kişilerin bizim için mükemmel eş olabileceklerini kanıtlıyor."

-*Set on You*'nun yazarı Amy Lea.

"Aile bağları, bayılmaya değer bir ana karakter ve bir sürü leziz yemekle dolu keyifli, ışıltılı bir romantizm."

-*Just Another Love Song*'un yazarı Kerry Winfrey.

"*You've Got Mail*, Jessen'ın yemek, Los Angeles, aile ve mükemmel eşinizi bulmaya yönelik keyifli hikâyesinde Çin burçlarıyla buluşuyor. Jasmine Guillory ve Helen Hoang hayranları için lezzetli bir ikram."

-*Island Time*'ın yazarı Georgia Clark.

"Sıcak ve yapışkan tarçınlı çörek kahramanıyla, düşmandan âşığa dönüşen bir aşk hikâyesi. Çin kültürü hakkında bu kadar çok şey öğrenmek de cabasıydı."

-*Booked on a Feeling*'in yazarı *Jayci Lee.*

"*Ay Eşleşmesi*, yeni bir romantik komedi klasiğinin tüm özelliklerine sahip. Anlayışlı, atmosferik ve nefes kesici derecede romantik."

-*How to Fake It in Hollywood*'un yazarı Ava Wilder.

"Bu leziz ve keyifli romantik komedide, çöpçatanlık modern çağ ile buluşuyor."

New York Times en çok satanlar listesindeki
Six Impossible Things kitabının yazarı, Elizabeth Boyle.